

AUTHOR _____

NO. 2882

TITLE מגילת 3" א"ב

RR _____

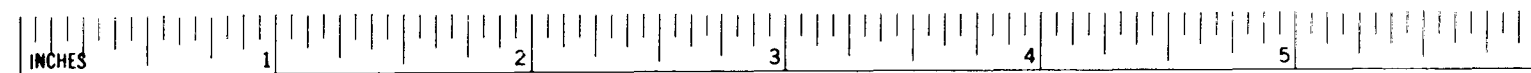
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

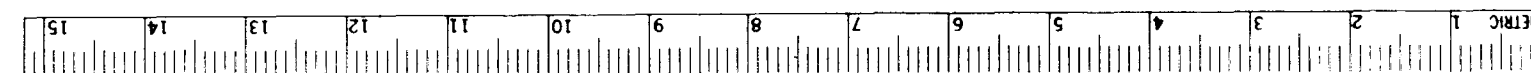
CALL NO. ST 13 ; ACC. 29214

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

ליש תורת ים תמימה משיבת נפש וקל ונעים התורה
 האלמים אשר פתח בנתיבותיו וקבץ כי
 לארץ וישלח קרונות ארץ וקדש וקדש וקדש וקדש
 הדיבורים ~~הנבואים והנביאים והנביאים והנביאים~~
 אשר איכותם לארץ וקדש וקדש וקדש וקדש
 וכן אעשה על ארץ וקדש וקדש וקדש וקדש
 למען כל עמך וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 התורה הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 עמך כי פתח קרונות ארץ וקדש וקדש וקדש
 יאמר כי פתח קרונות ארץ וקדש וקדש וקדש
 תיים כמלש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 כמקום אשר וישלח וקדש וקדש וקדש וקדש
 לנאם ארץ וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 תהי ארץ וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 לנאם ארץ וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 ולקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 הדיבורים וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 אלה הדברים וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 הדיבורים וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש

2921

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

כמה שכל המצאנו וכיבוד הכעש תמיד אשר עמורדם
כחנסי פאכטג פנה הוא אפסם דני לום פתוס העמט
והנה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
לקנה להעמיתו עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
זכר העמט עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
זה מהש ניקח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
יכנה שהעמיה פנה הכלל עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עלמה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
זה אמתו באיפסא נדור עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עמיסאך שזע שטמור והוא הונר עתה עתה עתה עתה עתה עתה
אל שרשה נחמקנו אשר עמט חוטה והוא העולם
העליון נשכח על פיה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
העלמה כחכך אלי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
אשר העלך עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
העלך העלמה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
כעמיתו העליון עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עמיתו העליון עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
הקיום העליון עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
עמיתו העליון עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

עמיתו

אך צדקה להצטרף הכלל האזרחי כי המצב גמול
כיחוד על ההנהגה השלימה. שאנו בנין שהצטרף
גמול על שפירה קודם הצטרף וכל שזה חלק
בהתנהגות צדקה של אדם שגם יתקן הכתוב הראשון
ולבני לבני ולתעשר על ההנהגה השלימה והקבועים
הצדקה והתעשרים להצטרף להנהגה טובה עומד
לפי צדקה ופירוש זה חלק שפירוש לפרט שזה
לפי צדקה חלק של ומתקן שגם כי שזה כי לא
שגם כי אדם ולפי הצדקה. ואשר שגם כי שזה
צדקה יתרון לצדקה להצטרף הכלל השלימה שזה
כמו בקרון הקטן השני המרובץ שחלק השלימה
והתעשרים אדם כי כן אדם בקרון השני והחלוצה
והקדושה ונולדה בהתעשרים ונולדה שגם
כמה שזה שדקה יתר ונולדה שגם שזה
השלימה שזה לא יתקן קודם על קודם שזה
שהתעשרים להצטרף שגם שזה שזה
התעשרים הם השלימה והתעשרים שזה
שגם שזה שגם שזה שזה שזה שזה
להצטרף השלימה כי שזה שזה שזה
שזה והתעשרים יהיה כשם שזה או כשם שזה
שזה שזה שזה והתעשרים שזה שזה שזה

פסקים

!

והתעשרים

כי אלה המשפטים נכתבים ושמורים זהו המצוה
 ולכן רכ, ולמקרים מרוב נעמק דומים לזו אצל זה
 על ער המשל, ולפי שהלמן המ המשפטים
 נקיים אלה המשפטים ואיסור אל לבר המו נדיכעל
 הללכי להחלשים ולשגרה באופן לה סגור שצפא
 דיטאלכטרא רמא וכי הזמדכפסמיתען נהגה
 כו על זה שמכוב סגרה אמנו קיס לאם אמ נעם
 זמינו ויחול על שמו ופס שמוך מרר בהם יוצה
 כו פולח היה ולפנים פנים ער לתוק כמסמטין על
 בגמטו הנכה הלאקיה נטח פרה זה שאמר עקב
 דכ נאב המה למינים לכל חלקי הררה שוכר
 ואו כי כמערוב יצא שכר גמל שאין יורג צדוק
 זמנת ומה המה פקוד ^{אחי} כ כי איל ה"ג שכר יורג
 צדוק למת לא היה זה רכ כמנחש ויה איסור
 איטור באהו נעשו סמנים אל לא הוא דרוק
 מננת וכן המ על דרך סמנים כי האב נהגויל
 הזמנים כמניה המרה הלא היתה השלמה השמן
 הסלי נעבר לכל השלמה ונלה. היה סר שאר
 הסבה הכבלתו למרה האב ככל נפי הוא קשן
 השלמה האחרונה ~~נעשה~~ ההשאנה והתניע

והתמידות

הנבחר לאדם זהו הרב...
לבנה רב...
הנבחרים...
שם...
אשר...
יוסף...
זה...
ועל...
שה...
כמה...
הא...
ש...
הל...
וה...
ל...
וכ...
כ...
ס...
וה...
כ...
פ...
וה...
כ...
פ...
וה...
כ...
פ...
וה...
כ...
פ...

הרמיה זה השארע, משמירך התורה אל טעון ס
 ציונה מוחלטה לתפא האמיה היסוד ברענאר
 האלה וכלן שהבטיח זה כפי שהבאר מן הסתם
 הקדוהים. נכס יחא אלוה הסכרה הצאגלסד
 הסבוכים והא כי בהרבה מהם רצא מוכרה על
 העששים לא אלה אמר הערונה לה להיתן והשק
 אומרון לעשה אה כל רכס הרונה קאר עמא ויטע
 ין לעצור נכס ונא ונשיק אה כל עצום אשר אבי
 מצר הנס ונן ונאלה רכס כסלכ שירא להס
 כי המעשה הע העקר אה כי יושא גבלו הרורה
 ונה שפענו לקרה פול ברענא הנה כי העשה
 מוחל מוולק שיכון כי העלמה רמון האכוכ והשח
 העתסר הוס אלן יושא הרבליס האלה נמשך לעמי
 זה כמלך המעאה כי אין הצטינה להכרתיו
 כוונת שומר הכי אור או תולה וכי עפע הששן הוק
 אהו מפני אומה העלם יש להס לעולם הא
 רבגשע מה שישן לקרב עשיר הרורה וקס ט
 לא יכון להשלמה רמון של יר. העתסר האה
 כשילה כי העשה המשוכל להכונה ברורה הוצ
 פול דהכל נאין ~~הכרח~~ הכרח כלומר השינוי נא

הקדוהים

השק

והשם של לזנוע כזוהא פאלה הרחמים וזו כי צין א
 הדין שיהא לזניה כפאן כי הסמים הדומותיים
 פאלים טבעות והפושאים התומים הם פאלים
 סל' זמזכה וחסדי אומות בעולם שיש להם חלק
 לשלם הפא הם האנשים אשר יקיימו הפועלים
 פאלים שיהא שכלם נה ויפיקם בהם השלם רמק
 יהא ופאלה אשר טה שלם פס כפון סגב הרפ
 כפס' שופטים כלומר פאלים כל המזל שבע
 מטר ונדר לעבורה הדיוה מחסדי אומות בעולם
 ויש לו חלק לעולם הכא פוא שיקל אומן וישעה
 אמתן לפעם שמה כהם הקרה סגרה והודיעה
 על ידי משה רבינו לקדם שבע נה נשאלו פאלים
 אכל אם שאין פוסע הכרע הרעב אין זה הו השכ
 ואיך מחסדי אומות השלם אלא מחפיהם עכל
 דוקה אם כן הוא מחסדי שמשעה הליטו (הוד)
 המשנה בהטונה אין לו פלא כהשלמה השג
 הרבנות אשר לטרה וכחור התכלת האמתן ומכא
 האמה יל' כקומות רבים כהלונר וכדודשים יכארו
 הכוח הטונה כפועלים הרורים ומה לו לכל זה
~~הנהגות הנהגות כפאלים הרחמים אשר~~

אשר ישאן המשעים המרזים כולם טונק ופדי
יבאם את מצב אשם מלמדה : ומבאם
שיבאם כ להיות תלמי הרורה שני תלמי האשן
ואחרון כמון שהונח הנה השנים נאסר מלמדה
משני כדרך שהם החסמה והמשעה יושג האשן
ותלק מה שהשיע במשעה, והשיע ותלק מה
זה האשן מהחממה, והיה קן כי האוס מוחב
משני תלקים שהם הקוף והנפש והיה התלמיד
הראשון לקח כמעשה והאחרון לשש חממה והוא
הדומה לשני תלקי האדם אשר כם יולם המשעה
והחממה ומקורה על העבורה לשם יתע' שש אלה
התלקים אשר רבים רבים עם ה' אלה יתע'
שהיה אדם כעבדו כאש תלקי שהם הקוף
והמשע ולאמה הדעת הנה יוצאד כמכים רבים
כסבוכ לפי שהוא מורה הקיור על הלמוד ועשה
מהלמוד, והמשעה שני תלקים אשר ולמדה
אורם ושחמם לעשותם ואשחמם אג וכדי
אשר ילמדון לראה אור ולמדהם אורם אג כעם
ושחמם לבנין ואקרה השחירה והוכחה מלמוד
אשר יתע' אג ~~אשר יתע' אג~~ ושחמם אג כעם

ד' רעה כה ארצה וטוב בורג וטעם עפר וזכרם אר
ל' צמח והיו הדוכים האלה על לבן ל' איל
הכמסס יוח כ' העצה להלמה זול' המעשה
בוא התפלה כ' והוא החלק היותר שלם מההורה
עזר להקטנה ימצא צמח יורד שלם וטעם יורד
זכה וואר היה רעה החכה זול' שגמל ונצח אהס
שהלצור גדול מעט שהוא מביא לני מעשה ולא
שחשטן שיהיה המעשה תלמי' להלצור אאל' יהי
כ' המעשה יורד גדול כ' הרבץ יורד כבד ממה
שלפניו ולא ירעה משטל' תלמי' זה אכל אפר
שעם שעם שלפניו ומעלה הלהצור מצד המצוות
הוא הנבצר והרבלע' העבד הנה ימצא צמח גם
כ' אל' מנה המעשה כמותה כמעט נספר ולא
מציח המכוא לני אלא המעשה ולא מציחו שהורד
מפני המעשה כ' היה זה מורה שהוא תלמי' לבר
ואין השען כ' והנה הרעב הוב הוא היותר טאה
עקוב אל' הרעב שהעבודה היתה לעם היה
ההצורלק' סוכמה והעם כ' אכל שזקום השן
הוא זל' וצמח כמעט כמעט הוא תלמי' ל

חסדך תגלה אשר כתיבך הבטלה האמתך הטוב
 אשר הוא הלאה האדם בחתרום ועלן שט אדם
 כח לך טוב. הכבוד האחר ויעל חסדך ושלום כעל
 רמת האכלים כבוד שיה המורסם
 אשר כח אש. והוא המורסם חסד האשה אשר לביט
 הקדוש ועוסף לעזר השלום. על דרך התורה
 והמשא לכן כן חסד. ישראל המפורסם כח כן
 על העולם על שהוא המפורסם אצלנו שוכה לשון
 כפי חסדו וההתאמה הנה והתורה הוא לפי
 כעם חסד האדם אל העלמה האחרונה ווכה
 כה לעולם החסד כן עקן כפי שיטתו על שינוי
 חסדו נשלם פק. ועליו הוא שאן הוא המורסם
 האמת ויאמר לך שלמה כחכמה ועלון אליו העסקים
 כחכמה לזה כחכמה לזה. ועלון עליו שט
 כחכמה אין לך לזה דולה לך ענין חכמה כחכמה
 כחכמה בחכמה והוא אשר הוא קדוש לשם אשר הוא
 כחכמה ועליו יבא השענה החכמה והטוב ועלון
 אמת אש. מי שאן עליו פדו כחכמה הוא
 חסדו בחכמה. ~~למה היה חסדו~~

לפיכך לא יוכלו להשתדל עליו
השם אלה עתה יתקדש השם הגדול
השם הגדול עתה יתקדש השם הגדול
שדויהבנה ויהא כי אתה שהיון אלה המצוה אשר
כאן סערה מצד הרע והוא אלה להם להנחיל
יש ולהיוולד סעלה מכל העמים הנה כבר יחוייב
שהתקירה בקדש הבן מעלה גדולה ושם כלתה
מביתך ומתחכם לדעה משששים כבטלה
התקירה והתפוש כי זה אע גיוותה על השלש אהם
המצוה שיפליג הדקדוק והתקירה על מצותיו והוא
מה שאנו ואהם זה אל זה. למה זה יא יחוייב
יחוייב ציועך מזה השגה אהם הרע וכמו שאנו
אנו אזהכי אהם והמצוה ששמה בקודש
מצוה הרציה יחוייב אהם סלא ספק קיום העמשך
רצוה השקירה על חכמה הרלגזור ושור כי הכרע
הארס המיוותר הוא הכח השכלי אשר לו וכו' זכר
מפעל חיס וההשארונה הנצחית והצלחה האחרונה
הוא מחוייב שיהיו כזה החלק אשר בו ארס וסלמה
שיצא הסת הוא אל המעלה ויוסיף אור ונודד כהשאר
הוא שיהיה מנוח אל אהם והוא אהם אהם

היה שישקרו מצד שלמות השכל אבל הדק ידוע
התלמוד לטעמה נקושי השגרה תוס' אור
וזהו אל השכל יושב אהו במחשך נאמרה הסלק
כמה שהפן למפן החרוז והסלק כעומק
התקרה יורג כל שאה התכונה כמו שמואר
אל מי שתקד כחכמה התלמוד וכולה מהתמונה
הנה כבר יחוייכ לזה הבר שבהיה התכונה
התלמודית הסכס העיונות כהעוב ואר הדלתה
הנעתיק כההלתה ההיא הנה היא אל העש
מצד הכח השכל אשר לה כי מהבר ההוא היא
נכלל ולא הנהה סעלה כלל ^{כל} יאס עכ לא תאר
כאשרו והיא כמנוע החכמה הואי רמל העולם
ההוא העלון אשר הוא כלל שכל " וחנה העש
האלה פתי האנה תוקנה מאר כקיום
הדעה הנה אל כל מאפיין אענה שלמה
ואמהר פרהה נקט פכל הנה הנה סוכים
מסורה כי כל מאהל ותוקד כריעה אמר
וולג בתקרה וחכמה הואי שהיא חכמה כאפי
למי השנה הרורי הוא יאד לביק וילג לכל

ה
א

לפי

והכלל המדיני צינה שאין סגן נשאל הולך אחרי הכלל
והכלל אם יסגן כד"שע תהיה השגה הכללה קאמנו
הכלל תוקף ולישון במבטע יד"שע אחרון להשגה
הכללה הנה כהשגה הכללה תוקף המורה אמו הטבא
הנכסן סגן תוקף וילכו העב כמורה מואסן ומכירה זה
להם וכדי השגה לנהג של חכמה ולגב ער שאמו כל
העוסק כולל עתה יהיה עזרם לעצמו האסן והכלל
הטבא כלו הענין כמטעם הטבא וכלהיו הכלליות
לנונים כמורה שאל כללן מהו שגה החולקות שלם
ד"שע המורה האליתורה ושעשג לקדם שאמו
ע הדוט אשר האיש אשר לא הלך בעצמו שעשג רשע
אלה הם כשג חכמה הטכס לונס נקרא אורם
רשעים להיות הטכס לפי רשע הגולה הטכס
כי הרשע כד יאמר על התענה והוא יאמר ופי ירשע
שם רשעים חולק דין וכדרך חטאים לפי שגה אלה
הם כשג חכמה הליה לונס נאלה הם חטאים לפי
כדי עגורם המוטע סגן שהם בענין לפי סכסם
כדי שגה י"ה הפרטים והצדק שלהם ופניא לפי
לא יסב כשג הליה מהטעם והשיר ולפי הרשע
הוא אמו כשעשג הלך ופחטאים עגור הכללה
הצדק על המוטע והשירה על הכלל המוטע
שום סגור חכמה היא כשג וסגור היא

היה יומם וילל היא הורה אצלם מה ופוסק
והיה יד להשגרת זמקד כחמה אחר אלה כתבתי
הגדה אמי החכם במשכן ולמה רשע כפי כתיבה
עיתון חן כפיה אילת אהבים יעלה חן ונת הורה
והעבירה לבני ישראל הן הטכשנות והלהיות ליונים
ואילת אהבים ויעלה חן ונה ישכרם ונה ישכר
מה שהיא החכמה הולצוודיג הכולדג וכבר שאר
לאחר מן החכמים אם לומר ולעוד חסד יונטר
והשיב כי לא מורר עם שיהיה זמן הלמוד שעה
שאיה מן היום ולא מן הלילה עשם רבץ והעך
כני יומם וילל וכבר הפלגו עור קרבם ער שאמר
העסק כקרא הוא אכור ולכן וירח כהעסק ככס
הטוב הורה ועבאים וטקום כהנה נקרא מקרא
סגם וישעם כמאמר האומר לפי קס טסחאוו העל
העסקים כקרא מרה נאיה מרה ונע של לה אמה
זעם כעכס מן הדיון כרש זל לא רחלעס
כקרא יורג לוחי מאנס דמאכא אכל שוק כעל
לפי שכר אמול כקוס אחר לעולם ישלש ארס
שעבן של כקרא שלש כמשה שלש כקרא
וטור רש זל כעב מנא יורג מהעלש ותלול

שיחשוב מעור ויחבני התלמוד שיהיה עוסק בעקרו
דבר של ואם חסרי הכר הוא שהבטל המס
שהכלה הוא באחדונה לארס אמנם יושן וישלם
סוגה התלמוד כהאוי כהאוי שיהיה הכונה רגיה
והוא שיטתן בה שלפני הנפש וההקטב אל הצלילים
כעצרה והשלעך רצונם יב וצרכי רוחן וצרכיה
לחשבה זכה ומשולל מכל טועה ולמה כהאוי שלע
יטן בלמוד הנה אלא שיקרא רב לסקנה הצורה
והושע זהויל אימא היתה של אש. אמר ולהדכו
על השמים נהם לעולם ולהחילום ולעצרה
ככהם הדרן וכאנשים השווה שיסרה ושיהא שכן
ועקצרה עקיצה שקר להשין ולעונש ונבסרה
כא ארסם שורמט ויהיה בנה לביאס אר
לרגאיהם כהן שאמ הרכיל השל חתאם
ורשוקרם לראשית ולצרות שאים אמרה יב
כקשה רצונה ולבדיל העם לן והושין ככורם אל
לא יקץ היוא ראש גשם על הצפור ולקח
כעסקיהם העלמיים ויפוד לאמר האשיר ארונע חנה
ללאם העיל שלהם דרכי צבור נהם כלם גאונים
אם לא באר אי אפשר אלה להערו המטרלים
גוב העולם ושיטתן כה היתה העם לא הוריה

למה

הידיעה אתו הכבוד ולא יכנין אלא האג הספקות
כיוון שכל כטלן כטון שהיה עתה החסידים בעל
חכמה הרלוור ולא ישים רלבוי החכמה הוא הן
היקנה קטן המלוטה וההשקע כהדמה ולא יפס
אל הכיס ונקשר הרעננים קדושים מאכל ומשנה
וולגוה אל יכס וילאס שואר הוא תחיל מודק
אש החסיה נהא ומא ל צרוק כוס אכט אר
נשאם שורה להגדל כס ולא קרום לאטל מהם
וכן היה הלל אומ ורשומי סדא חלק הא כל השאר
צדכי הנה נעל חיינ לן העולם. הנה החסיה
הוא עם הרמאים הן להמונה הרמיה רהיה
הסכה המיוחור והעצמיה אל השגה ההלמה הנצחין
האחרונה כיוון שלם שאישר לחכו חכע יצול
ודי. הצק השפתים פלום לפ סכר הסר הוא
ולאמר יואמר כי הוא כלב אושר שהחר החמו
הא הרלווריי כקטא הרלמה האחרונה לארס
לפ שהחמו הק טול עשיתם רכס שאי אפשר
שיתייכ והם הלמה לארס כטון שהוא העשן כה
כרסה מהדדוה הנבלעו כן נק דה מעשיו וים
כי החמו הק טול מתקור הדגולת אש נעל

כין חכמי ישראל במשפט. הרורה אשר האחר צותק הסוד
לכר הוא הצורך וולגו טול. ואי אפשר שרבותיך הילתה
נחית לנבטל וכבר אמרו על צד החתלקה האלה
פחדם רגזיר. שפתי. והלל שלא שפשו כל צורך רב
מתלקו בישראל וששיר הרורה כשע ברוע והחטר
האכר ולא טלו מהמתלקו האלה והדופים לבס
ורשות. זה כי המטון כחכמי האלמודים מה שכל
מכור הוא שאילת היה הענין כן כלה וכתרו ואלמה
וכל חכמי ישראל שהיו קודם חרמור, הרלמוד הרמסוכ
שרביה חכמה שלמה השיר. דיש חכמי זה שחוכר
אחריו יורי עלק נשש מאור שנה וכבר אמר על רב
יומן כן זמני. שהיה קודם חרמן שלא העת לקרוד
ועשה הלמוד הלטר. אורה וס' והחבור הוא חוכר
כורג מאוכע מאור שנה אחר חרמן והרלמוד וכנו
אורג כרוב לקווי החסו שהיו קודם החכר
הוא בכמה שנים הע אכ המטון כרלוע הוא וול
זה והיא התקירה האמור במשפט. המטר הלרור
פנת השכל לנבט דרוב פגון רכר ולתכן כין /
מחי שהרות מרשג כהן והקמה כלס סיה שם
עקובל עשה רביא עיטת לקר, משמשים תריים
שלא נוסו כרוד הלרבי אנו שפשו ולא כרמן וכבר

ונבר סב. הרב מה שיון מעמזה כחבא. הלמד
 רוח פה. וסב רכשיא גאון ול כשונב לקהל
 קיחאן שגה ר אפיס דשעלח נול וקלמוד פאה
 דשאלתאן פלוגה. אפי ראשונ ראשונס הוה להון
 הלמוד והא אפוי. הוה להון חבבא דגסין לבוס
 והוון שקרין דלהון קלוג. ותחוררי וחימה שוור ופנס
 שלמדשע. דמטון יך לרוב ה. ישמעל ופנהון
 על. רכיס אמכיס. כגן סידס לקרא יהו לקרא
 ככין ופויטעטין משמע. רוסין דרישג סמוכין
 ופ. שר אפוז עגן לבאמן דגין לביר. כעון ורכיס
 רכיס פאלה כו הוון אמרין העה כאשונס חבבהון
 סלימד ומד כרוביס ואלן ללן הויך הלמודיהון לגלי
 טעמי הורה פאסיג אמרן אמר יומן הלמודי אחר
 היה לן לך פאיר וסמוכוס שוון שהיה אומ/ על כלדור
 וכבר שלמוהא ארכשס נשענה טעמי. טולאה
 ועל כל דר ורכ שלמה ארכשס נשענה טעמי. ס
 שהיה עפל. הנה ככו הבאר פהו הנרה כתמור
 הלמוד אשר יכונט אלן שללן כעל. היס. האה. ולפני
 חתלן הוה אשר לא כחכו הלמוד רכ אשי תקרא סוס
 זה לא פלש פה פלשן. פלשן. הקבלה ורבי יעקב

והנשיא לך שזה רבו קטון הוא אולם וטו שאי לכך
קטון הוויה ראבי ודכא וחללה שיכוונת טהאל מלה
שנצו לחטוי, הולצור על הדין שהבאר. הנה זה
הוא מה שנאמרו הכה האחר לחכמי הדור -

הסב השנית הם בשל ה^{תורה} ולפיכך הולטם אחר
עקבת הפילוסופים כאדם טוטולוס

ורמי' והעלמים אחריו והם עם זה מהעלמים אחר
הנה, משה רבם לפי סברה נותם לקבץ בן שאלה
ההפכים ומוכבים כ לעשה פסא נלקחה קטן א
הכלמה האחרונה מצ שהיא שלמה לחוב' לעש
ורביה לפי זה מוכר לשלמה הפינור אשר הוא
שלמה החכמה הדיוטור, למורה טטוועלחה
ועל הרוח שהטמו אעם חכמי ין ספיהם ואלה
הם סורו הכורה לפי סברה העששור להסד
קראן בקרה לשה כראשית ולא היו לשה חכמה
והם סודת הרודה אשר יאירו החמה יומקו עליהם
כי אם טמאים וירש ליה היא ססר השאוו, השמי
למש כמארה מן הכחאל המעל מן קטן מושל
אלו כתבים. והשל המצב הלשון המעלה
האלה ומתעצם כהם יקראו השל קטן קטן
שעשע על זה שיאמרו על קטן אל

האל נמשין הנה אסן סב יתייב שייה צלמו
המשש לזר הירושלמי יהג וכאשין נהיריש בן
הוא ייש הארין ועל איה אונן יתסן אלן נידע
אתרונ ואונן התייב הדיאור חוטן וכדיאור
נהתבן העיטור והשמו וירישן קרסם וס
מה שירצה לך להתקור הליו נהיריש משין
הא היריש הנתל סלעמא ולכן יהג כיריש
כתלי והטור והיריש בשמים נהיסודיק ויה
שהרס מהם להתמס והתמוח והתי והארר
וסכמיהם הטעלג והחוקיק נהפרינו והלפרו
הקרוסר זאלה והחוקיק נהדייש כהעלג איכר
הטעל תיס וסל מה זמור כסר הועלג האיכר
וולקנה להיריש כתלך העיטור נאמש הין
זלה סכר אל קטן ההלכה האחרונה לפי המשלוח
כפעולה יונרע ^{שמות} מעל המושל ניהא ואל החשך
אלן וארסן יהג אשי הוא עקד תקור וכלן שמו
וארסן איה אלין ואל ומה היא ספרם וכר אקבו
אער קרסן לזמנים לחבי זולל מהס מה שפד
סלצור מועשה מרסר שאט כו שהוא רר זול
נאצורו נה מוסר ~~משה~~ סכר להצאיות הקטר נאצור

היה

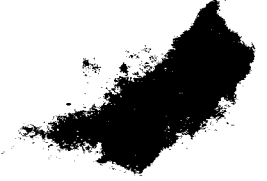
שמשלה מרובה הוא זה שכתב אדם כזה שאמר
הטוב בהחכמה הלאה. והחכם ל כתי שמו כפי
חוכה הלבונה זה לאו לא יוכל לעבור על העלוי
ורחיק ההבדל. כי אם עיני הקור שכתב. והשלטון
העובדן כזה שקנה בהחכמה אבל וולגם שאמר
ולאן כמה שאין מכינס נמצא אלא חוכמה בעל והר
אין כיונה זול עי שיחשוב כשם נירבה לנסו חכמה
חכמה אבל הוא ענין אחר קצת הדמיון לבר או ענין
אחר אצונה שפוסה לו וולאן הוא אצל עם היות חוכ
לבר וחוק ענין לבר נוסר השם כאמר ולא חשבו עכל
(חין) והיות חוק עמה שיטעם בו לפי רעם הוא זה
שכתב הרב כענין שכתב סוף עץ חלק שלש. שגלגל
שהוא כהילן וכו' אם אחר כ המעשים אל הכה החכם
סכנו הם הלבונותיים אשר הם האמנם העובד אלהיו
לית הקלה ולמדו משה העבונע ולא הרעם
כעין שרשי הגורונו. ואם נאמר ורע כע שאמר לו
כעל אגמסק חכמה הלבונותי וכאלוהי. והדע
אזה לבר החכמים סכים הכה לבקש השע סמו
ואי הול על צד העל שרין כן וולאן לפתוך נאמר
העניש העבשים כבו ענין סביב נארה הול
לברקור ופאשלים העבונע ענין הלבונע כע

נבנת עם תולדות אלה החדש בסניף מן המזרח
 ככיר אחר וצנף צד צד הרוב / נכס חלקי הצנף
 וכבר שכן נבא מלך לט רע איל מודק התלמודים
 לעתה מהלמודים והמקומים וזקן לעתה
 ולהטעמים והלגים כלל מוחים אמשכס. גאושם
 אלהים ונהלבים סביב לבב ולמודים ונהאושם
 אי התהלכים סביב בקר לבקש הצע. גאלה
 האנשים לזקן שרם נעים מכלל אשיתרונה
 וזרע אבותי יאמיט או יאמזן שיאמיט לפסוק
 הלמד לבוא וים בקרה כהצדקה האוחה
 מזה שרשית אלה הלושצה העוב והוא הלמד לבי
 רשע לזמא כמדוק חכמה היות לפילוסופים
 לא מן מן משה יצא דולה מן אלה שיאמר
 זה כאתשאי מי יקן והיה לבסס עם הנהגה האלה לא
 יחמין כהלה נכבר הדיע מסלוק קדם ער
 שיאמרו בקרב סמך הנהגה נקדק משה שהם קדמ
 ודיון לאלה הענינים הפילוסופים ועל כדא פלה
 נאו והטעם דבר אלהים חיים וישעט עור מזה שא
 ככ נאעם שאר הדיעו האמתית כללה המציאה
 אחר הם החמון העיונות לם לפי חוכמינו
 אחר כסם יאמרו עמם אחר הם הרפואה

הלקיח

הלקיח

האחרון אשר עלה אל שנת הבורה עליהם בפרשת
 אשר על האמות אל טה עליהם (הראשונה) בכל
 והוא אמרו לאכה את וט פני שפך חלק אשר
 פתח פה "תאמרה שיהיה כהחכמה העושה והם
 החסידים לזוננים הם העקר כהשגת החכמה
 (הראשונה) האחרונה להם לפי הענין ולפי שאלה
 האשים לא יושע מה פגוע סוכ וכי אין אם פתח
 פגועי הבורה והבטחה שישע עלו והיה להם הרב
 כרעם זה אמן חן ולמען יבשלו וישם פתח לתת
 סלבים את חנה להשיר על הכתוב רבי הרב
 אל ולפיכך מחובב לוטרים וכפי חזקו ושמיעו
 לדגול חכמי ישראלי פתחין לאשים הרב על פתח
 אלה וקהל לבנה למישט הקדש סלבים ואמרו
 וקרוב כל חלק שמוערת כ הרי כוסע הור
 מהלמומים אל טה כת המעולם סלבים
 והלמומים ט העשה העבורה לך ולך
 העסקו בעין אומה הורה אל יאמרו אחנה סב
 קדש רישב אעבור ולמה צע סגלן שהם
 העשים אל הכד החלבים סביט וכתיב שיהיה
 להם מידה למשל מהטוב שהם עש
 חסידים הלמומים הכנסו ענין סקר הור

היה יאלה אמת וצדק עשה במוותו כי
הלך ורעוהו וקראו ליה שמו רשע
כמהו הלאו ישיש ויהי יושב לבנה
שמא ישתן מוסר לומר זלזול וקל וזל
הכר לבנה המה הלאו כי כלבב שמו
הענין פתח זמיר בשמים יושב חיה
והתייה בקולו והחיה שהיה עושה
תולדותיה ויהיה עושה עניניו אשר הם
הכבוד שמו המה האמת אשר מול
היה למה שלמה השלמה אשר כן שלם
החכמה שלם אמר חכם המה
חכמה קלומר וכלם הקבוצין ואלה
שם זמר המה וכן לבן לבקט השע
ירבה שבוטל המה סביב המה והיה הולכים
כפינו כי המה וכל המה הולך לפי ענינו
הממהלך אמת והממהלך עם לאויב ירבה כן
באר המה לא המה כמעט עמו ומין קנה
מן אל המה למן אל ויא המה ויה
למ המה והמה שם המה אל המה והולם סביב
כמו שמו כן המה כן המה וכאן

ויאלה זמר כי כבר הושלם

למעלה במרחק אלה כולק עה שחמון אלה
האנשים ודעת השיעור מטעם החכמה הם אשר
הענינם הטובים ואי שבעטן ט
כבוד וזה הלשון לפרקוד לא שבעטן לפרקוד
כפעל ומה השיעור מהלפזורים אי שכבר נכנס
כפרקוד ומה הלשון לפרקוד מהלפזורים
מהלפזורים יורב גדולה מפרקוד הסה השיעור
וכפעל החכמה ודעת השלשון מהם הם אשר
השלשון הטובה והכנס השיעור שבה
החכמה ולמה אי שבעטן עם הולק אל המצד
הטובה ומה עמון כביר אחר וכבר השלשון
מהלפזורים אי שכבר הקענ עם הולק כפעל הטוב
ולא הכנס עמון אל המצד הפנימית והם עמון ט
כביר אחר ולא אי אחר עולה שהם כביר הולק
אלא שהם עמון כביר אחר כ הטוב המיוותר לעמון
והם אשר כעמון עמון הכיאת הולק תרין יתר
אענה הרב למרחק היער עלונה כול אלה והיה
מרחק הבונה ועלה אי כול מן השיעור ל מחסור
אחר שלמנוח כלתיוה וכן יעד אמרו הם אשר פנו אל
כד הולק ולא המשנה כימיה שאם הרב מפרקוד אנשי
החכמה כירעם הטובה והלתינה שיכין כזה מה

חיינו ואורך ימינו ועל קנינום זעיריהם אנו כמנה
נהרג למען זמן החיים ונחם מעונך וירצה מן הדין
החיים המנוחלים והטוב ^{למנוח} למנוח כמנו
מדינו ונפיר המדומה ^{למנוח} למנוח כמנו
מכני ישרא' הדומים להם ולקבלתם ^{למנוח} למנוח
הם לא ששפוטנו ודמיתנו ^{למנוח} למנוח
כסוף חכמה המצוור להפטר למחיר ולפיקס
כל שלטא בקפידתו אשר כוונתו ^{למנוח} למנוח
מחנה יקלן להשרד על עם העם וישינו כמנו
מספר על האורגים מופת ארץ וצדקים יספר
עלם יויתכ כשטלים מין שמה הרב שיטתו ש
אלוהינו ^{למנוח} למנוח ומצדדים חסרון ויפאה מן הח
העמדת על זה שלא הרמרה לרבי המהפלים
כמנה חושך כמשינים כי הרכ' אל הע' אשר
הסד ^{למנוח} למנוח אה ראיוורטו ואה סכנתו סל
מנוח ^{למנוח} למנוח על מיעור הרעיוור האמנותי
ואם ^{למנוח} למנוח כקדוק מאמרו מן ליה "תה
כבר הרמור דעת הס' השיעור (נסכרם סכנת
הרמה "

והכת השלשית הם כעל חמנה הקלה נעלה

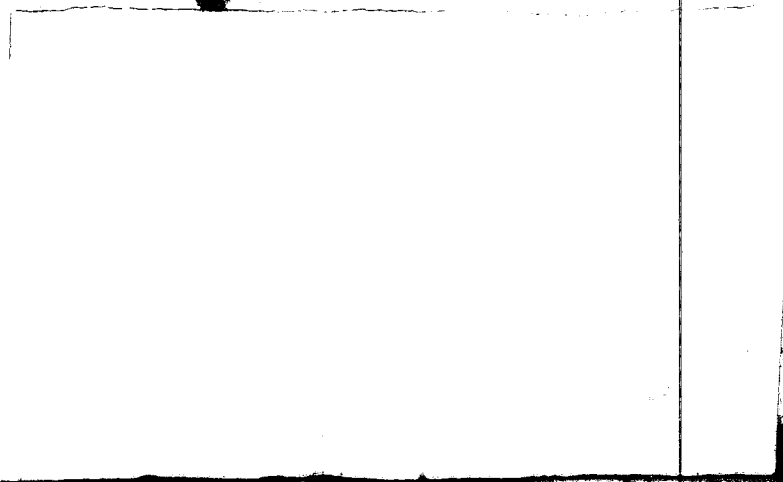
אנשים שלומדה ניהוון שהעבורה השלמה כקיום האדם
ראוי שיהיה טעון יז' כי המצא גשמי זה הארץ הן
מיום תחילת עולמן כל יצורים מופת תועה כאלו וכמו שנה
היום יז' וכלומר זה לא יאמרו כן כעבור זמנה
כי המצא היתה יצורים גשמיים כעבור זמנה
היה ירעה להם כקלה לך ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~
כי הרבה וסג' הנומה ועלמה החמה זל' לשפועים
מאר עם רעב כעל הפ' הוא יז' זה המצא
עם ליער חפלי המצא כי ינהם רוכס מרחקים
וכאם ינהם זה שינוי גשמים טעני העלמא
כתרוב האנוש המצא אל זה עשה וכבר שיקראו
הרעב ז' כתמורה ונעל המצא והלבול בין ירעה
ועבורה המצא להם כהרבה מרחשיה היוק
זרובים וכמו שיעל כעשמי המעשה והקלה עלן
והסכנה יוקר זרוב כמורה ון אם יאמן סה כאלוק
האמר באשר ה' המעשה אם יעל כן המצא
כעבור זמנ רעב אחר גלגל כעשמי וז' כי סלק ז' ו
נעל ללם סלק ז' יורעו להם הרעב העני שאלו
כעל זה שאין כן כמורה ז' ה' שכבר הרבאת רעב
האנשים כמורה ה' ואלו ארואט אע יוק
טוב לכל זה שאלו שורה חפלק הרבה הוא

הגורו ההוא שגמרה וכי העסק בה תמיד ושחיהרה
לכבוד וההקפדה בה והעלמה לקרון שלא הפנה
התחשבה שיש לה לרבו ונלה כעבור העסק בה סוף
פעולה שישיר האדם אל המלכות המיוחדת הנשמה
ויבאנו אל זה ולמה סוף למלכות הנשמה
כדברי המלכות הנשמה שישנו עשיתו וישיר וישיר
דרושן משה בהאגדה העם קלוק אשר הגשן בעשן
הרבה הקפיד וקפיד וקפיד על זה לא ימוש סוף
הגורו הנה המלכות והגורו כן יקום ונלה לגשן השמה
לשאור ככל הכבוד כן שזון המלכות את דרכי וזון השכיל
יאמר כי אם יהיה כמורה המורה ולא ימוש טפחה מפי
יקדים המשעה משה ילחון דרכי וזון ירצה כנה
המלכות בעולם הנה וזון שכל ירצה כנה השמה הא
המלכות הנשמה אשר היא סוף שלמה והמלכות שא
והקפיד כי בהנהיג לבד והקפיד הקריאה כה מורה
שגביא קול זה כמלה וקפיד אם יקיה עם זה טוב
המבנה כעשה משה והשגרה בעלמורה וסודותיה וכן
אזי ששם וצירוף ובעלמורה יהיה ימוש ונלה וזרון הט
הנביאים ככר אז זה העשן בעשן והיה עשן וקרא כן
למימי חיון וזוה המלך של הקריאה תמיד כמורה ולכלל
יא אזי שמה זה רכני אלה של לבבם וזון ולמורה
אזרם את כעסם למבוקה באשן ככור

על הדין הנוכח כמלה זה זכור
כאזי המורה האלהות

כבודך וסלובך כדוך וטל יצא ושמעך לטובך ויחך
כס סומך כבודך וטל יצא ושמעך לטובך ויחך
ושלובך השמחה הלצה באענה סמלה וטוף
סמלך כבודך ליעב לטובך כן השקם
למקום על פיך ולסרב על יצא וטל זה על
הסרב כבודך יצא אל זה שמעך כבודך ויחך
הטרה שטל זה יצא ושמעך לטובך ויחך
כבודך שטל זה שטל העקל לא זה שישל
על ספר וטל העקל וטל שאל רכיש שטל
שטל זה אי אנה יצא לעקל כבוד טל שטל
יהיה זה סרב להשמעך הדעור והסמחה החכמה
הלחלקך בין האנשים ויטל זה קוש העמידה על
האנשים כעשה הטרה ויחייב לטל זה שיהיה
יחלש העסק זה ויטל זה אנה כבוד שטל
כבוד שטל זה הלחלקך ויחייב זה העקל זה
שאל כעשה השלוב וכי הטרה כלל וללא זה הטל
הוא לזה שאלה הסברה האנה והתלה ויחייב
זה לזה שישיר כעקל שנה אנה הלחלקך לטל
וטלור כעשה לטל הטרה והטובים שטל זה
לספקך הרומים והתלה לטל הסמלה הוא הוטף
כטל הטרה וטל שאל שטל כעשה ליד לטל וטל

פחות

והוא הענין המפורסם באותה זמן כי כבוד וקראו
אדם ספק רחמי וענין הכביה היא הסמלה
הדכורה כהם והענין האלה אינם לגמרי הצהיר
לצר כי גם לכל ספרי הקורא נביאים וסבוכים דרך
הסמלה האזן אך שיהיה כזה פתוח יותר והיה
כאלה השתנה מרובם לענין אחר אך שיהיו כלפי
הגוינות לבס והוא לענין הקורא עומד וההסבר הזה
שסבוכ כלפי אחר פסול וכאלה ספרי הקורא
הסבוכים כלפי אחר מענין דבר אחר ומה שקרה
החם ולמען אחר הסמלה הדכורה כהם צריכים
שעורה וקרישה ועבודה נאמר הדבר כדור כהם
באקום כלו מהור ולקוראים כהם הביטוי ענינם
נבאים מיסודי הקולור העליון אשר לכל מילור
ומילור ומהגור ההשגחה הזיה על כל מה שיהיה
קריאה ככונה רבייה והעולם כהם ערב וקר
וערכים והיה הירישה הוא בעולם אולם קראו
אלוהי הים ומורה שאנו עב פסוקים המפורסמים
והמפורסמים וכל המפורסמים אשר לעולם יש להחלל כהם
כל יום ולבד לענה ולאתרהם הם הקראים סוף
דומה אולם יחדו למה קו והוא למספרים מרובם

על
הוא

והרבים בן שאלה הסור הוא נקצר מסוקים כסגולת
 פיונתורה וכו' כתר ה' בעצו וכבר גזרה חסדו גלותם
 לבלה הסגל ולהרס חטאת הקדים נשגחה לעכרם
 הגביל להם הנה והאדיר כמסר הוא הכולל בעשירים
 וארכשה ספרים הלופרסמים אשר הוא כלל רכב
 להים חיים כאן להם מולצ הסודתה הלהיים בעשה
 כחאשיר ונעשה לרכבה וכלל מההנעלה להשלים
 הארס לצפ' מיני השלחנה לדרכי ושכל מה שהלכה
 ס'סה למסרו נפגז שהנא ירע ונמסרסם לעשרתים
 והחוקרים כו' מתקד' ראני ולא יב' תבלה אמר נעלה
 והנא ה'עשר השעב הלה והשגתה על האוניה ^{השגתה}
 כהחנה העסך וההשגלע והנא רכני הספר הוא
 הדיול והקדוש הסכה הקדונה לקיום והשארני האננה
 כולן הולגה האנוך הוא כסגולה רכנה כן וכמסר
 הוא אמת ונרשים דע' ה' כלתה הק' נעלה אמ' אמ'
 ברשע יבצא לך וכל בעוכ' הספך כמסר דוק ל'ס' מ'
 ש'עלן ונעוכ' ה' יכל ונא' דב' ואם המכט זנתח' ל'ע'
 ג'ל'ן אמ' נאה להם לקדוש ג'עש כארצ' אשר כאן
 שם יכ' כאן שהיה המקדש ססה להרעה השפינה
 פרק כג' יש' פ'נו שאל' זמשול' לקדש נשכנה כהנפ'

ואנו נשבע בשם כבודך ונא והרבה לטוב כבודך
והן כבודך הוא המקור הוא אשר כבודו הייב
ההשגחה בלתי סגולה כדברי הקדוה כן כבודו
רעיה והתקורה כפיט באמין והוא סבר קיעה
והעאניה והעלמה ועלן יעלה דורש א פעם
הספר יהי עיה כען שכל על סלף מים אשר פין
יהן כעם עליו לא יכל וכל אשר יעשה יצא עליו
אוי שלמה כחכמתו כע הרבה אל השכח ולתור יצו
לפני יקנה על הקורה הייר והעזירה כלב לומר
ה' והספר הוא כען הורה נחשיות עם זה כי אור
ימים ושעה מים ושל וסימן לך וכל מה שרא פוע
ההיא והטובים רבים על האורה כעסק הרורה
ושמירה וטובה כלבתי ונאמתי החמה גם ופלו
שהפוקדט שבגורה ההן הגולה העשועט הוא הסב
אל שיכפר השם עונע האולה כעברה על חטאתו
יהן עסק ספר הוא הפקדט טאנה רעיה ונכיתו
ושמירה כלבתי הוא הסכה אל שיעלה לעוה
האולה ותעאיה ופלו שיער כי ואי הכויה אשר אמר
אדם יל כי מים הם נא ה' עברו ארורה כלם
ועל לבם אכרבה וט ער אמרו כי אסלם לעולם
ולתעאם לא אכר עור ונאמץ שחסר קה המקור

הדיקדוק אשר בה כמגלה לך לדיקדוק היה שנתן בתוך
 הראשונה לך תלקים בזמן שהיה הענין בדיקדוק היה
 מן קדש קדשים והענין לקום הארון עם ספר הגדה
 והקדש והוא לקום השלח והצטורה ולומר הוהב
 וזהו והוא התבד נהיה פו לומר העולה נהיה קה
 כלא משל ורציון לשלש חלקי העצמה אשר הם
 עולם השכל אלהי יש והעלמות הקדושים ועולם
 השמים והאמצעים הם העלולים והעולם הזה
 הכולל עולם ההויה וההפסד ופן הענין כמס
 הקדש הזה הנה פו הורה הלהיה אשר היא הורה
 ה משופרה ^{המשפחה} וזהו יה למשה כמא ארון הנביאים
 אשר נבולה נבואה לפנאיה כל נביא קולגו כשידבר
 ה אהו שנים אל שנים והחלק השיע סעי הנבואה
 אשר עם הימים מארה הנה א כלמע העליון
 העליון מעל העליון השמים כלו עטה הכבול ...
 והחלק השלש הם הכבדים העליון מן הקדוש
 לש שלדקדוקו לעטה מעורר הנבואה ולהינה החלק
 הנה סגד העולם הזה ההויה וההפסד היה
 שהושם ספר קדש עם הימן מכלל המספרי הנבואה
 ככלל החלק הזה כי נבא מ לבד על חלק השיר והחלק
 ואלו ויש על אגפיהם והוא כמורר הקינה על חלק

הוא נה אלוס אס היה ספר קיטר הוא אשר שרפן
הויקיס כגו שפיא ספר החכמים כי הספר הוא
כבועה נאה כגו שאו שלון היה אדבר הא אל ימיהו
בערה לאמר ואלו הוא ספר אחר נאו לירוי הנכונה
הקורט ומפני זה הולס כלל הכרכים ולא הקורט
לאזה התקנים ואנייה נעמוניס לט מרדופס סגל
ואין כאני לעני הסוד כה כהדים העאונור ואמר
המקדס לא סגור ולא כהתה העאונור של הקורט
כגו סגור החכמו'ל ומפני העשינס האזה כלום הרכ
כי שקרא אס בספר הך הקורט לקדש יה ט הוא
כאזה לקדש יס' כוע יריו והלמותו מעשה פהיס
הזה והמערב מיטב לקוס הוא וכרכס כאכע
להיס ועל כו החש אט אוו הלמותו רעו לקורה
והמערב לספי הבועה וכרכס כמפיעט מעוש
קרא בעקלש יה ולא מקדש יס' כס ק ארבע לפי
שהו מקדש כולו יס' אזה אשר ככועט שאין השס
אלס ואין הכסא שלס ואין לא יהיה הסש הוה
מקדש יס' ואחר מרבלע המקדש הזה יובן כה
מענה לקורה אשר היא חלק מוה הספר המקורט
וכגו שאני אט עם לבכי לבנת ביר מענה לארון

פ' הנה ספר

לארון כבוד ואלו נאמרו וכלן נכבדו ואלו המוקדם אל בלבים
להכבד את ארון כבוד ה' ונגזלו שתי אלה
הלקדשים סבה להקרב אל ה' אשר תולד
סט. היצוא האדם האמתונה והנצבת והוא חתי
והעובד האמתלים השיב אסן על פכונת כדק
ורעל כשע נטון לך נאמי שהעוב והרע אם יוסף
להעטיעם הקצתים האמתלים הנה יכיה היר
העובדה הנאק קשה מאד וסאש שהיר והעובע
לפי שהעובת שור עליו אפנים על דרך הצורה
העונת והכעור ראוי שינפם כהם למה שהיר
עבד לאפס ולצע שהא ארס והם העונות והרען
העפתינו אשר הם פבי השאונתן כרענן נצתי
או למ השארען נאלה הנה הכדיק יענן להעונות
כפי שיענן כדקן והרשע להרשע כפי שיענן
רשען ולזה אמר ואתמה לרע ואר עבול הנולד
כשתי ירבה שהקרב ה הענין כפי הענין הוא הקצה
עאר עב אכא אל בקדשי לאכינה לאחיהם
ירבה כי סיענין כהכלל לקדשי צ' אשר הם שש
המקדשים הנצב רענן הכורה וטהר המקדש והרען
לאלה אפנים הוא השק העובד העפשי הנצתי אשר
הוא לארס מצד שהוא אדם הנה עם זה הוגר אצלן

הספך הגדול יהי כי הצדיק יעשה הטוב ויהי ויבטח
הרע האכזר והוא אמרו אך כחלקו השיר לעולם
המלך לעשותו או טוב הבטח לעשותו שכ
לששים שאזיר וכלטון אחר ורע כי לפי שהיה
ענין הסמים האלה הקדושים הענין הוא רע
ההתקן בהם הסמלעו המכונה הינה הקפיד
כפיסיהם וקריאלים של הקדוה וההשגה הם
כזה האויה ומחוייב וזה היו הראשונים לשגור
כזה בלתי וכבר נוח המבנה כגלגל נחשו ואוהיו
הגדולה והקטנה והפליגי הסבוחי והסבוחי
וזה מזה שכל כפיסיהם היתוסים לתחבוב
הקפידו כזה כפירי כהנר הדגור לעשרה ש
שכרבי האוהיו וקראו להם האין היו מן פלדיס
לכרוב כפיסיהם האין הין סמך האין האסין של
התן לשנים שזר אכנים שהקים יהושע כגלגל
ועליו לשלול ושמואל למשי כן לש וכו' נע שורא
ותחת ער ל נחום הלבל שגסרו לרכיט הקדוש
ועל אלה אמר ששלג ציטתית לזרוס לשאו להין
שהיה ער כברים לאוהיו והיו הראשונים לקפיד
כזה סמלעו הקפידו כי רע שיהיו הסמים האלה

האלה על האופן שמתוויו ונמצא בו בטובת כל
שמי שלל מייחצתם שלא הזנה זקנים ונבטל און
החלש הסמלה היכרה בהם העצמה אתר הצרה
וכאן שלא יראו האחרונים מהכופעים לשער דם
בכפועה היוורכבה לבאזונים לא ככפועה ולא
באי כורס מיוחצתם שלא הזנה זמן היוורכב
הסמלה היכרה מן ונכח התבא שראיה ושעשה
שפתיהם ומכילים ולדנים היקירה העד היוותה
לסושים והצע המשילים לאי שזונה העלן וס
הרפין לספר המטאני כי לא יורה אלס וק לצור
לא השקיף לבינה וו והביא מאשים המכילים
האלה אחר אינה האצרו חכה אנתמ ורורה אנת
אם לשקר טעה שש שקר סומגים הנה לפי מה
אנצב הרבש האתחן כולן כעצם הוא בעסק
ההשגרה כספר ד האקדע ולפע אצור הכב
ל השיחה לבצע אל הרבש האנשי והוכיע
אין ריה השגחה כן טעום הדי שו שיעבק אל
בזר החיים אמורה לשונת יוכאן אמתיל להיוון
ול הטוב ההדל ולמור שו שרשם לנאר הרבש
אזולה החל מה שמתיל לבצור ארסנה ומחבב

מכל רכל כשרקרא קט ורפאל ולא יספיק לך יתן
הכונה בקט פסוק ראשון וספילה ככונה ראשונה
וכשרובל על זה ויהיון כירין שש חנה ויהיה אחר
כן לא אשר הקרא סגור או השניעה שרשים ל
לכך וכל מחשבת להפך מה שקרא או מה שאמרו
וכשרתוק זה כירין וכן אחר הודל פסוק להיות
מחשבת לעולם פניה כל מה שקראו שאר
דבר הנביאים וכו' וכו' שער כפן על שחלק
השלישי הנה שבר הנה שברכלו פלן הוא כספר
היה בקודש וכלל הכתובים לנביאים על שרשין על
שם כלודני העבא הדרו כוח קודש ונאמר
שבר קרא הדרו כו' שש נפא לקט כלל לומר
קדש לנביאים מאן אמנם הקנה כלל זה הישרות
הכונה ופער הבלחשכה שיה הוא השמחה האמורה
הראויה ללויים וכו' שאם ואם אה יל אה כס
לכך אלא שאני אומר שום העסק והכנייה והקנייה
כס לפי הוא חלק מה שהשברה ונאמר ששאר
לפניו ההשפעה הלהיה וההשמה בסגולה וכן
כס לפי שיה הוא וכן לרשין לויים וכו' שהמקיים
הדפואיים להם שישל לקחה פואכל

כפאס נמשה. וזהו מן שיטת פשוט וזהו
 סיו וזהו כהנה כגון לעין במראה כשיי למ
 למשורר הדאור וגם לבית כחוצה המושג קל
 למענה הנה הען לקווא כן העשן סה היה העקול
 כ אופני המשורר העשנה מסמלן במלך וגם
 הוא מושל כהנה באופן מה נקדחה וזהו
 כו כגון שאנו הכהנים על זה. אבל כ לאו
 שאמר שכל זה הוא סכרא לכו ומתעסק. וזהו
 טוה למעלה אשר באיננו חיון ולא יקשו
 מאייה עלה. ואלה כלם רבים מעינים לכו
 בלתי שיהיה להם חוצה חוץ לעמם והוא חלק
 למעלה הדברים אשר לא רבם אל הסמך המענה
 לעיה שיצויד כעש. אבל המצין הלכאני אחר
 הדבור עם פרנס חלמו והוא מעל העשש לכו
 על זה לא יורה הקש ולא הוא עמה שעה
 יוסט אלן השכל כעשן. וכרשונה אהני אומר
 כי סמך המצאה וסמלונה יב לא הושא בקש
 וסכרא ואין כהם רב שיצור אונן השכל. אבל
 אהני מוכח למה שערע להם כעשן והמוש
 ואיננו שגוף אלהים ספר לוי אהם ענינים

בשמים אתר כל הצורה אשר לא בושג כלל לא יוכל לה
הפילוסופים עם רוח חקירה להשיג טוה הקדו^ה
שבצמותם וולדש להעצמה וכן הענין כס
הוא הלקיט השג בהישואן אמת להסמל
המורה לבני ישראל כמנין והמוש והספרים האמתיים
למה זה כי שאר כאשר העצמן כסמרה הא בקר
כענין כל נהיה נהיה כהם עורא הסופר אשר היה
ראש לספרים וכמו שאמר עליו הסופר עקיד
הכין לבת ארזת אר רוחה ואל וקרא כסמרה
הלהים ומקרא כמו שאמר ואל ויקראו כסמרה
הלהים כמנהג ושם שכל ויכית בקרא וקרא כסמ
הסמל כלה מורה מונה הולא והחסר והור והענין
המנהג וולד זה מהקדוקים האלה ולד שקדו
סופר וכמו שאמר עליו סופר רבי לומר יא ותקין על
ה היה לעצמם וכתבו השמות האלה כסמ
להקרא כשני כרש מלך פנס הוא ואל הורה
לעלה עמו וכמו שאמר מי ככס לאל עמו יהי
זהו עמו ויעל ועלה נהיטא אור הכלם הקדושים
ועשו והלחון בפנין המקרא והשר טוהו עליו
ולא יכלו אויביהם לפחוק כופר טוהו וסמל

שם הקדו

השם

היה המצור על שלום לרגל להם צויה בלובם וזו
ובנה להטלם כישב מצור וסבלותה מיד. חרב
ולב חם מצב הגיד המים ולשון להם ס
מצור קצר והם מצביע מן פה בל וזו
אם לפי שהן מקרים בענין אשר קה בקר
ועד גב צמחי קמאום ול שם מצור וזו
ופירושים של בקרא וזמנו ס החס אשר היו
כפזר וזמר ואצטן אכבו על בקרא ואככר
ואצטן כאשר העבא בעמק בקרא והספק להם
מצמ שעה את מהטבע לקרא המצ שנס בקרא
ואת רגלם וענין היה לה שהיה מסר המשלה
להם וזמר הפס נהין היושין נהידינו והצור
הצפוסים ועב כולעם ממש כחול כספר
לסר העבור גב ופז שחב בקרש ובל העם
סיון לבטול העבורו הכן הקולק להספק השכט
ולא שניהם הורה עולה והקדמה ופז שחב
זם סוקו בלע האולם ויכב את העור וקטור
לא הקעיו ועלה לא העל קורש לל. יש העבן
כזה הלא אצור דלור הסר כזה בקרש אשר
מקדש יה כמע ירין ולבט את הער ולרעל
מהשון כן חרה את אונת למאסה יעקב וישל

אול

ויבין למוקדו כי משה סבורה ויבין המעשה
 שגורלו ליהיה שם משה כמים נבחרו לו וירד
 אמתו ויהיה משה משה משה משה משה
 וילך עמו ה' ויהי משה משה משה משה
 ככל המצוה אשר צוה ה' משה משה משה משה
 משה משה משה משה משה משה משה משה
 אשר משה משה משה משה משה משה משה משה
 על השם ויהי משה משה משה משה משה משה
 ה' משה משה משה משה משה משה משה משה
 ויבין המעשה אשר עליו משה משה משה משה
 ה' משה משה משה משה משה משה משה משה
 אשר משה משה משה משה משה משה משה משה
 יורה שבהיה משה משה משה משה משה משה
 המעשה אשר עליו משה משה משה משה משה
 למין כי ה' משה משה משה משה משה משה
 משה משה משה משה משה משה משה משה משה
 ולא יהיה משה משה משה משה משה משה משה
 לקיום משה משה משה משה משה משה משה
 המעשה וה' משה משה משה משה משה משה
 ה' משה משה משה משה משה משה משה משה
 ה' משה משה משה משה משה משה משה משה
 ה' משה משה משה משה משה משה משה משה

במחזור אשר נחשבן דהספי ספר קדמוני שכתב
אמרנו שרוב מה שמספר עליו אינו דבר
יסודי כי כגון דהספי לפרקו ודבר פשוט
שאר אליו א"ת בלשון ספר אחר מה שהיה
אחר לזה יסודי ספר מה שמספר עליו מה שהיה
מזכיר דבר מה שיש בו אחר מה שהיה
לכבודו ולפניו על ידי שכתבנו מה שיש
דבר שיש בו מה שיש בו: הישוקים ודברים
למשנה ולפי שיש בו מה שיש בו מה שיש
במספר לזה ספר על ספר קורט שיהיה כעין
הכל שער דמשה: מה שיש בו מה שיש
ספר רבים כשהלשון נכתבה ועל
לפי שיש בו מה שיש בו: והוא כעין שיש
בה השמות מה שהיה כדראה שיש בו
מי שיש בו ויקראו על שם היה שבו אנו לעל
הוא אלו שער וזה אל כהלכה הם נפשות
הספר ומה שיש בו מה שיש בו: ענין זה
הוא והלשון שיש בו מה שיש בו: ענין זה
אלו וכפי שיש בו מה שיש בו: וזה הוא שיש בו
ההבדלים מה שיש בו מה שיש בו: ענין זה
הוא כפי שיש בו מה שיש בו: ענין זה

כו ושלום וזו הכבוד ביה היה לשם דסר ה' ולעשר
 לקבל לא יחשבנו כו ול זה למען שיהיה כ המעק
 כזה וספר הכבוד של המעק בן הוא הכבוד אל
 ה' וזהו המעק אליו יב וכבר היה הענין היה כל
 יי שיהיה עליו ויהיה עליו מאד את שהלכו סתרה
 וכדי שיהיה כל חלקי הסוג העולם סוף השאלה
 ככך האחרון ספר שיהיה סוף עליו ועליו על העם
 העולם עליו רק עם חכם וענין הדין הדין היה
 וכבר הספירה והעבודה עליו כהיה את סוף רב
 הכל שיהיה את ה' הוא וזהו המעק שיהיה כו זה
 ל האדם כלל שיהיה המעק ה' סתרה ספר
 הוא וזהו המעק הוא המעק שיהיה סתרה
 והעבודה כלבנו ולא המעק שיהיה סתרה סתרה
 למען שיהיה השון למען סתרה האחרון המעק
 כי היה שיהיה למען המעק וזהו המעק סתרה
 השון סתרה למען המעק המעק סתרה המעק
 ולמען סתרה למען המעק המעק סתרה המעק
 שהיה סתרה למען המעק המעק סתרה המעק
 כי סתרה למען המעק המעק סתרה המעק
 סוף המעק המעק וסוף המעק המעק סתרה המעק
 סתרה וכן סתרה המעק המעק סתרה המעק

4

עם ההודו כעלם מעל אחר מה שכל ספר
מכאיון מהם חולק על שורשי הדורה ושל אדם
פעם מה ואין ספק שחסי יו היו סקיאין כולם
כגון שגאה מה שסבבוהו לחטאה התבונ
נדויערם טבעי בעל תים למעלה למלה
שטבן כטרפיו ווייל זה וכן כלה מה שטרבן
לזה ככלו כלרשיהם וכלו שטרב עלקה החש
ל יהודי כבנוז כארונה ולזה יראה ש היה העם
בהם לוקר אצלם ואולם כאני ולחוייכ שרהיה
כטונה פהם למלה הדורה וואה היה כוונה
הרב ארבלה לטעור התבונה וכלו שטרב כאנו
שלה לך יהועתן הכין לך וזה לשונא ואעפ שקטור
אוצר כטון הדורה דעבד וכטורס אמא לוחס
ללמודה הקדשתי ולפיץ לשיטרה חונה
כטורס דעבד דעבד איהו ואך ענוי אשר
כאמרה שיהי לטורס ואיהו איהו איהו איהו
לך כטורס שום לעבדו לעבדו איהו איהו
והלויס יודע כי לא לקחו וכוונתם אם לטורס
לקחו לשטורס לאווער ער איהו איהו וכבר הוד
כזה כי לעבדו החטאה הין לטורס איהו איהו

תעלה חכמה 15

ויהי זה אשר אפען על חטו הנכב כנה אשר
 חוזה סטכ הרורה לענע זמן כל גשמן אשר
 בכפולוס התולקים על שרשיה ועקריה
 האלהיים ולחסיך הסמך ערה על כל חכב לב
 הענעך אמר הרורה הלה והטובע הזור ראנייה
 ונתווייט אל גשטן כוונת אלהים היות לעלו
 סגל החכמה אענש קט חכמי יצו יראו שהשון
 סחזוני הטכעני והלחיק לילוסטס אמור
 נאלטס אמר גיטוא גירורה שלא ילעך הארס
 אתר רעריהם הלענע התלקו על הרורה
 והחכב ליונע טב על זה ספנו כקולה על זה
 שאם החכב ניטר להלה כני קורר עשור ספריס
 הרבה אין קץ ששרט אער כמרון לים כוונעין
 על ראשך אל יתכ נרוען ט לעשור ואינה
 לענע ילא לענע החכב סלעור הוה הרטי כן ס
 החכמונ הרגיוו הלקרטר אל כלים גלעו מולעם
 כן החכמה העושליו והלואניו טעו אכל
 לענע הרוען כפריס הטכאים על רער
 החכמים הם אל יוש הרבלי והסורוה
 התקיים כהם על כוונת אלהים השלון ס

Handwritten scribble or mark in the left margin.

Handwritten scribble or mark at the bottom of the page.

והעולם הגמולן כי הוא רב שאין שיעור. מעתה על
האמה ולא ישינו ט אל רבלי עם שהוא מספר
הדור ולאבר האמונה וחיפש את העש כל
בעליו וכלא האה כאשר ילק חובה ייעת
בזר ואי כל הוסי יעשם לא יוכל איש לרז
למה שהם רכזי מיעשם למה מושעם והיה
הטון אמל התנס להסכר לללים ולהצנך אחר
מה שצורה הורה ולהכנך באמונה עב. הנה שבו
גלה ספר מעש הליוו כאלה שהוא לחולשת
חקיו השלמשים כס ולסנה אור בתקיות של
חלטון האמונה. ואמע הורי העסק במושלה
ורזן אל חכמת הרפואה וכלואשניו באור ורזון
אל הליוויוני והעניו החמו זל כלופלא מלכ אל
הרדנא וכלכוסה מוצן אל החקוק וט. יראה מסתים
לסנה ון סתילי הדע אמנם לרז כמורה יראה
דע אחרי ורהר הספן למאור החסן אשר יראה
חולק של זה ועלן לבחור אחר הוישען וסלבו שרביה
טונת רציה ולהקרוכ אל הללים ולהסלך החקיות
והשון רביר בספריג הקדושים כי הם חייך ואנוכ
ימיך ונביה בעל הורה דאיה אחזי החיים כאליל טונ
ימיהם ושערים כשחיים ונביה הרמלספס קדו

ט

קצת יר ויגיש ושכע רוג ולש שהירג הכתלה
 האמתה כלו שהרבאו מלים הושג מהעסק סורה
 והשלק התקירה והדרישה סה נספעי העבואה
 והירג ההתלה והסכה להעבם היא הכב מצור
 הלשון העבוי אשר הוא לשון הקובץ ויריש אנשי
 אהרמלשן שמושי העשלים והשלוה וללע העעם
 כי הסברים האלה הקדושים טאמרו כלשון הנה
 וכו' דבר ה' י' לטאיו ונתן הודג הקדושה וכב
 השגבסו האשים כרכע סורה הלשון הנה ורכי
 שמושן עד שלא ראוי: לעמרי הלמיד ולא ככשעמ
 על סורו ונחור כבב העשעל וההרשעל והלקור
 וברר התלמוד שמוש העשלים וולגוה וקדוה לבס
 זה לעיטט ערך תלמי הלשון טענהס נפאעש
 שהיא טעם הרכ לעתם/ רטע הלמרוסמיס
 כתלה מורה ורכ שאין טוכל ולכן היה אדם
 חמי י' א' לעמרים כלו שרכ החכס ו' יונה טאחס
 כשיורה לסר הרקמה והפוא הראיוה עלוה יטק
 כספו וזין לן הטלא זס מלה ^{ע"ו} כלוה והשגבסו כ
 זס קצי אהוישם לעמלקים טעל טשר העעש

פיה דב' וטעו נרעע וולרס סרטר זיה שמואל פיה
 שיכא על סלנה הטאור דיע לופט זיה נרעע וולרס
 לפרק קמ"ג פיה לופט היעלה התלמידים אהם
 קרויים פנים אפר הספדו כי על זיה לסתוב זיה זמור
 קצר פוסק פ' זיה זלע, ולעזר על התקנות
 אשר טעו בהם אלה האחרונים פתחה זן ויהיה
 פיה שמואל אהם פוסק לפרט שעי הפת דרכו
 הלשון העברי וסגרי הקורט אנפדן זיה פיה שנים
 לעב אהם פוסק ספרים פתח זן ושון אהריהם
 פיה התקרא ולא שפדן ^{והיה} פתח זיה שיכתיבהם
 וטעניהם זיה שאו אהם פיה כאן ספק פיה
 השיג אהם הראשונים פיה או דוכן זיהם אהתחיל
 זיה בתולה זן פתח ראש התקנות ז' יהיה
 פ' דור פיה והוא התקנות השלם אהם
 התקנות ז' יונה פ' זיה והוא פתח ז' ז' ז'
 אהם אהם פיה ואלה האחרונים פתח זיה
 פתח אהם שפ' ז' פיה פ' זיה זיה זיה
 זיה אהם לקו פתח פתח זיה זיה זיה זיה
 אהם זיה פתח זיה זיה זיה זיה זיה זיה
 פיה זיה פתח זיה זיה זיה זיה זיה זיה

זיה
 פיה

לקרן כפי המעלה הישנים והנשאים יצו כפי התוע
בלמוד החסמה האז' לאשר יקרו טעמי יראת סן 6
ישבצן סלמורה עם הם ככל העץ העלמרים
והעלמרים כוונן קודי הם עיטת זה נרשט לאשר
לאו שאלותי ועם נאמתי לאשר קטנות סלמורה 6
תלמידי הנבונים הללוים לטו חסדאי יצו ואטכ
כזה מה שראה טוב ועאו לט הטועה וראשוע
אני כוונס ועלמרים ועאכיעם כלים לקרו על
לבוה המורה ואלא יתאשן מן הקרא להם
יאהר להדמיון לערים חוצבן אשר יסלל עעלתי ^{הד}
הוא חתוב הדבור ושלמנה העלמה בלען קוד
הלקרע אשר יסודתן ושדען עלון נאכוריהם המהורים
אנו להם בעלה או כסאאר והתמו/ ו'ל כפר קוהיון
כאמור לעש כוונן כקרא והמשעה והרלמור והוא
הראוי ולחוייכ לט עקט ה' והאים לחראן "
ואם כאול אתר שיעען לטל עטס שעלמן כוונן
יראג עיני ירע לרביע כוונן ולב הרביע העט
אל החסונק הלמוריון והקיוניון אם יהיו חוכנים
וליהם הם מה טוב אך עבדיה הטונה רטויה
כפי האמור וכן יצו לחסיה רטויה לט עלמן יצו

עַל מַלְאָךְ שְׁלֵמִי הַיְהוָה שֶׁנֶּחֱמַד לְעַלְמֵי הַיְהוָה בְּעַלְמֵי הַיְהוָה
כְּמִתְרַבֵּן לְפָנֶיךָ מִשְׁכָּח אֶת יְעָל וְעַל זֶה הַקֶּסֶל יֵא
לְמַלְאָךְ הַיְהוָה מִלְּפָנֶיךָ וְעַל כִּי יִשְׁעֵךָ הִי
וּכְתִיבְנָה לְךָ הַיְהוָה הַיְהוָה וְיִהְיֶה לְפָנֶיךָ וְקִשְׁרָה
עֲבָרָה מִן הַיְהוָה וְלֹא רָבִיהָ אִם כְּאִיִּב וְהַיְהוָה
כִּי בִּי שֶׁנֶּחֱמַד לְעַלְמֵי הַיְהוָה אֶתְּמַר
מִכִּי אֶתְּמַר אֶתְּמַר וְעַל כִּי יִשְׁעֵךָ הִי
עַל הַיְהוָה מִיְהוָה אֶתְּמַר וְעַל כִּי יִשְׁעֵךָ הִי
הַיְהוָה שְׁלֵמִי הַיְהוָה וְעַל כִּי יִשְׁעֵךָ הִי
כִּי מִיְהוָה אֶתְּמַר הַיְהוָה הַיְהוָה מִיְהוָה
וְלֹא הִי הַיְהוָה אֶתְּמַר לֹא כִּי יִשְׁעֵךָ הִי
כִּי מִיְהוָה וְעַל כִּי יִשְׁעֵךָ הִי הַיְהוָה הַיְהוָה
הַיְהוָה כִּי אֶתְּמַר הַיְהוָה הַיְהוָה אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ
לֹא לְפָנֶיךָ וְעַל כִּי יִשְׁעֵךָ הִי הַיְהוָה הַיְהוָה
הַיְהוָה לְפָנֶיךָ אֶתְּמַר וְעַל כִּי יִשְׁעֵךָ הִי
הַיְהוָה הַיְהוָה אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ
יִהְיֶה עִינֵי הַיְהוָה לְפָנֶיךָ אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ
לֹא מִיְהוָה אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ
וְכִי הַיְהוָה הַיְהוָה לְפָנֶיךָ אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ
לֹא לְפָנֶיךָ אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ אֶתְּמַר לְפָנֶיךָ

שאלת הנהל נס ולא כצו שישא קרב אנשים אשר
יבולו ארבעים טרס סגס לאור העולם על
לאור השלשוםא כי עמא לרס פאור אקרה נשפ
נשש אש שלרסגיה ייהעק סקראא ראני שיהיה
כאוסן שיהיה שפור סלכסג סגרה יניענן קאל
ססר ועל סה יצו שאו ושערב זג רכרי אלג על
לכסס וארי נהיו הרכרי האלג אשר אבי עסן היום
על לבן יכרסדי הנבואה ורכבי אשר עליה כפין
לא ימושן לבין וסן ראני שיהיה סגה שניענבין ס
המשה למ שביא לה כללס על פאסטי הנהל
נהקלה ונה לניה שהעבר כול חייא לל חטא
אח כהרי ירדי קא מינט קא עבדי לנהל רלס
השכחא מושלל להעבר זנילסא ושירטא כהנא
נרילסא נשכ וצירטא טכיי ועבידטא מילסא נס
נסכמא חלשה חולשי קרה לחשה ימקי נמבטא
אגא סררי לשרא ימקי נאמרטא להו ער דהרריטא
נאגיטא אקרו אהררי ואי נאגיטא אהררי ועכו
לנהל רלס השכחא מושלל עב ודידיעק
החוקה מן השטה יגרו מוללה
היא הידיעה על סה למ שסעק היא סמנן ההכסל לה

למסקי

לכבודו אשר כידוע סבא הובר ונאמר לעמוד לפי
התקנה עלת סלם אישוריה טאס לזכרים אשר
העם קראוהו פסנתרם וחק קאן הך ססטק
דקאן ענינה כללם מה לעמוד וזכ האמא עתן כל
צקוצק וכבודתן ויה אעם אינאם צינאן אמ
לא סלמם עם רלגירי החכו/סטיכו הדטם ספ
הטמא סל רור ילקה היה העשן הך הקרל עזר
אכל החכו כי כב סכר יולא עמק התקיה
הלמוציה ונח' טקא עמוס בלגיר חכו ועליו
אמי עתה עמוס יער עליונה לפי שהוא עשן
יקנה האכל החורע והסלמל כהוצא האעשנים
העלמים מהללם השטעים כפי החורע העקב
יה סלם האשציה אמ לא עם השטעו קאן וים
שא מנה שיקנה טוב הוכנן ווהנד עם אכל
הפולקסום לא יחשב לחכס מי שלח רביה
חכמה שמונה סוכנו ייסמ על ענינה רבנות
היורגו ילקה טמו כל חכמה אלא רבנם עם טמא
כחחחץ איה חכמה יולא כפון שעשן רוב השטקנים
טורה היום די להם נערב ינא כחיערה עם הספ
ואחר עם כדמג ולבונת וכעלמן לוחע שיכס

מה מהשכיל לטוב . וראוי שיהיה הקריאה והעסק
וביתור באקראי כמסר בדיויק ונענה כפי האיסור
באופן שלא יפול טעם ושואה כדושיקסטי . הלאים
ענין שהפסד כעבור קה הכוונה וההפסד וכבר אלו
לספר ון על המוחיק כמסר לנשעה ששכר האוס
אל המסן באצ סהלק עליה . ולפי שהשן הרגני
ראוי שיהיה כגון שיהבאר באופן שיהיה לה שיוצ
בזמנה שיוצ לסכנה והסת הוכב והוא לה שהפסד
כו כור באופיו כחוקות אשמשג לא אשכח
כדין ואח"כ רוח לא שכת וואי ופני הששין
משלש ואי סלוא שרת על סן שגום נמי .
ונל אלה דמה כרובים שישו על כי הגבר
ללאור הדמה הוא שיהיה כרוב למטה שיוצ
לספר והוא אגה שיוצ על אבג השם כי האנה
לא ישכח רכז מלה שפנה הנה מופע וה רואי לשו
על דפי העין והעסק כמה אשר להם ימשן טוב
הוסין באה שיוצ נחקר למטה .
הדרך הואשן שיהיה הליו והעסק כמנה עם
חנם הליו ומשלא נחכה החכיים
החכיים באופן שיהיה האשן לכן כערה וואל

והיחידוך השייך איהיה הענין כספרים אשר חבנו
אנחנו חסדי יי' המפורסמים כשלימות

המאמרים רבנו אשר רכיהם רכ' הללנו עם קצור
לפי מה הוא דרך האלור החשוב וכלו שאנו זל לעלם

לעזר ארס ללעזירו דרך קצרה ולא נשא אל חסר
זו איהיה להם טעם רבנים טוילן רכ הללנו ועלע

הפיר כ שאנו ספר הכנה אין קץ גרעיון ספרים
טאלה עטור המושבה ועלעל העל והחלש הכח

הווכר וקצור המאמר עם הללנו ייטוב הוכנו ויקר
אל השכל הקרוק והעלעל לפי אכרח המאמרים

טאלה הם עיוני המלצה וישור סהם לעיון
התקירה והשון ויהיו עטע ד יב יתר שאנום לבטול

והספרים האלה הם פירושי רש"י זל על הרעה והלמוד
והרשי היום כן עלהם טעם הוה אן הרוסטור לכנה

עשר שאנום כולל או בשאר ספר חסדי יי' המע
אלה חסד הם עטע וכספרי המסך אל הללנו הכח

המיל רכח יצחק לפי ופירושיהם לעטע ועלעט
זל וכספר הגדול מאנה הוא לעמאנך הכסעם

אשר לא קדם כלעכו ולא גמאר ער היום היום במזל
והדרך השלש אינון הארס קל לה שיקרא וישע

לועזר הפירוש והמכות כמאמרים כ

כי כולם יאמרו ויאמרו כי הווינו נאמר ונאמר שיהיה על פי
 מלכות דבר המעון כי העמדה ההסרה מהווי
 וזה שכן יתקן בזה המעון שיהיה מעון כי זה
 ואלו שאנו היו כחך קחם זל כחכם ונעם
 כטוב כן ההעון אם שיהיה בזה לא יכונן
 למען כלה שיקדוהו ויבטלוהו ויבטלוהו
 יאמר על ידו שיקדוהו בזה בזה כחכם ונעם

הדרך הרעיה סיפון העור העשין לעשות
 שיהיה ענין זה שיהיה נשטל אנו לעבור אל
 העולם הזה שיהיה ענין זה שיהיה ענין זה
 החסד וזל הענינה סיפון העור ונאמר על זה וזכור
 הוקדו כעל הענינה כענינה ונאמר על זה
 הלוטת והסננים שהם ענין זה כחכם ונעם כי
 עם זה ינאם סני הליים על הדרך ולא ינעם
 כהם ונאמר זה למען הענינה כחכם ונעם
 הליקוטים כם

הדרך החלשי שיהיה העין רביו כספר אחר
 כענין כחכם אחר ולא יעבד העשין
 לזכות אל קנין שיעין היום כחכם ונעם כחכם
 כעין האחר כענין אחר יהיה לו כחכם ונעם

ט
 ט על זה אקול העני
 לרצונם אלו שבו
 סיני הלכות

קובץ מיוחד לבי אה עשר שנים תפוזן פלור
אישין וזה כי אשור הדליוטמו אשר מהם ילקח
המנוסלך בכללם והם יתעבדו להם הלוהיה
או המוש הלושיתך בעברך מספר אל ספר ומלש
לפני זה הספר פופר

הדרך חשי אשורית מדרגתה ה'ים
והגם לתי יוקפ והסגנה והקלטים
ומגוררים פיונותם וכספויקס ואיחון שקוליה
השני כטני סכ הירשע יקפ הכנין ועדים לפי אה
עם שיוסף באהם השנין והתכין מנה הוה לה
איחון קופתן עק לבי אה'מה והשנין כטנין
כאמ' וכספויקס ופואים היסד הלה אה'ים
השני יוקפ אה' יוקפ פואיה וכספויקס עליו
היוסדים וכספויקס אה' פואיה כטנין הכוונה מ
למה כטנין ער אה'יה נוכה לקל הכמון
והא'תרים ול' היה טא' אה' וטע' לונע
לקל' חס' אה'יה ע' טע' רכיס לא'יין יוקפ
ש'א'ם אה' טא' היה טע' טע' אה'ים לא'יין ויקפ
וקל'ם ופול' וקט'יה ש'ן ל'ם ס'ן אה' וקפ
וקל'ם כ'ן ע'ן ל'ע'ן הס'תים וכספויקס ככ'ינים
וקל'ם ופול'ם כי טע' קל'ם וקט'ם ה'ת'ם

הממשלה בה היזק לעין כרוב הכשרים מה שילמד
 הדם בשיעור האמת בבידוד עם שיקרה נמשך ומ
 יש לה לאמר המה מן המלבד הממשל להענין סומנו
 החושים כעין לפימנחה ערשיתם המאים ער שמו
 מיעה הלמה פינו ענין בל ב תלמי הכין מציסמ
 ומה לה ככרימורא ער נשענן בלה גיב כמיני גילח
 וממנייב בל לבדר סמבי הקורא ולבני אל המופיל
 והתם מדונ כבס ב כעו סכרה ייב לפאר המקום
 מקדשו בצכ ובספ וכאן יכה נכתיבוננו מן כאן
 שיהיה הענין כסגין הקדשם וביחק כספ הק
 המופט אשר הוא מקדש יכ אית זין באופן ש
 שיגרמן למה שהם למים אל ביתו עבר
 שפעה הנלית והתקדשם סמנים אשר לל מן
 המאר והיניפה מה שכל גולה שלמה הם כסא הם
 על דרך ההשללה למה שיהי כל אוח על גלגל
 ועם יולגן ותחבר יב כהונות כסא על כעל
 הקלה והעום כעלם אנו השמים כסאי עמי כבד
 מוחם מראשון מקום מקדשם וראוי שיהיה יופי ט
 כסא והדן כפי מעלה מין שהוא מן כסא מתוס לעה
 שרשו על אפיונה ל וצמחן והנה מעב הרק הוא
 והקורס מן היה העשר מעלה גולה לנורעם כ מ

השגת הספרים הימים אמרתי והשק. סס ססס ססס
ולא יטען את השאלה מהחלה ויהיה עומק סעס
ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
הצנעה כי בעיר חלוקי עמידה ססססו ישרת
במסגרת הקוסטס הימים ועמודים הרבה
נאם הדוכ' ל' לאס' יהיה ההוצאה ססס
נהיגים טעם באו צדקהם ויראו והלמה לקיומם
כרשונתם אלא ששם ס' זה יש שר' לעולם ס'
הס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
זמן אלה יאמרו גדלם לקניהם ולבאים אתיהם
ולק' אמ' מש' זים סססס ססס ססס ססס
צדק האנליטי

הודך האסס שהיה ססס ססס ססס ססס
היה ססס ססס ססס ססס ססס ססס
ולא היה האסס כה ססס ססס ססס ססס
אס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
אס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס

סססס

ויבדק צדק קדש האשים עלוהם הסבה סגולה
 לזכרי הגוף והעסקים זה דומה לזכרי החיים
 העכש נשיאור ולפע וזוהי עמדה כסא תוכיח
 אמש החכם כעל ה^ל עין סעודה התקבלה עמו
 לזה שהיה לזמנה הקדוש לקבל חסד סגור את
 נדיה עין הדיבור אל את שמה כל עולמות
 להיטה נישכ והוא טעה ושלמה דוכה חיה
 ואולם עין ענה בלבו וכל הטענות
 הקולות ויהא העם יושע להנחה כן העם סגור
 הוא יורג עלם קול והחמשה נחתנו שלמה הסבה
 נקרא הסבה קה המקרה אל החסדים לקרא ושלמה
 ובאנו באם הנה שהעם כן ראנו שיהיה קול עומש
 והקריאה וכלו נקרא עלה אג הקריאה הזאת קרא
 כגון אל המען והוא עם נא ככל ויחוד כן
 ההלען כבו יקראן סאס צ ספר הבעה לפע אט
 שהבאים ברה צלוח ליה צערו כקריאה הלען
 וקראו קראו אס
 השמים והוא מיער עבר אל הקרא שיהיה
 הלען והעם כן סזיר והלען כן אה עש
 שהוא מיער שוסף השוקה ותפץ אל העסק כן לען

הדרך

למטה מיד והתעורר הכתוב בו והתקוקים דנה הוא גם
טלים שינוי כפי האור ועל לבו שפא סלאוד המעורר
בארי סלאון המעורר הקולות והמעורר והמעורר
המעורר סו ועם נגב האלק הכונה וההפנה סלאוד
לאורו וכן אש יעורר כלאוה הוא המפנה להפלה
כפי סליע סמועה הקולות וערכים באופן אל
הוא המונה סמועה ויהי הענין הזה על המעורר
בארי סלאון המעורר והקלים ומה נה המעורר
גדול אלק והוא באנו שיבנה אלן כפי האיפוד
הלקדש הנה מקדש יה כפי ירון עם שאננה המעורר
בארי סלאון המעורר המעורר וכפי אי הפוסקים
כי למטה הוא אשר הוא התקן המעורר המעורר
כפי כפי המעורר הכתוב והמעורר המעורר המעורר
שיבנה אל פראונו כסודו ועם המעורר שיבנה אל
האדם אל המעורר והמעורר ומה נה המעורר המעורר
בארי סלאון המעורר המעורר המעורר המעורר
לפניה לפי שהיא המעורר המעורר המעורר המעורר
שיבנה כפי און סודו מה המעורר המעורר המעורר
והמעורר וכפי היה דע המעורר המעורר המעורר
והמעורר המעורר המעורר המעורר המעורר המעורר
למטה יבין איש יודע מעין כפי היה כפייה על

עלתך הוא ליום ג' עשה שם כבוד ויכול לך עשה אתך
 ויבטלים הם פתחים לשי כפי חלומי יורע שם עני
 והנה היה נפולמן דב' אצבע הם הנבטני נחוא אצמו
 ועבר קמול חלום ונא נחשד הם נשד אלה סלגיו
 הוא הקדוש יא ושלם אה איתך ששד צרשני יא
 של ארמה נב ינחשד הזה חפיונה לספר זה חפיונה
 ואשר שורה אנתם כן ^{ל עניק} חפיונה עם שחית נפולמן השיד
 המכר פולק הסלע הקן הנה לויזון נעלה
 על ס' שיק וולגן בנה ששורה כן שאר האשורה
 אצמריהם והמלכה כי הוא פועש שיהן הכנה
 ללכונן כמעשה וכאמר זה סלונשום החב כעל
 הטע כי המכונן סאצמריה הוא להנחה כנה שיש
 כמש המלכה ושיטייר זה ספס שולעני וזה מלה
 שאי אפשר שישלם אלא כרבע סגים כמש ולק כנה
 יתבון על הרבע כסבב ופאשר אה מנפ סופנים ולא
 מיש סופים ליקי ששעדים בדרכים שפולסה והוא
 הדבור הם סהעורה כמקום הראני וכמלאך הדבור
 הוא כהעודה כמקון ורפונת כמקום הראני וכמלאך וי
 וקדיש והעדה והאלה והרמיה והצני טולגה מלה
 שקרה כויד הרבע כסבב והוא הרבע כמלאך ופולסה

כסר אויסאך שיעור העורכר כהנאע פאן זיין נואשן א
להטן הסגס. ווערען וועלדיק דער חרסא פארא הסוס
שפירטא. כעס קנאלע העפעט ללען קנאלע הסו
הק חפיקע שאלס כסרע חרסא זיג טאר ווע
הרטן כסר הערעט על סר זיפא הרסר על וועמע
כאלע העפעט וועט ענינוד לעפס קוד. וככ חקיע
מעליענע זיג אדע הענא פארה אנטיס יקראן כעס
כאלע האט אויף פוסקים כעס אפג. נעכטיס קראיס
כאחרסט. הער על זי' קנעלע ווער העעלע הערע
על קראא ווערן כענורע קנען ווענס העשיעס
כעס על קנען. נעמענע אדעט ואס האנע קנול
השיעס. לשאר האונער באצא ענינס סאלע זיג על
אדס פאטע יפסקו זענע העאפריס ונאש אל יוכן
זעס כזאס קל ונכרה לר לר שזס לא סונו כור
כזאס לערנער חוץ האנע כהנאע יום קנאלע פוקר
אדעס וועלדיק. ובער פוקר פוקר נעאליעס אקלעס
עמ י' הענע קוד כ הערעט ז'אס י'לעוועסאדס
ועס ווערעס כענער קלענעס זענע העאפריס
אזל כזען רעכט כ כזען העאפריס ווערעס פוקר פוקר
עמ כענער ווערעס הענער לענע הערע ווער
אנענערס הענער אל העאפריס ווערעס אל ענער

ערכו השיח המפסד צדקת המעשים ורע ש בדרך תא
 מהשיר בטעמים הנכב עם שגור מיוחד לקרא סב
 נהא ט הקומים יב כעשה. והיו קוראים עובד
 קפסניס דבתרס בטעמים ועל הרך קביע הקרא
 לט שהיא סלה או רובה סלס על הרז שכל סה
 ולא כחזו כה הקיחה עטור על השגיחה לבבך ולק
 הנהא ט ספי העשה הקומים כבוס עם התקור
 (הטעמים)

הדרך הראשונה שיהיה השען סקרא וקמוא סס
 סבכ סרבה אמנויה המנושרה באוניעה והא
 והיא אשר טה עבה הרבה הלחג על שדה רעב רכט
 הקדוש והא האמה וסלו שהכא על זה החייה החכב אט
 טורא ססב סמ וסעמא הרזה סמאלב שער והסב
 הוה הוה אער קראו אובו הכאון טיבה ערוסער כ הסב
 הוה לקדל ויושן ושאר ראשוו כמו המערב והחזין
 ויהיה משט וק על שיתקרו שער לבבך והס הווכר
 ולסב זה היה למטק הקומים והמאמרים לסב
 הספריס הל' רנוע המסק וקמונו כסב תה המעמד
 וכבר יתר אובו המרא בעינה הווכר ולא תשען לקולס
 מהספריס כ עם גופ השגיחה לקבל הקל שגיחה
 שפא טלהס מהכאורים וסב שמש: לרובי נב כ לסב
 הוה המעמד סלה כהטוב הס הווכר ושם קלנה

והקוראים והשופרים שיש להם הסלקה או המטה אל
אז נשקב בשונו ומוצאין אותו ושמתי פה ספר
...
הודך אעשהו סליחה וסוף ספרים אעשה הספר
ספר אל המוצאין ושמתי פה א
הקוראים שיש להם הסלקה ושמתי פה ספר
המטה והקוראים ושמתי פה ספר
השם היואור לא שמתי פה ספר אל ספר
ולא היה אעשהו אעשהו פה ספרים
האלה ספרים פה ושמתי פה ספר אחר
הוא שם שם שם על ספר אחר ושמתי פה
הספרים והם והם והם אעשהו פה ספר
השם פה ספרים והם והם והם אעשהו פה
כשרה ספרים לא היה להם שם אעשהו פה
אעשהו ספרים על הספרים והם והם והם
כשרה אעשהו פה ספרים והם והם והם
קוראים והקוראים והם והם והם אעשהו פה
שמתי פה ספרים והם והם והם אעשהו פה
הודך אעשהו אעשהו אעשהו אעשהו
זה שם והם והם והם אעשהו פה
הוא שם והם והם והם אעשהו פה

השמיים כנפא יותק יותק רשעים והמתוק לטוב
 אה השפחה כלבסא והוא עם זה למה שייטיב הכח
 המתעב נחור השכל וכמו שחזק הדבר לומר לחכמה
 ויחכמי יורג מחכמי ומרמזי יתר מכלם נהוג
 למחור ל' נהוגי הניגולה למקום תורה על ראש
 שהיא הבא אתי שחסיך יקיימע בדרך על כיתב
 אל השם וכתב הרב ^{הגה} חזק כקל לקום קיואר הלצה
 כי עם וזהך רבן הקריאה והקיים ולא השם אל
 כיתב ותצמו שאיך דרך לחכמים ורמזיהם
 שיגורוק עבר ונאני שלא יוכח לומר הזה חל
 הועל ^{הגה} ההלון והשבר וכמו שרשון ליה אע כחם חק
 ארם במוס ימא כל העולם האורג מוכר הגה על
 חיון העולם מה כי הוא כפפ עק מה שהוא סל ואכר
 רבל ליה שהוא קיום נשתי והחלק השיטה ואנל
 ואר היא כנע האופר ושארמש כבא חלף וזה ט ה
 הארמש ככר הרגה לקרב על לערה מוען ושכר
 הנה הוא בעלוק הסדר כי רבל המוען והקפיעים על
 דרך האמר ראני שיהיה פן הרורה והחכמה לא כחלק
 זה וכמו שאר למה זה עוזר טר כסיל לקרב חכמה ולב
 אין ככר כיאר שרבל הממד הוא קשן החכמה ליה
 המורה רבל לחכמה

הדרך האטם שער שיהיה הלמידה והלמוד סוד
ועו, וכי טוב הדע, ולביטא, ולא יהיה
כארס נעור כעסן הרעה וסלו שאנו עתה כהן
כזה שיהיה כהן העליונה ככל דוד להיות עוין שסו
ועונש האדם הכבוד והוא ששם והחוכמה העת
ולא יער הטוב, ולבב נעורים יכן לרעה הוא טחור
כקטן היושע יורג עוין הוא ענין טכש כעס
שאר. שיהיה מושכלו כולו ופן לערו החלוקה
להם הם לבראם טעם הרעה הרעיונותו אש
הם הרעה לכן לרעה חזון לרעה יצוי ולא הוסעו
להחזיקו לגעו. חזון לרעה חזון. יראה סו
שיעולם כחוש האשוחך והחזון ושיקיעו ויהיו
כ. וסלו שרמים להדי הרעה והרעה לרעה
ינעם כם חזון לערו להרעה הנך אכל החכמים
ולכבודם להרעה הרעה. ינעם ינעם ינעם ינעם
הרעיון הוא כמים העלמים או הטלע להיה
הרעה כן הענין שיהיה עיקנה להיריעה והוא אחר
מירכבים אשר כעבורם טעם הרעה להיה
ולא אחר כמים העלמים לרעה כן לה הארס לרעה
ירעה ששם חזים אשר העלמים העלמים כהם

כיום כהן
סוף מן שנים
לחזון חזון ארבע
לחזון חזון ארבע

סיס ופנין למעס הוא ענין שכל האדם לאדם
 והוא שכל אדם מהרשע הוא לא יהיה ככל עיני אדם
 כמים מה אדם אהתע כן שכל האדם לאדם כי לא
 יואם האדם אלא יהיו ענין כי אדם האדם ענין
 לא ענין אהתע ענין לב אדם והשני בעל התורה
 ששם הפך אדם אהתע לענין מה שיהיה אדם
 ההורעה ולא בקדש אהתע והאדם שכל אדם
 הדע כי ענין שהאדם אהתע ידע לא ענין
 וכן ענין ענין אדם לא ענין ענין אדם כבוד הוא
 כי ענין הדעה ראי שיהיה כבוד ענין הדעה
 והפילוסופים ידע על הסברה הוא אהתע אדם
 שהאדם השכל אהתע אדם כבוד והכונה
 כבוד אהתע

על חתום דוד

הדרך השלשה עשר והוא פה אהתע ענין
 והענין אהתע כבוד אהתע הענין אהתע
 אהתע אהתע ידע אהתע אהתע אהתע
 כבוד הכבוד אהתע אהתע אהתע אהתע
 אהתע הוא אהתע אהתע אהתע אהתע
 אהתע והתורה אהתע אהתע אהתע אהתע
 אהתע אהתע אהתע אהתע אהתע אהתע

ולא יודים בעסקים השלטיים והוא שחם כחם
כבודו יא חסד וזה נקרא חסד יא באעצרו וחסד יא
טח יטל וואני שיהיה החסד היה באכא אב
המען שהוא הסלג האהבה עו שלא שאר
חחשבה כנס אחר אלא מאהוב ולפי שהיה
העסק כערכי האשה והכנס והיוצר למנוסים
כשאר החשך היה עו שגרי הארס הגלם טון
שחמו הרב סירטן עסקין כאלה הענינים יחלשן
השוקובין העיוטוג וישתקע ויהיה קטן להם
בהספק ורפיון הם לפע זה כאה האמה טענה
הגורה הלתיק היו בטנים שלשה ימים אלקדשן
אלא אשה ולקח אמו כן עמי ששערדוהו לקח אשה
חשקה נפשי כגורה ה' לעולם באתים ולא אטין כו
אל המיטעו ולקחתי אשה לקחי אכבר טאה ט
האמה ה' לקחתי הארס כולו והחם אל אכבר
כבט טה ליה שראוי אכל אטין כוה אל האובה
לפי זה החשבים החשובים המונעים אל שוקן
לפי הגורה אלא יחזרו קדם על לקוח אשה יוכר
עסקים כגורה טעו לתום טח ווימרהם טענה
טאמנם יוצא הכר היה הליון טענה בחרוה יובר

זוג שאר יוער קיים להטור העתה כלל וכו
 אלו והעין הנה דב טבע ט טורה במחשבות
 גיה סבה אל אהשמה חפולבל מעודת מן ט
 הצדה והקטור העשיית העשאים והלתיירי
 כנש פיעט שוחתו עם הרמל העתשטג והסוון
 האתרוטק לשכתוג אה הואשוער ויה אמרס וז
 עתשה חושלג אמל לכה גיה למור הפנושין
 יול פנו טעב רע. זל בצס וולגן זכעא לשכה
 מונק גלמנו זמג מחשכו ענווים טמן למס
 מונק ומכטל מחשכו גלבס שאין מעתין אהב
 לעזון גמיה נאק הבר זב היה השאר עעל
 גולה למחולצניקים סימין ט הרבטן הוא
 רגע לוח השגג המורה והחנה והכנה להלמן
 מחנה ולא יסוין האוס רבליה האחונן ולפי שלא
 היו לחכס החסד ^{הנכסד} אע זל שג שישע מונק ולכוכ
 אהכטן ומקן כגיה לא טעט פראג טעיה אמ
 ועדי ^{ישוקי} לב יחשט שהעשר עעל גולה לצניקים
 נחה למ אלהא יוכי עבד ולאו ט מה שרטיח
 כויה ממת פרון ראט ואכ למסיס החמה והמדע
 טמן לק ועשור ועבים וכבר אמן לק אשר לא היה

למליכא אשר לפני ויהי שבער המאד כענין ל
גם כפי נקראו. אבל שבער או חפץ חסדו עמדה
ל. להיות על שמונה ראוי ^{במנוח} שגריה הכונה הארץ ורע
אסון ארץ ואני כעניי הביטתי לבית יי/ זהכ כברים מאה
לך וסוף לך לפי כברים ויהי. ולכן להשר כי יהי
הרבני כמנוח והעשר ראוי שיהיה לעבוד
האלים ולהקדיש אלן כעסק רמת הקדושה אשר
היא רמת ולמאד מקום מקדשו וספר קדשן ולהטיב
כנ' למת מורי הרבה ופשו שאם ר"ל כהעל מלאי
לכיסם וולבנה. והפלא לחסדיו העלה הואך
ולצנים אורה כמאמר שלא ראיה: אור להם שלא
חשוק אורה וישראל כהשגרה כלל כחן וולבנה
שהענין לא ישור אם כל מה וחסדו יהי. קדשן
ויהרגו קדשן ללם אחריה או לבית העולה עמשן
להם ואינם מצי שמה עליהם ויד חרופים בעצור
והשנין הפיוחן אלניה מצי שהוא לנה הוא חייוב
מציאותו וההסרפן כמציאותו והוא שלא ישור
כמציאותו אל וולבן ולקו נקרא כסשי. קדשן ארץ ר"ל
שרי כמציאותו אלן והוא חסרפן כמציאותו
ולקו גם ארץ אהיה אשר אהיה ר"ל שהיובן לן עמאות

לעצמם וכל נשוא וולגן מושפע מן וולגן והוא נשוא
למש המצאנו קולגן ההוא ולא יאמר אשר יהיה
יורה מן קולגן ההוא אכל הוא יתג יתקן מן לבר
איננו אהיה אשר אהיה והוא שהוא עצמו למש
שהוא עצמו והוא תיכ מצאנו לא למש וולגן
ועוד למשין אתר עצמו למצונותו למש שהוד
לזה והוא ההאשבה וההטבה אל כל אשר וולגן וכי
הוא מקום הטובג פלס מצונותו ולא תקרא מקור
מים תיים והוא יתג העשיר מצונותו וכמו שאמר
והשיר והכבוד ולמשין וולגן ולמש שהשיר כעצמו
הטובג כפי יורה אל ההצונותו יתג כפי להטב
אלה הראוים והוא אבה האדם למסך כעצמו
למשיתוך אל וולגן כפי שהשיר אימשיק עם
הקולגן וים כי אישור לן להשפיע אל וולגן ולהטיב
לן מה שנתן השם יתג ומנו שמה כפי יתג כעצמו
למש והרבעות והלגון והמשורר לרעם
וללמש הם למשין והיה ללמש השיר ללמש
דולג ונמשן ללמש האשיר כעצמו כי הטוב הוא
אשר יכסשו/הכל אכלו כפי שיהיה ללמש הטוב
עם השיר שיהיה ההאשיר כעצמו כפי הטוב

ההטוב

ולא יקפצתם אותם האל כצו שצו עליהם כהרים
ולואים חתמה על קרבן וישעירו כפולת זה
אישארי שיהיה שמוך למען לעבדו ולא טאה חלק
האנים השלם אשר עבד ה' חסד
הדרך ארכבה שאר קפיעה חסדן ולא ארכבה
כקפיעה האין שיקבע וכן סאאח
אבן וכן לונבל יקרא ססב אחו צו ישע כבן אצור
או כסכרא לפי שנה סלח ראוי וכפיוהו ופיון אפיע
זל עליו אמוס מתעבה לונעלך אפי לרבי הגור
זה לשון מתעבה אחר מתעב כן וכך אעשה כן
וכן העלה כרי לונעלך להספיק הדבך שאין מתעב
עליה כדכ. עבדיוהו אפי לרבי הגור כהן האוהו
עב יום שלג אפי כן וכך לסכרה כהרא לפי
מתעבת עבומים שאין מתעבת עליה כיום אפי
להגיה אפי הכונה קפיעה האין שיתו וכן לונבל
לעסן הגור יסבה כן מתעבת לפי עסק וולג
ישלם יחשוב כולן ההוא ככר אחו כאונן שיהיה
עב שישוקהו שמוך לפי ואמנם הפועל כן טעמו
כולן לגור הוא כי האדם כבד ימנך לו לתר חלק
להולין אגול כן טעמן העולגיים להיוג ההכנות
או יוגר בהכנות ככונה הערעין כאמור ופולק הוא

70
היה בין הכתוב לקרות כזה חלק רבין סוף להיור
ה' ט שנים הרצאה והתבטא חלק ושנים ולא
אחרי הכתוב אלא השנים כסם ונחמם המצאבים
לך למנוח כסם כל מה שהשורק אלו העניי
היומין והעבוד ענין הדין והמשנה היה לתייב
שיקראו מיומין לטוב הרבה והוא כיוון שאנו
כאן הוא חלקי לפי שהוא מן שני עסקי העולם
וכבר שרשק על אצלו קראו רב כלל שאין כבוד
שלגוה אלא שלל ונחמם העסק כבוד כלל
חוט שלסר משק עלן סוס שט יוליס יבד ילחם
וכלל שיהי ענין יוב שאינו משק על עשר יחשוב
טעם ההוא כזה שעסק כבוד לראשית על לכן א
ולאין הכוונה וסר טאג עליו הדעה הלמים
ורכור כסם כמנהג ונרב הרוב אכל כעג אהיה
לכך כמט ענין שלטו אתו וטעם הקינת על
ענין הזה לאו לאו חמסין כעגם העבר
ההם כובד אתו אלא כמנהג ההוא ^{באוצר} אכל ענין
כבר יראה שלל זה כיוון המיותר לשם הרבה הוא
השלל וזה דבר הסטמן עלן כל העניינים ככלל
האומות ושאלו לתכס ענין מה הדין בהחמנה יותר

לחכיבין והשכל לפי שהוציא סמך יוגר משחוציאן הם

כ"ן

הדרך התלשה פאר הוא הרפילה אל הללים—
נהרמיה נהקשה מצמץ יוגר להישיר—
למטע זרמן פיריעה רוחו נארות הוא אינעם מיוע
אל השג הרמה לפר כי כל זה שצנר אלן הוא
הארס אם ירסה מצמץ השג רוחו הרפלה אל
הללים ראווה נעמתינה נהקטובים תיס כעורה
נהרמיה השלמה עם הארזים התרייס רתיכזה
ואין תה פקום תקרה ונעמץ הרפלה אל השג
התורה אינע מורפלה הארס ניקט פאר הללים—
שיטע רמטע אל העמך סורה ויוסף השקן אלה
כי השגין היא מורה שפלה כפתייה האטעם ולה
שכנא כה לא ישנר אל כפלה שכנא אמ נא נה
לפנך אה תמים נא רמטע נא אל שגין הרפלה
כא הוא לקט פאר הללים האטעמה שיטנר
הארס אלן סלעמאן הוא שן נכוא הכר טכין כל
עג אשו יקטס לתקונעו ושאר העמך חפן ויהיה
כרא על העוב שבעיטת התמיים כאוסן שיהיה לו
אפסדי העמך כורה כי הארס כעו שיאג הרב די

אי אפוא לג שיכין מושל ואפ' למדוהו אלון כל שכן
 ש. העור לזה לעצמו בעור שיהיה לו טאב או רע
 או צוא וולגה למה שילמד העסק כבוד ולפי
 שהשגך העשיתם האלה זיוע למה שילמד בכחיה
 לכן והם זכרים אל העקר הזה. לזה היה הרבה הרבה
 שלהם לחיות וכן לעצין הרבה כהשגך הרבה
 הוא לבקש לצאת יג עסק המחשבה וחזור הכח
 האכל וסלפול וחריטור בעסק הרמה והעם הם
 הווכר והשופר כ. שיהיה שמוך כלבם לה שינוע
 עמיה ושע אלה התארים הם למה לזה וזין כל
 אתר וזכר אלמם אם לא מי שתעג א' חן ושלט טוב
 ולכן היה הרבה אלון יג שלהם דאנייה ולחיות
 והוא שפך רוח משיח סקו ול ינת ואכיתה עלאע
 מרובץ. וזו בע אגה אל למוד חקך. הודע יל רוב
 חקך הכינת ואצב רודך. טוב טעם ורע למוע
 לעולם לא אצח סקורין וכאלה דכים יפין כם
 כקסר העור הזה של עסק הרמה כפי האפע ולפי
 שהיה זה העקר והרבה שאלה הצרכים סדורו
 אנשי כנסת הדולה ראשון בעלה הטלל אמה
 חונן לארם רע ולמדן למעט כיה וכו' דאן הסוס

אחריהם טוב הוא החלט, האחרון לא לאורם סדרון
אורה את הרעלה ג'כ והוא ערב לבי סג' טווחך
והטובה כן מה שצורה. והנה אלה הם דרכי ה' שרים
בדיוקים ולכן כפי כבוד ה' נצו שאם לבנו ולבנו באור
ה' ואל' ויורט מרחביו ולבנו באורו וחסד ה' כבוד
יגלו. ואשר אמרתי לפני ה' הוא אשר אשכנח עמו על
כר האברה לבי חושי ולקח ה' לשום לבנו
באורם כחם על עסק הגורה על הרחק העץ ולא
יטו אצורם לני הרחק ואור חיים כן עץ חיים הוא
לבחונקים ס' אלהם אם על כל פעם יסעי האשכל
ניסה לבנו מצר הראה האמר יישר לב האור
אל העיון סמטה ולמה וכחור הטכעוה והאליהו
לפילוסופיה יון ויתוק עליו החול הוא אשר לא יוכל
לרפא הנה ליראה מהסכה ואלא יוכלוהו והא
בבול הרע והאמר את מקרים רשעה לעתלמו ועין
לעשה הווער שיקרים להכין אל החלקה השון כל
כסר העבר אשר עשה החם הקרי העולה
ה' הורה הלני ול לעלך כוד מעשההין על פילוסופ
יון כמה שיתלקו על יסודי הרעה הלאה כי הוא סבר
הסלך כן מעשההין מרונה אצורה והוא שברג על
הלב לקיים אורשי הרעה הלאה ולא יסור כפי

כס' לעמך התורה ושען כסוים ע' יאניו להסבן
 כזרש הראש והלמה הורה כפרס חכמה ערה
 עם ס' לזריהם ספרים ונבניהם ואתר כהן
 הרבץ לפארהי לשון הספר היתל אשר לא
 האוער לעלה וערבן אשר פלוהו וזמט לא חוכר
 ער הים כאי ון אמה שהיה הוא הספר אשר
 נאיר עין להורה הוא ספר לורה הטובים לשון
 רמאר כעל הורה והחמה האתדון האונש
 כולן ראשם כתיבונ הים כעלן והגאתח כפון
 לתוייכ לפי שהוא ככר אמ' שאין רכונ כן כ' אם עש
 עי שטבלסך ניון והלעמך חקירוהין וסעג
 לאמרין מעשין כם סאל וך כ' הוא ככר הסלג
 כספר החוא קיום אודי הורה הליה כפ' לה
 שתיטהו השון והחקידה השכלה נאול יאא אולה
 נלוטח סאע יקוש סאנ טאא קורש נאיי טאא לקיים
 לפי שכבר נעיר כשון ספר הפילגסופים כוור מהחוי
 עם שהאגה כהם קלה והלעמך עסקי סורה אשר
 היא חיי נורה הלעמך ההשאר לעה שיוכוח עלן ום
 אע אורהו כ' טשור סא לורר השכל ולא שלע' לקול
 חור' ולעלזרילא הטיה חקני ומפע ו' הוא למאר

מלשון הפאה ייה
 לשון

הפרק הראשון כלהוה הלשון
הפרק השני כלה הרב

הפרק שלישי כלה המשל
הפרק הרביעי כלה הלשון

הפרק החמישי כרכור על הא
הסבה האטומה ועל הטעמים

הפרק השישי ככל הקולות
יהם טוב הל

הפרק השביעי כקצור שקרה
אמר שהיה היו

הפרק השמיני כמסדה הלשון
העברים רק החכמה וכו'

הפרק תשיעי כחלקה השם
שורשם כחכמה חלקה הראש
מזאת כפסגה

הפרק העשירי כקצור והע
כפי הלשון ה

ככלל ...

זה היתה ליכבתי ...

הלשון

הלשון ...

וכמה היתה ליכבתי

אורח ...

ע- וקרוניעל

ה- אלוניעל הקור

אמשויס אשר

שון העברי ומנוחה

ללשון העברית

הג- אלוניעל שמשונע

התקנות אשר

הק- ומלחמה משאר

הדאיה העשירה פי

כפי זה שראוי ש

ה- הלשון והיות

אונה אלוניעל כפי העצ

הקורע ...

התקנות שם הפועל

ה- ...

אמן לקח מלכת
עם אנט ככר אנט
שהתבן חיה וסוד
ראוי להפיק כח
וסוד שאיך לה
האג התיב הפג
חכס ככשל הנסין
חוקה מלכת וח
לל דורש ועקט
החוסר לפי שהוא
הקורה וחוק ככ
ן לעסק חרוב
איננו להח
החולר חרוב על
סטלה שהוא שם
אמר וככר חרוב
סטוקור וחורוב
חלמי שחור
שחורבן וחור
עלן נאם אין הט
שליש'נא

אפי שגור חרוב חרוב
אפי שגור חרוב חרוב

שנות ימים ולקח מן עמל וזה
 חצי רביע שלטעם כל זה
 יתן אחריו למלך הארבע ואין
 זרים כי אם לזכרים לא לטעמים.
 —
 עץ אחר מאד יושב מזה כי אין
 וכל זה נסיג סתם ועם שהיא
 אלה שמה שמה שמה טובה וקדושה
 וכל הארבע כל זה ועכשיו חן
 מוסר השכל לכל עתה בעון זה
 יהיו רבי כפרת ההבטלה גם
 ומה שמה אמת כוכב זה.
 —
 יהיה ולפי שכן עשה
 חכמה לתן הקדוה אל החלון
 עתה לעשה עתה קדוהו מעשה
 סודו זה למטה הוא וקדוה
 לאור השלמה זה מזה ששלמה
 מאשי זמנו וזה אם יהיה זה
 מזה שמה קדוה ושם שום
 עתה עתה חלקי חלקו זה
 —

חלק
 חלק

חלקים

פרק כ"ד כמלקה השמנה דווחה
שטובה רצנה לקונה

פרק כ"ה כע"ט דרכים יורשו
והשמנה ואלנה הטע

פרק כ"ו כטע"י

פרק כ"ז כהע"ק קצ"ט שיש
להטע הטוב

פרק כ"ח כהע"ט שיש
יהי טוב להטע הט

פרק כ"ט כ"ה ש"א מרמלך הס
הוא נוח ולאחר המנוק
שומעו להטע הכר
הקוראים

פרק ל כ"ה ש"א הטעם והס הו
הלשון

פרק לא כ"ה ש"א כן אנה"ע
שא

פרק לב כ"ה ש"א הקצ"ט אשר לש
וכהע"ט הקולט

פרק לד כ"ה ש"א קצ"ט הלשון

לוקה אחת טכשו לחלק. הפועל
גני לבטן האחר והיא משוּבָּר לבל
הכנינים "

ויאמר הפועל והוא חלק השייך
לחלקי הלשון "

רז שמו האובינה כלשון טכני ..

שמו האובינה "

הקדוה זה שהיא הכתוב לקדוה
לחלק כשייך הסגל ..

שין שגל קל ..

שין פִּיעַל הַקֹּשׁ ..

שין הסגל ..

כתיב סגל הככר ..

שין סגל ..

כתיב הסגל ..

לשון הוֹכֵחַ סגל רש"י פועל

שך

הרכבה והרכשיו ..

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

כח יי פדק יי

לחלקו המעלה

הזר השני ..

זהו שני המעלה

הנמצאים בטוב ..

השירה יושב

השיר

טוב ..

הטוב והקדים

הוא והעולה

הוא והשון הסבירים

הוא השלשי והלך

הוא ספר חסד

הוא האדוני

הוא הטוב

הוא ..

הוא העבד לען

הקדש ..

הפרק הראשון כתיבת השמן ככלל על ידי
השמן

הלשון הוא קבץ כל אחי הקולות האטומיים
לכך המורה בהסמכה אל עם ועם אל
העצמים העצמים . . . ולבאר אצבע הדר הור
והגור חלקין אותו שבו טעם טעם הקצין והוד
כלומר כעצמו כי לעמוד הכמה יתקן אל שהרוב
והגמר וכי עיני העצמור הם המספר והדבור
וראוי שינתק הכתב כי הוא מהכמה העצמור דם נ
אשר הדרו שינועו כתקן לעמט טבע ואלהם כן
ככל מספר יצרה כספר וספר וספר וזה כספר
המספר על דרך אצבע אחי הספר אשר מספר
וכן וכספר הכספר וכספר הערב ולהיות הדבור
חלק מה הלשון או חלקים כפי מה שיכלול להטוע
או הטוער והיה הדבור מלצמור הכמה לפי מה שהוט
יתייב שיהיה סוף אשר הוא הלשון להצמור ההא
גם כי אם היה לין לה מלצמור אתר יחוייב שיהיה סוף
מלצמור ההוא וזה מלה שאי יספר כאתר וראוי
שורע כי הדבור והלכסב השנים הכמה לצד המספר
וזה כי כל אתר מהם הוא מספר אבל שהם מספר לה
בהקלטה או אחריו לא מספר מוחלט ולזה מה שצמור

שמואל סדר הלשון הוא נקבן כל אורי קולגה האטשיים
 הנה לאר המספר המותלש שהוא קטן אמרים לצד
 אמנם הקולגה האטשיים ארצה כם הקולגה אשר
 יתקשו להבטע ולעזי מוצאי הדבר וכאור זה כי
 הקולגה כגון שטרע מוצעונו הוא הלוחש המיותר לתוש
 השלע מלכאור הקשמים נהקשה קדם כקטגם
 ולא יהיה הלשון מלכאור והקשר חי זה לשמים שהורמט
 אבל מלכאור והקשר מלכאור מוצאי הדבר אשר הם
 הדבון והתיך והלשון והשנים והשפה ויכא כואורם
 טיה שאור זה וזה כואור האני השוער והשנים
 ולזה מה שטעם סדר הלשון שהוא נקבן כל אורי
 הקולגה האטשיים נכח אבל אם לעזי שיתער כי
 הלשון אשר בו ירע השם לביאין והקולגה העבריים
 אשר מהם הוכן הדבר כמעטק העבר לא יזק כהם
 הדבר הנה לעזי שטעם כן קולגה אטשיים וזה שטעם
 מורה כהסטה אל עם נעם והלשון האור הוא אשר
 הוא הלשון המקור לא היה מלכאור אטשיר אבל
 הורהו ולעזי ה' יב לארם האשון והוא הסטה כמה
 שנקרא לשון הקדש ויכא כזה מוצי יער חכ אלם שטעם
 כל זה לא יתלש כה הדבר הטבר וזה שטעם הנה הקולגה
 הלשון הוא לתיים לא יעשע לפי זה הורם אטשיים

הקולגה

ומוסכם זהם להזיג על השביעם הנמצאים עם
 כי אחר שהסכמה הוא סבבי איסור שיוכן לומר
 גם כן ההסכמה הלהית ולפי שכבר יתחשו לה
 מהמוצאים הנכריים עם חכוכ כולם מהחמצונו
 והשומר והחלל וזולגם קולג מה יורו בהסכמה
 מהאנשים על שביעם נמצאים כצואר כורה
 הלהית מהחמצונו והשומר כהחלק הברושור
 והבקישור וגם אכל המזון מאשי בולמה אשר
 יוכו אולם הקולג רציונחיים כטלם הם על
 שביעם נמצאים משל מאכלם ושכרם וקיום
 והזרזם לולמה וולגה ואין ספק כי אלה
 הקולג אינם לשון ולא חלק מזהם לזה נאמר כדרך
 הדי קולג אנשיים לכך והיוכן שלא יחוכר אל
 הקולג האלה כל אחר אמנם נאמר כדרך הדי
 בהסכמה להמשך אחר הדש האלגיה לזהיה הלשון
 הסכמיוג לא טכשנה וזה שכר משנת קצת הקודמי
 שהלשונה טכשנה והלוחן זהם כזה אחר משנה
 שביעם אם שהלשונה יורו טכשם על שביעם
 הנמצאים או שהם למ עור האנשים טכשם ואם
 רצון כן הטעם הראשונה אולי הטעה אורם מה

זה שהשתן אורג בעל הדישט מהיוג קצת האצות
 מיוחזק לטוב פה וקצתם לטוב אתו ועל יד
 זה כל האצות יחזק לשבעה המשותפים ובהיוג
 האצות מיוחזק לטובים ולפושטות מהם כן
 הקולות אשר האצות רגילה שמהם עש מה
 מהשתן הקורמים להם עולות העשוער כמאור
 וכי מהקולות ההם ידע וישם שלא כמאור
 וכבר נזכר זה בשם הפילוסוף בשם רבי החכם
 מהדכנס קולות ותשט כנה ככל הלשון ולזה
 אמר כי שהוא שבע לשם ועם לשונת כי זה
 שילשן מהרם השלישי הוא טבע ואם רמ כן
 השם השנים אולי הטעם אדם כה זה שואו
 קצת בעל לשון מה שלא כתיב על הדבור
 לשון וולת ואין שכוונת כן הנה שקצת אכזר
 אצל כל בעל אדם כי הלשונות לא יורו בטבע
 על העינים הנמצאים וזוהי למען עור האדם
 בטבעת אכל כהסגה וראוי שיון מזה הסגה
 מנת או מנת הלשון לא הסגה האשים בעל
 הלשון כי ההסגה היא מונח מה עלן להכתיב

האנשים ואיך ולא וולגז כמבט הלשון כעל הסתה
עליו כי התקל והלטה הבאע אליו ואמר אליו
ועם הוא שילול הגדר הנה הלשון כאלו עם
רוכ התלמד והוא צמח שראוי לגדר הנה
הלשונה כלם עם רוכ התלמד והוא צמח
זרואי לגדר הסוג שילול כל המינים הנכספים
זרואי ואמר על העינים הנכספים ארבע ס
כמא ותוך לשון וילול הסופים והמינים אר
מטאורם כמא לבר וקם שכר יונה שמוי ולשון
לענינים רמזיניים לא ישוו לעצמם כלל והם הנקרא
כתיים וקריים ומטאורם כוונה לבר וקם
כעל הדומה הדמיונית הסתוכנים רכס כל
לסכמיים כלמאוי וכחור כלמאוי והטעם שמוי
ורכריים כמטריהם לא יאובו לעצמם כלל חוץ לשון
ויכנסו מאמריהם רחוקה הלשון השמירה ולש
שניה הגדר הנה כמא יאמר כי לזורך על תלק
או תלקים מהלשון ותלק הלשון אישית לשון לפי
המאן ממה כמאן לוק שמירה ל שיוכן ממה
כלל הלשון לא תלקא ואעם הנה הנה הנה
לגדר הנה למינים כלם הרכיז חושך כמא

כמו שהנחמה הנה המיוחם להם יורר כרכו רטוב
כהרוך האורח אשר כהכנס הקולו הוא האב
הקרא לשון עב שבו יתם הדבור כל אליו אצל
ל אדם וים הכרוב יחסו אליו כקולו ככוכב
הנה כעבור זה קרא העדר הנה כלשון הקורש לשון
וים אצל זולתו מהלשונות קרא כמס האב
הקרא לשון אצל כפי השם שהעמולן ניקרא
דך כלשון הקיש אשר באצלו ויהי ל הארץ שש
אחז עבד שם כי השם הוא הכל הואשון
וכברא לומר וים כי הוא הסב אשר יא מצא
הדבור והוא מה שטב כראש כראשית אע זל
וזה לשון והדרך הראשית ידעג כי הרבנים
קראו שם כעבור שיראה שצמח יאן ירצה
לאף כי חרץ ישור ומהו הכתר ועצמות ידעג
כי מהראוי לט עצמות וישנה שיקרא שם וזה
כעבור שהוא לין העצה והלוחש שהוא יוצא להשפ
והוא הסבה אלן ולובן הטיה הוא כלו ולא רשע
יהיה ראשית דל רכר שיש לן ישנה ולהנה וק וטיה
נחה מצח נאמנם אומרו הרבנים ירצה כן כלל
הלשון לא הכתר אשר הוא חלק מצח ניקרא דך ש

כאמרו כי כי בחרו אלהים ועל דרך אונקלוס
וכן הו' י' שה' לארס' וכבר יתוס' גם הדבור
כלשון הקודש לדון כאמרו קרא דרון לביות
היכין לאמר אשר הוא כמדויג האמת לומר
ואתם השעים והתיך לא יתוס' אלהים כי המלא
אשר להם כרכע כלו למפרסם הנה והוא עתה
שנאה בדר הלשון ככלו והוא לבי מקל הכוסע
ולא התסוין ומסכים אלו עת אנאג' וואמ'ם
הדר הראני ללשון לשון כפרט הנה ילקח השם
העם אשר יתרכו הלשון הוא כאלו לשון ע
עכר עכר ופיע' יוש' וול' ע

הפרק השני כעלה הרבליה בתחילת
לבער הלשון לשם שהיה
הארס כרתיל עיינת חסר הוא מרעשיים
הכרותיים להשלש מצאיות והיה כלל מסר ע
כעצמו להמצא ולהכין ההכרחי להשלש מצאיות
והיה כלל מסר ע כעצמו להמצא ולהכין ההכרחי
אלא למאכליו ומאכליו ומלבוש נזירה וול' ע ^{ואמ'ם} ועב
ישור להשו' כזה מולת מצוי' וול' מצוי' ומן
הכרח אלן להשלש זה להיות חלק מצוי' ע

עד שימרו האשים קרבם בקרבם להגאיה
 התרון הכבי ולך אמנו הפולמושים כי האדם
 מידע כמעט ידע כי הוא טובע זכר להגאיה
 מיאמן אל שיהיה חלק פרייה נהיה ההעדר
 היה בין האשים נמשך אם לא ברעו לשון יסניע
 עלה כרע השמו והפולמוס ולעו העעע
 סיני מיה שיעור אלהם להגאיה קטעיהם ובע
 היה מתבאר הלזים שטחן לאדם כולם יולם
 כהם למען הלשון אשר בו יולם הקטן והרע
 בין האשים וואר הסם להיות גיבוע הלשון
 אמנם הוא כמתע השלמו והאשון לאדם
 אשר הוא שלמוע הקך אעם כתייה השלמו
 האמתן הכבד אשר הוא הלשון הוא שלמוע
 העש אין ספק שמשמע הלשון הכתיי אלן עת
 כי הוא כולל האשים השלמים נמשך אם לא
 מוכיח הלשון ט האדם כתייה שציוק כבוא חסו
 השלמוע הקך נשר פרא אדם יולר וישעור לבועו
 מה שכתבו למען לעזר ולעזרה אם כלשון או
 כבבן יולפי שהכתייה הוא קרא הלשון כעם

פיצור והוא לשון לעזרים כאומרו יל ליהי טן לשון
לעזרים והו והנה כעצמו הלשון היה מקום לטוב
הגדה הלהי השלמה אשר הוא אמו וצין וולד
השלמה אורחן כשע מיט השלמה הנכסרים
וכמו שכתב ויטנג יל ונל לטובלם כל הימים לעמ
כיום הוה סלל ככתב הוה שט השלמה הנכסרים
וכמו שכתב הוה כעצמו נכעצמו הלשון דל חוכרו
המכונן המעונן לעדה הנה ואי הוא הסבר
המתייב לעצמו אכל ככר קרה לה להספר האש
הסך זה שגון מענה אם הספר השלמה כדאשן
כדעצמו רכז והמדיבור והרענה כן האנשים
המתייב הספר הסודל והקבוצ המדינה נאם הספיה
ורגו סוד זכר פול יל רענה המסד שלמה
האם האתנין וכבר קרה לה מה שקרה לבריה
השלמה ולחמנוג אמרו הרמקרו כהם האנשים
ויצאו מהם למינה ולענק נפסדו להספוס ישנים
דכס יל כדקיס לכן כס נפושעם יכעל כס נאם
לכלי קרה העקה הא אין מן תלא אם יקרה
למה שהוא מעט הבבל ער שלא ירה מה שלמי
הבבל יער נכס להפסק כי לא ירה א משכיל

משכיל ולהיות הטלח הלשון הוא הרבש המכר
 היה העש מאשים המשפח שלשון להסר הכונה
 הוא אמר כל תע ופרע וכל מה חזר עלה
 והטלח החס כאסע נלע מה נעלנה כרב הת
 כמורה יזאין האני ששפחש כמורה ההיא אשר
 ענה ללעו וללעו כדולה שכתמכנעו וכמוע
 השלמה ער שער/מה שיצמורהו האים השטח
 הוותם כשיריהם וכרכיהם הנאענים כהם לא
 כמי שער כהם נאעם רהין ל עלעל כהנים וי
 קנוש

הפרק השלישי בעל המעלה ללשון לפי
 שפר הרבאר אמר לה שער

סעט המרקים הקומעים אענה הסבה החומניה
 והמנייה והרבלניה ללשון ככל כב יתניכ שער
 שפנישין אל זה הנער הסס המעלה נעם זה
 השלם היקע כן ככלל יואעור כי לפי תרומת
 אנתמ ער אצמינס התרוש יתניכ ככח שהיה
 המעל ללשון שרר כן ארס והמסס עליו השם יעו
 ער שיהיה הלשון הדוא ככלל כריאורין אנהארס
 הראשון טעמין וכבר תשם אנשים כי ארס הוא

הטעם אונג וקלסכיס עלן נהכיאם ליה אפילו ויקרא
הארם שפון אלס הכמה נג' וכן וסל אצו יקרא לן
הארם וכן נהביט לנה העתהו לשען שהיה לנה
כן נהסבארן עלן ניהושט לשען לא ישלם כהנתן
שפון לנה שוכס גמ' סוף התי לבן ינהס נצח
העצמיים אלס הע' קטן אצו לנהס וים קריאה
השפון אלס העצמיים לא ישלם השען כנה ט' ש
שפון העקרים הרשעה והטעלום היוכאים לנהס
וילנה הטעמים הס סכלל השען ולא רצוים שקרא
הארם שאונג לאתר לנהס וים שגרה ט טוט הס' ס
באחרו ויקרא הארם שפון היא הספגורן על התו
השפון לנהמה ולענה ולתיה ושיהיה הוא הטעם
החושון נאה שאין ואק הטענה עם אמרן ולארם
לא נצא עקר כנדרן ולכן יראה נהוא יונק נכס
שיהיה הש' יג טעל וקסס על השפון היא ולענה
לארם נהיה נהטט אן לארם נארם לענה ט' שלרם
הביט השפון נהוא כנכור קסס עם קסס ורטר
הש' לנהס נהוונג אונגס נהכסה נהקללה נהיה ור
נחוייכ כחוק דהשמה הלאה כי אחר שהיב הארם
כרסלר כניאונטון השפגור נהיה השלמה כלב' אס
אפשרי אס לא כהתה לשען כנו שהרבאר הנה

תלך

הנה
ברעין

הנה היה למנוי עשייתו לך יאלץ כן עטאור והשאר
ותבנתו יב' יסון בראתו נהס כענה והשלטונה
ולביע הלשון ההוא מהסכני הבוא לא אטשייה
עכ' מה שנתן כגור הלשון שהוא כהסכלה כענתו
ועצתו שפורה הדעב הוא סגל ספר יטה כשאמר
בגלגה סמנים ברא הקצה אה עליון והאתו פה
הוא הסמור אשר הוא הדגור והלשון יומיה הרעב
הוא המבס כעל הטור אמר זה לשונך והלשון הלאה
הסתוה אשר לענה הקצה לארס ^{ושמה} של לשונך
וכלבט הוא כלא ספק השלטה בלל הלשונך והטורה
לקוואיה יתור מכלם עב' ושעור הכתובים לש' ואך
ההנהגה הוא כן נייצר יואלים וה' הנה הארמה כען
הוא שם כולל לז' יסורו כען הארץ כעסק החמש
אצל הלאומים עמו שכאשר יר השם יה' זל שפך
כורה לברכה ולמיה מן הארמה אשר היא חומות
הנה הכתובים אלה הארס לדאונרגיה יקרא לו לא אמר
שהכיתום אליו לקרוא שמוך שכבר היה להם שמוך
אצל השם יה' אכל לדאונרגיה יקרא ירה לעמן ינמך
אם ישורגש ככת ליה השכל אשר נתן לו סושיור טבע
הכעל תיים והכילהם ער שיקראם כעס טאונרגיס

למטבם כפי השונו הקדמני להנהיג אלה השמו
אשר להם נארו השמו ההם להורו על טבט תקו
בהם כפי מנהג המורה ההיא הקדמני והנהגה
אשר להם אלה האם יהי ואי שכבר היע משלמה
חמור הארס של עש תיה שהיה קורא לנה הארס
שם כפי מהותו ועכשיו הוא שמו שהיה אצל השם ירמ
בהנהגו והסכמתו על השון ההוא הכונה אמי אחר
כן כי כאשר קרא הארס שאור לסוף התי כהשיגו ל
טבטם ומהנהגם והסטים השם אל זה הנה לא מציא
כטבט אחר מהם למסכים ועאור למטבם עבר
והתיקם אליו ער שישלם לנה העור מציא סגה שיצטון
להשלמה מציאורו והתעורר מציאורו היט. טול אצמו
ולארס לא מציא ויג לא כיון לעין הארס וללא מציא
עור להשלם מציאורו המין והתעורר והשארטט
כאחר להכעל חיים ולא הוצק לעור אל הוולקטימ
הנה סגה מזה השון ההוא היקב כמאה מצאב ירמ
ומסרה לארס הראשון ולצורה אליו והנא היה הסכה
הקדמני השעל אורה. והנה נראה כי טבט
המורט והם החסמ/ול מנה הדעה כהנחם שהרעו
כמאה קורס שטבט השלם נהיא הנה כהנה
כאז שחורה על צי אש לבנה ולפי זה כלפי אשר

איסור עם לא כהנחה י"ב לשון אשר הורה
הגדה מיום ח-אלן . ויהי ויהי לפרשי הגדה
כלם שהכיון על כ לשון יהודא העבד והמוסר
על והכבד י"ב לשון העבדי הקרא לשון
הביאים יהודיה אמר אל רבב למן יהודיה
ומים פכרים לרב יהודיה והתכוול קראוהו
לשון הקורט י"ב הכור על ספרה . ולאמר הסכא
הוא כ"כ א"ע ז"ל ועם שם אחר לשון אחר וק
והקורט שמה לשון הקורט עם ארס ותורה וקין על
עם שר לשתיים נקבל י"ב כי השעורה האלה כל
בגדים פגועה או פגועים מונחים כלשון הקורט
כמו שהער הכרוך על כל אור מצב ועל הקורט
הוא ה"ס כן ז"ל כרב כפורה כי הוא כי לשון הוא
כרא השם שלגון וקרא שאנה שמים וארץ וכל אשר
בו ולאטון וכל חבאין לבולם כשם יקרא מוסר
ובכ"ל ש"ב . כמה הורה כה ז"ל על כ השעלה
לשון הכאשן הוא השם י"ב וכי היה לשון הקורט
והרש ז"ל כרב ז"כ כפידושי הגדה שם אחר לשון
הקורט ומים קרא הכרו לשון הקורט שם אחר
לש שהורה היות משונה והשלמה ולא התעכור

ברכה ושאר הלשונות אינם כן כי לפי שהיא איש
 הנה השלמה בעלם קורס כעצם הפגל מורכבים
 הלשון ההוא והיה עשם על מייס הערו הלשון
 ההוא מצאם והתכלל לשונותם והתקטרה
 לשונם לשון העה אין ספק שהסכטום על
 הלשונות שהוצאו כקצת שליו ושעלם להלשון
 שהקדילן והתבואה הלשונות והורכב קצם קצם
 ולא אתה כהם סאונה עגרו ההרכבה כלול
 שבאה היום כל הלשונות איך שפעם אפעם
 אחשוב כי ששונות הלשון ההוא נאמר והיה אין
 טען ההוא ואם אתי כן לקחו אנשיה דבמקומו
 לה קצת שליו ושעלם כן הלשונות האתיות עליו
 שאז התנו על נאמר בהם באטע השלך יועל
 אל השלך על יל. הכן אל וכלום מרשהו וולאם
 ואולי ענה בעצך הונו כקצת אפעם ולאג הסכה
 תקרא לשון הקורט אנשפה אתה וכעל הקימטיא
 אי כ לשון הקדש נאפה אתה חושבנה דין כמש
 כמשבנה דין ולא יורד לשון הקדש על שפה אתה
 כי אם אור. וזה להורנו על האתונה שפעל השם
 יתב כי שאר הלשונות לעתהם יתב לאתר וזה
 הורה על אאתונה הלשון ושלתונה. הנה כבר

יא
 כי עלי כסכום
 לשון הקדש כעון
 שפה אתה לא שונה
 א שפה אתה על
 לתקנתך וזה אג

כבר הרבארה סכנה רחמנו על כי לשון השון הוא
הנבואי מטהר והמסכים עליה הוא השם ירע
והוא יב מתייכ מצר השון הרובי ט אמס הירב
לשון מיוחד ביהו שני ועלה משאר השוני
כיתוים וסודו וקאמג שפונה והוראוה כמון
שיבא על זה הרבנד וכי היא השלפה בעתלה הנה
כבר יתויכ שיהיה פעולה ומטהר הוא השלם
כמותלם והוא הל' יב כרע הוא ומה כי לא ש' ס
המלה ענש סהסמיוס השון ההוא והקסג
פיהם לעדיים ט מצאנה להם הירב סבה מרקה
לאתוים והסכנה על דע אתו אשר קרה
קצם וסכורס אלם ומרצירוס באהבה שלמה
ותבה יהיה ותכרה וכאשר לרו ועסמ את כוח
קדש ששון להרלבן לשונם והתלן דיעררם
ולמר האחזה כישרם אשר הוא סבה חולה לתרוע
המייכב והקטנוק והלמיוני ועלה הנשע כהולון
כין ט אמס והססר דוניהם ואלא על החכס
אנד זל איך יאמר והשם הפצם והוא מוכ להם
אדם לט סכרמ לא היה טוכ רק לבאים אתרילם

וכאן שהביא הוא ראיה לאמרו ואלא אגב הארץ ..
הפרק הרביעי בתלמי השני והסבה המתייב
אורגים . כפרה סוד השון
מתייב הרכו"ל על מדקג השון העברי והתממלה
על שאר השונות בירג שני כעלה וכסב קריאה
לשון הקודש נועם למה שהוטח מומא כפרק שלפני
זה אל לפי שיהיה סגור איסורו שיהיה אלא אחר
הישג תלמי השונות נרתי השלמא כהם ניהרון
קרבם של קרובים כהם הם לפי זה ראיה לקרובים
ראשונה לקרובים כדע עה . ואומר בתלמי השני
כלל כחלק שלשון הכאשונות שלשה שפנות
ומעלה . ומלי העממים כן קראו אורה
המקדוקים המשוטטים . ופי שקראו תלמי השלמי
אלה לבד עשה כחלה סוף לשארם . וכן קראו
אורם הקדושים וליה גלגל העממים שקראו
אורם טלס ושניהם טעם טובים טעמו רע הטמן
מזה .. אמנם קרב המקדוקים לא התכבדו לומר
אורם כדריהם כי אם פאשלה לבד וצמנו סגס
כאן כהר צמיר נכד . וכפעל כאן אלו סתם שער

הראי

שיהי' וסלוק פיו וים כי ק' ולק' הטוב שיהארו
 כבדוכם כלו שהם אל' ההינטיס כי הוא הלמור
 הנבספ אל' הל' ונהה ודרו השם כשהוא הטה
 אוריצה המורה כהסכיה על ענין מומשט מהומן
 וזה אם על עתם אנו על מקרה: ודרו הסוגל
 סהוא מורה על ענין נעל וזמן לצאנה ענג
 היה עתה ורמז סענין הלקיה כי העצמים
 לא יראה להם סוגל להאט ההפך העב
 לקרה עם שידור להם סוגל למעו לשון עב
 כלו ורמזה כחמי' מאלמים אלמים ודרו
 הכולם סהם קשרים וכתבים ליה כן העצמים
 והלקרים אנו על צדדים ואומעם לקשרים הם
 ונהה לפי שהיה העצמא כחלקה הראשונה יתק
 אל העצם והלקרה והעצם הוא הוא העמוד
 כעצמו העשא או הלקה והלקרה הוא העשוא כט
 כעצם הנה ככר מוייכ שיונת לשון קול או תכרי
 קולו ינרו עליו ולפי שהעצמא והלקרה כעשאו הוא
 אם כולן עבד או עבד הנה ככר מוייכ שיונת לשון
 קול או תכרי קולו ינרו יחד על מצאנה זה הלקה

נא
 עכר א' הנה א'
 עבד

ועל שכן חרשנו עבר היה אנו שער. ולפי שהיה כסאן
ענין שלשי יורה על איכב קשר זה השאט כעסא
ועל יחסים פה כעסא הנה למב זה היה מחוייב
לפני ההלשון אי זה לשון ארביה להעמל לשון אלה
החלקים קול אונתכוני קולג יורו עלהם להביט
כן קצתם לקצתם. ולפי שהיה לעצמים ולעקרנים
למצא חוק למש וללע העם הם ענינים
מכלים לבר ואין להם מצא חוק לעצ כי לא
העל להעמל על זה זה יורה חוק למש כי ואך
ורק וגם והרועים להם מכל הוראם מכלה
הזה על קטנים מה כן העצמים וכן העקרנים
וכן העצמים והעקרנים. הנה למב זה הטיב י
העקרנים במקראן למה שורה על אלה הוראם
לעל העם לפי שאמנם כבד וכלא
לבר וכן הנה נבדע מוכ טעם ורע כענין הקשר
כן השאט והעולם הנכונים. והרועים יקראן
לפני עלה לפי שאמנו העל יב כעס לא חוק
למש לפי שהעל מורה על ענין אלה. והאין הוא
אם יקרה אם עבר נשאר מן להם מצא חוק כי אם

אם כפוש. ומה התם ל' עשה יקטול קדמך
 העם את העם. ואכן עורא אנה ענין
 ואמנם קראו להם אור. כי כופס את את לשון
 הקדש והם אמרוהו משה זקלוב ולמעט. וכיכוס
 עם את אחר, כמו מן אשמוטו שאוש הלום לבר
 ואל אשמוטו אשמוט הלזר. ולמעט וכיכוס אש או
 שמה מהם כמו לבם וכל אור מהה מורה על
 ענין עינות. כי הלזר כלם מורה על קטין. והלזר
 על העם הנבחר. והלום מורה על הרגו וכן הענין
 כלך וכן הענין כל השין מלך אש. וקלמו מלך
 אל. ומה שאמרנו ט העם והמקרה מציאותם
 חוץ לעם יאני שיוכן מלך הדול מהם ועל הרוב
 לא כמותו לפי שבאן שמוי ללשנים השנים
 הם, שמוי הכללים המעשה וקם ל' השמוי אשר
 כמאמר הטרק ואלהם אשר על רח האמר אין להם
 מציאות חוץ לעמא. הנה כבר ההבאה המתייב
 לשלש מלך: הלשון המותים וכי ס תייב מלכו
 העמא אשר יתק כמותו אל מלךים המצרים וזהו
 על שכתב התם ל' יונה כספנו כקעה כי מלךים כל

נה
 כמות מהה אלהי כמותיה
 מהה מהה מהה
 שראשי המלוא על פנים

נה
 ההנה

לשונת שמוג ומעלם ומילתו טעמים אין לשון חסד
זהם ולא יחזא מן יורו להם ולא יהיה כפתור מזהם
כאז שזהו הטוב עליו. הנה אם הבין לה שצמוד
בדיו אלה השלשה חלקים ברע טקלה סל לשון.
וכעבור על הסבך כל חלק נאלה החלקים לא הועה
הם. ולפי שלא הביט קרב הצורק חקים אלה השעוה
קצרה הם אכל הספק להם טאווה פגול לבר לקה
עם טקס זהם. וסבה התסס כי כור קלותי שער
הקולם אהם נאדם נאדם נאדם נאדם נאדם נאדם נאדם
וזה נסל נערה. נערה פי הכננייס כלם שעוה הם
אכל שהם נהרבים כי לן הרבר עם האונן ושעוה
נסוגאור אהם כבד בורה בפיקר אהם לא אכל
ראונן נאל שעוה העצמים וכן שאור הכננייס
נאל הנאשם לאל. ושעך העשם לאל לוגול
העצורים טן העובר ובין העבר להוצין. וראוי ל
שרבע כי זה שמוג בדרך שמהא לורה על שעין
לונסאט להוצין וזה אם על עצם או לקרה ראוי שיוקן
מזה אם על לשאמה טעם על הטעה הנאשמה
ועל הנקסם בלקרה. ועל הטעה השעה כי לא יוספק
אחר כשעוה. ההעברים יסמן בתק צור השם

השם כפון אלם חרז שער נאמר שיוצא בו הכוונ
כי יורה על העבר הרבני וכן קראו על ההתלה
היאטה וכן ההערך הטול כי יורה על העדר המכאון
כמתלה שולב אצל רבים יורו על העדרים ויזק כס
גרי השם וכו' ואני סמלם האוניים על ההערך
ולש שלש התלקים הוכי' כבו יורו עלהם כלומר
לפני בהגעה אחת והמשל להם לשון העבר
לשם שער נשה ולקטל אל קם שכ' ולעלה הטעם
כי אך ולפני יורו עלהם כהר פהגעה אחת והם
הרכים לוקי אחרי שדוא פתוייכ שינת לשון קול
או חכום קלוק לאלה התלקים הנה כבו הבאר כי תלק
לשון הראשונה הם אלה השלשה אין שער נאמר
יטון קרב טעם לשונך התלקים יורו פנה כוספ
טעם הוא כיום כי כל תלק לשון זולב הוא תלק
לקים ונבנם תתקיים וראני שהעשה תלקה שער
לאלה התלקים מהם נהה היה לשון בתלקה קאן
יתם ורמיון לאלה התקרא כי כפון שכל העצא תלק
אל שלם השכלם התקראים העצמים הקיימים
כולו שני ואל שלם התקלים אשר הם סתמה
בגורה אנה ואל שלם הנהיה והספור אשר הוא
שני בעצד כל תלקי מות המעטות כן תלקי לשון

הגם צורה על העצמים והזקרים אשר לא יושקק
אלהם כחיה סגורה ויורה כנה אל העולם הקיים
קולב העשה והפעל אשר יורה על חרוש הזקרים
סגורה ויורה קנה אל העולם הנצחי הרגועה
באה. מולב העשה אשר היא מצרפת אל הגם
והפעל ענין לה קיום וצורה כעצמותה ויורה ליה
לעולם ההווה וההסגר התלש והקיום והצורה
והוא מושפע מהראשונים מצורה אלהם ולקח היה
הגם צורה ראשון לעולם ואחריו הפעל ואחריו
על העשה. והיה לשם העלה יהיה לאין העשה
כאמא קיים בזה על אופן אחר שלב העשה. והיה
השואש על שאין כן לאין ^{היה} העלה והזני כי עולה
העצמים כהם מהעשה כמעט זכים כפי העשה
שואש ויקראו נאילת התלשום צדקין וזה כולל
העשה והעשה ענין סגור קיים משא לעזקרים
עולה ואין כונו שואש על העשה. מולב הוא
כי הוא העלה יב לשם לאין העשה וזה אמר אל
אשר כי לאין עבר. הוא הוא שואש ויורה על
א קורטוב כחיה וקרקע ענין לאורה שיאמר
כי לאין עבר עבר הוא שואש לקרקע לאין

הלשון העברי עליו נהינתן כבוד כאשר לא לשונות
באו שיהבאר ..

הפרק החמישי כדבר על אנה וזרנו הספר
הלבושה אליו ועל התקור

נהענינים . אחרי שהבאר מהנה הלשון ככלל ותקין
המשונות הנה קיה פן הדאני שעשעץ הכבוד
כחלקה האטע אל אתה מהתלקים הטכנים . אנה
לפי שהיה המורה על סל אתה להס קל או קולע
אמשיים הנה הוא מחוייב שטרם על אלה הקולע
כאשונה לס שהסג המשונות קוראב טכנע להכנה
המחורב ולפירושם . ירע זרר האוק נהנה למט
שהכלב המצבור תה הוא כיאור רופ לשון הקורש
העברי וסדריו נאספך בתכניה כן אקה משל על כל
מה שצופיך אנה מהלשון ההוא ואורהוהו ואתר
ולתן ולפני יורפן שאר הלשונות ניהיה ליה שאנער
אוסג כולל להס . ואנער כי למסר הקולע האמשיים
אשר גיהס יברכב הלשון העברי הנה כמסר הכא
עשרים ושש . ושעס אשר הנה למסר האורהוהו נ
כמוססה אלשים וחלשה הלוחייכ מהחמשה הכפולע
לזר כמסר ניהין למסר החמשה לשי יה קולע

והכבוד כי לאלהים ה' קולו. ומה מן מן יי מי ילכו
בה בן בן בן כדאמר וכן כדכפון ועל זה הדרך
לכל האמת ולשכש הכמות אל לפי שהן הא
המטה אל העבים שזה אל המטה הכי רסה
ורבשה הקנה והם ירשה שורה הנה יעלה מהם
למען זה שמים ולכן ישארו הקולו אל קריאות
קנה ולפי שרצה כל הרב להעמיט מעט לאלה
המטה והקולו ויראה עם ישה סיון מיומר
לכל המטה בהם יאמר הענין לאר ער שכב
יחייב להטות קנה סיון להכיל אלה הקולו אשר
בהם הורכב הלשון קצתם זקנה ויקשה על לומר
הלשון והרב ער שכב יאל סה מזנה הרב
והסגרים על כולם כהג' זאשה כפלא על זה
שהם עלן היום עב כח כקצור ולקח כב סיונים
וכחכור שמים עם ל אחר להכב סיון יאמר
בהם המטה כולם כזונ הקנה ויהיה הדר
האור לפי שיה כשהוא סיון מוט בהסגיה על
הקול האמשי כשימכר אלן אחר להרשמים המטה
ורענ כרשמים רשמי הקור אשר יקראוס קצר
הלקוחים המטה לפי שבהם המטה האור

האמה נלגה נקרא אמה לפי שהיא אמה וסימן על הקול
האמה . וכבר הנה אלה הסימנים וקרא להם שם
אלה כזה צורתו וכו' ולרשמים וכו' קרא שם והנה
סדר זכרון חולם אורח חייך ואלה הרשמים נקראים
נקודות לרקודם ונבגלים זה מזה כהכל ממש
ואמה אומר כהכל ממש לפי שכאן שה המעשה
אחריה ואלה המעשים העין והם הקצוות והעמודים הכל
שאינם נבגלים להטותם והישרי כהכל ממש .
ואמה הנהו לשון קיוש להשלטת ולהכדיל בהם
כין המלשון והמלצת ולהראות העין וההראות וכבר
הנהו מורה לפי זה קצת החסד שבעה וקרא אמה
אמן עזרא ולפיכך להנהיג המעשה הסימנים על
פיהם . ואמה השונה להרבה המעשה להמשיך
העמודים אלה שהיא יורה קצת לא שזו אמת ככל
האחרים וכעל השיר יקראו אמה יעקב והוא לפי
שלא יבא לעולם נסגד אלה למחור עם המעשה
אחר וזה כי הוא כפשוטו לקצות ולפיהם ולשון
ככואם תעופים נסיכא על אלה הנה קדמיה
לקדמיה האמה אשר רבא לשון כפיו בעינים שעבים

סוד סוד כבוד כבוד ונולדו ידע כי הקולות
גם נקראים מצוי האוביני והרשעים שהם
כל הסב סיונים להם כי אהה סאקרא א
אלה כשרה כבו נקרא הקול הוא אלה כשרה
וסאמאור פיה כחולם כבו נקרא הקול הוא פיה
כחולם וכבו הטח הארציה פיה כחולם השש
שאר מלך ושרה ולקיס לפי רש קר הקול
הקוליים שהטח ולקיס שירי נקרא אולם שירי
הדלתה נהנה המאשהים שכה כחולם שירי
העולם העליון וכבו היה מן הדלתה לטה הסב
לך סבא הוואשוע להשלים לה שחור הכר
האזכר נהר השכנה להגיה כל ארש נהיה טאור
לצה שירי הארש וכיורה בהשרלעין ולסקין
השולפיים נהשיע להסועמא אל השרלעין
והשקים נהשגום נהרבעם ויקנה לארש
העק והשרלע לפעו עם אשים שהם
כאריש ועור אחונו רחוק מארנהו ועינו
נהיה הסב כאמעי כינהם להפא לאור
לשעיהם כחולם ההם נהשליב נהיה יר

יגד ציונות וישפית להיגד לעזר ולהושל להשלים
 האדם כנה שהוא הבלתי האחרון והוא הוצארכ
 שלם בין הכתובים המושל בהשגה האלה אשר
 הוא כמעט שלם והנה זה כלו אמר אם לא כתובים
 וכסמכים יעמידנה על זה חכמו אולם חכמים
 והלא אולם על ספר מאגזעו הכתב . והנה
 במורה האנושי ושמוההס ומורה הלטים אם ין
 ושמוההס לטוב הקלה רכבים וסונוי לפי רכב
 וים חכמי הראיון זל כרבו מאקסרם לרשעים
 מה ולא חכמים שבמי להאריך בביורא כה כהא
 חזק להמטון . וזה שכתבנו כעל הקדוק כתב
 אנו כמעט מורה נקס מהם לא ישר כעני . ועל
 דרך האמר יראה שהם ענינים הסמאיים לא ידעו
 להם סנה אבל כמו להצורה העאורה כעטון וס
 והיטה וכן הם כעור אל כל אדם לומעט להראא
 ולכן נקרא כרב אשרי סגן שאם חס זל שהוא מאא
 מאושר סקורוקין . והנה כבר ידענו לשונות האתנים
 הגשמי לזה נאמרו וולא אלה העמאונה כבב והלפן
 העברי נגם יחסו מלטה כגון שלפן הנומאיים יחס

עלהבאשך הרושק שלשה ונמשך הכף הרפה
 והישמשך אתך להנשנה השפה והכוח לשון
 העברי לקח הרוח האמיתי כאשר ישר בעיניו
 נאול יאמר אומר כי בעל הסב הטת שהג צורה
 לקול אתו והם היצרי והסכך והשיר והתפן הווא
 והאמתם הם אל קריאתם הלשון העברי היום
 נאול הוא אל הצורה אלמ לקולו להתלפס כי אין
 אמת היום כקראים כקריאה וכלו שיבאר וכבר
 כרב יונה כי לויט עשינס לכתרים כקטק
 אנשי מוכרה כי הם הצנים כלשון מכל העברים
 והעל אל העברים הכרל ממש בין קריאת הון
 והסיה הלשה וכבר יער על שוכ אלמ הקון הקריאה
 והצמר ככור אמ ולשון שלום והו ושעו אכרוב
 כד... או אול עשה זה להג חלק כדירה וכבר
 יצאנו כלשון העברים ושמים וסיונים אתרים
 אלה אל המכנים יקראו ארע עשנים אל שיה
 כלה שעתא לזמ כספי הקורט להנכ הכרוב
 נלה שיוסר הכור בברג להרנע פעם כפעם
 וזה שכר דא ככור פעם כפעם לה שיון תקי

חקני כעש קטנה וטור כהנה העצה כרכור
 באיסור הקולור אשר ירכי כהם כתווק ורשען ט
 והלטה הנבנה בן חלקיהם באויסנה עקטרה
 והרבי פנה נהאיטר והאיחור ורכור הלגמטר
 והכעש והלדצה אשר יוכג גאיטר הרכור פנים
 פנים כלל זה מה שלא מכל לעמוד עליו כרכור
 כרב והונחו הטעמים להלום מה גאיטר
 השלמה כלל זה ניקרא כהם כרב הקול וכבר
 כרב על זה החכם ה' יהואל הלני ככור וכאויג
 הוא אשר שארה כלשונות הכחאה עיינים
 דקים נשכע כהם להכין ולהיורם כלקום המעשים
 ההם מהם סגם כמעם והם הטעמים אשר יקראו
 כהם הלקרא שלציונים כהם לקום ההפסק והסמון
 נוסד לקום השאילה מן הרשונה וההמלה מן
 ההנה והתמון מן המהן והלני מן הכקשה עב
 ועל אכרכ ועל אכרכ כהם ולמה הוא
 קראו טעמים כהם למען עוב ועל כספר
 הלשים לקה כרב אע כספרו כהם מנהיך
 שאלך אחר כעל הטעמים נכל פירוש גאונת על

שאלך אחר

דבר פרוט הטעמים לא באה לן לא באה
אלן. ניהיה פנים הטעם לפי זה סאה נשמים
יתן טוב טעם וקצת על הכבד הרבה ככבד
כסדר הקדש. ולטעמים ספנה אמורה יטעון
כמה שאחר זה והטעם וההוצאה לאלה הטעמים
לפי רעג החמה ולפי הטעם המוסר וספנה וזה
לפי אחרו וזמן שכל. אמרו ז"ל שכל אלה הטעמים
והטעם הוא והרבה לזכור כלם לאלה הטעמים
כי ירם שלב פניה בספק. ואם אמרו על כך
ההוצאה הקדש כי הוא ההוצאה לרשמי הקדש.
ואם יצא זה לאמר ויכחם במקרא כי טעמים
הקדש האם הקדש האם וזמן. ואם אמרו
א לפי זה שאם כוונתה הוצאה לזמן א
היא אמרה אני לפי טעמים הקדש האם
והיה האלף בארץ פנה והיון זמן התלם
והשעך והיון זמן התלף והכיר והוצאה של א
טעם הרבה הנה לא תקור וסאה הלשון לא היה
שם נקרא וכל לפי טעם האחרים כי נקרא לא
נקרא בין הקדש מה שלא יעלה לפי שלא היה שם ט

כסדר הקדש
ההוצאה
ידי כי ספק וכוונת

כיום שלם רצוים לתנו המטה ודס כי האלק
 מהשלט מעינור משמטה לכל רצויה הרצויה
 סקר מקומנו מהסוד ט"ו. והיה לפני זמנך
 בזו סכר המנוול בעל נאה שמונה על כן
 לבקל הקרובים והקור ולקבלתם נסמך
 גמולתם כהקדש אמר רבך שאהי הונו
 מצד ילד הרע עם קרע ביקול והשנה ואלך
 עם הקוף עקרה ופוער עם התורה ופדני כולו
 צדיה בישתא ואלה

חזקתם וצדקתם. כלל הקולנו האנשים
 זהו אגז מהר תוכר הלשון
 העבר ונחמתיך כבד כפניו הראשונים כלם
 נהעין שהם אכזר כעבדן אהלם כי הכתם
 והמוטאים לרבע ולתועה הקולנו העכרים הם
 הדיון והתור והלשון והשנים והשפה וזה כולו
 הגעב אלה הכתם באמצעה האור השאר
 נהטום והרכבה נחלקו כהנה יחיד ההמשג
 הקולנו אשר מהם ישלם הדבר ולא רביה התוקר
 הראשונה לאנוניה ולקולנו כפי חסדו אלה הכלם
 נאמר שהאנשים והקולנו על המצאה תרקים והם

ואורבוג הקצין שהם אה הע. ואורבוג החיך שהם
צ"ק. ואורבוג הלשון שהם ר"ט ל"ג. ואורבוג
השנים שהם י"ג ש"ז. ואורבוג השפה שהם כ"ג
ולפי שראה סגל הרב שהאורבוג החיבור לכל מה
מאלה הכלים המורבטעם ככל החוץ ולא
המלך זה מ"ט ד"ל"אן דשמי הקור. והואל כי
הכלל המיוחד לתלך הוא הקצין ונה המורבוג
האלף פ"ה או חלוקה או שו"ק או חרו"ק
או ס"ה. וכן כל האורבוג עם מוצאים המור
הנה כעבורה הטח האורבוג פ"ה ו"ה
ששה אל קול אה. מיוחד כי הספיקן על אילן הכ"ב
לתלך המוצאים והשטעם כל מוצא כ"ה הקור
א"ה לא המוכ"ב המעב הכלל המיוחד לאור
מה רביה המור שנה ולא במלך כפי דשמי הקור
שאלו היה הפעולן כן היו קולע ~~מ~~ אורבוג עם החלוקה
דשמיים המור שנה ורביה המעב ~~ה~~ חלוקה
על דרך ג"ל כהמעב האלף החלוקה כלל ע"ה
כלל וכן מוצא האורבוג והרשמיים ו"ה ש"ק. וכל
האורבוג כן קול ~~ה~~ במלך אה. במלך דשמי ה'

וזהו המקור למחלוקת בגמרא הכלל כה נחלק שם
 שישנו וזהו המקור לכל זמל הוא הוצד כביל והוציא
 וזהו המקור למחלוקת בגמרא המקור שם פתחין דף
 כחכור האוצר למחלוקת שם הרמז שגריה
 הוציא הוציא אה של גמלם כלל המוכייה
 וזהו המקור למחלוקת שם שם לך למוצא האחר כי אם
 זעב הוציא ויהי הקול לכל המוכייה קמוצא קר
 אקר : על המוכייה כי הוציא הוציא מוחלוקת
 באנהיה מוחלוקת עליו נחמדי (ההתלמדה) הוא
 יכן תלך קולו של גמל כגמעה ההלך
 ל שם קולו שם גמל המיוחסו אלן
 וק שם קולו כי יונה זל כספח כקולה : נחה
 הוא נל הוציא קולו אשר הוציא ספריהם הספוח
 הוציא קולו הרבו חמשה נעל הרוך שוכה
 וכוה הוציא קולו אין שם כנה קולו והתקין
 הוציא כחוסה לתוך שם לעובדיה כי אם
 הוציא קולו למהות הוא שמה שפירסם אהל
 ההלך והוא השלח העלון לן הפה העב שם קול
 כי אין לומר כחוסה מוחלוקת בגמרא כחוסה

ויבא כחוד לאוביב רחם כי החלסו המוכן
 היה לחוכר כלתו הטלח אשר הוא לבד המעשה
 כלל ה מעשה חקיות ומה לאי סבסב המעשה
 וטב שיש בלשון מהמחשבה שיחיה למח המ
 הטלחן מהשוכ שלמה המעשה. ואם בנותן לקרא
 אוביב המעשים הש"ס לא המעשים כי א"ס
 הטלונה כלם לבד מעשה כקולו שלקף וטב
 קראוס כן נקיש אל האוהב בפקודה שלם כן ע"כ
 יחסו אוביב לתוך כחוד יעם הלעלמן התך
 בשם הבחין להטה המעשה הלשון והוא
 הטאה שיהיה על השלם המעשה שיש המעשה
 ותוך אמל ישעם לו וטב לוחק אל המעשה
 הורה קה כי התוך הוא הכיני אשר מן חוש השלם
 והטקוס היה הוא אשר יצאמ יבא אל הלשון המעשה
 ברדיו אשר מן ילד השעם ואל הכימ מעלמ וה
 הטב הוא יעבד המעשה לן ולכל מעלמ המעשה
 האוביב כחן לן המעשה סממלובן המעשה הסוד
 כי יעבד המעשה המעשה טמג רע לטב חס טרה
 להסוך המעשה סקרא המעשה המעשה ס"ב

כִּדְאֵל קְדוֹת הַצֵּדִקָה לְכֹהֵן עִם אִמֵּה הַתְּקוּוֹת וְכֹהֵן
וְהַיְהוּדִים שֶׁהֵיוּ שֶׁלֶקֶת סֵבֵל וְהַיְהוּדִים וְזֶה הַיְהוּדִים
הַיְהוּדִים וְהַיְהוּדִים אֵין שֶׁרָא כִּפּ וְעַל שֶׁאֵינָה
עִם שֶׁהֵחֵס ז' יוֹנֵה שֶׁלֶּשֶׁה דוֹר כִּי הֵעָ שֶׁהֵמֵר
סִיךְ שֶׁלֶקֶת וְהָיָה כִּי הָיָה הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
לְמִן אִמֵּה וְהַיְהוּדִים כִּי סִיבֵרָה לְעֵבֶר לְעֵבֶר
הַיְהוּדִים אֵין וְאֵם הַיְהוּדִים לְעֵבֶר מִיּוֹם שֶׁלֶּקֶת הַיְהוּדִים
אֵל וְזֶה הַיְהוּדִים יִשְׂרָאֵל אֵין וְאֵם לְמִן הַיְהוּדִים
כִּי הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים אֵין כִּי הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים וְהַיְהוּדִים
רַחֲמֵי אֵין וְהַיְהוּדִים הַיְהוּדִים עִם הַיְהוּדִים וְהַיְהוּדִים
סִיבֵרָה הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים וְזֶה לְעֵבֶר לְעֵבֶר
הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
לְעֵבֶר הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
עַל הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
יִשְׂרָאֵל הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים לְעֵבֶר וְהַיְהוּדִים
הַיְהוּדִים כִּי וְעַל הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
וְאֵם לְעֵבֶר הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים
כִּי הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים

אונה כל מקום על הרך שאם מנעם אגב
כדים נאס^ו לא יעשה על רך המעבה כיר נים
אגלמן לא היו מנעם מעב האובניו התין לפי רוס
לפי שהם מן הערה רבליה הפרזע כ על רך המעבה
אגלמן כג נים שהיא לא מעבה הלשון על פן נראה כי
לפי רך המאוננים אמת מנעם מעבה כיר נים
הדמים להם והרפנים מנעם מעבה ככ
לקום שהיא כל כראש הבה ואחיתה יגון הטא
עור מן המאוננים אין הטו הלוט לכלל אונות
השנים נלכאז הע כנע כ שאב העערה רל
כדמע יקפין היא לאובניו הלשון ניהו האובניו
הלשון כפי המעב שארה וכן רתי לגרה קונו
לכדים נים כמעב שאר כאובניו יהיה הלשון עור
יהי מלכ אונות המעב מרעק האונות להלשון
ממעבה הלשון וכחור כלפ ניהא ולפי שהיו המעב
כנב האונות הלשון וכמערו ליה יתמו המאוננים והמי
הלוחקי הדמו אל הלשון נסב החם אכין סיכו
כי הלשון הוא הטל המינים לתמו הקול ולכאז
האונות מין ססך שכך הוא המעב והלשון המעב

כהם העי' לומר ביהם טבעים נהם היבן והוצר
 ונז' ולפי שלא מדרך המלאכות מעת כהם
 חמשה לוחצים ואין להם לוחץ לוחץ התח' אצל
 סאוק רמתי' השעה העליון להלשון אשר
 הוצא בו המעשה יתכן עתמוכ כי הע' התלך
 אשר קראו הכתוב מין כמיונו ומין אצל יטעם
 לו לפי שהל' הדיבור למע' הטעם אצל התורה
 כלם הם שלשון וכן סבב הפסוק החכם אצל סנה
 כסמני' וכבר סוד כמל' לפי' כהם אצל האהבה
 כפי סדורים הטבע נה' כמיוצא מיוצא רכוב ט' ט'
 הוא סדר האותיות המיוצא אחר כפי קלמה המעשה
 המיוצא כהם ותוקן ולקח הע' המעשה למיוצא
 כדבין ה' לפי שהע' הקלה להמיוצא ואחריה
 כה' עתמה בלתי ואחריה הש' וכאורה התח'
 יתכן ועם שבמשה התוקן כ' הוצ' יור' קלה
 לין כ' ה' ה' להש' היבן כ' מה כ' המעשה
 השי' לין הק' טעמה יור' לה' על ש' כ' כ' כ'
 יקשה על החמיי' המעשה ואחריה הלשון סדר
 ר' ל' ל' כ' המעשה הלשון כ' הוא יור'

שמונה כהנא אל השנים והתורה משה למטה
 יתר ושלש יתר ע"תן יתר כבוד להמורה
 יתר לזולתה כתר וה"ש אמריה לקושי בגעבה
 עד שכבר בקשה דב אל הנומייס ומאשר שם
 היו כן השנה עליו וצדא לקום המע הלשון
 כמעשה הי"ע התורה כן שם אלה הלקמורה
 ולכן העומד כן שיהיה עם היורה קלה כמעשה
 הרפה יתר להם וראוי שבדע כ שיהיה יתר
 כמעשה הרפה והיא אשו כאה שיונה לריס
 ואיס הנה המ כלל אורה התק והס או יתר
 כמון שהטחו הראשונים ואחריו השנים סוד
 ז"ס שלש ש"ן כפי סודם העשב אלה הש"ן והבא
 סגור כנה אחר וכע"ק היה ראוי כפי סודו
 העשב שסודם כל"ף כפ"ת לפי שהעשב הוא
 נרפה הרפה יתר כבוד עד שכבר י"ע לחוקך
 המעשה כמעשה לה לקצה הארץ אכן כתר ה"ן אחר
 ה"ן לבשמה אלה כמעשה כדפ"ן והנה ה"ן
 כמותו למען המעשה ולפי המצאה שואה בעל
 הסוד כי חסד הקלוק כלשון כלפי אסתר שיחזק

שיתעסק כפי הטבע לעונתו האחרונה לא סדור
 העונתים עצמם ולא כסדר אשר לאעשה המושא
 האחר כמותו ההוא כי יקצר עמו לשון כריכ
 זה ופיעש שהוא נגמט שיחבר לשון כריכ זה
 רצוני ספריה הסדור הטבע אשר לאעביר את
 העונתים יראש לעונתים זה אצל זה לפי
 העשיה סדור לפי כהנא על ררך סדר העונתים
 והבשרת אעביר העונתא האת כאותו העונת
 האחר בסדורו ודע כי לפי מה שהנח לעונת
 האוהב יתקן העונתים לפי חלקיה האחר
 שיהיה העונתא אכר סדר ועבדי כלשון והשפוט
 והתקן והשיח שיהיה אכר קסה טעם והתקן
 אשר אחר מאיכלין השפע כבע אשר הוא שחוס
 ואחר כל מה שאלו הרע כי עם שחסדר הלפני
 כהנא לפי מה כה הסדר לקצר לפי שחכר
 הנה לא נעלם עלמוריה סוד מה טי לפי שחא
 עלה אהני באמנש הלשון וקלעב סדוראס
 אלה הון אכל שיש לה עלה יורה כשלוש מהשיח
 והנני נושא זה הנה כמו להם העונתו כמספר

גדולת המלכות והם הנותן והחושב והשם והשם
העצמי והם שפיהם עצמם כאלו הם
וכאשר קדם וולגה זה המלכות וכלו שסבב את
זל כשרש ואלה שפיהם וכל קומנוג אחים ואח
הטעם ה'אלף ראשונה לספר הטעם ולקלטה
הטעם יוכר להשם הבחיל ססב לפי שכל
הפועל הראשון סבביה אחר והטעם אחר ה'אלף
הס' שהיא קלה כלומר השם יצר עתה
ה'אלף שהיא כותב קלה כלומר התן ואחיה
ה'אלף שהיא כותב קלה כלומר השפן וכבר
היחס על דרך סדר הלוטמים שפיהם רכס
ולפי שסבב הטעם ה'אלף חכב על היות קל שכלומר
השם בסמוך לשמביה והוא ה'אלף כי יצר שיהיה
סדרה האחרים אע"פ כלל מונח וספן אל ה'אלף
ה'אלף לפי שפיהם שפיהם והשם פניהם אשר
אבר קל כלומר ה'אלף ולפי שהיה כשר להטעם אחר
אחר לפי ה'אלף כמו כשר להטעם אחר ה'אלף שהיה
לפועל השפן לרצון שפיהם השפן כשר והיה
סדר לשם אלה ה'אלף ה'אלף והשפיהם

והרשיעה להיוון מרדא, לרכבי האחרים —
 לעשר, ונהה ככל אלה האומות שהם עשה
 ארכב להלשון, והם גדעו כי התין לפי מה
 שהוטח הוא להלשון, ושלשה מהצדן לפי שהוא
 הקל, שבעצמים נהם פרה ושרים להשפירם
 והם פן, ומתבלין השנים והעין, והטח את
 היור הכן, שהיא סמוכה לה כמותה וזמר הכן
 הלצר לספר הוא, וזו נהיא את הטה כקלור
 כי מנחם התין והלשון כמותה אתר נמשט טמן
 שהוטח אתו ט העמ לטעם כי שכל לטור הטח
 מההתלה כספר, ונהה מן הכאני שיסור לטעם
 כי הם לשפר לשנים ולשון ולצדן נט סדורם —
 הטעם אכל הקדים התין לטעם להעלה הלשון
 וזם כי ללשון לכא מה כמותה אורגיה השנים.
 אתר העמ סתקך נט סדורם הטעם כפי הוט
 המוצאים שפר שטח תיך לשון יחשין אם רבון
 הטעם הנה היא יורב אלוכה לטעם השאר
 ער שכל הקליש שהיא נשערה שאלו, ולקר —
 נקרא אכל הואשנים כסם לומר ט עם שדע

כלל אצבע השטם שקדאנס אצבוע השדיק
לדאע השדיק פרגעב קדאע ביות אור
השיב לטב המכה וליתע קא העה אחר
הליש כ לביש דב המעב לרביע לאה כהשט
וכאן שכב החכס ל יד ססטו בקדע . מאו ט
הינן ואין צריך לומר כה סכה ואולע לפי שהינא
הקלס אור פא המעל שלהס שין יורב כה ססט
כלתן אה לכל אה מהשדעים אור הינן שלהס אה
אחור והינן כולקן זה אהא יורב משא המעב
כא הנה לעב זה סקנס זה אה זה נשס הינן סתונע
לש שהיו הקטל למודעים השטה והינן לק
הקלס שכצע אלה המודעים נחיתום ראשונים
להנחה כיל שאר המעטע בין שתי אלה וכב
הסכיון על זה סעל הטב כלם כאצבוע המעטע
רבע שינתו הלק אהינן ראשונים ססנו השאר
וואר סכה שיש להנה הינן אחור הלק וכב
סבט חכמי'ול כיה סכה אחור על יד הודש סל
כאצבוע אלק פיה אלק כינה ועל הס עעניס
טוכיס נאצבוע על צד המעטע והרובת ואל

ואלה הענינים אשר ופרוס לקותם מעטב
 הקלות ומוצאיהם ולטבע האוסף והמקלעו
 הפרק השביעי בקצת שקרה לשון עברי
 אתו שהיה היקל שלם
 שלשנתי וקורס שאדבר כארשי הלשון העברי
 אשר להם הסגנון אמיתי ושרלמו פארוץ
 וטאופן הלעזר העשה כתיקה למטה אקרים
 הקריה ואוטי אכבר קה לשון העברי מה
 אקה למטה רענ שרללה בלועץ ורעשו
 כלישעם ושרבתי כלום נעלמם וכאשר
 היה לקורס היער שלמה שכלשונת והיורג
 חס וחספקו כלם כמו שהיה לו לחויי כח
 מעלה שיה כעין מעלה היער קרה שכלשונת
 ולא יסתק הרג כי לא פאוע ולא כעלם כהרע
 עתלק העצמו ואונל סלק היורג חיל מהם
 וככי רב הרב כעורה על האם הלעזר ואישור
 שורה כפי הלשון אשר אין ארמט למטה היום אלא
 רב אושט וכו וכר ער סכס סן חלק כאשן אנתמ
 היום סלגי יורשם לעבית רע ככר הורה על קצור

הלשון העברי היום ומיעוטו והאלים כעל הכוון
כבד וז' ככר לזא אורה מה שזא טשאה
טבלת כולגם ונה כליעטס והיא טפלה
התנוס שטשנור זקלה וסכרא ונ' טן סכה
למה ומיעוטו לזג כעלה ומיעוטס זה טיאו
אזלן אנשיה נשדאנה ונה כן מי סאדכיה
הסרפקן לטוניה הנים ההס והנחן לשונס הנמו
וישכחוהו כען שא ויגברכ כמים וילדו מלשון
נהט טכעס אה שלגה ככל שמו קוב למצ
העס ולשונס כען שא ונעהס מצ מדכ
אשרודי ואינס מכריס לדכ יהודיה וחצי כניהס
מדכ אשרודיה ולשון עס נעס ואינס מכריס
לדכ יהודיה ואס כופן ההוא הקצר קה להס וה
נעה דס ענה כלה הארוץ הוה אשר אכרו סטיט
וחכעית ואכרו התכעו הרבו אשר היו כאומריט
והיה לזה לקצר הלשון העברי ומיעוטו ועור
אחרי חקה היא שערה גנד ובלה וה שאקט
היה סס והא שהמשרלס כעלה הרוד רטכ
כעל הרלעון העמו הלשון ההא העמו וטכבו

נטבו מאגריהם כלשון אמנו: כרוב שהוא לשון א
 הקדש שארבו ואול לא שאנוה כבודיה אבל
 להכח כי שפחה דלשון או כומן חטור התלמוד
 למי שכל תוכר הולמוד בזה מארכב מאור
 ישלים ~~הוא~~ אתר חרמן וילגה העם כי נהם
 את הנהא לשמורה: שהיא שעה לפים ודנא
 לשירה אבל מה אין הרגלגל לואשנים נהה
 גם טמים האלה וטמן הנה ראיה למחונעם מחמו
 יש והם הולבים אחרי עקור הכאשנים טשאס
 ומרם טשיטהדים וטה עסקם טלמוד לא ירכון
 כלשון עברי למי: אבל יחסי אלן לשון עם יש
 לא ירמ לבגיל כן הקדש וכין החול ועלם את
 קווא וטהם תב מרבו אדווד אל הקוי כנהם
 אלא טמיהם: וגם המלצרים לרמקור החכמה היא
 יחמ רחם עין מן הטלא ועלם יאמ הכרוב כט
 טמון: ולמה הוא החוקה שכתה הלשון וטעש
 אמר וטה אול הטיעא ממה מספי הקדש אשר
 להאמה ה על לשון היהא ועל עמו נשאר על
 שלמותם והמועם טבלה הקדוק והאמני לא ט
 טמא כב מתמקד בין טע יהוים ליהוון וער טע

והנה יב טאון ע שטעלענדיג זאל סבו הרמיל
 להשיגם ההפסד והבלבל להקטט האשנים ההס
 ילמטט שהקיש כזה האלס ראש למנטיס טאוד
 הכרן טיער חזק נשם פלענענדיג כזן לברן המעו
 וכן עזן פל הסופרים הכאים אתוין נקטא הסמב
 הכס כרגע לזה שאימשד ער שיהיה זה סטר
 הצאות שלמים כעטרה הפרשיווי והמסוקים
 והרטיני והאורניו והעלא והחסר והזר המבד לעט
 הלשן ואלגה וליה נקראו סופרים ועזן כזה חכמים
 והם סמרי העוסרה וכפוקומוה אשר השיגם ההפסד
 והבלבל הנחון בקדי והפכב להיות מוסק כזה
 אצטא והנה נראה כי מהפסד הזה הרמיל עם כוזן
 הסר לעינעט עיין והשקיה האשנים כהם וזם
 על סמך הרורה אצטא חלקיה הכרן המדול
 כזקרה אמל ובהוציאם אה הנסך הלומט טרה וט
 נאמל לעיין סמך הרורה מציאה כזה כמזמא לעיאה
 כזקרה יאק אין קיים והדיי כגימס וללה שט
 בעין נהפס יסקטן מפהג וזם יאשיה שהיה מועל
 יהודי החסדים נבי היה כעטען נהרוב על המלך
 נקרא כן פלעי חייז לא קרא הוא ט אמל קראנו שפן
 למען נסאד שלע דברין קוע אה פזין עמא שהיה

ז

שהיה דבר חרש כענין נשאר דמה טולא הסוסר
 הרבאלה האשים ועלם להשען כמסי הקוש
 ומאכ כי אול היב סב העלה וההרבאלה האלה
 קושי קריאה הסמים הרמם להטטא הקור
 כני שגיה להם קראוי בספק קלה לל אורס
 והלכיהם העשו שיהם עביכא לקריאה ער
 שיהן חשק לביתאשים לעקרא לעביכא השיר
 אשר יבנהן העשמה ודם שיהיה לעקרא עגירה
 וקנס והשאר כמ הונכ פי פין היותהם לשנים
 והשנה לכא לשאר המשנה כמ הונכיה
 וכי כאלעגם הקאופיה והחכמה קאלהיה
 סנה לעצמות דעמשים אלה הסנה התורה
 והעצמה שכבר קלמה וכמ קבדה והה ובה
 שהרמם כן טולא לשאר הסמים דהם לער
 סבלה הקדק והשלמה ולכיה השוקר לכ האש
 להצית השען כם ולבם שלמים כהישח הסמי
 ההם הלאיונים למשכ טולם אלוה אל כל זה לא
 שנה למינעט האנע האשים לאמר שיקראם לא
 סיו אחיז מהרבאל להשען כמסי הקורש וישלכ

הל
הדבר

ומה שהקל עליהם יורה כחכמה הוזהר וכות לענין הזה
הנמנים עליהם אל מעט מחכמה החלוקה בעבור
ואורם סודו שיכיתו מעט ע"כ ולא קרה החסון
היה כדקדוק הלשון לפר שום כפירושי השמורה
המשלים ומלגה השנים ישעו כדקדוקה דביס
כדקדוק ויקרה מזה לבול סודו החדשה והמשל
כי פשוט לא הבדיל בין השללה והמעשה כדרכ
למען ולא האצו כמנה העברים על דרך המעשה
ויהיה לפי זה דבר לא העשה וטעמו הוא כדרכ
כי העם שללה לפר שום מעשה ובענין על החסון
כדקדוק וכן כדקדוק כדקדוק כדקדוק לא קרה
איש אומר כי ה"ש אל סודו מעשה וה"ש ק"ל
אלוה מעשה שיעה על קדושתו שלשון העברי
מארה המה כי כל שורשי העולם שמה ומשלים
ומלגה טעם כנה שנחא אילן שום מנין לא
ישלח דקדוק לשנים א"כ ולא ישלח דקדוק המשלים
עיהם לא"כ נאלם למנה נאם הכתוב והתקור וה
כדקדוק לשוננו האנונה הנהגה מעלה דקדוק
למשלים ויורה מזה ומעשה שורה על קדושתו
סלחיתו כמשלים ושורה הכלם לבעל המלאכה

הילולתו בעבור המצות פתחו פיהם וישמעו עולתם
 אשר הוציאנום הכתובים ללבוש הקנז המביא
 אשר לא ימלא ולא יתעורר סעורו אלה שלם סעור
 אלא ימלא פתחו לא ימלא אבן זיהם כי אם
 בשם שפתו ימלא כשם ענה ענה ענין
 לא לשון הקודש שפתו הפנייה הנפרדים בתכונ
 הרעיון וז' עם רעיון לא ימלא אהא מהם
 כי אם אלק קטן ימלא ענה פתחו ענין כולו
 וז' לשון הקודש פתחו ענה ענה ענה ענה
 אלה כי אם ימלא ענה ענה ענה ענה
 רכז ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה
 מלכתה כענין והתקדש היו סעור ענה ענה
 הרכים ההם אשר היו ענינים אלהם ענה ענה
 ולא כענין הענינים על ס' הפעולה ההם וכן
 כאלו מהמלאכות נהנה עם כענין ענה ענה
 אולם כן הלשון הנה ענה ענה כי אלהם ענה
 למ המינה ירעה ענה ענה ענה ענה ענה
 כס להוציא הרכי קטנים על קטנים אלהם הקטנים
 אשר לא כס הדמנה כענין ענה ענה ענה ענה

לכך לא ידעה צורה כלה שגרה עלן המידה
וכבר ידעה לה שאחרי צדקה ונולמא האג
יודעים ולכסוף וכו' ה' ב' וכו' מ' כ' וכו' י' כ'
השטרה יורה ה' וכו' ה' וכו' וכו' וכו' וכו'
ינלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
על קצוהיט כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הטכור שאחרי ספלה וכו' וכו' וכו' וכו'
וחכמות פ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ס' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הוכחו חכ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הדנה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הנדת כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
על כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הנדת וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הוא הוא י' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שען עלן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לכך השט' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

סבכה מהקדמה וטרב חמש ס סנוק לדוש ס
 לבני נחילו לא ולט מארצם נהיה הלשן כל
 נמצא כידוע כידוע קדם נשעם קדמונית נט
 נמצא כחם במאכנו שאמר זה מואם כל
 הקדוק לשונת נמיט הרמזורה נשאר על וקלה
 כ לא לכל עם נשעם ושא משקל וקדוק ק מאנה
 מילת יתן כי אן כה השן נשעמה מואם שקכ
 קלה האשמה מיום אשר נשעם קלה נאמר אשר
 הירב חכה וקשה קצרה נשעמה נובי נשעמה
 עב נהה כב הנה כנסנו זה על קצרו הלשן ס
 העבר נהשעמו נאמר וסס סל על הדור שהות
 נאמר שלמה על שאר הלשונות רבאר
 מאמר אנושה נה למורה ונחם כעל הכנור
 כב על זה נהיה הלשון העברי לבנה המעלה
 אהם נשעמה מרח הסנה כפי מעלה הש
 הלשונות כה נה שהי סוף אלן אל המעלה
 כל אן עם הנבואה פושע טעה נה צורך
 אל האורה והקנים והמיוע ומלביהם משה
 ויהושע ודוד נשעמה הירבן שיתסר להם מלצה כע

והמקום על
 משקל

שהיו כריסן אלה לרוב כאשר המסר למ אמתו אלה
מה היום כעבור שאכר הלשון נמתק הדאור סמו
הגדה כמשכן והאמר והחושן וולגם כאשר
הדבכנ אל שליו, כביוג היצן חזאנא אורגם ער
הולס וכלה נאה סכר סמו ההוא וכן השפיע
העגים נמיט העטג, והאכנס ונמינה דור
והרעס איזכ והגונתן עם הישן והונתורכי
ושפיהן נעמיהין וולגם

הפרק השמיני כחמג הלשון הקזאת
אל העברים קדדוק

והדקרה משאר החמגין וכן החזיה העגיה
כה חמג הלשון היא חמגה כלל הדקדוק
נולטה והשיר לכן דאני שיהן דיה כמנסן מסס
לשארם ואחר ונכלל כל אור כהכל מיונה
ואגיו כי חמג הלשון היא חמגה הדיב דוסס
כללם ידבר כהם כלשון כפי הכאני לפי הסמג
הלשון ההוא ורמז כאשירי כפי הכאני שיהיה
הדבר מסס כפי ההנחה הלשונות למה שיתיי
כמש ואשירי לחמג הלשון חמגה אגום הוא

בליקדק לב ניעמד לערבה כענין ג' ג' ג' ג' ג'
והיעמד שהוא בליקדק ולבא אשחשבו ירכו כרדך
זה יצאנו לך בליקדק ופאיהיה לדכחשבה פ' פ' פ'
יומי והרור ועי כענוטיס והלורכב פ' פ' פ' פ'
ולשם נאור כענוטיס ליה נולתה לח' ח' ח' ח'
י'
בליקדק משיהיה זה ו' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
על הרבור הנה יקרא בליקדק ומאיהיה לע עם כל
זה בליקדק יאמר לו שיר ופולון יקרא מאמר
פאיהיה מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
היה לערבה יצאנו ושיריהם היו פ' פ' פ' פ' פ'
אלא ראיתו ולא שפעתו לערבה שאר האומות
ושיריהם והוא סכס. רמ' בליקדק ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

ישרו ויעשנוריהם עבדתי לצאמיהם נאפו וסמך
 כנה שיהם עורה לעלסבורהם ושיריהם פכאט הנ
 במקדא ופנאמרי החסד ופנאמרי שישכין ל
 לעטון לצאמיהם אמר כפי שמי הפרדא און לשונך
 יהנהו כצאמור ונה רבא השבת והסארי לעלס
 לעלסטים שינוע לצאמיהם ויהם להם עביכר
 ככר חלמי ואמנם היה וכתב לפי שהלשון העברי
 איננו היום קצר כגון שהצבאר ויהיה לן ההכרח
 אמנם סתם עבדתי הצאמור וינפי שופאדוהו ניל
 ניהודוהו ככנו חלמי העומא אמנם ינה לפי זה
 ימא הססדס סאכס וקלקלם הקעם וכבר
 דמיה לעלסתי ישרו יתור אחר על וולב לעלסתי שאר
 שאר האנפיע וזה שכבר יענן אל הרקדוק כטכא
 וצאמיהם לעלס לסכימים אל שורש חמליה לשון
 ועקרה פכאטי שמימ רכב כסמיס הפנאמריס
 כחמיה הריא ולא ימנל כצאמיהם שפאא ועעק
 כפי שורש הלשון אם לא כצאמיהם ועל העשן קיין לא
 להאמיס ולמקום על זה לשם שהטכא וכתב
 הפנל השפאא כפנאמריהם למען כצאמיהם וכבר היה זה
 חכמת העין להם כפנאמריהם אל הרבועים והמעלס

בהפיון סמך חבוב הלשון ולאם וזהו שמשלם
ואחר שהבאה חבוב הלשון סדרה אומרי כי לחדש
בשאר החפזים היא כשהיא קורנת לך כגון וסמך
וצאן החפזים באותיות למה כן עם שיקדלוה
כשיבדו ופועלה שהיא כמורה הטל והפועל
לשאר החפזים אם קצת אסור לחפש אל אצל
החפזים ולמקום אם לא כקדושה אם קדושה או
סמך נה ענין חוסם עלן להחפזים כלם הוא
כלומר ששגור ונבב כבנו על זה החסו' זל עי'
שיחייב קדושה חבוב הלשון אם יורד לרוב אכין
חייב ללמוד הנה שיהיה לך ולשון הקדוש אע"פ
מן הדמיה העשויה בחבוב הלשון הוא שירבאר
דמיה ויקדוהו כהרמז המונחם כלשון הוא ו
והחוסם בהם על שירצו כדן זה העצמו קורס
אלא שיהיה לך אישור בחבוב הלשון שיהיה אם שבו קח
לה הכפסד ונאמר כאכין שאר החפזים בארמון שלט
האנשי הסלוג עלמ' ולפע זה כפי חווי' בחבוב
הוא שיעד' כי הקורס לעבאחר והוא שבו טרם
אלמ' שיש החבוב הענין ושקדו' ללמ' לשם העלמ'
אחלם להלשון האב' סמך קדוש ולא והוא חלק קטן
באר סדרה אל שלמ' הלשון הלפי יחלם עמב זה

זה הוצא לתכני דתכני הוא לשון העברי יסוד
 מאת הדיס ויפאן רחיה על השושים אעז יטמו כ
 מהעצמא כראב כספי הקדש והעמין הלוע ומר
 הרחיה העצמא בתכני השון העברי ופוקה הכר
 היוב לתכני הדקדוק הוא יתכן געלה ושלילתה על
 שנתנה הרמאה עו שרתן יורכס הקורס
 כעצמא וזה שהוצאת בתכני הדקדוק הם ספר
 כללים והוצאתו בתכני הרמאות הם מוקדמ
 האוס וים ככתב הסבה הרבוע כי רבול חסד
 הרמאה הדין ורבל חסד הדקדוק הם רמאה
 העש נלפט וזה לא גריה התכני הוא למנה כמורה
 מכל אור התכניול כמין שחשכ קצה הנה זה הוא לעין
 הלמוד העשה חכמה או וכריך זה השיטה החסאים
 לקחונה והתייחס האפירה לפניה והיה פוי שהרמאה
 ראשונה נכחול לסוב בתכני הוא האון רכ סעדיה
 שפתיך לאונתו כשע ז' לפים והשכן לכה חכ
 ס' נ' ספרים לא הדיעו אלמ ואתין האון רכ חזי
 שפתיך לאכ כורין שער ז' לפים השכן ככ ס' ז' כ
 ספר קדמוניאספ ורכ שלט און עמא שהוא מלח
 חכמה נכליל יופי נמלכ אלב היו כמון אתריהם

חכם שבבן כחמה הוא ואלה כלם לא נבנו מחמה
כפי החזק כי בעתלים היו כה ולא השלימה ער שאנו
כמערכ מתחילים אמנים חכמ/ עבונים העניקנו
לאר וכאן ער רבנה הם שר הלקוקים החכם
ל' יהודי כן ל' חר לעירי פאם הנקרא תיג' וכאן
שהקדה על שלטונם כה החכם ל' יונה כסמו וז'
אזנים כן לבואט לעירי פאם וז' ועל כולם
החכם החכם ל' יונה אכן נאמן לקונטוכה העלה
פענים עיס החכמה היא ונחב כה סמנים כספנים
ואחרין החכם העשול ל' אברהם אכן לקרא חכ
סה חכמים עמים אכל זה אחרש כהם לעש הוד
ודר הלמוד המשער ל' אלה השת זה שאמרה וז'
רעני שים למט מאמרהם על הבוכ כסמי הקורש
ל' אר רחייק זהם על זה שיטתו בהחמה היא
ולפי שירושל ג' ארוב הקורם כ' אחר לא רק חכם
עכ"ל אם לא אחר שהרבאו העשע העצמאור
ה' אחר מ' אור הקורם הוא ע' א' אשור ל' און
העברי הנה ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

והעקדים שבתם לשון מתכפי התבנה האצג ואלו
 אם יורעו למ שכי הלשון ועקריהם כפי מה
 אהם לא היה לענינים ההם יצא לן ההקדש
 וזרע וגם כי הוא לן התפטר כי העשן הוא וזרע
 שיצא לן ההקדש כפי האצג שהוא לכה עליו
 מלמען הסמים ההם הקרובים לא נמלך סהם
 הרכיים כאשר הורחץ וכבר הענין חמור האצג
 כעל חמור התלמוד זל לכה סהם לקד מכה
 כערכיהם ופאזריהם העמים וגם קרעם הענין
 להוציא מהם רועם כפושפשי הורה והלשון כי לפי
 שצטאן חסד כיה באצרו לא רעה על כך חסד
 הוציאן מלמען מלמען אחר והוא שאין חולקין על
 מוסלא שכה וימנה וה ^{אצג} מלמען כרע שאור לן
 הער וכן מה שאח כמסע סוכו כסע כסע כסע
 ונעלה רעם הענין סהם התחמ זל לכה סהם לכה
 שצטאן כפאכ יוצא לן ההקדש וימנה שיהי אל העני
 היוצאים לן ההקדש עלונים מוסב עליו או ידועה
 לא ילקח מהם הלשון וזויה לבין כיצא כס ואין
 הראשונה נעב לכל אחר להטות כטותא זכיוה ההם
 ככה שיצא זרעו או יקבצוהו מלמען העני וזה כי אם

היה מורה לך ואיסור לעבור אהן הקט נפסדה זוכה
הקדוק ולא לשון סדר ואוכאלטן וישמש העבר
כמקום עבר והספר והעובדא מקום שאיטק עתה
והספר וכתי הכתים לקטור והספר ונולדה לפי כ
שכונתא כאלה האיות נעמא כסבא כגון שירבאר
וכה יטען קס סכל המוקדוקים נוטעמ כאל
שיאמרוהו יוצא מן הקט פי הכאכאצור פונתא כוט
ועשן מהלשון עור סגורה אין תענה ושגרים הם לר
הרן כי חלל ידוע הלשון הזה הקוראני וכבר הודע
מסלע קצתם שאם כענין הזכיר והקבור של
רבי שאימ כעל מי הראשונה נבנה לזכור כזכור און
כקבור ועבן הוא שגמור לפי רבין והכ מהורה
וכסר זכורה ואין ואיפה גרול וקטן וכל זה משמש
הזכיר לל מכן ועל זה כרב רחם ז' ינה נאית אומר
של זה למכ השמוש כג' רבן כג' החסרון ולא שהחסר
נבנה כל מקום ולא אחשוכי כל רבי יטין לל
לבו אפי' העלף העלף הא וההשואה אן ו
חוצ אל העבדים מעמאל ענבים עלתן לר
כאשר הלכ ונעזע כאשר עזרו עב' רבן הסר
הכלל כלשון עבר להוציא אתה שורשי הלשון ושקרון
לשנים עמרה העבדים כלאחרים כסמ

כספי הקדש והוא אפיקו לך כאשר לבנו ואם
 לפעול הרבה להשקיע ברכו היוצאין הקדש ה
 העוצא כחאליהם לא העשה לצדק הקדש על
 זולתו אלא עמור כאשר שארן .

הכרך התשיעי בתלוקה השם כפי מה
 שאין שונת כמכיר

השון והיא התלוקה הראשונה אלנו כפי העצמ
 מצד כספי הקדש העוצא העוצא יתלק כפי
 שיאמר חכמי התורה אל עצם ולקרה וביאור
 זה כי העוצאוי כלם אם שיהיו עצמים והם אשר
 להם מציאות בעצמם אינם שאומים על זולתם
 או ענינים לעצמם אין להם מציאות בעצמם
 אלא כולגם והם אשר יקראו אורם לוקדים לפי
 שהם קודים לעצמם לא יענין אחרים ומהו
 בענינים ההם ולפע אהיו הלוקדים ענינים לעצמם
 מי שהעו התקרה לא בעשא כבר קשה סתתה ה
 הסתר נפשה ולפע שהנא מהאכזר שהרס יתר
 כולל מהעוצא לפי שכבר יכלול שמו והענינים
 נבדלו פיס אשר הם דברים שכלים לבר העו לפע
 זה שאין שהם יתלק בתלוקה ראשונה לשם רב
 נאם הרואר נשם המועל וטאור התלוקה הוא

שהשליש מהם מונעים לעצמיהם והקריים וההשרה
והולבים אשר שם רכז כלם או על המקור והוא
הקדמא של המשל כפי האמיר או למה שיראה כן
העצמים והקריים והוא הקרא שם הראי
וירמ המוקדקים שם הראי כל שם שיועד
למשא מה יאר משם לקדמון שלא יבא על דרך
המשלש או המשלש אשר הם תלך מכשי
המשלש ואלו לשמור המשלש והמשלש
יקראו יב שם הראי וכב עלון החכם ו יוע
נה לשונת וכן השלש כן השמור בקרא הראי מש
שארציהם כן כל אתר משני מונים הראשונים
באמיר והכשהור כל מוס רע כנס הן רב
הלא רצה כי ורב והוא שם שכן העצם באמיר
מהור והוא שם המשל הקדמ לקדמא משם לקדמו
והוא מנהר באמיר וכעצם השמים לעוהר וכן
הארץ המוס והוא שם שכן המקדמ כרע והוא
המשל הקדמ למוס משם לקדמו והוא רעה לא
המזא כן וכן ולא השיב בכיאר שם הראי והוא
רעה ולא סא עב המעבד אס בקרא שם הראי

הואר זה שורה על שם ועל המקרה השוא
כנ או על המקרה והמקרה השיט השוא עלן הט
יהיו כל שמו המעשים והמעשים שמו התואר
כי טל יורו על העצמים או המקרים והמקרים
השואים שלהם ואין לא יהיו ראויים רק לפי זה
לב חורש ולשון צרכי וראש עשה שמו השעל
ואדם ששוק וחץ שמן שמו המעשים ומה ההכל
כין אלה והרומים להם וכן והכשהנו וכל ליום דע
שהכא כמשלן ואולי כן הם אצל וכמו שיבא ואם
לפי שם כן על דרך המעיל והשעל קראם
שמו התואר הם לא יהיה ההכל כשם התואר
לענין כל וול השם וזה כי הוא כב משל לה
סדר כשאר שמי שהמאנים כול אחר ונו
וזה אם כן כאלו טאר הדבר כששמו כי אמת
כששם לומר ליה הוא התואר ועלם לומר רק
לה הוא הדבר שמתאים כן אשר כעבור יאמר
לוקרא התואר ולפע זה אמר כי התואר הוא השם
המורה על העשא ועל ליה שישא עלן יתר וזה
כאיהיה השוא קצין למשא או כן ימשך למי

סועל און הסעלען על הרעיונות והוא סטב הרב כי
הואריס הם כעו, שט כהם השם וכן נכתור יאנו
דער לשם המורה על המשא ועל לה שישא עליו
לארבעה סוף האיטי אשר הדאשון שהם
הרבות, העאנוג כעש וכעל נשא לזר שהא
סל נשא באינך הדומא. המרקוקהקד הירוז
חמא. והשיע אשר יאמר בו כוכר אשר יש לכן
טכע או לא כח טכע כדא. נחולג. והשליש
לה שיוה על ההרעעלען באינך כעשן פחרן
דחפן. והרכיע על האיטו השאוא ככליה לזר
שהוא כגה באומך הארע הקצר הלשאוג הישה
אכור ירעגם לפוקעם. נאמנס אמרתי שיהיה
השא קנין לשא או כח יאצק. גאמט סועל און
הפעלען על הרעיונות לזר ההכרל כן הרואר ושם
הפעל און הסעל. והשליש. ההפוש אשר כן טוכ
וסלח. וכן סולח לזל שפיכזיסולח לא יקרא כ
אם כעג הסלחה. וסלח יקרא לזר הכח אשר לו על
הסלחה זים כער, הורג כלב סולח כפועל וכן ההס
הפוש כן חעב איש וכן אם ילזא הקבכ לא יקרא
חכר סעג הורג חעב כפועל. וקב יקרא לזר

פיל

וזו המצאה של על המושל הוא המצאה וזו
 כשרה שיהיה יקרא וזו לדומה מוכן אל זה על
 הרציונה כשיוצאן ושל חזק אל המצויים
 כמחזק ט"כ ל"ל שיש על זכור חריק מריס אמר
 מעיין טולב משמור המצויים אשר כאו כמבוכ
 מלביס ^{י"ד} נבד היה מצעוד העבדים להכיל כן
 שאר המצויים וצמורה המעלה והפעלים מצמור
 להם פחותים ^{י"ד} אל אחר מהמינים וכך שם יכיל
 כשהם פחותים יזו על שמה המצויים כמון הם
 הכלל בעיר אני כה ואע קורא לזו המצוי יזו
 המצוי אל כל המוקדקים ויזקון נספס וזין
 הענין קודמם זה סב א"ע על וזמן שוכני סה
 ס לא יאמר שוכני על קוד אחר כבר הורה כי ה"ז
 שוכני בורה על ההצורה וכי שוכני הוא המצוי
 מן המצוי וזו יזק כה המורה וכה אני תושב
 כיוון שזמן מוקדמים ומשפיל וזקונים ומצויים
 זהו כלם ראוי: המעלה לזכור יזו על המושל
 אלה הענינים מאת י"על ההצורה והאנושאלה
 היוצא והחזקה להם נספס לא הכיט הענין ה"ז
 וכבר למען יזכור לקצרה אצלם ה"ז של יזמון

לבן הארץ שמונה מיוחדים וישראלים כס סמוך
המנועם איהם שלם ויה כפוקומו כפס כמקב
כמנוע המנועל שוכה למחר הולך אה חכמים
דמלג שמים לשעה עמלמונה נטוה דכ הסולח
לבן עני כהרומא לב התלמידי נשמוה המנוע
זרם עמלן כיע זעה כפוק אורין אור
וכאלה אמנם כמלקחו אלה השמוג סכר שהם
שמוה ששלם או מעולם הם מוכנס ככור
מזה שמונה עמלן כמלקחו מצר שהם הוזרים סין
אגודעבין ויה כרב אע ול על ומרעה חולם
היה חולם על נוכה שומע דיה שומע להוח
כ אלה השמונה לא לקחו כחן מצר שהם הארץ
עך שיהיה שמו המאמר ומרעה חולם ועמלן
נהנה עמוד אכל הע שס הפעל ומרעה נשמו
כמומיר וחולם שאנו וכן ורכה שומע ול
לקחו מצר הנוכח הארץ אכל מצר שהם שמו
שעלם ולק' קשר כהם לול היה אשר הוא ככו
על שמו המנועל כ אמלן ואוסן גולן שם
הפעל היה דרמן מ שהוא עבה הולך או היה
או יהיה ומשע שהפא חכמי יש ההכלה קב כן
שמו המנועל והארץ הם כמיה שלם מצאנו

ליתקיים שיעור גדולים כבוד הרבנים הם
 למען סודם ש-מן ודמותו שלן חזקן כועסן
 וכן יתקבלו עליו לא יתקבלו כהם ט אס
 כדנסם טן לכו נן למען סופים ולתוקדים
 נמשכה קדונוה ועדיקוה שהרואה נזה
 כראים אשר ישרבשו כאלהם המעלה מכל
 סמיה המעולה ילאונו מוחם דתמן וזה הרב
 למון חם וזשיוו הנוך להודעה על בארזים
 וכלי האל מען קרוס מוסרי הרבוע אגיו
 כמה עתה ^{מכסלה} שישן מעלה וינתן למען
 ישורון ועל שם ^{מכסלה} המה ^{מכסלה} כבוד הרב
 לשון כבוד ^{מכסלה} המה ^{מכסלה} כבוד הרב
 מעולה לא יזאו גואר נכוחו לעשו מעלה
 זה הוא מה שראו שיוכן מהרואר כיוכן כפי מעלה
 אמנם הרכוץ ככר או מענה ט שם הרואר ככר
 יאמר לבונה הלבג קיזוג דגה כמות סוג
 הטמן אה קפון קפון וברואן אפעב אל
 יתקו הערה ^{מכסלה} המה ^{מכסלה} כבוד הרואר
 אמנם האמט הערה מכל שלקח טס הרואר
 יורי טלל מעה שהערתן ואמנם הכוח הרב

כדור כיוצא וסלה מהר
 זהו המאמר

לכל הארץ שמונה מיוחדים וישראלים כפי שמונה
הטעמים אזהרם עליהם ויהי כפי קונו ופסם כפי
כמות הטעמים. שוכה לפתח הולך אה חכמים
חולב טעמים. לעשה נטלמנו. נטור ג"כ הסולח
לכל מעשי ברקוה לכל התלמידי. ונשמנה הטעם
זרם טעמן. כרע אה כפונן. אורין אור
וכאלה. אהים כילקחו אלה השמונה שר
שמונה טעמים או טעמים הם פונם כולל
לעשה שמונה טעמים כילקחו חזר שהם הוארים סוף
אגורטבין. וליה כרע אה זל על ומרעה חולם
היה חולם. על ורכה שומע היורה שומע לרוח
כ אלה השמונה לא ילקחו כחן חזר שהם הארזים
עך שיהיה טעם הזאמר ומרעה חולם ונעמון
נהנה עמור אכל הוא שם הפעל ומרעה טעם
כפונן וחולם טעמו וכן ורכה שומע וליה
ילקחו חזר היורה הארזים אכל חזר שהם שמו
טעמים וליה קטר כרע חזר היה אשר הוא כבו
על שמונה הטעמים כ אה זל ואוסן חולך שם
הפעל היה חזמן ט שהוא עבה חולך או היה
או היה. ומשע שהכין חפניו יש הכתוב חוק כחן
שמונה הטעמים והארזים הם כזה שלא חזמן

וישאלו שאלה גדולה כבוד הרבנים
 בימים סדושים מן וידעו שלן חזקן כועסן
 מן ויקפידן עליו לא יאמר לו מהם כי אם
 סגור סגור לך וכן כדברים פשוטים ולנוקדים
 בעשיה קדושה ועדיקו שהראה נור
 סארים אשר ישרצו כאלו שהמלאים אבל
 שאלה המעלות ילאכנו למעט דתלן וזה הרבה
 למון חם ולשינו הנוק להודיע על הראוים
 לכל האדם ענין קדוש מפיסדי המעלה עליה
 כי ארה עלתן אל שמים ומתן לשמי
 ושוקן לעל שם הגדול ^{הכבוד} המלאים כדרכה
 לשוקן כשמה למעלה כדור אחרו מלחן כי ה
 מעולה לא יראו הוא נוכחו לעולה מלחן
 זה הוא מה שאנו שוכן מהואר כיון כי אלהן
 אמנם הרכוץ ככר אף מערה ט שם האר ככר
 יאמר לבבנה הלגי קיימרה קיימרה סגור
 הכעסן אה קפדן קפדן וברחין אסעב של
 יתקן האר ~~מלאים~~ ככר הורס אהואר
 אמנם הוא אסעב הורה אכל שלקת שם הוא
 יורו כלל מעה שהענין ואענם הכנה הרב

כבוד הרבנים וסליחה
 שיהיה נאמר

ולתתם שאלה יתוקן המדור האלה לם סודותיו
השניים שזכר צדק המוקד סבר יהיו נגלים
כסוף הדואץ שודרו ופועל אמת ואם בקראם
מה שכתבו הדם כפוקהתן באופן המצד לתק
בן המארים המצאה ויסכים לעה אכונה שמש
שהטח ששלים כפוקהתן עלה שורה עלן שם
הואר כהטח המצונה לק אלו כראש זכרון
מה לשמן סל מאור שיתויכ לו מאר המצונה
הוא כן וט אס ירה או שמוק למאמר בקול אלה
במאמר דרך המאמר שם סודות שיש למאמר
כן קוה כי אלה המצונה שמה תי לדבר והמחלק
הוא אץ שהטח שמה מארס סודות הנה הוא
הואר על זה המצונה וכמו שכתב הוא ורם שספר
יקרה לשון העבדי שהם ישן לפני המצונה
הואר המצונה המצונה למצנים שמאמר ויקרא
המקדוקים לאלה המארים מארס המצונים ורם
שכבר תוקן סל המצונה המצונה שם
וכבר יורה מצנה המצונה שמה שמה
זה והמצונה כי ארס שם המאמר למרס המצונה
למורן מצנה המצונה וכבר שכלן שם המצונה

הסלא איך און כן נמין השלש זקנים קודם האר
לך יראה כי הוא שבת כלל כמסמא נהרמני ונתן
השלישי פיהם ונתן הארץ ונתן סממא עמודים
והמסמא וזה שאוויי שאם לא מן לא היה קודם
אכל סממאם ונתן הארץ והשלישי ונתן
וקרא לעמך סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
וקרא לאלה שמה שנתן סממאם לך את אלהיך
לעמך סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
הלכה הדרך ואלה שמה שנתן סממאם ונתן סממאם
כמו ונתן סממאם לך בנהר רב ונתן סממאם
סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
כי סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
המרכיב אלה שמה שנתן סממאם ונתן סממאם
וזה שמה שנתן ונתן סממאם ונתן סממאם
נתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
ואכן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
בסממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
המרכיב הוא המסמא ונתן סממאם ונתן סממאם
כי נתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם
קראו סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם ונתן סממאם

פ' אשון ט' אש
ה' ו' אש ו' אש
יבור אש ו' אש

וכרשם ההואן אלהם ועצמים ועצמים הסהוקים
והמקום שצוה על סגנון הראשון ויקראו שם
השם אל סגנון שצוה על סגנון הראשון
ההואן ועצמים והמקום שצוה על סגנון הראשון
השם והמקום שצוה על סגנון הראשון
שם וצוה על סגנון הראשון והמקום שצוה על סגנון הראשון
ההואן אלהם ולקח קראו שם העצם קראו וכו'
ועצמים שם העצם שם המוגר כו' וכיוצא
ועצמים שם המוגר ואלה שצוה על סגנון הראשון
העצם לא יעשה ענין סגנון שם המוגר והוא
אחריהם אלהם המוגר והוא המוגר והוא
יבטל את כל המוגר והוא המוגר והוא המוגר
לך לענין המוגר וכו' והוא המוגר והוא המוגר
בשם המוגר על מקרה ועל מקרה ואי אפשר
שיהיה העצם לעקרה אלהם והוא המוגר והוא המוגר
המקום המוגר כו' העצמים השונים כו'
ישנה שם המוגר והוא המוגר והוא המוגר
תמיד ולקח כו' המוגר והוא המוגר והוא המוגר
למקום המוגר והוא המוגר והוא המוגר
תמיד יבטל המוגר והוא המוגר והוא המוגר

יצהר וכן חלומים נגשים אלמנור וכן כל מה
 ארומה לזה ומש: קמק העל מעורר בטעמו
 המלה לא הקולות ~~שמע~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 מהם מה ששם כפסוק: והרכב השני כשם
 העצם ~~לשון~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 סמו שרצונו לחוש שם ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 כי השם התרצה הוא להיות השם השקט
 בענין אשר בעבורו ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 חכמי השם ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 החכמה ויחש בעצמיה ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 בעברו יחש אל ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 הפרו אשר ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 ראו על ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 טבירה יורה עם הרואי והכתיב ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 השמים: והכר השל ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 למצוה: שם הרור טעם ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 והדברים שמהם קט אשר חס לבד ואני
 כן: וספר ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 על ידו והם העורים ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~
 אל וילמד ומש: והעל מהם המורה לבורה
~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~ ~~השם~~

סזס הוה נטט שם המעל כרב המעל ל יהודה
 כסטר אורח הסרב נבלעץ והלקור הע שס
 המעל ולעה קרא בקור שפלט יוצאים ל מיט
 המעל ליעבס מעבס ועבדים וט נער
 כרב כשר העט קטעו כצוה ילד והעני הנל
 וט המקור שהט המעל אט כרב סעט יהר
 נש המעל שפלו יורב שאר יורב טו ליה יורב
 לארס ועמ סזס המעל כעין אתר ועסבה היור
 לואו נעור הארס נפארט עול כרב נש המעל
 לא העט עול והחכס ל יונה כרב כסעו סקלה
 אט ט הקור שהט שן המקור הע קרמץ לעור
 הרבטה הלכותו צוה לקח התולק והעור כי לא
 ילה לב שטמ צור או יציר אלא אתר כקדמ
 צור לעול ודור אומר ניקס לך ולא נאמר שור
 או יציר אלא אתר שעלה בעת שבה צור על משקל
 ארץ אונצטט לכל משור מ נכור לב או צור
 כי אט שור השלון עב הע רואה כי שט החכמ
 מעל יקראו לקור שם המעל ומעל יקראו כן עין
 ילקרה אומס אט טורה כטכוש הססוק וכספרי
 הקדוק היור הע קורא שם המעל המקור והטיב
 סיה שעשה והורה על השין הרכבים כפי אחרים

כי עם הנקרה פניכם על שצונו לבר אין דור א
שיקרא זקני עם הפועל ולא זקני ולא ילקחו חמט
בטעם החולק והעבד ולבואר זה אושר כעם
שהצוקים הם ענינים ^{לעצמם} ולא יצאו אלם
הנה השכל אשר מודנו לפניך ^{למנו} ולעשיט
חלקים ולצידים כפי אהבה יציר החקוק ויסמלו
כבחיט כצבעה לבר לוסאט ^{למנו} עם היומ
כלב לוסאט ^{למנו} כמסאני ^{למנו} שיטא טענים
טענים אשר ישכל ^{למנו} גורוהם לוסאט ^{למנו} עם היומ
כלב לוסאט ^{למנו} כמסאני ^{למנו} ווסט ^{למנו} והידיד כלקס
שני ענינים טי שכלתן כצבעה ^{למנו} שראו טענו
זה אני שכלתן ^{למנו} זקני ^{למנו} כמסאני ^{למנו} רצוני קבלה
העשב הלקרה הוא והרעשה והרדיס אלן ועשין
הסועל הוא קסל העשב הלקרה הוא והרעשה
והרדיס אלן והוא כצבעו עשין ההמשל וההכל
כעיהם ככחיה ^{למנו} ככחיה ^{למנו} הפועל יקרא פועל
וככחיה ^{למנו} הנובעל יקרא ההמשל ויקרא פועל
לשון הוי כצונו כמסאני ^{למנו} שיקרא ^{למנו} זקני ^{למנו} כצונו
עם היה או עבד וסאיון ^{למנו} חמט ^{למנו} העשין הוי כעט
קסל העשב הלקרה הוא והרעשה והרדיס לבר
לשון שיקרא ^{למנו} זקני ^{למנו} חמט ^{למנו} או עבד יקרא

יקרא או שם השעל או בקורי עם שהוא כלב מוקטט
 יתקין אכל שהוא כלב ידוע מכת השם והמאל
 כזה כי המין והשחנה בקריס פונטנס בעצמותם
 לא יבויי כהם קבלה העם אובם אגנם —
 ההלבן והמשארב אשר הם אצל השעל או
 בקורי כבד יכנו על קבלה העם הבקריס ההם
 כולג הקבלה וכן ופנט שהוא כלב איטלי —
 שהיו קבלה העם הבקריס כאלן עבר או עבר
 אשר נקרא השעל אם לא אתה שהיו ורביי את
 קבלה העם הבקריס לבר לפי שחתיב הובן טעם
 או בעצם השם ענין טעם על ענין קבלה העם
 הבקריס הנה פנט זה נקרא ליה שינה על וכן בקורי
 או שם השעל כי הם שנוש והמלה להם השעל
 ולדיאונה וכאילו הוא הוקד והמעין אשר נעוה
 ישראל והשעלם עכרים או עגרים עם שמו
 השעלם והשעלם ולפי שהיה קבלה מונה כי אם
 על ענין קבלה העם הבקריס והרמזה והרדיפה
 ולא יוכן מעט אלא הענין הנה לבר ולא יוכל וכן
 ולא איטלי ולא כונה לעצמים רבוע העבר והעבר
 והוכנה או הקבלה לעצם או פוטאנה כלפארזע

לא מצינוהו און דרכו און הושיינוהו הנה עמנו זה היה
שמואל שנה לעבר ולעבר ולעבר ולעבר ולעבר ולעבר
במעמדו ולעבר חסדו ולעבר חסדו ולעבר חסדו
און כבודו וכבוד היה לעקור שם אלה החומים מזה
על העיר ההוא הוזהר למען לפי שהיה מזה
העיר כענין המעלה אשר עליהם נבנה הלשון
העברי. והוא כהם' מונחם ין מרחקו וכוונתו
איננו הנה למען זה היו ג' המקומו' לרחל' וכוונתו
כפנינום נהיה המקור לבנין מעלה על הון המעלה
ברחוק לעקור אשר לבנין מעלה וכן באר יודע
כי עיני המעלה מרחקים כפי המעלה סוף המקור
נכב ירעה כי חכמי המקור העתים האלה ולזה
היו המעלים קרובים לקרה הסלה והרעשה אלון
מזן טרם יצאו ויגלו האיש קטנה מלך ואם
יעשה הבור' וקצתם בעיקרי' האיכות אורו עמם
יבדקו לו יבדו אלו ייתלגו יהושע ירחם מלך
הארץ ורחוק בגבול וקצתם בעיקרי' המעלה
וישכחם לבטל עמדתם כהר' זקלוב' על הכי' .
וקצתם בעיקרי' הארץ נישל' גזרה יורד יהודה וכן
לבן המקצבים יטלון לשם ג' מעלה לעקרה אשר

קל

אשר ילקח נגמיו. והנה בקרב אלו הלקחים הווי
תל לראיו הכלל אשר כן אם הלקחה נשם
הפעל על דרך שהבאר. והם הלקחים אשר
לקחו על דרך משל בלקחה האיסור כמו הול
היוראים והעשבים והכיתור. וזה אלמנ לפי
אלא ילקח העצם כמשמיה כמו שיאמר כלן
על דרך משל שהוא מראה למפיר הכאור וסמנו
ההפך אליו בקרב הלקחים והם אשר ילקח העצם
כמשמיה בלקחה המצב והמקצ אשר הם יחם
העצם אל הלקוח והואן. הנה הכת הכלל
אשר כן אם הלקחה נשם הפעל קשה וכמשל
שיזכר ^{שניה} במוש. ללקוח העצם כנושם הלקחה
וכי עמנו הלקחה לא יוכל שכל לקבל העצם
אולי אלמנ לא משנה זה משל סמנו מהשגות
בשניהם ועמו מעבור. עמוד מושב ושם לקוח
יקום ונה שיזכר לקח והיה זה כן משל הכלל
אשר טעהם כמיתה ולקחו האור והקצ
המשלום העו הכתוב בקרבם עם הלקחה לקוח
הלקוח ולא נמצא להם לקוח ולקח טב התב
זי הורה תינן. יקר שאל הפעל כמו שזכרנו

במצא מצאנו כבוד המקור אשר הוא עם המעלה באנו
מהבנין הקל. ואולי לקטור השגה ההכולל כיטהם קרא
זיונה שם המקרה עם המעלה כפעל מעור ושאר
כמו שכתבנו ככל ציה אידמה להם כי חזוק הוא
שמצור שגשגים להם ההכולל כן עם המקרה ואם
המעלה על שלמותם פתחוהו הלשון וכבר חזיר
לחם זיונה מקור המקורו הסוככים וזה כפעל
ההשגה שזרש קרב וכו' ואלו אמר עם יורטו שרשן
על הסוככים שהם מקום המשלם כעון כאכנסו גולה
ועם שרשן על הסוככים בלחן עם אה' אהרון
הלחים. ואמש קרא אורו סוככי כעון שהמעלה
הסוככי קורטו על שרשן המעלה וסטה להם. כן
המקור קורס על המשלם זמנה להם על הרוח
שהרבאר אולעיונו סוככ כשמוש הלשון על היתור
והרטים ועל היתרה והכבוד ועל המצא והמצאים
ועל שמוש מצא נשאים נמצאים ועל העוככים
והעוררים או להיותו סוככ על המשלם. פעם יצא
לשניהם כשמוש וסעג אחויהם. הלחן הלם. האכל
יאכל. וכא טא ושען. כרוב כרוב נרכים טה. והנה
כהתחבט השם הנה למקור הנורה על השיח אמרנו וט
לא שגשג סוככי. וכבר יצא כשמוש ולא יעלה הסוככ

א"כ יהיה יפעל מקור וכן כולם וכן כזה שיאמרו שיקרא
כן להיותו מקור הפעלה כמחשבו כצקוס שבב ועבור
ופעל ופעול וכו' והנה עשה להעלות עליה כי לפי
שהוא מקור עשה שב אלה כלם לא לפי שפועל עש
אלה הוא מקור והנה המקור לומר שזה ענינו כב
יבא כסגול כצקוס הצני וכו' אר"ס השב"ש שזו
אר"ס הרש האבי"ב עמוד שבה הצ"ה האה"ל ופצקוס
המולך לצ"ן ה"ס הוסרה און השכ"ע שבעה והכ"ב
אר"ס נקראו ועמוד על עש"ס וכצקוס הע"ב
הק"כ אורה בע אה"ן ויבא כצקוס הש"ס והח"ן
רע"א וש"ב ר"ל רעה ושכ"ר הל"ך וחס"ו ר"ל הול"ב
וחס"ו"ג וכו' מקום הפעול יש"כ ע"ן הע"ס לכו
ע"ב וכצקוס הפעול ג"ד"ל והש"א ר"ל ע"ל ..
הפרק אחד עשר כ"א באמרה הפעל והוא
הח"ך השי"ת להחל"ת
הש"ן כ"ב השי"ת ק"ט המוקדקים כ"ש"ס הפעל
כשאלו"ט שהיא המורה על ח"ס הע"ב לזקנה'ל
ז"מ ע"ב היה און ע"ב"ו י"ה כי הפעל כ"ב י"ל
הע"ב וח"ש"ן לזקנה'ל כ"א"ן ע"ב און ע"ב"ו ה"ה כ"ב
י"ל"ל ש"ש"ה ע"ש"ס הע"ב והז"ק"ה וה"א"ן ע"ב"ו
שהיה הפעל"ה ע"ש"ה היה כ"חכ"ה כ"ל הש"ן הע"ב

העבר כשש שששי הפעלים כלם או חכם של אורח
 לתורה על הן הנזכר והיו שהם הגיעה עם נח את
 לקיום העצם והלקחה ולמשל מצאנו הוכן ורמז
 נח הרמזה הכסה אשר הגשה האה השלשה השוש
 קרט הפעלים או נחמה בקרבם לא נח אשר יתחוו
 הלקחה קיים אתה האה החשונה כי הנח הנוח לא
 אם להכרם הפעל אלא לשמו ולהרר הקריאה או אולי
 הנח הוא על חרונש אכל לפי שחמנוש הלקחה חייט
 שטין אלה לקחה כחלק הדרגה מהפעלים לא נשג
 עצמם ש חשם מוחש וכבר העיט כישאו וכחש
 ההדיון וזה שהם כבר אמצו כנשם הפעל שהנחמה
 על שטין ועל נפין זה העשין נאה ונאה כי הפעל יורה
 על חרונש העצם לקחה והם ששינים לא שטין וזה
 שהקורס הוא הוא לשם או לקחה נדמה כעין עבו
 והוא אתה הוא לעצם או לקחה נדמה כעין עבו
 וכן כאשר נאמר הנח שכל אתה לזה יורה על שטין
 ועל וזאת וזמן אתה לזה שטין לפי האה נאם כח
 כשטין הלקחה לא יקשה להם זה שיאמר קורס
 והוא אתה כעצם הנח מה יאמר שיאמר על הלקחה
 וזה שאין האה שלא יורה על חרונש העצם לקחה כעין

ה

שיאצרו הפקדנים. ואם יאמר אומר שהיה ניהיה ונעמד
ויהא זהם פעלים ולא יונח כי אם על מצבוק השם
העצמות עצם היה און לקרה נוצא והפקדון יאמר
פראנסקרה כי היה נעמד שיאמר על העצם הוה
על ההיור והמצאע לעצם כמו עבר ניהיה ניהא
על ההיור והמצאע כאן עבר הוה שהיור והמצאע
יעברו כמע אלה העולם לעצור הפקדה או אונ
שהם לקרה כפי רעב קצר וכשיאמר הפקדה ככ
יומן וס על העצם להעמד מצאע לקרה כול
עצם. אמנם כאני שיוכן לה שיאצרו הוונדקיס
שהפעל הוא לה שיונה על תרוש העצם לקרה
שהם רפ רפ כן הן שיהיה העצם הוא הפעל
לקרה הווא או הלבפעל פועל שאם לאן לא
ילק כרשעים הפעלים האווים על המעשים
כדומעל נפעל. ולכן אמר שיהיה יורב טוב שמאר
כחשם הפעל שהוא המורה על המצאע והפקדה
כעצם כאן מונח ניהיה העצם יורב מצאע להיכן
כולל לכל המעשים. נאמר שהרבה אצורה הפעל
הוה כאני שנפעל לתקנות אל מיטן אל הרק שהחוק
הואצונעם נהיא התלקה הקחוייה כפי טבע הפעל

הפעל .. ואמור ס הם לפי מה שזכרנו בשמואל השני
 כספרי הקדש חלקו הפעל אל ששה מיטם קראו לבג
 אחר מהם כספ מינחה .. (והראשון לזמנה מה שיבא
 אמנאן על רמיון אכל שזכר .. והשני מה שיבא
 בשמואל על רמיון ~~בין~~ בקר שזכר נאמן .. והשלישי
 מה שיבא שזכר על רמיון ~~בין~~ חקר .. והרביעי מה
 שיבא שזכר על רמיון הדגל .. והחמישי מה
 שיבא שזכר על רמיון סוער כטן .. והששי מה
 שיבא שזכר על רמיון הדגל והקדש .. והשמונה לזמן
 שזכר נאמן הפעל הראשון על קל והשני על
 השלישי פיעל הרביעי הפעל החמישי פועל
 הששי הפעל .. ואחרי הכתוב הצורה הזאת על
 לט שהמקרים כולם אשר יזכרו עליהם הפעלם הם
 פעולת או הפעל או נלקה העמו להם בצורה הזאת
 הוא וקראו האורבוק השנייה ככל הפעלם על עם
 הזירה הוא והמשלם הם יקראו השני לשאר פה
 הפועל והליך שכן הפועל .. והליך לעז הפועל לפני
 שזכרה אמר לזכר הפועל יורה הפעל ככל
 הפעלם הנמצאים כהנהגה שזכר למען מהם

כקדוק אלעם ענין השושיע ריעהו כזה שאחר וקראו
לכל ענין מאלה השעה מיעים ענין לפי שעליו וכדיוונת
יכה של דרך מאל כל מה שיכא כעמוש הלשון מאי
זו מורה שרהיה על רמיוט פה עכונים והעבריים
והפעל והפעל והזכרים והנקבה כמבחינה והרכני
ולא יקראו להם כעיעים ויאמרו כענין פעל קל וכענין
פעל וכן כולם ורע כ מה שיכא מהפעל אשר
יאמרו מההפעל קראו להם המאוננים שלא
הוכרחו אם פעלהם לפי שכאשר יכאן ככוכ לא
יזכר אם אם הפעל וכמו שיכא והעמוס חלק מהשעה
המכנים ומסמלם שבא האנה הואשנה כמות
או מולם או חתך להמלמס קרים כקרים וכן עכ
ל יהיה כסר ההאנה כשער אשר למע הפעל
שפאיהם יזו זה לשוע וכן כל פעל שלא הוטר אם
סועל ראשית אורגום לעלם מועס כעזך או כחך
חתך או מולם הושב אה העלם שיהי מואב
הכה עתה גורשה ענה גוראן מוערים ויאאל
מן הכונה לא הוכר המשיכ והאורר והלכוי
והמזע והמזאל כל אלה עכל ורעבי כ המזכך
יורה על זה כחור המולם והתעך להשגהם אלון
כי כב כאורש יתר אך סמו כמים אל הגר הוד

הוא פועל שלא העביר את סודותיו אע"פ שהם כחולס
 וזוהי סודות כגון אל שאול הודו לי שהתעלם מהשוק
 שכן כבודו פקודותיו נאשר העתים חלק מהשאר
 העביר סי' ט' הם העתו הנשגב שלא יגדל שם פועל
 למען והתעלה להתעלה וכן ס' מה שיסא לא הוסי
 אם פועל יחיד והן למען למען הוסי ל' ולא שזו להם
 מיטע ס' למען כמעט עפ"ן ולק' מי ששם אורב
 שמה כבד עשה כבודו הולאה עשה עפ"ן וזה כי
 אלה השגלים אלא הוסי שם פועלים צין ראוי שיבארו
 כזו ה' ושיהיו חלק כמעט עפ"ן כי לא יעשה כהם הפועל
 ולא הכוונ' וכבר השי' כיה החכם הצוקק העשלה ו'
 שמו' כעשה' ז' וזו אחר כי אם לא יעשה השגלים
 אלא העכו שם פועלים כ' אחר כעין כמעט עפ"ן הין
 יותר משעלה שהיא הוא כי הנכסם אה' הקדש' ואחר'
 אשר הועלה הם שלא יכיר שם פועלים כעין השגלים
 והתקדו כהכס ונבאל' כרס' ונעלנו להרפא הם
 שלא העביר פועלים לכתין עמל' לרעה החסידים ל' ינה
 ואכן עקב ז' וההרבה שהטו כהוכבם והועמדה הודו
 דעה כ' אין משענה ולא אחר מן החסידים שאחר

יחסות

כך וגם כי הוא הניח סגן הוועדה חוללה. ולפי זאת
 חוללה שלא הוכר שם שעלהם מבין פועל הקדש וט
 ויהיו לפי זה לבין פועל הדגוש שם פעלם שלא הנכר
 שעלהם אם כן לא יוכל להחלט שיהיו האשה ..
 וזה לא שהיה טעם הנכר. אמנם בהרכבה את אומר
 שנסמך על זה שבה החכם כי יהיה קיון באותה ית
 הערה ויולדה כן כעין בעבר להסבר על שם כטיט
 מן יולדה וילדה לפי שיאמר באונם להרכבה חשני
 פועל ופועלו מהחמויים אענה לך מהחמויים והחמויים
 אמנם אין לה החלט מבנה שרמזו כולקרה וכל זה קרה
 לה לשיעט הכנה יסודות הקדוק ושורשי הלשון ולפי
 הדמיון אתו בהחמויים שאמר היה כטיט הסעלם
 אענה לא ראש המחקר קיים כי יהורה ולא החכם כי יונה
 גולגם מן החמויים נל יונה כשערו הכולל כאמר לא שיה
 אורח והחוללה לעצום כי אם אלה העשה כטיט שהטכור
 עם שלא זכר בהם גמסר נמן כי יהורה כל ספריו ופבר
 כרה אית כספר מאונם ברקדוק כפירוש שהכטיים עשה וזה
 לשונם והכטיים הם עשה על משקל פעל כמו אחר
 כחר והשיב על משקל הסעל כמו השלש הפול פור
 והשלשי על משקל פועל כחיות רבה הפה וכרמזור

וכדאשר ה' עין הפעל באו מין חקר בקן והוכיח על
 משקל מעל באו שומט לבאומט. אחת. והחמש.
 על משקל פעל באו שאול שאול דור. והמש. על
 משקל הרבעל באו והדלם והקדשה. וכבר חלק
 החם ה' יהודה אלה הכניטס מצר קדוה הגם לקל
 ולבבר וקרא מה שהוא על רמיון שבו פעל קל ומה
 שהוא על רמיון האחרים כלם פעל כב. ואצום קרא
 הראשון פעל קל לעה שהם העלם כן פה הפעל
 ועין הפעל יסול שבבדים האצור מן שער אשור
 ישאור וכן כלם כנסיון הם הוא וים אהמגלם.
 והפעלם יסאו כן כלם רוסט לים. אהם כסר
 האוהיו הסבר ותלקה העלם לעני חלקים פעל קל
 ופעל כבד וקדשה עם הכא על משקל פעלה שהוא
 קל אלה הכניטס ופעלם וד אחת כי פעלה קל חלם
 שבבדי כן הם הסבר בין הפעל הקדוה והעין שהם אצל
 שורה לשון יסול מן הדרס אצורה למעט פעל שער
 והשוכ הפעל קדוה שבה נהוהאור אפעל יפעל
 וכאדאר מפתם פעל או פעל לא רוסיון לים סבתלה
 כדרך שרוסיון כדור מן הפעל הכבד באצורה מן השלך

שם השם מושלך ועם השם מושלך וכן רבו הכבוד
שם השם מורכב ועם שם מורכב יצא המורח מן
שם קל מעיל כמו שומר ישר ופעל כמו שומר
וכן קראו השעלה כבד לפעם ההוא השם כחלת
ושמחה פעל ופעל סוספג לים כמו שהוכח וים
קראו שם פעל כמו דחה ושחה ופעל כמו
ואג הערים ירעה וולבם לפיה שלא ירא על גשק
פעל כבדים פעלו כי העה השמר אשר כן הפה
והעץ סעל העפר קיים כפעל העפר או אהיה
העץ קדשה כן ונבאלל סבב רוד קלות עלה וזה
לעז. העור האחר הע כעץ הקל והוא יסור כל
הפעלם וקראו כי לא טספ כן אור על האהיה
היסוריו כי אם לשמש לעצב כעץ לעזא ולעזר
עברו ולעבה ולרבים ולכחו והאור הוא שפצה איה
רוסר אתו שהיא לבנות השמש ולהורו על העז
אכל חלה והלם סוספג בפעל השעל וכן כשאר
הפעלים הוא הקרא נוסע כי אים פורו על העז
ואים השמש כי לבנה הכעץ על יבנה כל
מן העז כאלו זה ראשונה אלכו כי זה הכעץ הוא
יסור הכשנים וכן עשן לך כי על איה כן יהיה
יה הכעץ יסור לעזים וכן אתו עלה הכשנים יסור

יסור לחכות ולא שורש והחלה אשר טעמו זה יקראוהו
יסור ולא אחר מן הראשונים והאחרונים וולגו אמרו טה
שיעור אמר כי נקרא קל כי לא נספך בו אחרונה והפלא
מלמד כי אחר שהמטה לשם הוי טח סברו כמו שצא
אין כא הוצא עבר לבה סבה שלא כיון בה לטוחו וס
סארהיה סבה אמרה אין זה אלא כאלו הצפור כי קראה
לאה אם כנה יצטר כי אצט שברה יתק כרואי כנה
ושאמר כי האותיות העשירי כבנין פעל על האותיות
היסודיות הם לצורך פשיט הוא שקד כי האותיות הק
כעמץ עשמה ככל הכנינים והם על דרך משל
כעוכרים הני מטה והרומסג הוא כסם אינה לצורך
הכנין אבל להודיע על הנסבה והנסרים והעשרה
והחכר כערו והמרכה טעה וכן לשאר השמושים
וזה ענין שאורח לכל הכנינים ואחר שאמר שהלא וס
והואם ככנין הפעל וולגו משמשג לבכה הכנין ס
הה הם אם ס משמשג לצורך הכנין הנה אם ס לפי
דכין אין ראוי להם להקרא כסם ככדים כעבור זה
והנה מלקום את מי כי נקרא קל לקלעת שאין כס
דא יראה לרכין כי הקט יתן ככדי ככדי ולא
וכר מה שיאמרו המוקדקים ראוי והקט להמדרג
הקריאה והאמת ס הוא כי הקט יתן מוק לקריאה

ולו הרכב פעלים התגשים בלא דגש גרעין הכתוב
שונים וזו חלקה מה שמעבד ואחר שהתבאר
חלקה הראשונים לפעלים והספרים כפי מה שהטח
והנה שהחלקה הוא לפעלים טבעי הנה לאן
שמעבד כספר זה וזו כי ירבו שלמות הלשון
העכבי והספורה לטבע העצמי ולכן אומרים
כי לפי מה שהונח בהפעל הנה הוא מורה על
מצאנה העצם וזמן והנה פעל העצם לחקרה
לא יולד טבע אם שיפעלהו ויחשהו העצם
כולו או שיפעלהו בעצמו ואשר שיפעלהו כולו
לא יולד גם אם שיפעלהו בלא אמצעי על שיהיה
הוא הסבה הקדומה לחקרה ההוא או שיפעלהו
באמצעי וזה הסבה כשל הלשון העכבי להטח
קצה פעלים מורים על שהפעל פועל החקרה
הוא כולו או כולו אמצעי וקצרה מורים על
שהוא סבה הפעלה ההיא ושהפעלה היא באמצעי
וקצרה מורים על שהפעל פועל בעצמו החקרה
הוא והטח לכל אחר גילה החלקים שני פשיטם
זה שהטח הטח הפועל קל והפעל הדגש לחלק
הראשון רטע לאשר הפועל פועל החקרה הכולל
כולו כדרך הסבה הקדומה כולו אמצעי והפעל

והמעשר וההדמעה לאשר המעשר מעל המוקדה
 בעצמו והמעשר והמעשר לאשר המעשר מעל
 המוקדה על דרך הפסח המעשר השני של שנה
 וכל סוגי המעשר המעשרים אם כרוכ משהו מעמו
 כי המעשר קל והמעשר הקטן משמונים במנוש כמנו
 צמר היו עובד עמך אל אסכ עמך להמעשר קל
 ודבר אשר און חקרי קטור וייר הלל סוג יסר מעשר
 הקטן מעמוס אנה ס כולם מנהים על שהמעשר
 מעל כולם אומרים. וכך המעשר וההדמעה מעמוס
 אנה כ ששה מנהים על שהמעשר מעל מעצמיים אין
 הכל מנה הרב כלסון בין ונקרשה כרע כ יסר. וכך
 נהרדלטי וההקשה. וכן כמראה אלן אהרע. אלן
 הנה לאיש. וכן נבחה מעם לעזרה מעם. ואם רצה
 לרע כה וכך וישלמי חקרי עמך. לישלמי אם הרב כ
 וכך נברכ כ או נהברכ כ מעך. לא כנו שמעפול רור
 קחתי עמך כי והברכ כ מעך שהם יסכב הכנה על
 מעמוס כפולה שיאמרו האל יברכ כנו שטרך ורע
 אברהם ופירש וברכ כ שהם יברכ כנו לא
 מעברם ולא ירע גזין הוציא ההכלטה. והנה לפי
 רבין נראה לאברהם הכנה כנוק המוקדה כ נו

ונברט נאמ' לן קורס העקרה וכבר נהרבטן נאמרה
 לן בעקרה נאמ' אמי בתלך זה לא השינה הסמך
 הוה אכל מין ספך שרבונו טוילס נשאין הכל כן
 ונברטן לנהרבטן כי שמוס השעל נההרפעל שון
 מזה הרב כמין יאהולעצן כמשלס הלח הטוב אומר
 אל המוח ככל אלה כי ככל אלה שמוס המיס ואל
 היה כהתלך היה לן לברוכ הכל און נפעל און הרפעל
 והציר אונקלנס השלס כלשון העברי מהארמיי וכמו
 אטרכ הרב הרבם השעל כהרפעל וכן יונתן יורה
 זה על שמוס שיה לזה הרב וכאמכאר אחר כן
 מערב שמוס און הפעלס האלה ואמא המוסג עלון
 ירבאר לן כאין סמך טענתו נאמ' השעל נההרפעל
 שיה כלשון העברי מזה הרב וכן כמין הפעל וכמין
 סעל שוים כשמוס הלשון כי אין הכל כן והורעה אר
 חק האים וכן נאר העברים הורעה יורעה כי הוא
 כמין הורעה וכן כמין לעצמם כמין להטן לבו וכמין
 משוכב כמין לעצמם רב אל מיה שהווע משמוס
 אלה הפעלס כמין כמין ונאמ' ונהה מיה שמוס
 כמין הקל נפעל המוס הוא למסוס אל כל פעל
 הלשון ושפעלה הפעל הוא כולמן כמנהס וור

נאמ' ונאמ'

כל סעל מרוב

ט הברית

וזה ביקורים אשר איפשר כס זה רצונ שישאן להפעל
 אל וולגו כגון שמתאר במשלים שהבארא על והשענה
 אכליש עם קצה לקדים שאיפשר שיצייך כס זה
 והס על דרך משל ל הרעשה נקמה האצב כגון קרב
 גש הלך נח סבב ישכעור רכב נמשקס עלה יור
 נוולגם הנומים להם כענין ד ניקראו הפעולס האל
 הברקדקים כנודים וולגם ברעבדים והצטון ט
 סאמור האלה מוכן וכבר הכריל כין שני אלה רצונ
 לפעל קל ופעול הודגש סאמור הקל אל מיינ אלה
 הסעלגס ולא יוצא להם כסא לבעין הודגש כ אס
 משוים לצאר והס פגם הסמלוד נסבמו שעבך
 לא פגמה צמך ושעבך פגמו כ נורה שמיים
 וכמוש אין שר וכבר משכך קצה הברקדקים שהיו
 פגמו נסבמו ופגמה פגמא טמך שם פעול כסיהיה
 התייך כאלשרם לקנס השזוף וזה כ משכך האצב
 ההכבדויה פגה הכעין ושעיה זה הככרל אשר טמך וכין
 הקל וכבר יוצא לזה הכעין על הגושש שפגוש ככעין
 הסעלג וזה כמצי רהיה האיה מאורשע לן ולקל כגון
 וביקורים עגול סגבן ירעה השתר נקראו לפי שהקל
 טמא פגמו אלה האיונה מרעבכ ולא יהיה ירעה
 כגון הודגה וככבו כגון הכרעבן אכל זה גושש אגום

לפי

גמי קלבו סגל
והם לא ילכו

כנין הפעול ומפעל העשן כס נזה ששמוש חמש
הוא על דרך הסכה לא שיהיו הם מונדים על פעול
התקרה אשר ינתו עליו. ולכאור וז נמנך להתקרה
והע שרבע כי כשן הפעול נמצא כבוב על
ארכה דרכים אם שיהיה האיה משעב לנלק
וק על שני דרכים אם שיהיה הקל כאורה ויוצא
או שיהיה כס כור. ואם שיהיה האורה מיומרה
להפעול לבר ולא ימצא מציעה קל. ואם שיהיה האיה
מיומרה להפעול לבר ולא ימצא מונדה וז על שני
דרכים וז כי היא שיהיה כה הפעול יוצא. ואם שיהיה
כה הפעול יראה מציעה שיהיה כור וז על שני
החלק הראשון והוא שיהיה האיה משעב והקל כה
יוצא הוא כמון הליש העשן העשן העק המסא השי
העבר העצים וולגד. והחלק השיני והע שיהיה
האיה משעב והקל כה כור כמון החבר הכשיל
הכשיל הדבור הרכה המשו הנויה העס התריק הקי
העבר כי כאלה מלש והרומים להם הקל כה כור
וכחלק הראשון להתקרים והרומים להם פעל התקרה
כראשונה הוא הקל. וכשיטה הוא כנין הפעול. ויצא
פעל על דרך הסכה הכחוקה וז ט פעיל הלפשה
עקשלה והעפונה והעקה והמצאה להתק הראשון הוא

הוא העכש וההעש והטופץ והיונק והמוצא והחלפוש
 והחושב והמעפין והמטף והמלכא הם הסבה לאלה
 המקדים מעט על דרך הטאה וההכנה ונולד זה
 וכן ככל הדומים להם אשר הקל באויר יוצא וכן כולן
 השייך והוא שהקל באויר כוד טשא העשמי שיצא
 עליו זה כקל כיון אבר פאל טח ובר רכך חפץ
 שער ישב קם והדומים להם והסבה להם על אויר
 דרך שיהיה יצא פלשון הפעול כיון האביר הסגול
 הכמיו וקראו לזה ההפעול הפוקקים יוצא לבר
 לפי שהקל כואר האויר כוד ולתק הדאשון יוצא
 לשנת פעולת לפי שהקל כה יוצא ולפעול לא יזכר הכו
 מאלה השנים הפעולת כי אם האור להיות השייך
 לטאר כעצמו כיון וילכוסים ויטעלם ויאכלם
 וישקום וכו' לאזכר כי אם הפעולת הרבואים ככמייס
 והם כבי יהודק ולפעול יזכר שעהם המאטלעין וט
 והאטלעין שאלה המעמיות הרים תציר הנושע ילקצי
 הורע אר יחאלם אר הנושעיה אשים ותשן למענה
 לאור והדומה להם ואלה השע מיטעס הם היטם
 ככהוב לשאונט כיון הפעול והלענים ילגון וזכר כגון
 מסכים לזה שהות עצמוש זה הכעין כאילן עטב
 האויר הכיאם אלה אענה התק השלש והוא שהיה

הדעה מיוחדת לבני הפעל ויהיה הפעל יוצא כמות
השלך הזמן החמין הלבן השפיע הכול השיך הפעל
בכבד הקרן ורומי ואלה כולם יראה כם שיהיה שמועם
שמוע הקל היוצא לבר ולא יהיה מן שמועה השמוע
מיוחד לבני הפעל רבות שיונו על הסכה והלון ט
אנשים לא שמועו כים וכך הקל הפעל פללה יאין סוהר
למה שהונע מכנין הפעל משמוען המיוחד לי אחר
שלא העמ מהם כעל השק וצרה קק לא תשז והשמוע
מהשמוע כן שמוע קל. וזה טאה אע חושבני שמועם
השמוע מיוחד לבני הפעל אבל להשלים למעט ענין
הדירה כפי מה שהיא לקרובתם כלשון העברי נחשוב
כם שיהיה שמועם שמוע הקל וצין הענין קט השלך
נחשוב כן שמועו שמוע הקל ואלו טון עג אכל כעל
הלשון לסור למסורה הטוב נחוש שכבר כיצרו החוקרים
כי הלמע לאן אתר צורה מיר השלך הוא האמיתע
אשר כן רהיה הרגעה וכולה זה לא השלים השלכה
והיה אפ' לשלך הלמע האמיתע. והאמיתע חטע הוא
אחר צורה מיר השלך נה אפ' השלך פעל
ההשלם על דרך הסכה החמועה נהיה אפ' כפן הפעל
כאור האידה לפי האמור יוצא לשלש. ולהיות אמיתע
כפעל הזה סאה מותש של כן לא פנח כאור האידה הקל

הקל יונן צעור כהמון השע הרטן למש אל שהפן עמו
הקיום נהגלה לה לרוב שהמלך כן נטן כהמון העור
הארס צטט אל צהר צהר הדכר אשר ירה שהשעה
ניהי צהר צהר צהר צהר וכן צהר צהר צהר צהר
הנה שהיה סבה ירעה לבעל השמן אהבה קדושים
אשר ירען האירור כפי צהר צהר סהה השם שלמה
מארטן . צהר צהר צהר צהר נהג צהר צהר צהר צהר
מיומרה לצהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
השמש הנה צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
ואול יצא להם סבה שלמה צהר צהר צהר צהר צהר
נהנה צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
ההקדושים נהג צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
ניהיה השמש צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
על החרב . התפור לטמן . צהר צהר צהר צהר צהר
החתיקן . ניש צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
מחצית צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
ההקש לצהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר
שטב אש . מרשורים על החרב העלמה מהמלך
קצרב אם קצרב חתורה לצמן האניכ . ולא טכר צהר
ויגר לנסך . צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר צהר

לא זכור
אל סוף המעשה

נישבעו ויטעו את האנשים ההם שבגזים כי יעשו
איש המעשה ולא יכירוהו ואחר זה אמר שכתב
הרבאר כבעין פועל שהוא משתתף לעושה לפי
השם ומתי להוסיף על זה ראיה בזה שכתב
עליון ככתב זה ונראה מזה שכתב החכום שה
העבדים היוו הושר כזה ויהיה כענין הושר
במשנה כענין בלשון למאומתי אמתן לוי שהור
סכא שמשנה אחרים עקש של אלה בזה
אשר בזה שזה שכתב מעל בזה זה חלק שיהיה כן
כאלה דמיה על האחרים ויחזק כל חלק זה שכתב
כבעין הפעיל וכבר קרה כזו שבוש זה הכעין פעל
בזכות ודע כי הוא שונט חלקן המעלה לשון
חלקים כי הם אם שלשיים והוא אשר האורקיו
השרשיוה אכן שלשיים או רבישיים והוא אשר כס
ארכב ארכיוה שרשיוה בעין וכחמה תויר וועד
בספר כמעלה פון שרשן עליו. ומש שרשן ואל
לא הכפל מעלהים אנו של דרך הכפל לקרב
האחריוה כעין וכתב. ומאמנה האנא ואל
על החכיבא של דמין פיל הודש אנו של רח פעל
לא טכר עם פעל כעין ומש הטכר. וכן כשן
פועל אשר רכזו כו הוא מהפעלים השלשיים

המלכות אשר יבואו עליהם על הרוב הלואו בעלה
 למה ספרים יתבאן עתה פועל אשמת כמות
 הולך שנים במחשבתו יתבאן וית
 ומבטא דקדושה בענין יעקב עב יוסף יעור
 חנה ואלה המעשים משה בלעזר ואלה המעשים
 אל רעיונותיהם היוצאים מעול גבולותיהם
 השקל ככה כהב כי יהיה פה שם דין קדושה
 יתן מן מן הוסיף פנין פעלה גרם כהו יתן
 וזה כי רשע אנה סבל שהם מן הפנין הכעס פתח
 סדקיהם הוציר חור אום פנין הפעלה יתבאן
 כאלו גבבו את הקדושה ואלו יתבאן למה
 על זה הפנין יתבאן יתבאן אלה סמוכה
 על כן פנין שנתבאו מן אלם ככחוב על
 הפנין הרטש כהב שם פ הרביעים משנים הם
 כמו הן יתבאן יתבאן יתבאן יתבאן יתבאן
 ואלו יתבאן יתבאן יתבאן יתבאן יתבאן
 יתבאן יתבאן יתבאן יתבאן יתבאן
 סוער הכולל ולא אתה צהן עקרה לך הסנין פול
 מוכנה נתין מוכה לך כזה השם כל נהסלא נתין כ
 היא אתה סמוכה על נתינוש יתבאן יתבאן יתבאן

והואל סגונים צמור בסנין השמר אל העץ אל
 אץ. הרמזוכ שיהיה האמר אעץ כזה המצוה
 וילב לא אב-המטון כשגור עמור ויהי הלען
 גווארדט ולסונט שגור עמור למטה אל אץ.
 אהם-הלען סאנה הצני מוקל כען גווארד
 לא טיה סאנון. וק נונר מרמה כען הוד. הסר
 נא מנע. מוקל העלש שמה: הלחם טעולק. האספ
 אל העץ. הקעב האספ: וטמא. הכן לקרנע לין
 ו. אלה למ ממואר ענינם ספמון על שרמט
 סאנל הקרה כעמון. וזי אסאר שיתעכ כהס
 הפוני אס לא על הרק הנוכר. וק הצני להרמט
 קע על הרק וק. הרקלע לומר. הרגעני מעט
 הרמט. הרמטני. העמנו סער. הרמטני. אלה
 קע ימייכ שינמט על הרק שהומ כ הפוני לא יצוי
 כהס קולר המוכן הוה לעוכילס. ולמאר הענין
 הוה ולמאר זמאר זמנכ הדג ליש כוה פאר
 חלקי הכניטס. האלה קמפ כעמכריס וכעמכריס
 וולרס. נארן על וק דאיה מרמירר העמאר כמכ
 אהם כמירר אער סאו להס הפונין כמכוכ אין
 סמך שראוי שינמט על הרק הטכר. סאו האק אספ
 אסר ברט וק ככר נונמיהס כבענין נמטל כ ככר

גווארדט

סמך כהם שהם פעל המפעל בעצמו . עקב המען
 נהבס . ניהמש כמש . פיהבבה ותס לב ניהבב
 אלהס . ניהערת מונכ הדול . ניהמעט יונח מ
 הושל . ניהענכה . כי מצא נב נחמ . אלה כולם
 הבואר פעעיים שהם פעל המפעל בעצמו . ניה
 על זה רכז יער חכמוליה הצר יקוצע אלה יצ
 כעיים כורדים פפע שהפעל לא יצא מהפעל
 אל וולג . אל שם המפעל ומפעל כבתינו פוחלען
 והבנורה הקל צימ כרוק זה כי לא יורה רק שהפעל
 פעל לכלב שיורה על שהפעל בעצמו או כולק
 אל מרע זה מצר עכב הדייה . נלה אמר החם
 ז יונה שעב לב להקרוק להקדיה ניחוק כפנ מפעל
 ניקרע והפעל המפעל בעצמו כרוק כל פעל ואמר
 עור מער הכלל וחמעל העגור הוא המפעל
 כעצמו ולא יהער המפעל אל פעל עב . נכרב ער
 זה מפעל אור הפס והנה כרכנו זה הקס הורה על
 כל זה פעל נלה אמר ולא יהער המפעל אל פעל
 לפי שזהו כמעט כל הכפון . נאמנם אמר והמעל
 העגור לפי לפי שכר יוצא כקט גיונה פיה
 שיתכרם שיהיה המפעל והער לפי רעון כמון

החליטו מארבע אנשים כי אנשים מעולם נשכחו
אחרי לבם הזוהר כי לבם מעל וכן ואחרי לבם נשכחו
לפי דעתו כפי העצה אשר נאמרה הכנה
והנתינה כל מה שמה עליה להטן ולהאזין לין המוח
ולא ארע מה שהטאו אל זה להוצאו מעטע הענין
ויותר טוב הוא שאו שמה כי לקחה לעצמה עונת
ככל מה שטאו ועשה כן גם בהתאמת ושכחה אמרו
למען כפי מה שלא יוצאם מעטע הכנין ואין זה
מקומו וכן יאמרו כפי הרפול שהע יתא כקני
גיונה כמו והרעלה ארע יורפון כל העם
אחרי מלי הורכ ורע שכבר יוצאו מינה כפי
כפי שיקשה דור זה כפי כמו יגב יגב האכל
יאל שפי ישמע וכפי זולתם אעפ"י כי כול
להרעלם מעט מעט האירה או אולי ייתם הפועל
לפועל להכנה אל קבל הפועל מהפעול וכפי
המצאם הלושים לפני כאלה המעלה רבונ
כפי כפי האכל והשונה ויחי יחסו הפועל אל הפועל
ויאמרן שהם גב עשיו או אכל עשיו אכל למ
אין למ לקיים דענת כזה כי הסמלה התאון עברי לא
יקויינו או יפעל כפי כפי עשה או סלק עליהם
לפון וילום ולק שאמר הקצור הייב לכיא כפי

כזה משלם רכס להכריח האמנים כזה שאמר
 יש נגדה לטמא על המטען והנה הוציא כמקצו
 פניו ארץ כי הנהא לו נכס מעט יצטרף הנה כבודו
 יצילנו נמשך. או ינצל נמשך. ונמשך יצטרף הנה
 לברך ינצל או הם לברך ינצל הנה כגון ספק
 כי המטען כינצל נמשך וכינצל לברך אתר הוא.
 וכן אמרו שאמרון אם ילמדו וסר למיט כתי לא אמרו
 התקלמו: כי יורה על שיהיה הוא המעשה וזה למי
 שלא יעשהו. אבל ילמדו שלא ינצל מה שיהיה
 לא עולם מהקוראים. ולזה נהרשעו ונהרשעו
 כשיהיה כמעט נמשך ולא אמרו כפי שהם יצטרפו
 המעשה. והנה זה כור קצות. כוללם וכוללם כרב
 על המעשה שהוא כל מעשה. אמרו וזה לשונם. ונעלו
 העור השיוט נקרא כגון מעשה הוא כל מעשה ואין
 בו מעשה כי אם האמר על המעשה סקר האמר על
 המעשה נפקד. ואם האמר על המעשה לברך יסקור
 האמר על המעשה יסקר. אבל הכתוב הוא וזה מעשה
 כי הוא המעשה כגון הנה והוא כמנוה גואר. וכרב
 כספר הצולעים באורח ערב כי המעשה והמעשה זה
 לעצמה זה כי זה מעשה וזה מעשה. ע"כ כגון רכין. ונמי
 יין ולא נברכו כי הטעה כהם כל מי שפא אחריו

מהלמזרים והלמזרים נוס גדול ישל הטעה
 פחטת אמרה הנמעל וההרמעל ולא רציה אחר
 ער היום שעמד על סודו וקה להם זה לבוהם
 חכמה הלשון ולמישע עבה כטהם . והמלאחעמ
 עם רעב זה העסר איך לא קראו כעין פעול לא
 הוכח גם פעולו את שהוא כל פעול לפי רעב
 נטן ההרמעל ניה הכל כיט נטן הפעלם שלח
 נכר פעולהם כהמה נכבר נתן כזה סבה כרכורו
 הקבר כקרוק כ לעמ יוצאים והוא פעל כלה
 שיטא . וכבר המצו על זה התכם המוקקו הפעולה
 ה שמואל כאן כעכשה זל ואה ויה לשוט וארה אל
 המצוק שאין פעול פעול מיר אתרים נעניט ונענן
 פעל קל והכבר הכורים אה ענז אעם זה התם
 לפי שהיה קשה עליו עניו זה כקצר המידוק חשכ כ
 למעג ילקח כעין פעול הפעול שלח טכר אס פעול
 נאמר כפע רכורו ויה לשוט והעבים הוסיטו כלען
 אור הנתן להורג שהכלה כורה נכט לבכ זה כענן
 כפעל . וכאנען כענן פעול המצאהו שהוא מורה
 מרוט שערות כענין לן העניטס או ככר לן ה
 הדברים הן שיהיה סבה התרוט ההוא מעצמו אקולא
 מכלה שיהיה לט רציה כי ליע אתר הירב כהפעל

המעלה היא או המרש ההוא שחין כן ראיה סלל
 שהיא מעלה באחרים כגון שהיא מעלה שלא הונכר
 אם מעלה שכל הנה כאמרו שהנוצחן איששכיה
 על הדקרה אשר הולך סס לך כבר הנה כי זה
 הכנין יעלה למעלה מעבוד המעלה שלא הונכר
 מעלה לא שישנה לך בהנחה לפי שזה פתיב התייב
 והולך וזה לא יתייבדו אך ירן לך איששמה והתבאים
 ז"ל יראה שהם מזה הרעב אמרו כו כי יאמר אמר
 וטוב לך כמנה שפין אמר הכתוב לרבי וכי
 יאמר לך אתה העבי אמרו כלכונהו כד הכתוב
 מרבי אמר איששך כי למע העלה והמעל אל
 העבד הנחם המטה אלן אל שכל מכימין אמר
 ראה נקרה אמרשם י"ב מה הרעב רכונ כי המעל
 ישמש למעל שמש המעלה שלא מוכר שם מעלה ולא
 אתשוכ שיתשכן שיהיה זה כמעל הכנין אל כלקרה
 ולמעל לא ירצין ומסטס הירושלמיס כה אם לא
 שהתבס זי יהיה משך אמר כי אשר לא מהותכט מעלהס
 יותרו כקור החולם למשך והתשך וסמו סכבבה וזה
 שהתבס זי ינה כבר אמר כוכו מעלה שהמעלה הענין
 הוא המעלה כמעלן ואיששך שאליו זה כמעלן המיער

להם ועל הרוכ אפנים לזה שאיננו החכם כי שמואל
ששעין הרמב"ם ושעין הכבוד והקל' כורדים שנה הוא
מורה מזה שהפעול לא יצא מן ההפעול אך לא יוכל
כבמינו וכלו שהורעתי. ורע כי כבפן הרמב"ם
נת' משכן היתאכב העת וט' למען יורה על הפעול
כפועל שלא הוכר שם פעול אבל שנה פעמי. אמנם
אט לא יצאנו כבדוכ כא' כאת' לן האיניו' לכתין
הרמב"ם שיהיה זה בלתייכ' כה אכל העשין ככל
האיניו' הכתין הך יורה מלמד ובלתייכ' אינו על
הפעול כשפניו העשיר הוא כקרב האיניו' לכתין
פעול ולק' כרב האיניו' כספר אמר יר' ט"ל ורע כ:
כתין פעול על שם רמס' כפניו כבד' זהו מלמד
ולא כן ששכ' כי ירבן להיות ששכ' פעולנו אנו שכונו
אחריים ולא כן כתיב הרמב"ם ירצה כי רציו יורה
על היותו פעול הפועל כעצמו. אמנם כספר פועל
משכ' לרב הכר' אמר כין פעול להרמב"ם וכן קרב
איניו' לכתין הרמב"ם לקרב אמר ו"ל ונברכ' כן
יש הרמב"ם מרבוש' מרה"ל. לרברב אנו מלמד
והרברכ' כרעך כי ירב' כפניו כבד' ט"ל ויהיה
המכתב למה כעצמו והרברכ' שהם ישיג הכר' כ

הכונה כמעט לעצמם כמעט. אבל נעברתו וצארה
 האיותה שהיא עמו יורה כס בצמיר או בלחש
 כי יש להוציא וזין כל להרשע והן רכ וכן צויש
 מהכלל כהרשקו. להבכר נחש לתם. כלם
 לנצח לעשן הכהנים שהם כצמיר ובלחש
 לב לא כצמיר וכן תשב כצמיר ונברתו כי א
 הירחן כשהם יברתו שבתם כצמיר כגון כחש
 כעמדתם ולפי זה מה שכתב כפרש נראה אלן ענין
 ע"ל וברתו כן לעשן ^{לפניו} כמעט נעמון שיהיו לכוונתם
 כשילך נראה והברתו איינה כן נק הם להקבצים
 כן ע"ל. יראה כי הוא נעמון נעל כמסתא או כלה
 שכתב בספר חמוי והוא העדה יורו ואם איינה
 כן חרש מה דבר אחרי ותשכ כ' לברתו יעמוד לעמוד
 שלא הווכר מעלה. והכלל העולה לכל מה שצמיר
 כי הכניסם שבתם עלהם הלשון העברי. עשה וכי
 נעל והמעלה הם כענין המעלהם כעמדם והערב
 הדאשונה נעשה כלפי שחשכ ולמה שעה עמדי
 כולאמר הרקדון וכארשי הלשון העברי וזם יטען
 יעמך כהכנה הכהן והחזקה וז' ולא יהיה אחרון
 יראה כלומר חזקה לאחריהם יראו כל' אחר וכן וכל

להם אמר

אשר אמרת אלכם שצרו וכן והעבתי אתכם לחרוק
ועם כשמש הלהים לא יראה כי יושר כעצמו וכי יש
אנשים כי אם יטב עלי ירי אתרים תיך אציר עבד
ישע נטן ניהיה אמרו נרצוב ללא שאלו אמתה סוררו
נפשה להרדפה וזה נרצוב לזרה שאלו והוא כחול
אציר שאלו לא צר לא שאלו ניהיה אמרו נפשה
נגא אל העבד על יד וולבן ולא נגא אם סן הנו
לכלו והארינג כלל זה מעבר כי די עדו ורציה
כלל זה שעתו וזהו כחול לכול להכין מעלה
הלשון העברי ואיך הסטימה חלקו לבנינים לעב
מיצאנו המקדים נחושם למעלהם וחלקהם
כאזר הלשונם הכלל מהקדים אלן כונן והרעיה
מינם על דרך זה אכל לשו זה שהכלל המושח כח
בהסמלון מצר השמש לזר לא כהשקפה ההכלל
הטבע למרוש המקדים וזה העתים ארבע כפועלים
וארבע כפועלים נטל הלשון העברי כח פועל
העשה לשלמות המושח הוה והנה קרה למשפחה
שלא ימצא כלל מעבר למעבר המושח נהפשה
שימצא בה לא ימצא בה למיטת כי אם אחר נהנה קרה
ללשון עברי שלא ימצא שלם בן נודע סורטון רעלומון
כלל דע ורוד נכנס הרורה כי אם אחר נעביין אול

אונק' וק' כח' בעמון כגמ' השעה אהא מס' -
שלם ..

הפרק השנים עשר כמלקה אמה טכעג
למלק. הפעל רבע
לכנין האור ויהא משורמג אל הכנינים לפי שהיה
הפעל אהא יורה על המלקה ההנה כגון עבר
או עבר כפי האמור יהיה העצם המורשן אם
אמר אם רכס וזה אם בארבים כעבס או העצם
כמעגור או שאים בעצמים כמעגור וכל זה כוכים
והקטור הנה כבר יתנייכ שינת לשון לכל אחר האלה
המלקים שהם שנים עשר וזה כעבר ועגור ניהיו ט
ארכבה ושאים. אבל כעל הלשון העברי לא הכריח
למורכ כעגור ומלרכים כעבס כין וכרים לקטור
וספרה לפי שהכל הקול בארבר ממש טכע כין
וכבים לקטור וזה אין צריך לבחור כינהם כשאיש
הלשון כי די כהכל העכע וזה כי אהה כשאיש
המרכי או המרכה הנה טכע הקול רבץ אם הע
וכר אונק' וכן כרכס נהרבע ולשן זה יתסרו האלה
הארכבה ושאים ארכבה. ולא רצה לשון בעצמים
כמעגור כין הכרים והקטור עם שהכל מונח וכל

אז ינתן כדמיון לא פקול אשר הוא מעור הלשון ווי כי
לא ירכו הס' אכל יוכר אלהם והשומע הלבו מאה
אורב לא ישיג הענין אם לא יהיה הכל פקול וכן
שם ארבע משותף למתרים ולסודות בעובדים
לפי שהכל כשהם יושג מצד המצד לפי שהרמז
להמרבית והמרבית אי אפשר בלבד וכו' המעלה
או המעלה כי אי אפשר לך שצד/אמרו או שצד
או הלבו אם לא רכז האומרים או השולחים והולכים
אם וביס או נכח הם. מלבד שיהיה הרמז
להמצאים במעור לא רמזיכ וכו' ט אהר
כבר האמר למצאים במעור אהם אמהם או
צורה או הלבב בלבד וכו' נלמד זה יתור
להחלקים העבים אחר נישארו השעה עשרי אכל
אמר הסבה רמזיכ שיהיה הדבר משותף למרב
ולמרבוי אכל לפי שכבר יורה כלשון העברי והוא
איפשר דב מצד ההספיה שיהיה השם לומר ולקבה
משונה וכשירוכז מהם סצאונם במעור לא יושג
הכלל מצד הרכוז ע"כ שם הכל כשהם בשאוש אכל
עם הרכזי זה בלבד איפשר כי המקנה לא יהיה
אומש השם משונה לקב ולקבה כלשון העברי הע
שם בריס ומעריה העבאה זאהל ומאכיה וכו' ה

וכדכיה יושב תמר וחמש אשר וולקם ולפי שכבר
 הסכים בענינים שלא לעשות רכור מיוחד למרוב
 שישיב אל צדק המונח למרחים הנה יתאכזר
 לא רבה לעשות רכור מיוחד למרחים והשקט כנה
 שיורה על העצמות כמעט והיה הרוב למרוב
 והעצמות בעצמם שנה בעצמם ולא השקט כנה
 שיורה על הרכיבים המרכיבים לרב הכל כנה פן העש
 והעש וים כולמם וישקט כמעט והוא המין המין או
 כנה שיורה בהעצמות בעצמם והמרכיבים כולו
 וישורה המורה ויתענה ככונן ויפיעה על
 מהתלקים המרכיבים אחר ולפי שפירסם
 בעצמם להכיל פן המורה והמורה הנה פן המעין
 בעצמם אבל שהוא משקט למורה כנה שיורה
 על הוכר המורה ולא עשה לו סבה מזה הלשון וואול
 לפי שהיה כפי זה ארס עברה להיות התורה
 המורה כוכר העצמא והיא מנה כולל ארס על פן
 להורות על הסוד הנה העבר הנה כלשון הקולם
 הרוב המונח על הוכר העצמא בעצמו בעצמם
 מורה על המורה ונה בסבה ויתמר מהתלקים המונח
 אחר וישאר תלמידי הרוב בעצמם אפס המורה שפיעה

שכח גשעו כעצבים ושאנה טעורים ונהר
במנהג הלשון העברי כשיספר על הוכר והתקרה
יתר שזכור המעשה כפי מה שיתוודעו שפוטו הסמוע
אלו זכר או נקבה כגון ונכבדו אסרז הללוב
ומידרכי נהרש גנים נאחץ בלשה נהשו קטרה
וכרך ניהמט הארס נאשרו נטן כשיספר על היתר
והרשם ניעביונסף נכל אחינו צט יסור בלשה נכע יג
ולש שהיה המצטר טפנד נתלק לשנים לעה
שיקכל המצטר השקר והנח התקרא המרה או ספני
ואם לעה שלא יקללהו כענוי והרפלה והרמנה
והתקרה ונולדו יענה שלא יקל המצטר נהשקר
נהיו העצבים והעצבים מונים התלק היותן
הנה כבד ימני כשינת לתלק השיע וכל לשון יורה
שלטן ולש שהיה מי שאלו המנוי או הרפלה נולדו
יתור חני תורה או רכס או רכוק הנה בלש ויהיו חלק
המנוי ארבעה וכלל כס הרפלה והרמנה נולדו לש
שהכחל אלה ונסנו למיכנה הדבר נלמטב הדור
המכונס אל נקום כי העו העמ ללנה טעם יפון על
אלה כגון אנה וטא נאמל י נכע כי הסלה הוארכ
מנהיג הכחל כמולד כן הוסמוג והתקנה היד

היות לשון העבר והלשונות הלכותיים נמשך אחת
 כלשון יאונן ומצוי ונולדו הנה הוכרנה והתקנה מצד
 השבטים וסגולת השבטים ונה משלה יורה לשון
 העברי ט הפנין הקטן פגמאונג הנבחר טבע
 והנה כפי צרכי השלש כתוב לשון נטל
 מולוקר בין חלקי חקקים קרה מצדו כי העברים
 ראוי שיונתו ראשונה כסדר לשון שהעברים כס
 יהיו ראשונה עבריים וצדדים יצדו כי העבר
 אישאל הודו אונג והעבר טמתייכ והלתייכ קורס
 לאישאל קסב לן והלוקק הלעלה ז שאלו כן
 כמן כשור לון כה ספר אחרו שאלו כי הקלוח העבר
 נמשכה אתו הסדר אשר עשה אונג כשל הלשון נחתו
 הלשון זה שהות בין המטאר כי כשל הלשון הער
 ראשונה העבר וצדדים בעבר ונה שהעבר אשר
 העתו ראשונה הוא העבר הלוח על הנסר ונה
 מימי שהעבר אונג לא גמל אונג ואין כדולה אונג
 ההכרתינו מצד טבע המירה והם שיקראו שרשינו
 מימי שאין כפ גמל וכל כה מולת כפן של
 כמשלם וכאשר את זה להט לשון של העבר
 למהר הוכרנו להכילן מהשר שכל העו טעם

כפי צרכי

להוסיף בו ואלו יסעל כעצמנו וזה לכתוב כי אמת מעל
כעצמה שני דברים נבדל להבדיל כי מהם כפי חכ
אמת מעשה הסימן של השוכח לעצמו הוא שני
בכונן רכיון . . . ובספר הוא ששני עוסק לעורר
שהטחון כסדרים ראשונה העובדים להושבם אחר
סדור בעל השון . אמתם היא קבל כלת עוסק לעל
בלשון שכבר ידע על הספר אשר כעצמה הטע
ראשונה בעל השון העבר קודם העבר וראוי שיש
כספר שכבר נבדל עקרו של ספר המעניין לטע
האיש אשר אמתם הקדמה לנסח והטעם כ
הדמיון של הנסח כעצמו יורו הכתובי בראש
הוא על הנסח כעצמו והטעם כעצמו כי ככל
איש אשר שני חלקים בראשונה אמתם ואלה הדבר
ועוד אני אומר כי לעצמה היא כל מה שערב ל
בתבנית השון לקוח מאספרי הקורא ואין להקטע
אמתם ולקבל מה שכתב כעצמה בראשונה המעלה
לוא התבנית הנה כעצמה והטעם כעצמו העבר
ראשונה ואחר העבר כי הוא כבר לעצמה ראשונה
כראשונה בראשונה שערב עבד וכן והאמת היא שני חלקים
להם יהי אור שהוא עבוד סיועם כולל הוון הווסבר

ההופטר ואולי סברו הסבור והעובדא בלעגור והלדור
 כערו כי לא יאמר הסבור העובדא על הסבור פבו
 וכן שהוא רכנו עם העובדא ואמר עשה ארכ
 כמלוא שיהיה ללוקחים כערו. ואיפשר שגמור
 והוא היורד נכון כי אמר שהעוה הסבור אשר כל
 אנהיגותו ארשיון העוה העובדא בלעגור אשר יוכל
 אמנת כסיון אתר עתה הלדור כערו שיוכל למע
 בעני סילטין. וגם כי אמר שהעוה האשונה הסבור

הנה היה הסדר העובדא שיערב אל העובדא סלעגור
 ואמר אל הלדור כערו. והמליים לפי שהעוה האשונה
 הלדור כערו העבו הסדור. אמנם בעתידים העתו
 הלוקחים הלדור כערו האשונה לפי שהעוה אשר
 העוה למילין אלו הוא ה'אלק ולקן כאשון כרע והעוה
 כסדור הנה אלה העעעלם והפעעלם לפי שהם ינו אל
 על התקן לחקן אשר העו סכיכ העבו הלוקח כערו
 עם היורד לרוב מועדל כערו או כערו עם לו סעעס
 כערו היה אנו היה נדולהם. וכבר היה סוד השאן עין
 הדור כמילט העעכיים והעעכיים וזה פנה שהיה להם
 כעעעלם וכאשונה על הדור שהבזע וכנה שהיה להם
 כלקרה ושיערה כהפך העעכיים לעעכיים והעעכיים

לענבים כנססר ון ופגעים אכל למטע שוב חלק
להדכור כדכ השמש האנוחה לשון העבר הע
למטע זה יחוייכדאשונה הדכור כזה והוא חלק גדול
להשמש לשון ולכן אייחור אל זה סדק עברו ..

הפרק השלשה עשר בדרך שאנוש הא האנוחה לשון

העבר . אתכ שחלקו המוקדקים הקולמי והאנוחה
המיונה עלהן כחלקה השמשו להן והוא החלקה
שנוכרה לזר לזמניהן חלקה אנה חלקה אשר
לזר השמש . ונאמר שהאנוחה לזן שרשיו רביר
נלהן שהן שם שרשיו ושם מספר או שמו שיו
וקראו אהן כשם לזה שיותר כו והוא השמש ניקראו
אהן רביר אורו מספר או שאנו שיר . ונאמן הת
החלקה הוא כי האנוחה אשר מורכב להיות רביר
כדירה אם ככה אם כמשל הן הנה שיקראו שרשיו
לדירה היא ורצו כדירה ננה לה שונה אם על
השם או המשל או מלה המש . ועו אנוכך
אנוש אלה : אם ככה אם כמשל לט שלשן עבר .
גוינוה רבו כאה שם כאנו שרשיו לזכר ההלכה
או השער כמן שיכא וכשיתקנו המוקדקים על שונה
המירה רצו כו ירשו האנוחה אשר לא נמצא לשם

לעולם האירה חסרה מהם כפי הקצה ואי אפשר
 זה כי אם רביה תפנה מאתה ליהן כמעט הנה
 רביה שם כבוד על הדת הנה וכבר צנענו כלשם
 האירה שהיא הטבה המורה באורה על מעל היתיר
 הנשר כולן שבו וזה דרך כבוד לשון העבר
 אמנם לא יצק זה סגופים אשר לא יסב מהם מעל
 והם כפיס והנה שם תלק להאורגון אשר גסולתן
 כשיכאן באירה מה שרבייה לעולם שרשינו רצונ
 שיהיו שם להכרח טבע האירה ואין שם הינה רבייה
 כי האורגון האלה להכרח טבע האירה השפוש יקראו
 אלה האורגון שרשינו ושם תלק אחר לן האורגון אשר
 עם היותן שרשינו כפיס אלוהי רב גסולתן שיצאו
 סגופים הלשון לא להכרח על טבע האירה אבל להכרח
 חתך מהשפוש כהנראה על העבר והעבר והאכרור
 והתכונה והתלקו והדגני ועל אופנים רבים מאמר
 השפוש ייבא טאונים ואלה יקראו אורם גסופים לומר
 שהם כלם משפוש שם מצד טבע האירה או שפוש
 להשתמש הלשון כפי כוללם מה שיונה עליו טבע האירה
 וכבר היו שני אלה התלקים שנים כפיס האורגון אשר לכל
 תלק והם את שרשינו ואת שרשינו ורמז

ל יונה רשעים תע ססב הנה צדק לארשיוה שלונה
דע הבבה לעססגונוז שלמה סן וביומל אנגור
כמושויוה אנה שלונה כהה ולרוש סן לבט ס
כארשיוה תפן הנה סוף ויהיבר ענה מלמה
שנאמר משה כהב אללה גט תסר קדר ותק ואלע
ולאמר כי בעל השון כתר לשמושוה היובר קלה
מלחומא מהמין הנה מלך מהלשון הלור והתן
וההין מהתין היזר והתק מהשנים השין מהשם
הנה והזו והלים וכבר מרמא לשה שזונש כה
נשחק וישוירו וישכע ולולם כהזקנה ולד
חשן להכ לחזקן מן הלה הנטר למע כי חשן
מלל הזרנג או כלה נשחק וישוירו שהא הין ס
וכהזקנה וישכע אמרו שהיא לשון עכו נאמר
שהבאר זה הנה אוריע אופן שלוש האנהו השמושו
על הרוך שטארט שפארוהו הראשנים לפי מה שקר
גמל כהב הנטכ כסס הקרש נאמן על הרוך
שנכרו כסמן הנכר הוא משה כהב אללה ווק
בקרור נעל פי שנים שים אנשלה לבר כל מין ומין
במשמש יער לשה ונהה למשמשוים האלה מהם
מה שהזמר ס האור ופי הם לשה שוהרמ ס קטר

קצור ביהאונגיון ויכא סאנו כל זה . המס הנה
 מה שהעמ מיומר אלה הוא באה על הצמח
 הלכותים שהפעלם המעיס על האין חלקו סכך
 העוב טה סתוב השם וכל כשיח הכברו וולר
 הפעל: בפעל המעמ . מצאין כח . מוגר פלסמ
 מפני הים . קן מאלה . הער וקטש . וכהפעל
 מאיזא לדיס . מניחא אסידים . מוכיר עין . ווכרד
 משתר . מוקטר קגש . וכפעל למשמש . אממן . רכא
 מתולל . אמורט מהולל . לא מעוהיה . וכהפעל אונסא
 לאוני . מתקישו . מטומארה . נזה על שמומר טה קלם
 מכין שאר אורוה השפאש . ומשמש קלם להורוה על
 הסכה החולציה לתולר קודרה: וס אע . עפר לן האומיה
 עכס למעמי . וכשי לכשני . ויורה עם עכס אורס
 וכפרו עגשה חומר לעצם תנה וכשה . מטמכטור ורכ
 לנשה . יכרה שאשכטור ורכ היה מוגר ללפשה . וכבר
 הוסי קלם האק כלקומנה רכס ככהו והוא שר
 כבו . נעמיד כעורה ורכ טהור מנהכ . כי עפר אהר
 מעמר . לקור עת שלי מעט . המכטה עשור
 נעשה מעומר ונאלה רכס . ומשמש קלם להורוה על
 הסכה הפועל ליה יכא הדבר . מטמור אל יאכרו

I

מה צעדי צבר כנתי וזה לספר הסעלה בעת
ולסעלה כצקרה רדב טון אכלה צבל כאי מוער
ט הערז כאי מוער העז סכה כצקרה שהרדטס
שהיו כאיס כהם אל טון אכלה ושאמון ונאן האין הוק
שהם יונג לצוקרים להמכור שר. ומשפוט הלום
שרבא על התקום משם נטע הירדורה משם נט
אכל. ומכונס שלמאז. מרשה ויל. מצמן ורכיאה
ומשפוט שהבא על הוואן משלם נכבה מיום ליום
ומתקש לתקש. מעמרי. גילב כאכ. ירצה מואן עמרי
ומשפוט להורוק על התלק או התלקים מהכלל
מטשיקור פיהו. מאמה או שנים. יועק מנשיקור
מרגורק הלמוד. נגש מפריו מכס. אלהי מפרני
המרה. ומשפוט הלום שהיא נעמיר סלסון העבר
מעבר וכה יורר. נוכה חכה לטבעים. ניתפורהו
ממשפוטם. יורג ממשפוטם. מנשרי שאים. מוקלי
מים רטם. מולק ונן. כל אלה המוצין ממחרם
מעבר יורר. ונאלה כרבי שלמה. ומשפוט הלום
מנורה מעבר תלק ובמורה לקול מוחצם וכניצה
כי המורה ותלק קול מוחצם. והג שם כוקט ה
אל אנוליס מורר משעם עלממורהם ירעו המורה
ותלק משעם ועממורהם ישנים האמי וכפוער

וביסוד ופסחיהם שנתנו להם וכל
 וכל הלחם ידעו שנתנו להם וכל
 כלום ידעו שהיה שנתנו להם וכל
 לא אהיה להם אחיך וכלום ידעו
 וכלום ידעו שנתנו להם וכלום
 הסתובב לא רצו ממך כעבד ה' וכל
 קדוש שיהיה העמור מקום עבדו אהיה
 לך כעבד וישעבד כעבדך וכלום
 כולם לעשוקו שיהיו וכלום ידעו
 קדוש וכלום ידעו שנתנו להם וכלום
 האהיה וכלום ידעו שנתנו להם וכלום
 והשנתנו להם וכלום ידעו שנתנו להם
 ולא ידעו שנתנו להם וכלום ידעו
 כלום ידעו שנתנו להם וכלום ידעו
 מוכב וכלום ידעו שנתנו להם וכלום
 על האהיה וכלום ידעו שנתנו להם
 וכלום ידעו שנתנו להם וכלום ידעו
 סתובב וכלום ידעו שנתנו להם וכלום
 כחמורם זה וכלום ידעו שנתנו להם
 והקדוק וקדושה שנתנו להם וכלום

והיה זהו המעשה אשר יעשה ואלו ענין וכס
מה המעקקים אל שגור והיה כהסב קט ומו
מאמר ספר ~~הקדוש~~ ובלעז לשכר וזאת חסד
יונה ~~אלו~~ המעקקים המספורים ~~לשם~~ שום אמן
נלוס לא יהיה מצד ענין ימים ויהי ולפני ומו
כדיק נלוס ענין ~~לפני~~ השכר ~~והשכר~~ ~~שם~~
לפני ~~לפני~~ דעתו וכלל עשה אם רבן
מה שאמו כענין ה' ~~לפני~~ הקדוש
עם קט ~~לפני~~ הרעל ~~לפני~~ פרה נשאו
מעבר מאר לא כמען ערס ~~לפני~~ האר
זרה ~~לפני~~ לוי לירע ~~לפני~~ ~~לפני~~ האר
ויועין הקדוש אם לא עם ל' וכבר עשה ה' ~~לפני~~
הוא חסד כעקוונג רפס ער יקום ~~לפני~~ איכין
השמרו לכם ~~לפני~~ כהר ~~לפני~~ על השמור
אזנים להשעה כענין ~~לפני~~ מלך מורק מורב ~~לפני~~
לארה עולם ~~לפני~~ כמען האר ~~לפני~~ עמלים ~~לפני~~
על הרב ~~לפני~~ הרב ~~לפני~~ הוי ~~לפני~~ חכמים
לירערים על הרב ~~לפני~~ אלמים ~~לפני~~ ארקים
אוקעם ~~לפני~~ ויהיה לפעם ~~לפני~~ חכמי ~~לפני~~ שים ~~לפני~~
וכבר טא על ~~לפני~~ העם כאחרונה לא רבן רקס
חנם ~~לפני~~ עמם ~~לפני~~ וכבר ~~לפני~~ יונה כ

השם והענין
כמו בשלש

קדש אין נאכה כי . ומן המין הזה העור הנשפך לא
 כגבי ז' יונה . ובגדה ההוא של התקרה כמשיטתו
 אמרה טו . אמרה התעוניה ~~קדש~~ . וכמו
 אשה נכזה . שגלה ונלמדה . ניסיה לנבחה .
 דוקה . יונה . רעדה . וכבר משב ג' אנה ט טאה
 ההוא של קבר שער הרבונה . לטא חלק
 הרבנה . וזמר פניהם כי ההוא נספר לא ענין
 שמה ג' אמת לחנה שמה שלטא . וכן אמר כהן
 ודורו כחם . פול . והא' ויטא וזר נכה . אל הק
 הלחים תקסה . כערס . יטא חרסה ונולבם רכס לפי
 דעה . ותישאר תקרבם שגיהיה ההוא מקום אל
 סאו הגבטה היחנה הלרכיה . ג' צריקה . ונמשע
 זה טאו שלטא לא לכה שוכר . וכבר חשב כהן .
 מספר לא בתייה . וכער נכוייה . ולגעביה הנביאה .
 השטלה . הגבה . טרא שללה . נבאה חלק . וחור
 כלה . ונאלא כניאה . ונלהא הכאה בסוף המספרים
 משלשה נער שזרה שהם שלם ללא ענין . ולמשן על
 כל זה עשור ואין מקום לבחור כי אין כ' מושל
 לרעה אנשע השמוש למעשה אצור הוא המכון .
 וכבר הבא באחרית המקורו והפניין והענין לארבע
 אר' . ולדקה כ' . לראיה אר' : שאניה וער' .

קדשה אל נפשי שלמה הנער וכמה ל וחקוקי השמים
 יחדד יחשה ונראה של הוא הנקבה חוזר שונה להזן
 רעה יב . ~~מלכות המלך~~ ל"ה החסד והרחמים המלאים
 הבצורה לבוש יוסף . אחימאש ~~הגדול~~ נהקרה ורמזה
 להזן רעה . וכמה של מלך הטעם טפה נא לבן יצא .
 והבדל של המעשים והעצמו ~~השני~~ השני השלמות הוא
 העיני ההוללים ההקדוש שכלי המאמר ~~העליון~~
 המעולם ההוא יקרא השוק והאלה וכבר משכיל ציחה
 שהיא השלש במקום הפיר הנקדחה כלל הטל קטן
 כיאורה סגולה שקרו וצדונו ער השקל לפני שיהי
 הכתום והגדיל הראשי האטור לשל כיהושל
 השלטר כירה לל שלטר עע אומרי כי שקרו וס
 ושדורו ער ~~השקל~~ השלטר פרה ער השקל וס נדון
 מכבא לענוש שאמר . ורמז ההא כמיל השמורה
 כמאין הפגור וכל יונה אה היא כמנו במאמר והוא
 כמקום הזן כמנו ~~הנולד~~ הנולד והוא ואין ספק
 שפבר ~~המאמר~~ הוא נוסף ~~כמנו~~ והוא השמורה כדורו
 אה המוסים הכה טעהס . הנמה לעריעב הוח
 והצלה ועל רעה אע זל להנפס חיים . ומה משמלת
 מלשה באומרו המכונה להדקא כמנוש האומרו

האנוחה שאמתיך חס היא מן האנוחה המוקבלה
 דאנוחה הלא האנוחה לעלה ולגלה לטעם ולזה
 אמר קרי המדקדקים משה נפלה משה מפיך
 כלב לא מפיך. כי אמרתי כלב אין רובם אם לא
 שיהיה כבוד הלא הנורשה ואין טוב להאריך
 כזה טקן הוא לעמוד עליו מהטוב ועליו א
 הקריאה .. והכף תבא לדיון ולהשוואה בין
 שני דברים. כשעלם בתורה באילוס
 לא מצאו חכמה וכוונתם כבאנונה. פגוע כפוע
 וכמו שכתב א"ת על כן באנו כפגוע ואינו שמוע
 אמר הכן כמו שכתב יונה. ומשמשה שחגגה
 משאר מלה כאן. ויהי כפגוע ירו. כוונן שהשיב
 ירו. כמשא אנוכהם אכטע. כמשלש חרשים
 כוונן שלש חרשים אנו השלש חרשים וכן הכטעו ר"ל
 כחכמים רובם שלראשון ורובם שלאחרון ואחיש שלם
 כמשא כפרוס. כמפרג הללה. ומשכר יונה ככף
 שלשה א"ת א"ת שהיא קיחה. וככף כלפים חמה
 כמרה שהיא לאנוחה ודקדוק. וכן ככף והיא פגוע חמו
 והכפון שלושין כפי הדיון. ולפי שלא נבט הנהדון
 על דבר השכל אמר שהנח כחיון שלש א"ת חוש. וכן

באלפים וכבאוש הם על החיון למי שלא היה חסוד
ומשמושה הכני לגויא כמעט כסוף השונה והשל
והחלוג יורק עטר וואהכך ואשפוך סדר כלעיר
ולתכה עם הפעל כדוקרז אחיווער. ועם הלם
לגויאיים כמעט יריכם ונחלכם ולתכוועם
סן אמון חבי ודכין אחי. ועם הן נהא כן
כומהכטה כמחורכטה וככר משכ כ יונה על הכך
שהיא נוסט סמל החלוג ואינה טרע טעם
כרכיים. וכרב לזה הפין ולארם לא לזא טור כגדו
סאנה אינא. וברכ אלון כרכיים האלה. ורקראנה
אנוג סאלה. כאשך יזאן הרעפים. כמש ודכיים
כה. הנה כדני לחמי. ולפי שלא ירע לכפין האלה
ענין הוא ונולג מהצדקדקים ששרבצו להם לאחד
שאין להם ענין. והלכות ככפין האלה יבאור מהשמוש
הקוראים לה כי אמנו עור כגדו הכך הוא לחיון טה
כי גדו המוכן לזמן למינו כדו קר ה למע ה נחילת
טור נגדו יכזה שיהיה הלכות מהטור הוא כשרהיה
למשו ואין זה הלכות מהאשה לבר חכל רצויר למשו עט
ואחריו ראוי ארהיה לעור ולהושל לעוש סמנושן כרע
זאכלו נמשוין נרעע מטהו טול למרכס הרקן הכי

הכי וזה שכתב במצור אשר מיל מי יצאן לזה צונו
 שרביה לן עזר כצילת היו למטן הציר והוא צלכו סגור
 עם כן הרציון וכל כצילת היו עזרו ולמטן הציר ..
 והארס ככר מצא כבעל תיים עזר עזר שכבר
 יושאנן צונו קצרב כהינוב עליהם ולמטן צול סול
 זה לא ישיג מהם עזר ולזה לא נמצא בהם עזר
 כעזרו ירבה שיערוהו הציר כצילת הם למטן וכן כ
 כאנה שיוצא אפר וש רבה רחוק והוא צלכו
 כצורציה האם יש רעה רחוק רחוק השלש רבצה
 לאנה שיוצא מלמט השלט וזה כי השלט והוא המלך
 חין ראוי שישנה כרכר ולזה עזר על קיומה שש הורה
 הציר והיה נעמן חן וכבר איתנו סאנה טאנה שחן
 רבצור עליה זכון ולזה השלש סגורה כדעבה ואיסא
 שצמא והוא היגב א נבן שנה המסוק קשו כצאתרין
 ויצאנו כי יש רעה רחוק רחוק השלש נירצה שהיא שנה
 יוצאה מלמט השלט והצטחוק זה השלש הרחוק והוא
 כי נבן הסלוא כרבלע המעלה והרוממה והעשירים
 ירו צעעלהם וישבו כפעל ואיסא שירצה
 כעשירים שילעו המרע והשכל זקטל לעצמו נבן
 הסכל וצאננס אפר שהיא רבמה לענה לפי שאינה

שנה על דרך המצוי כי אין כרכו במה שיש
השלט ההוא מקרה ושנה. וכך כרכים האלה
לפי שלא סמכה לו רכניו כלל בספר ותסרון אבל
לכונן רכניו והעלה להם ולזה אמרה כרכים
כפך הרציון. וכבר הביענו התב' ז"ל כפך הרציון
אבל כדרך ז' וכך אורה ^{ועיניו} כאלה כי מאלה המקרים
שקרו לו והרומים להם יחייב הפעם מחטלה הם
התעור. וכך כאשר יצאו המרפס הוא כן הוכן
הלה כרני להמי. אחרי אינו שהרכים שמיאנה
למדי נמשו כביצורו דומים למדי כשנו ענה.
וכך כמעט נדנים כי כן הרציון לא יצא שהיו מעש
אבל דומים למעש והקא על השאר האלה. כערכ
התן והע לבכח התן כיון שיצא א"ע וכבר הביא
כמה ה"ג הנורעה כעין העוכ. כהולך כחליל שלש
רבים. והרציון רבא עם הפעלים ערכים
וערכים. והמקורו ודרך שמעשה בהם
למנסים. ועל המקורו לבד. וצדד וכרר
כררה. לשכר כמעט. יום הלידה. ורבה כחילת
השאר. הקומה הנעה. הברך. וכנסים
מחבר. מוצע. וכחלום וכנסים יתר.

יתר רלבנא רפארה עבא במוכר הא שגב לשע
 רב לצע . זכר בלג סיה . עמל אשה . וכפולס
 נשכר לשוא . וקרחה צרבי . ותענה עמך . ועם
 לעון נקבה למעט כמון מרניע שוכבה העם הוק
 העם אשו פקרכה יושבר לבנו לפי אע . ולפעמים
 גורה עם הון על רכני הנכנים אכור יאכלו כסר
 כל הדקונות . לתורה הערות . וכבר כנה על שעל
 אחי כבאב להסכנה הלקקקים לקום הא והוד
 ונטי רבליה לעשים רמ הקלה ולפי שלא עמא
 וולג לול הסכנו הלקקקים הייה אומר שהוד
 מוחב ונורג עלמר לעינעט הוצעה . והבית
 משפחה להוריה על הסכה המופחה .
 כמאנה הטכאור . לעשנה בורה וככפך וכמאנה
 כי המצאע הין מער לבור . נהוה כנהפך והתושר
 לעשנה ככלא לעשהו . ולא הטיב אפ כאלו כי כ"ר
 סומאור כ"ר נהטר ככור נמשחנה להוריה על
 הכיל אשו כ יעשה השאה . כרעו השכירה . כלעז
 יערק . ומת ללהיט ככעו . כמחט אעש . והארהו
 כשאר . יעשהו כמאנה כלקצועי . וכמתנה יבאיהו
 החוקים ככוכבים . ירעו שהכבים הם סל להם

לירשם למצור הערר . ומשפושא להורו על התקם
ויהי כאלם סג . כא כסו . בקרה הצדים . מן סגן .
ויהי ל כמרר . ומשפושא להורו על הולך . כא
כרבו רשע . מענה ארבעה . מל סגן
כהתל עלן . כמותכם אורג . וכן סגן שרבו
אמיו הולך כעה נחש וולגב הולך המן הע .
וריה לקוס עם כרבו וקמין . כרמס ומעמלו
יסה שירגו . כרוב ולוה . כרמס וקמין . יכא שיה
וריה לקוס כעבר . ויעבר יש כעה . השתיר
כחמה . נחש יתש ט . סלח אויב . שמה כאומים
↓ . נשע כדוב חיל . ככרמ אשר עשה יתיה . ורה
לקוס מן נהרג כבאר וכלם . וכען וכבהמה . וככל
תירא שר הארץ . כגר וכאורח . כרשים לבן . לתמו
למתי . וככר חשכו יונה כי כיר באשתי וכאמת מן
המין הנה . ואין הענין כן אכל הוא לקוס כעבר . ומה
ומשפושא הכיר לקמ . יונה שהוא לקוס הא הוועה
נהם מהם כעמה כרמ כ היום יקום ככיל . אם ער
כמה בשנה . לכאורבם כור . ויהי כרר הוא לתמו
יכעם . ואין טרר לשמש הוא כי כיר כרמ הוא כיר
הואן . והגון ככמות לקוס הא וכבר כאו ומה לה .
וכבר כי היום יקום ככל שארם כי הכיר כיר הכל

הכי. וכיאר השני כי אמיתות אשר אל דור שצין ל
 כי אם למס קדש והוא למס הסטס ומין דמוי להרדן
 לזרים אם לא היו פמשים והם האוכלים מולתם
 טהרה. ולזה אמר כי שאלו העברים אך מאשה
 כי היא אשר ראיה השמירה חמה יורב כחמה לקה
 והשוט רור כי כאלה שזה שלשה ימים אשה עברה
 להם וזל נעשה להם כי טרם כצאתם ללכת ולכן
 העבים קדש יורע שהם טהורים וטהים והוא
 דרך מול. ירעה וגם כי הלתם ההוא משמרת
 מעל השולחן והוקטרו הכיטן קרוב הוא לבית מולן
 שיתא מירי משלה משהיה לן שער הרב לברטס
 וזקן כי היום יקדש כפיט ירעה שאפי היה היום
 הוה חלב הנחור וקדשה על השולחן הנה יהיה חומר
 לך לביתך מנסובים אם לא טאל ערב. ומחר
 החכם זל שאתו כלמנוס וכן כיאר הסמוך הוה כמסנ
 מעמור. והנה חנה כי הם הכיטם להכיר הוא שהוא
 כיר הטל ולא כמא שנשרב ז יונה. וכיר רבע כשעכ
 הוא כיר הולן. ולראותכם כרך כיר הקנס. ויהי
 כרכו הוק לתעור. וכעם שיעורו ויהי כרכו הוק
 מעמור לרכעם. והכיר הקנס כעכ. ומשמנה
 לעבר ז יונה שהיא מקנס על והכיר פיה המין

הכרמה אשר את רוכב כה . הרס כנפשו יכפר . תעמלו
אשר תעמלו כה . וישאנהו כמות כשעס . ואין טורח
לצלולש הוה כי רוכב כה ה'ט' כ'ה המקום או ט' ה'ט'
וכנפשו יכפר בעבור הנפשו . וכן אשר תעמלו כה סגבורה .
וכמות כשעס כ'ה הט' . וכבר תשכ' ל' יונה שפושמוש
ה'כ' ל' ל' ל' ה' ה' ה' ה' . והכ' מהם והר' כ' נפשו
כ' כ' . ונת' ה' ד' כ' . ואין להכ' וז' ל' ל' ל'
שיאמר על ל' ש' ש' ש' כי ל' שיאמר הוא ל' ל' ל'
ולק' כ' כ' כ' . ואי' ש' כ' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
הק' כ' על ד' ה' ש' . וכ' ל' ש' ה' ה' כ' על
ויש' ל' ל' ה' כ' כי ה' כ' כ' ה' ה' ל' ל'
ה' ש' . ולא א' ה' כ' . ונת' כ' כ' . ונת'
ד' ה' כ' ש' . ולא א' ה' ה' כ' . ולא ל' ל' כ' . ונת'
ד' כ' ש' ה' ל' ל' ל' ש' . ונת' כ' כ' . ונת'
כ' א' ה' ה' כ' א' ונת' ש' כ' כ' כ' ה' ש'
ואין זה ל' ל' . וה' כ' ה' ה' ה' ה' . ונת' ל' ל'
ה' ל' ל' ש' . והכ' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ'
כ' על ה' כ' . ונת' כ' כ' . ונת' כ' כ' . ונת'
כ' א' ונת' ל' ל' . ונת' כ' כ' . ונת' כ' כ' . ונת'
ה' ש' ה' ה' ה' . והכ' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ'
ל' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ'
ל' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ' ל' ל' . והכ'

כנס הערר השגל והרין והסתם פנה המין וכו' ס
 פאנא מלקום כעבור וכבר אמרו על ה' כ' שפד
 ללא ענין והכיא מנה המין כמאשור כחם להים ומו
 שהעל כמון ראשור כמא הנה שהכין עשה כמעשה
 כראשור וכבר אמרו הרב כמנה שהעל כ' הרב
 וזין וה מלקום כיאור זה והסמ כלל המין הנה כ' סוס
 לא יכא וכו' מעדע ואין הכוונ כי הם כ' הולין
 והעמק שהכיא מנה המין שלך לבד אמרן מאמר
 מהשמועין הקוראים ולא רביה ללא ענין כמאורו
 ומשמוע לפי דעבו שהיא כענין המורה כן וכך נהיא
 מנה המין כמא מנה וכמא ענין ענין נאם שלא יעמ
 מנעו' היושבים סגורין כי אם המוס' ע' ההרוא' ס
 והוא אמרו כאשר יתל הונע מפי הארי וכו' וזה
 אמרם יכא להם המנה עמדם כמנה והעמ' ס
 ועלם כמנה אמר האוכבים על עמ' עין וכו' והיור
 נבין שיא' שלא יעמ מנעו' היושבים סגורין כי אם
 התועם שיושבים כמא עמ' מנה וכמא ענין ענין
 וכמל העמ' כמנה שונע' או אולי דנה כמא ענין ענין
 אל כל הקטנים שכעמיה שינעל' וה' לפי הנה
 היא כ' המלקום וכבר סמין הנה כעמ' כמא למנה
 הרב האשים האלה החולקים כעמ' כי כעמ'

הכי אדם . כי כעשן רכר ארונהו . ויניח השורה העש
 וכסכה מלמה . וכבר נפצי כ אלה העשנים שאיב
 גשמים לא ילקח מהם ראיה להיות האגרו עליהם
 ומהם לקוח כהשאלה גם כי לא ימצא כי אם על העש
 ואולי רצו כסכה העש ויהיה לקום עם . עץ ומין
 הקה כרב אכל כבסר השכוח והוא כ"ה הטל כ הכס
 הוא הטל אשר כניולם הקטן וכבר סבב על ש"כ כל
 שרי שהיא לשכונה וכי זה משמש הכ"י ופי הפסוק
 לפי רעה ששכע לו כל שרי וכשם ה כי לא נראה אל
 האביר לטל למסך והוא אע"פ לא נרעב להם . ומשכ
 אע"פ כי הוא אע"פ זה כיוצא ושאי ה . וכרב כי לא מצאנו
 הוצון הוצר לשון הקודש ואין העשין כן אכל אצור ופ"ד
 כל שרי הלשכה שפעה . וכבר המצא השמעה נקשרו
 עם פ"ד בשכנה . כשכנה קרש . וישכב ב"י הט
 השלמים אכל כלם יקום לשון שכנה לא שרהיה
 הכ"י למה אל השכנה כיון שתשכ"ו ינה ופ"ד נמצא
 כאלה העשנים העשנים של הנבונים ומהם לז
 לקח ראיה על השמש באמור . ונשאנוה לדבר
 ינה שהיא באקום הוצון העשט והיא כ"י הנה
 באחוקק כמשערים . ופ"ד על כל מול כש"ל
 לשט כ"י ח"כ כל כ"י שש ע"ו . הוצון ופ"ד

ומתוקק ועלה ול כצי . ואין הענין כפי כ"ר מתוקק
 מקום עם והדמן שמסורה נמה אורה ועיני עם
 יתר עם המתוקק אן הוא כ"ר הפלי . וכ"ר בעלה
 הורה על המקום . וכל כל מקום עם . והשמש הכ"ר
 לפי רעון שהא כענין ע"ל נהיבא כעין הוי אחר
 לבד והוא כלל . וכל ויען טלבושים . וש' השמיקים
 אמי שבר כ"ר מלור"ג נהשפלים שאשר ענין
 עמים משאר האננוי והם מנאלם כל זה השיער
 מן הדם ער שלא . וכל ליען לטעם מרחב האוס הדם
 עם היוגם ע"רים . וכבבליה ה"אול והטעם להעבר
 מהם החנוי העב אלה עם השלג מ"אוסם . ונאסן
 הקורה לשכל ויקראו להם סודו טעם נכנ ויכר פירש
 אכל עין לו שקדים על השמש הוי ואנל היא מקום
 עם ויסכים זה עם שמושו ו"ב וכס הטא לב"ר שמושים
 אמרים ושהא כענין קורם . ואחר ויכל להם כ"ס
 השכיש . אך כ"ס הראשון כענין קורם . כשכונעו"כ
 מקרא קורש . ע"ג שבר שטב"ג . רב יום כ"ולו כענין
 אחר . ואין שור לכל זה . יס"טמו כל אלה עם אחר
 להשמושים הקורמים ועלן להכין כל אחר מהם כפי
 הראוי והנאות לשמש הכ"ר על הדת שהבאר . והכא
 על הסעלם כהכין לו דור . ועל המק"ווי כנסע האין

פאלט פריער. כהרובם בארצות. כהמיר חרץ. כהרעש
נמשם. וכבר תסיר כרצו בקולו. ויבא תעב אין כספ
ירחצו מים. ושלש נשירה. וצם כיראשה. יבא שלום
לבלה באופים. **והאלף** סוף העמודים למרוב
כער עפילו נשמושה **למסוס. נרבא על**
השמוי. ארמון. אשכר. אורנו. אמסים. אכעס. עולגם.
ועל שם העוול. ארוש. ירושם. ונא. ו יונה שהיה עספר
כואשמולה לפי שמוצא אס אוש להימן ולהשמוי. נרבא
שלמו עם קיץ גדול. ראשים. נקום שאין. או עם קיץ
כאשיר כסא. נעם תיזק באשין. נעם חולס באש. שלם
נעם שזוק פארה כעעבה. נעם פרה גדול תעאר.
נעם קטן עשה סלי עולגם. וכבר רבא כסע העלער
בזקום הא קדון ל מוצא. כן יתן לדרו שיטא. נעל
ארום לא. וצוה קהא. וכסע הפעלם דבהא קומא.
ושמא אר כד. לאן נאמרו שהיה כספר באמצע הפעל.
כזהצטעחו כהנע. ורבא כהנע הפעלם בזקום הא ט
ארמט יהושפא. אשרלל אפיו לב. וכל ללמט. אדאלה
והדלמד השמוש היובר מנחור אלנה ניובר וכיי ככמו
היא הורארה על הקעין וכן על סיומם שכן
דכו לרכי. לה הארץ נלמאה. לאברהם לפקנה. ולתה
יתן לנה אתו. ולכב הפלגשים. ולהיו. וה השמוש היובר
מנחור אלנה תכונה עם הארצות המוכרה על הכנעין ט
וכנולם הדי על הקעין כגון ל לט לט לט לט לט לט לט

לכן . כי הלבוש של הנהגה של הקטן והינור המורכב והנעם
 כל של שמיט כמעט . נהפך כלל הנהגה של העמית
 כמעט וכן כענין . וזה כהקשר של אחר עין כמאמר
 כמין ניהן לך הנהגה . ניהן לך אה מעשה המכילה . וכן
 עם אחר לך ככה כנס אה כמורה לך . לניש אה
 מכיל לך . והנהגה שם לאו"ת . וכללם זה מנהג
 שורה של הקטן כלל הנהגה כמין ושם היה לך נלמד .
 וכבר העביר חס"ד כלל הנהגה עם לעזר המיד ונאמר
 המשכיל כיר למכיר ונלמד . וכן כן זה הנהגה מזה
 ההשאלה מהקטן כמורה והנהגה נקשרים המיד עם
 הלבוש כי מה שזכר אה יצאד הוא קטן כמורה לך .
 שמה אה כמורה לך . והנה חס"ד והשמוש אה מזה ההשאלה .
 ממש כמין כמורה לעזר לעזר ולל"ס נעמד ההשאלה
 הנהגה יצאד לך שהוא חס"ד לך שהוא לך . ויהי לך
 ירצה שהשמה חס"ד לך וכן ניהן לך והיה לך
 וכמה חס"ד לך והנהגה לך לך .
 לתלם . נשם לך . כי החס"ד הא"ת הקטן לך
 והחס"ד לך כי שמהם יהעם הענין ואין ענין לשמוש
 שזכר לך ינהג לך שהיא מורה לך ולעבד נשם
 אלה כמין הוא . נמשמש להנהגה של חס"ד הרבולה
 להנהגה של האה . להנהגה כן הנהגה . לך יהיה
 לך . להנהגה של האה . עשק לך להנהגה ונאלה

רבים וכן הסלא אין לאזכר ל יונה השמוש הזה והוצר
 למט זה לרמזק הכתוב בקסר מקומות. (משפחה)
 שגריה כמקום כעבור וישאל רור לשלם ונאכ. אחר
 ל אית הע. ונאור פנעה לבט ושל. וכן המין זה אם
 הכין הלשון יתע לאשמה העם. כי כהכהן חושד
 הוא כעבור אשמה העם. כי הוא יאני לבט ולהפלה
 בלחם. והוא על רור מללח אדם חתך מלוקק. עם
 וכן הכיט אורו החכמים על ואן ענת לאמש שוכר
 ל יונה שהות כהן על רור אשמה העם. והכח את
 מן המין הזה והע וכמים לא רחב למשע. והוא זה
 והאמוש המורה על הסכה התלוצה. כי הרמן כו ט לא
 רחב מים לבלה שיהי כענך רק חלק והוא כאילו
 להחלק כענך והיור ט עסר. ומשפחה שמשור
 כמקום הכיט וישכנו ארו לארץ. כי אוש הרק למש.
 וימים רבים יש לא לה. אמה וט. לרקמנה האכל
 למלך כיאורם כארץ כמשע. לא. כנקמנה ...
 ומשפחה להורה על המשעלם ויקח רכ עכמים
 לרמיהו. ואמה ליעור. לארץ. ממה לעוסר. ...
 לבלב ישים אל ישים לבס. ויספן לבל העם. ויכר
 על הקבל לה לה אמרתי. וכאלה שני המשוקים
 נקשה כרס עם לעור להוראה על המשעל. כמאור
 ושכח אלב מי שאה כרס לעור לא אשתן ומאן שטרב

סדר י"ד סדר אמונת האבות

ל יונה . ורבה על הוצן לצמר יהיה . לזנים שגור שבעה
 ומשפחה לזרע על הטבע השפץ רבוקטו לאור אחר .
 יצאו לזאת ולזנים לבטח תשיבנו . וכבר תשכח יונה
 כצין הזה לרד לפני גייס . טעם לרוב לעכור ולזאת
 והס מהפץ הלוכה על הרבלי . וכבר אמר ל יונה שרבה
 להכרה השעלה והכיא כצין הזה כרם לערוך וידול
 שלמה על כל עולב הארץ לעשר ולחמשה . פסקתים —
 אשר נשמה לרוב . וטעם השמים לעורה . כל ארץ
 גמלים לרוב . האם רעם לפני . לאברהם לעקרה .
 ואיסור כבולם שהיא פקוס כעבור . ואין צורך לעמש
 זה . ורבה על הפקויה לתשובה חמשה . לעשור באר
 לתקם מאויב ה . להסר שם פועל און . לעור ארם
 סימ לרוב או להשיב ונאלה רכס פבוב וקרוכ ל
 שימרו לעזר . הרבלי . ורבה על הפעל לפי רעו קצב
 באפרו לברם הלזים . ורבה על המשא פוגזמים .
 ולשים לעמשט ישורני . לתקשיב לחלב אלים ועל
 המשא פוגזמים זב והעלש . לאשלים כן מעבר .
 ותרב אויבך למשג . ולא כפף מצא לבדים . ולא טרע
 ענין לאלה — הלזין והרועה לבן . ומשפחה שבעור
 משמר כן ויכא לבנה אשר כבשן . חזלים . נסו לקולם
 כל הכולם לער ולבסר . לעור ולבנה . כרע אכוס לא

עליון . כבוד כבוד לה וולדס ויה מחוייב מצד המורה הקדומה
לכן . ומעט מעט הענין ורבה על כלל הענין לכלל .
לבעבור לענין . ומשפחה להורה על המורה
נשבעתו ומעט מקום או חזק . ויה להם הלביה
לאין . והמורה היה להם למורה . ואין אף כי המורה
הוא לתור הוא לשון עבד ויה היה לתור מקום
כך לתורה יונה . והטעם הוא אף כי . להעלה
עליו לה . על מורה העלה . רצון לבקש ולעבוד אל
הטוב כמורה . וכל לפי רעה ככל הטוב ואין ענין
והרצון לכל הטוב משאר הקדמות . מלאך העלה .
ורבה לתורה רבה וכאילו הוא מקום ענין . וישל
מכוננים לאין להם מורה . ועברו לעולם . לתור לאין כי
מורה . לא התקדשן לתור . וישל לאימתן להתלהב .
ורבה להתלהב רבה לתורה יונה . לוינו אכזרבים .
לעצמותנו לא אדם . ואלה מאלה לתורן שלא ערע
להם ענין . ורבה לתור לתורה יונה לשפחה והוא
לתורה ולהערה . וישל אכזר מלאכים אל יור לאמר
לפי הארץ . ירבה שלח לו כפחה והוא אמרו רחוק כי
ונשבע לו כפי שלח הארץ והוא השם ית . ולפי שלשן שפחה
תקשר כבוד עם כבוד הטוב שיאמר כי שהיא מקום ית
ולא יהיה שפחה ביותר . וכבר פירשו אמרונם שם אולי
המסוקים כלל לשון שפחה . ומשפחה לתור לתורה יונה

ינה שהיח לקנס על והכא לזה העין והנה דהן עמל
 למען ארצה ואין הענין מן שהכני כלמען שכלארען
 הליים שהכני אצל דהן ועוד הכיא לזה העין ושור
 גמל על קלג לעבאורה וישכר למר כיה זולען
 למען יפול טולגם ענין צנת כי קרר לקנס טעבור
 וקדמם לקנס ס' אנו לאתר מהשפוטוים שקדמיו
 ומשפוטוה לעברו ינה שהיח לקנס אחר ועוד אחר
 הראונה אל הכן לשהורג יכרה לפי דעמו אחר טהור
 ואין הענין מן אכל הוא לעז הרבלי וזה שהכני אחר
 ארס כי יהיה טעור טעור או ספח נש והנפא אל
 הכן נש ודאנו הכן ועלמא אערו אגנס אס כהר
 לכה היא הע הכן וכרמאיס להסדור אנו שכה ושכה
 והוא טהר טע אל הכן וכשעיה אס לא טעה הטע
 הוא מעור אורו וכעו שמוי נשהרו הכן למספח היא
 כי המספח גם לעז טהור ונהנה ואר הרציה השער
 היה לבטל שיעהרמ נאח אמו אמו הראעה אל הכן
 לשהורג ואין לעז שהספח הוא יהיה אמו העהרה חן
 טח טכור אצור נעהר הכן ונש וככס סדין נעהר ונא
 אחר זה נאם טעה רמשה אכל למען שטאה טעמיס אל
 הכן עלמ יוסן אמו הראורג הרציה כמשנה לזה אצור
 לשהורג יכרה להרציה השער שרבלעה היה העהרה

וכמו שאנו יודעים הכתובים נכל זה אמנם אם יוכן שהשקן
 הק' אתר הטהרה מן שראה שהיה דבר החתום על
 ויהיה לפי זה אחרת נראה שמה אל הכתוב פאמור
 מתוויה ואשר יראה ל כש השפט שהשקן הוק לז
 יתכן כן הכתוב שיהיה אחר ששהיו הכתוב ואמרו נראה
 שמה אל הכתוב חייב פאמור מתוויה אבל הוא נקשר
 גם פאמור אחר הדבור אל הכתוב לטהרה נראה
 שידבר ויהיה זה שראה שראה שמה אל הכתוב וכי אור
 זה כ אחר שהוסף שנק' אלז נראה הכתוב את הכתוב
 כיום השפט שמה נראה ויהאיה ון ש כבר אומר שמה
 התבט ואיפשר שלא שמה נטח הדין ראשונה אם לא שמה
 והוא אמרו נראה הכתוב נט' ואחר טח הדין אם שמה
 כראיה ון ואולי אם שמה נראה אחר החלוקה אל הכתוב
 הראיה הראשונה שהיה לטהרה ואחר שראה שמה אל
 הכתוב והיא ראיה ון שכבר נראה וראה אורג כיום השפט
 שמה נט' כשהיה ט' נראה הכתוב והנה שמה נט' ואמש
 קרא הראיה הראשונה אחר הסוד ראשון שהיא לטהרה
 פשי שלא שמה כה התבט והוא נכח לטהרה נראה
 הטאט אל ק ט לפי הכיאר הכתוב היה ראוי שיאמר
 ונראה שלשור אל הכתוב ולפי דרך הכתוב שקרנה התניה
 שאחר שמה אור נראה הכתוב כיום השפט שמה נט' ולפי

לפי סדרך הראשון תגיד וז' שלשה היות נאול קרא כל
 מה שיהיה מהעץ הראשון ער הטהרה בעין אתך
 ותשכח הרציונה כלן ואזר הין חשונה לתר כ' הכל
 היה עטין אתך אזור רבליה הטהרה והרציונה הוזהר
 היא שנה לכל מה שנעשה ראשונה . . . ומשפחה
 לרעה ו' ינה שהיא כמקום ה'ג' הירושנה אזור לולך
 עטין על ידו . שיר למעלה . האזרח כשכל ולך ה'ג'
 כראש . והיה לפי רשבג ו'ג' במקום ה'ג' הקריאה
 ולכן לאשר העציק סרה . וכ' יקום כל ו'ה על ש'ג'
 אתר אין לאני לסמוך אתר רשבג . וראני שיפושן אלה
 כדרך אתר להשמושים הקוראים ובין והשכל . וכבר
 התם בלשונה ידכך בלקות . . . והיוך משמושה
 להנוד על המדבר כעז והמדבר כעז
 כמכרים ועל שאינן נאום כמעור סגורים ועל
 העיפורה כמעור . ולשנה עם תוספתן רבתיקין
 שהרבין רבין . וכ'נעין לקנה . ולשנה תורה היוך
 על שאינן כמעור . נישרה הפדו . ויחמה ככואן ל
 לאתר . ארבע מלכור עלני ינעורה . ועל שאינה
 כמעור . נשנה מלכור . יורן נא אר'אכישג' כי יהיה
 טעה . ומשמושה להנוד על חס אמס על האכ המושע
 לראוכני ול'ג' ו'נ'ר'ב . או אל המקום . חיש מ'כרי . יוס

איש עבדי ואלהם ומושגושה להנחה על התעוררים
סאמורה. מקימי. מרביהי. משפט. יושבי. הוסב.
מוטבי. מוקקי. מעוכי. אוסרי. שוכבי. מכל אלה
כולן מסמיה ללא ענין לרש. כל המוקדקים וכבר
כרבה לעולם. למה שצוה ל כן. וכן משכך יונה
כונן לא אנה יכמי. צמדי. שהם סמי. יבב. כי לפי דבר
כמי הסמגל. הרכך כצקור. לא היה כי אם עם נתן
ניזר כמי הלהות. לשחב. והנה שבת. מן ה להב.
עמי. שהיא מספ. ללא ענין. פלה. כמי. מרגט. ואל. היא
למדכר. כמרו. ווא. יעקב. כמי. יהודה. אוסר. לעין. ט
שדה. ולשורקה. אהומ. וכן אמר. שהיא מספ. ללא ענין
כעצרה. הרב. אל. כל. חמי. לב. שהוא לפי. כמרו. כמרו
אל. כל. חס. לב. וראייהו. צמרו. אשר. מלאתו. ואל.
הוא. כמרו. כמרו. צמרו. ולשור. וכמי. משה. משי. והנה
עם. לם. או. הנתן. עם. הוכני. תמים. חטין. מלביס.
מלכן. שים. מלגים. וכלא. משי. נתן. משע. ארץ.
דכני. כמ. וכבלג. סמוכיס. ל. כמ. כל. מוק. האוריס.
במזק. יין. וכבר. משכך. יונה. שהיא מספ. כוכבי. שהי.
אוהב. ולרעה. הם. למתו. כמ. שהרבא. וכבר
כמה. עם. הנתן. להנחה. על. התכה. העצמו. כמרו.
מניכ. החלואיכ. משי. ורבא. למשך. עם. התוק.

הח'יק וה'ט'י שדין נפלטו יורד ה' נושא בשקב
וכמה כח מצב נססר לריוש הדב' אמיתן דורשה
וכמגלים והנשינה והבואינה וכמה עם פלגה
הנעם אמר אשרי לט דרך וכמה תלמוד הפס
כ'יה חת'י וכבר התסר כ'קוולע' מה ויכ'ע חסדין
ה'ל'ת אה' ר'ס'ץ נ'ל'תם : : וד'ת'ן מ'ס'ל'ת'ה
ש'ת'ר'ה עם ה'ז'ע על ה'ז'כ'י'ם כ'ע'ר'ם
כ'ע'ז'כ'י'ם אם א'ז'ת'ן ה'ל'ך ה'ל'כ'ט ו'כ'ו'ל'ה ה'ז'ע כ'ע'ר'ה
נ'ע'ש'ה נ'ע'ל'ע'ע' וכ'מ'ה נ'ס'ס'ר כ'מ'ל'ה ה'ש'ל'ע'ט ו'ס'נ'ע'ם
ו'מ'ר'ו' נ'ס'כ'ה ש'ש'ו'ן ל'ט'ן וכ'ס'ו'ף ה'מ'ג'ל'ם ע'ו'כ'ר'ים
ו'ע'ר'י'ם ו'ל'ק'ו'נ'י'ם י'ר'ע'ן א'כ'ו'ר'ע' י'כ'ק'ן ל'מ'ע' נ'ה'י'ה
כ'י ה'ל'ט'ן י'ר'ד א'ת'ו ו'א'ו'כ'ט כ'א'כ'ר'ן פ'נ'ל'ד'ו' ל'ר'ב'ן ש'ם
ו'ז'ן ה'ו'ה ט'ן י'ס'כ'ב'ג'ו' י'כ'נ'ע'ה'ו י'כ'ר'ע'ה'ו ו'ד'ו'מ' א'כ'א'ן
ע'ל ה'כ'ט'ו'י'ץ נ'ט'ס'פ'ה עם ה'ז' כ'ע'ר'ו' ל'ק'כ'ה ה'מ'ה'ר'ה
י'ה ל'כ'ר ה'א'ל'ת'ה כ'כ'ל'ים ה'ר'פ'ל'ס'ת'ה ה'ק'ד'ו'ש'ה
פ'ל'מ'צ'ה ע'ט'י'ם ה'א'ל'ה ה'ר'ע'ם ה'ק'ד'ו'ש' ו'ל'ו'כ'ר ה'ע'ל'מ'צ'ה
כ'ע'ע'ר' ה'א'ל'ת'ה כ'ח'ו'ל'ה ה'ע'מ'ל'כ'ה ל'ע'ט'ה'ם ע'ט'י'ם
ה'א'ל'ה ה'ע'ל'ו'ג' א'ן ה'ט'ן ה'מ'ר' ר'ש' ו'ה'י'ן ה'ט'ן נ'ה'י'ז' כ'ע'י'
ל'מ'ו'ה א'ו'כ'ר מ'ז'ן ל'ק'ד'ש' ה' ה'כ'פ'ע'ת' נ'כ'ד' מ'ש'כ'ו'
י'נ'ה א'ה'י'ז' נ'ס'ס'ר כ'ש'ם נ'ד'כ'ר ע'ל'מ'ת' ר'י'ט' ע'פ'י'ן ו'ז'י'ן

מקור ט של כלל הנבואים ירבו . וכאן תמונה חלשה מאד
כמתו הכפל כלשעיר למטה סמו למנוחה . מסרי ה
ט לא פליג הוא סמו תמונה נבחרת . וכבר תראה שם יורה
כגוי על ארבע . כמנהג כלקורותיה למטה . לפיכך
לשאלתו : ועל כגוי השגול אחר לכך מאוכזב ומה על
שער התול . ועם שהתרגו . ששפעה כגם . וסמך
אחרים . ועוד על הגואר כדמקשה בעלמם . רשן
שאין . ואינם שצורה רכשם כגון צמח נ יונה ונתן הם
הסכה ט הדגל כדמקשה לא יפא כ אמם לפי והשן כגון
קרקר שבער . והוא כגול שני למדין אונגרוו כגון .
ופעם הדגל השלף השיער . והשוכ בלמש אונגרוו כגון
אקטורורה . והוא נב רכיש כפול הלמד השטה ואולי
תמש . ט לא ימצא תמש . כפול כגוהו . והנה שם יורה
על כגוי המוכר כממלס יסרע יה ולמה לא נבגט שם
הנאון על כגוי המדברים כגום כאלוי ממש לבג . נ
עמש כעגה . וכממלס הנשקרג כדויט . להיס יתעג
ניככג . וכהינה הנתן רש יורה על כגוי הנסר הרשיעג
לא יכסע . ניתעג . ויחמד . והוון השגוש היור מיונתר
והרכ כבוכ למורה אור הוא השוק ושטיט חכור ושטיט
דכר לרבו והקשרו שגון . ולזה היורה צורה כיהר כפוך
להרעה על השוק היורג מיונתר לשפוש . והיא היורה

הי"ו יעזב רבי השמש כבודו עליו עליו כל הכבוד
כי אם נשנים נשנים מסוקים לא ואלו ינן לפי המסורה
ולדעתו הפשוט הוא אלה היה מרדכי שגם כמקדומו
אשר יהיה לשמוש אתו לא רביה משאלה להשפוט
הא כבוד. והוא על הלכה נהיה לאיש אתו כי עם
אלונו נהיה שמוש אתו כגון נהיה ההמשך הנהגה לענין
הה לא הוצע למען זה מהשמיטה. וכן נהיה והרע
והבאה וקלה נהיה. כרסו אע"פ והמשך אע"פ.
נהרסו אע"פ ונאלה רכיס. ושאלה העסק יכא כמנהג
וכמנהגם ואלה הטעם. שגועון ולגי. שור וסכ.
ויטעו להם ששה סמוכים אילו נבי. ניהגור נהק ונישון
והאו עזר. וכמנהגם מושה נשה. ויאלה נישור ניקס
נילק ניכו. וילבינס וישלנס ויאכילס וישקום ויסינס
וינהלס. וכמנהג הטעם נהה הארץ. יען נכעין. נלמשן
המשך ונאלה רכיס. נמשפונה להשיך העכרים כמנהג
לעגורים. והעגורים לעכרים. נישא אברהם ארבעון.
ניה סיני אמנונאש. ניהו סיני שמוט. נאלה נהרוננו
להם לא שנה נכעין. נהעגורה לפני משה. נהגל
השען נהם. נישאו נואו. נהרדלג נהקדשה. נאלה
כטס, ככוב. נקדמו הברקדים לנאו הנאו נאו קהמשך

א
וישן

והרוח אשר טרף את הארץ כעננים וכעננים
הוא לפי הענין שבאו עליו. וכבר אמר הארזקקיד כי הוא
הטא על העננים. כעננים. ית' כשהיו המסג היו
נקודה כפ'ת וכאבא על הארץ והפ'ת היא נקודה
כקל'ץ. וכבר יצא לכל זה ואשמור עליו ואמנהבו ע'
ואכסר לשי' ור' ואם הם עש' כי הואו כ'אכסר וכא'
וכאמנהבו ואכסר לשי' ור' נקודה כפ'ת היא לפ'ת
וכעננים יחפ'ת כי שהמלה הטא עליו הואו עליו
היו כל' המסג' ושהיו עליו הוא הושב' וזה ד' זוק'
כר' ויצאו לכל זה ולק'ת' אע' מ'אמת המ' ושר'ת'
אע' כן אור' ונג'ת' ר'פ'ת' וק'ת' ור'ס' ד' ל'ש'ת'
ואלה ש'ת' השמ'ש'ת' הם מ'נמ'ר'ת' ומ'ל'ש'ת' אל' הואו ל'ב'
מ'ל'ש'ת' ל'ק'ת' מ'ן ק'אמ'ת'ת' ואת'ש'ת' כ' אין אלה
ש'מ'ש'ת' אחר' ואל' אלה הש'ש'ת' כ'אבא כ'מ'ל'ת' הש'מ'ש'ת'
והש'מ'ש'ת' ומ'ל'ת' הע'ש'ת' וכבר הד'ת' ל' יונה כ'מ'ש'ת'
ל'אע' הוא כ'ר'ט'ת' מ'ר'מ'ל'ת'ס' ואמ'ת' אונ'ת' ל'ת' ס'כ'ת'
אלא על' ש' מ'ר'ת' או ש'ע'ס' וב'ק'ל'ת'ס' וכ'ק'ל'ת'ס' י'ר'ת'
וש'ל'ת' ש'ר'ב'ש' כ'ה'כ'ת'ת' כ'ה'כ'ת'ת' אחר' ר'ע'ל'ת' אחר'ת'
כ'ה' ל'מ'ת'ת' וא'ר'ת'ת' ש'י'ת'ת' ל'ה'ר'ת'ת' ח'ש'ר'ת'ת' א'מ'ר'
כ' מ'ש'מ'ש'ת'ת' ש'ה'י'ת'ת' כ'מ'ת'ת'ת' על' כ'מ'ת'ת'ת' וכ'ע'ת'ת'
ב'ן י'הו'ד'ע'ת'ת' ו'ה'כ'ר'ת'ת'ת' ו'ה'פ'ל'ת'ת'ת' ומ'ס'ק'ת'ת' הוא כ'מ'ל'כ'ת'ת' ו'ה'ש'ע'ת'
ל'פ'ת' ש'מ'ע'ת'ת' כ'מ'ע'ת'ת'ת' ו'ב'נ'ת'ת'ת' כ'ן י'הו'ד'ע'ת'ת' על' ה'כ'ר'ת'ת'ת' ו'ה'פ'ל'ת'ת'ת'

והסלג ושטהפ בטעם כי עם סמנון יספר לם כטיוהו
 היה שר על הכרזי נהפלה נארשורס על האוס (וולבס
 גנרי . אבל מולבס יספ כ' צדוק הסקן נתן הטבא
 נכטיהו נסן הכרזי נהפלה הכיכט אר שלמה ניהיה אם
 ט ואזנו והכרזי לענף ... **אמור** ותשפושא שהיא
 זקנס כל שכן טעו לא יערתה ורכי ווספג .
 ז'ל' כ' וטביה חשב הוטכר שהיא הששה לחכמים -
 וששפים הצפונסס . ואולי היא וטכבי לבנה צמח
 חכמ ולא יצק טעו כל שכן .. **אמור** כ' השפושא
 שהיא זקנס הלצר נהכיא מהם בשער -
 החצר הפשטיג וכרזי זקניו לעזר ומוצה . נילסרדין
 ופ'הן מונב לבבגי נמשלה . מהיום ההוא נמשלה . כן
 הלמא נכרזי משטס לפי רעג לבת לחיץ לעגלה
 לביג נאין טוכ אמל הן ואזין עטמג .. **אמור**
 כי שפושא זקנס היהיה כך כעו לא אחיץ
 כהס נעהרזי . שעיט האס טהרזי . נאין טוכ אמל היא
 עטמג והיה מצלרו על דרך הרמיה נהיא כנאנו והארץ
 והטביאים הלעגלס יחיו . ונהרזיה לקח נתי . והלמאן מ'
 לכהכוכיס ההס יורע פהמקנס שהס ט' לאיטרה
 הרזיר אן אשי צייצמאר להעלמג על סספ נאין ט' כנאנו
 להעפירמג עלקה ב' דס כולג דוואו צייפער שינפט על

האמן דוד סמו אס רבי לא יסין ה' . כעל יקיען מלנ .
הנה יסור רכס . . . אכור . ומשפחה שהיא מקום
עם כיון כיהי . ארון ה' כינס ההוא וכב
ישל . לא אונסל אמן ועברה . וינסך היה כעזרים . וראוי
שרבע כי אין זה שפוש שיוחר אכל זה לעלון כיכח העל
השויפה כי ככה מלג עם כ כשצאמכ זה וזה כאל
האוי זה עם זה שהעמוסה התיכוח . וכל נאון עעמס
ארבא על הצפנה גוסל לבסין על זה הדרכ כי שפושן
לגי אתים כפן שפושן עם לני . שש ורקוב שש עם
רקוב ונאלה רכס . . . אכור . ורהיה כענין כפני הט
אכל הערה וענינה . קרוב לאוי ויסכיס
עלול לזה השפוש אונס והוא כנה שיאמר האוי כשחשן
כפא רסה סלון יאעל . וואנס אעיו כפא רסה לני
שהסא לעלם אכל הישעשאלס דסיה נאלגם אמור
זה לבר מנהשא הכמה כהתולה העולם . נהכח מזה
הפין שור און כסכאון עם כי יולר נהיה שכער יפויס התג
איו כי רריע נלה זכר נעצאה שכער יפויס . נעלול
ראה אז שאול נה עברו . נהרעברו כנ נלכרו . כי יהיה
לניס כן סודר נעורה נהששון כ . הנה חטה העל
ניעבע אמר העברים . ככר לך נעצאע ונכ ער נעסכער
ה' אהיך . וזה רכעה סל סלן וס רעשן . ניעלן אלה
סרס שלשום . נלה האש ההוא . נעלמן אף התכונ

החצות הלילה. באו ויצאו. והבן העני הכונן כלב
 לפי רעבו אן היה אן טעאה אן ה' אן פכת אן המצו
 וכן לשאר. וזמן הכת להוציא הוונן האלה שזכר לאל
 השעף ום כקדום איצמשר שינכר על רכך וה טה
 כ' רצה אן וזרה לשון עבר. על העבה מהצפן העפר
 אן העמד אן על חלק יונק מהצפן הלחם מהם. אן
 אמה. אן אפר שלמה. וזמן אן חלמ כעבר אן ט
 כעבר. אן הצלח אן רכוכ וזן הקטל. ולמה שיונה
 על חלק המונק לכוזף ההנה יקשר כזכר עם
 העברים. אן ישיר אן יטה. כ' העבר כבו ילקח מקום
 הוצן הנה הלוח. ונשא יקח אן האהל וטה ל' לחונן
 לזונה נקרא ל' טולרם. הנה אן אן אמת שזכר אן כזכ
 אן ט' יולר והיה שבע ימים איצמשר שימנח אן ט
 יהיה שבע ימים כ' אן ישוכ אל ופן הלצה ונה כלב ו
 אישאר כ' טפן הלצה לא יהיה שבע ימים חמ' אהן ט
 והיה באני לפי רעבן שרביה הוונן לקום אמר. וכן באמת
 נעזמה שבע ימים כ' אן ישוכ לקפן הלצה וכן אלו
 כ' יהיה לאיש כן סוד ולורה ורמזו כ'. חץ הרטן כ' ש
 שיהמטו אן אכל הרטן כ' שיהמשקטן שזכר והעטן
 רצה הוא לבכוח כ' אן לא יכא אכין ואפן לבסוף לא ישש
 כן כן סודק ומורה זירצה כ' הוא משכ וז' ג' טה עשה

וְטִיבָה וְכֵן אֲמַרְנוּ וְהַתּוֹקֵד מֵעֵין הַדָּמָעַת אִם לֹא אֲמַרְנוּ
וְכֵן זָכַרְנוּ אַחַר מִוֶּט יִדּוּ וְזָכַרְנוּ אֵל וְעֵין הַמַּשְׁכֵּם וְכֵן לֹא
אֲמַרְנוּ וְשִׁבְעָה ה' אֱלֹהֵינוּ אֵין הַדָּמָעַת מִן אֵין הַשִּׁבְעָה לֹא
יִקְרָא שֵׁם אֲמַרְנוּ אֲמַרְנוּ כִּי לֹא חָנוּם ה' אֱלֹהֵינוּ וְעַל אֲמַרְנוּ
הָיָה שֵׁם לְעֵינֵינוּ שֵׁם כִּי הַדָּמָעַת וְלֹא שֵׁם הַכְּטִיבִים
שִׁבְעָה אֲמַרְנוּ וְכֵן שֵׁם וְעֵין הַדָּמָעַת כִּי הַדָּמָעַת וְשֵׁם
לְאֲמַרְנוּ כִּי הַדָּמָעַת וְשֵׁם עַל כִּי אֵם הַדָּמָעַת וְלֹא יִשְׁבְּנוּ לֹא
יִשְׁבְּנוּ לֹא וְהַלְּמַעַל עַל אֲמַרְנוּ וְשֵׁם קָלוּל וְהָיָה
אֲמַרְנוּ כִּי לֹא חָנוּם הָיָה שֵׁם לְעֵינֵינוּ שֵׁם אֲמַרְנוּ
וְכֵן אֲמַרְנוּ שֵׁם עַל לְקִישׁ אֵם הָיָה הַשֵּׁם כֵּם שֵׁם
לְעֵינֵינוּ וְיִרְבֵּה הָיָה הַדָּמָעַת לְהִינָחֵם מִקֹּדֶם אֲמַרְנוּ לֹא
מִשִּׁיבֵינוּ מִקֹּדֶם אֵין וְכֵן אֲמַרְנוּ מִקֹּדֶם אֲמַרְנוּ לֹא יִשְׁבְּנוּ
כִּי כֵּן הָיָה לְעֵינֵינוּ הַדָּמָעַת הַכְּטִיבִים
הַשְּׁמַלְמֵם כִּי אֵם הַשְּׁמַלְמֵם עֵינֵינוּ אֲמַרְנוּ וְהָיָה כִּי שֵׁם
כֵּן אֲמַרְנוּ וְהָיָה וְהָיָה לְעֵינֵינוּ הַדָּמָעַת כִּי אֲמַרְנוּ
שֵׁם לֹא וְאֲמַרְנוּ שֵׁם לֹא וְכֵן יִשְׁבְּנוּ יִדּוּ כֵּן וְיִשְׁבְּנוּ
וְיִשְׁבְּנוּ אֲמַרְנוּ אֲמַרְנוּ הַדָּמָעַת וְכֵן יִשְׁבְּנוּ יִשְׁבְּנוּ
וְיִשְׁבְּנוּ יִשְׁבְּנוּ אֲמַרְנוּ שֵׁם וְכֵן יִשְׁבְּנוּ יִשְׁבְּנוּ
וְיִשְׁבְּנוּ יִשְׁבְּנוּ אֲמַרְנוּ שֵׁם וְכֵן יִשְׁבְּנוּ יִשְׁבְּנוּ
יִשְׁבְּנוּ יִשְׁבְּנוּ הַשְּׁמַלְמֵם וְאֵין הַכְּטִיבִים כִּי אֲמַרְנוּ שֵׁם
הַשְּׁמַלְמֵם וְהַדָּמָעַת אֵין כֵּן הַדָּמָעַת לֹא אֲמַרְנוּ
וְהָיָה לְעֵינֵינוּ וְהָיָה אֵם הַדָּמָעַת עֵינֵינוּ וְכֵן

ואחרון ש' מה שנתן ורצונו לשלחו ואשר נתגלה כפי
 אהבה. ולא יורן נא לשבור. ולא ילך נא אמתן. ונעמד
 אך תשך ישועה יודסקוס יום אחר. ועתה ה' לבס לבס
 ט' נתיים לתן. משמעם לפי דעה ואם אמרו. ואם
 רוצין. ואם אמרם. ואם לא. ואם אמר. ואם
 ידסקוס. ואם נתן. נעמלא למען כ' החת ימים ספק
 כלה שלא היה כנסתך אכל אמרו. ונעשה כפי ספק
 ידור מהם יצאנו למ' כ' יורד היה שלטנו קני יצא
 ותכרם כ' יתכן אמרו על קיום ונעמלא העמלא
 אפי' יתא סמון וכי לא היו סבאים שיצוינו לנעמלא
 קלה לבר לשלל. התקירה כ' לא היו יורשים ענין
 שלמה כמבואר. וכן אמרו י' ורצונו לשלחו. ונאמר
 כמה אבכנו לא היה אלא ספק בזה כ' כל י' ונעמלא
 ענין. וכן ישך ידור היה ולא ידסקוס שום ילך עשור
 לעדו לא יכל להגביל לאטו. נפצין ספק יודסקוס נעמלא
 וכן נאמר אך ועתה לבס היום ספק על העשה בלען
 ששבו ונעמלא ולא יורן ולא ילך הוא שאלה למה שהיה
 הדבור אליו ותקירה ונעמלא אמר ולא יהיה לך שונן לא
 לעבור ולא יהיה זה שילך אמרן אמר. כי צוין יצאנו
 אמרם לדור אמר לא רלן אמר אמר. כעיל ידור שילך
 אמרן אמר אמר. אמר נהיה הצוכר העני עם

○

השעלים והסחורה ואם ככל ענין כעלה ומזק
אם השאל נאמיה. אם רבי שקורין לשם ולפי
הגז. ואם תקרה רב נעמה. ואם טרה לזונה
וספדה לה נאין יקרי לעמוט הוה כי היורה האור
הרצאי ציט לשמוט הוזה אכל וה לזכך לכה הרבה
הרציה אשר למטה או לכה הרציה והוזה לשם
או להפוך. אצור והיה הוזה כענין כמין קורס
כמין. הקדש המלאה הוזה אצור דור
והבואה הכס ופירש זה כספ הצמיס כן יצבע
הוציא בנשר מה שצדו להורע קורס הבואה הכס
וזה יעש כענין שהיא נלה ככס שלא יצלה
הבואה ולא שאלה. והמלא עיט לשמוט הוה כי הוזה
יאמ הכרוב לא הוזה כענין כלאים ויהן הסכה כן
הקדש המלאה הוזה קורס הכערה הכס. ואם הוזה
הוזה ככס נצדי נשלם קורס העבים ליי ויעמ
להקדירה והדישה וזלבוה למס צימור רבעה הכס
ואין יעב זה טינה המעשר גז שורן זה סכה לענין
הכלאים. והבן את הוזה כענין כלאים שלא יהיה
קל ילך אצור כקדש קל לוק שיצא להוזה והעב
יורן כמין שלא כמין השגור לך כן יהיה רכר עם לבן
בלעל שלא יהיה רכר. כן יצא כענין אלא יכא כענין
אז יהיה הקדש המלאה קדש וכן פירש לעם כן סוק או

או להשחטן זעמך את קולותיך זעמך זעמך זעמך
 כעבדתי עמכם ונצח לטוב לעצמי רובי אמר
 ויהי בראשית כעמך כלו אמר שהיבך באות
 וישא חזקן צדקתו רובו דברך עמך זעמך חזקן
 וכן עמית אמר שיתר כעמך שיתר כעמך רובו
 לעמך כעמך אמר הודיה רכב וישא חזקן עמך על העם
 ויכרסו ולשון חזקן עבדה מי כעבד לעצמו זעמך
 כעבד ולעצמו כעבד עבדה רכב ונכח רובו יכרסו נכח
 עבד ויהי כן כעמך שהקניס מהן קרובות ועבד
 כעבדה אם כעבד אר העם ואמר כעבדיך ונאם היה
 המוכן אל כעבדו כעמך אמר שיתר חזקן חזקן
 ולעמך חזקן עבדה אמר לפי שהכעבד הורה קורס
 הידירה משכ המקשה שאין שם הכרת אדם הורה קורס
 לעבדה או אתניה ולקח הקשה ולעמך חזקן עבדה
 והושכ מי כעבד לעצמו זעמך כעבד כעבד אמר
 היה כעבד אם לעצמו שהיה זה למחוייב שלהיה הכרס
 קורסו לעבדה ונאם יהיה פירוש נירר אמר שיתר
 כעמך שהביט ר יונה הנה אדם פשוטה שם לעצמו לזר
 יתייבקה שרבייה הכלל קורסו לעבדה ינאם זה
 ידעה כי אין פירוש נירר אמר שיתר ונאם כי המור נאם
 שפועל הוואו מן המור נאם יתר נאם אמר אם כן
 לנה השלש דברים רכסו חזקן עבדה על פי עמך

לפי נתינת שיתו לתיקונו והנה דמיון אצו טענתה אחר
דעתו וזה שהיא ליקום וכבר והוא כמילן אה וכו' —
יכר מעצמה החשאי וסמנה נדכיה שמו לפי דעתו —
אזל הכחון לזה מה שאיזל כצרכה החש שהיא כרכה —
כדעתו נעצמה החשנה כה כלקח דההתן החשנה
מהחוכמה וזהו נעלה לדוכן נשם לכרך העם הנה —
שהכרכה שם אחר היורה מהחוכמה ותשכ שכתה אהן
אז הינה על זה הדרך והעוב כששם שמושה ליקום וכבר
כי לא הוצא לכלל העשייה על שהיא נעשה פחותה
כבוד והביה הונע בליקום או וקלל אכין ואינו כלל
אכין אן אנו . וכל מי שכתה עטת נמשכן
אכין ככר און . והאכין כי מהשמושים המיותרים
לעון שהיא העמור לעמור או ותשכנה כמותו און
להכיל מוטע . כלקחנה רכיס ככרוב . ופי שהשמוש
המותר און היא העשייה כעון שהונע ואינו היתה
אז העת כלקחנה יקנה כששם הוא לעשנה מהונע ה
העמסה על העתקה על כן און שהיא עמסה ככל
אין כעמסה שמו ליקום און . והנה וקלל אכין ()
שמו העמון לא ישוף . אכין שוכר ער שלא יעשה ער
קלל שעהם אכל אם העמסה לו קלל והוא כמילן אכין
נעקלל אכין וקלל עמסה חש ששם רכששם לא דכר אחר

אחר נחם סקידה וטעמים גלגול הטעמים עמי גלגול
 כחולק לטעמים דמסתמך מה לה יתייב חכמים יתר
 נחמיה סמיו נאמא בויסיה עבדה לפי שהאומר הא
 נחמיה נחמיה לטעמים דמסתמך וכן נילק ניעבור ליהם
 ונחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 אכל העוף פ' לטעמים נילק ניעבור נחמיה שם דברים
 יב' וכן נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה כו' או
 נחמיה כיון ככל העוף פ' לטעמים נחמיה נחמיה נחמיה
 שם דברים יב' נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 ויסי' נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה כפי המוסך
 הנולד כ' נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 לפי אפי' לא נחמיה כו' הנחמיה וכן כפי טעמי הכח נחמיה
 נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה כיון פ' לטעמים נחמיה נחמיה נחמיה
 פ' לטעמים נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה עם הרבה הסמכות
 לה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 הביר פ' לטעמים נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 כיון נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 היה עביר ליה עם לא נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה
 יב' נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה נחמיה

וכדיס אם יבשל פני ילד יושם טעם הדלס צונט
כי זה כבר יוכן וילתכסם להתלמד הצעיר כה
שנה לאפניה וזה לבישול. ומה שיש לך שיש
ההר נהטאו עלה זה עלתען אצן עלו דעם ועל
העלם ועל עין יוקד. אחר עין כל העין כל
הוא עשן לפניו הכעל כעצמו. ומה שיש נל
ענתה כללה סצן נחדקה ביהאמא חרבה יוכן ענה
שכבר ענה נדע כי העגה התכלל כין העשית
הגוה חכע העשית העשית עלו נהכלה וזה
ככירה נסעש אהא נענעה עין הסתג ועל כחמ
אמ עליטס כנה לקבלה. והענין קיס אהרם טעם
לזה כי עי יסאמ לרעב עזה התקירה כי אמרו נעור
ואיל לעלמים נעול וכבש כע אה. כל אזה לנסע
נקטקא. אוממים נענעיים. הרן לך שקרא העש
כל אלה הנוץ מתוסבר ומה שיכין יתר וכאומר
עקלל אמת חמני. ושכך עבנו נאמו לא יכא נענע
נענאכי ארען אה נעמק כלכל לא הוכח עור ושה
אשה יהיה העשף כונון האלה לעשור
העשפים נסלבי ערף החסר. והעך הוצה כי עע
התקירה בדיעה וזה מצד השאן נעלים כעשן ויתויב
שורע וזה מצד הקבלה העשית ומה להפליג העשן
הוא נקרא השלש ארוול אין לקין על לאו שכלות

כי אהיה נאמן וקל ופרישתי לא האמנתי. אל האמנתי לומר
 לא ופאל לאמנתי כמיס אשכנזי שורדנה זכר
 הכרה גם ירה כן תכנס יתר עם לא והוא מין אחר
 גלות שכללה ולפי שהיה זה ידוע בקלה עול כמות
 מהינה בדרך נאמן עושין מן לפי אמרו מין לקין על
 לאו שכללה ובה אמר לאומרים שהזאן כלקל
 אכין ואמין והדומה לה מקום או לה שיהיה אמי איהם
 שיהיה קל ונאמי שכונה הסתם שהמקלל אכין וזו
 המקלל אמין יענה. כל בשר מהם לבד או שעם
 אם היו שטם שזה קלל אכין וזה קלל אמין כי שער
 הכרה לפי דעה האומרת שהנזע מקום או מקלל
 אכין או מקלל אמין אמר. וישאם לעקשנים אמרו
 יענה לא יענה. אמר ורביה חזון כענין כיון
 וכאשר היה כן נכחא. מהמין הוא ונאמי משה
 לשכר אה האם נהן קלל ירה וכאשר רבה משה וזו
 כי דבר ה' הוא נאמי אה השלה. וישמע אכרם — כי
 נאמי אמין נהן. ועברה העברה לעברה. ויראן אה ש
 אשר נר. והיה כהן האמין. ויבא הוא ויעלה. נאמי
 אכר תשפן. הרבה כלה כלל לפי רובן וכאשר היה
 והוא כרעמו וה המאמר והוא שם בתורב מוטבטע נשה
 אנהו המין לא הכרה נאמי לא. משמש. מרצו כולם היה

הדין

זה נהיה זה נהיה שנתך פחותה מי החד לפני כבוד
דבר לשנה את המושג נתן לך בפניהם אלה הושג זה
וכן מה וכן שזרע כ רכז ה' הוא אצל אלקים יתויה
השנה אולם ה' וכן מה יב' וכן באר... אמר
והוא הוהו להשוות בין שני כלים בלתיים
קדם על שש עשר ושמונה עשרה דלך ענוד כיום
סגידה וצמח הדעים שורה תמונ' כיה אכור
ומנוש' כפ' א' ה' ה' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
כ אלה הענינים שגרים אצל א' וזו פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
ז' וכן ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
שה נסח טעם ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
לפי ר' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
אנושה... אמר ונהיה ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
וחס ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
אבל ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
אמר ונהיה כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
לא ארת' ועברך באו לשכר אונ' עין י' ע' ע'
לשמוט ה' עין פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
כ' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'

פיהן פקלית ומצו יהיה זה והנה אמת עברך סע
 לשכור אנטל. עין מידת הכנים לשכר אנטל להורג
 וכלם יתכונת ליה המין אפ ואלה שולמי. כע
 נאמלה שוכר. דיקס. אבל אמלה וצין השעין כן
 אכל יוצר כי הוא לא נולד מי. שהם שלם אמת כע
 נאמלה סאמלה נצין אהיה אמל שולמי כע והנה
 אט נמלך שפדל השכר אורה חנם וללא ססר והוא
 אמלכו דיקס. וזבאמי שאל אמל שולמי כע יחנה אמת
 כע. זכר הכנים סבר אמלה הקודם כן הקודם
 והמשך. והכא זכר לזה המין והאין אצור אום
 שבתים שיה למה נטל אכל האת וצין השעין
 כן אמל הכרוביסט פאח: אהן זל מצרים נאח את
 יש לאמה שמה כהאין אצור אהה כעשה
 למנה לא סאך מצרים הוא ואח כי את מצרים
 הארצות והשקור כולך נכו ואין יש את הים
 נכערה יהיא לפי א שמש וצין חורן לשלמי הא
 שוכר. אמר והיה פגו אעש והכא מזה המין
 אמל לבד. והיא ותכנה המסך כויה זל אעש
 שחמה המסך כויה ואין השעין כן אמל אש שהחמה
 טובה לנבירה כפי האצור והלפורס חלמן והוא
 ותכנה המסך כויה ואין שוכר אכ לשלמי זה שוכר

אמר ובהם רחוקה סתירה הולה לבלתי שוק והכל
פיה המין שבר אכיר נצע פלאו וצרה ואל
עבור הרקדש וצבא ואיה ועה ואחרים
ולבר והאע כלקולוג רכס כשינושין צמכס עמן
סוק והרכה מהחכא שבען על העקרא וימים רכס
היה להרש הוא ער הוה קסה על פלאר אומר
שא לא עשין ושהביאים ובלקכיום כווח הקרש
יהא לקוס העערה סתרה לין כאלה כי סהיוה השמש
המיוחמ לאע העושה ויה כיוצ כסעכ לאפיה הע
כיוצא כאלה הוין העערה קדל ולכן הפלגה על
התקורה נאמש כערה המריסאג כסעני התמשים
שכבנו סלקרא ולעצא מעמש כן סוק שהיה ארס
גדל כספר ויין הקומים כרב כשוכנהן על דוש
כן לברט כמקום הוה כי הוין כלם תשכעססאג ספל
העלם לא עשין על דרך הוציא ועם השון הטוכ
אין עספנו אכללגלם טעם לעשין והיה דוש
הכא כלאלה שאובור ויקבנהו כחלה יוכשנו ויה
ורש הריר ושולגיה ואיה ועה הר וקורש ופס
רחוכותרוין וסלק הערים ער מיה ולכסור עלן
כרס ורכנסנס ונעתמ ה אלימ ולא שוכנהו
אדן גלעצ כנס וקרב שדיא איו לבוכוא כלאלה

אלה הנוזן שם חשק לבטל לא ששן וקחם
 מנתם בן סדוק השיב אליו וזמר
 שהם גולם לששן וזה לשון
 ויכול הענין לבן האמה ולא יזכר לשום אדם
 גופלים והאריך כרכין אבל אט אכיל
 העולה בקצור ויקברוהו כולה וכענו אלה כי
 הריה היה מתון כן שינוי כרת לעוה היה יושב
 אמוץ כאתו להם ועם קברוהו ולא וכענו כי אין
 הריה שנו אכל כלה שנו אלו שמהמה שם
 כלל שם לטאר כי שם טור גור ששם כח יור
 פלקום שמוץ והאכיל ושוכלה הם שג
 למשגים שיאכה כח אסאלם והיה שם שמועה
 ואיה וענה אמר כי הוזהר לא לעקר השם כן ויואל
 נשט נפסי עם שפוכי הימים כרב ציה הם שג
 שמוע לקרא אתר ועם דומים לו ער מה וקבד
 טלן טלן טכעוט גרם נרכב נסום יורה גרם
 הפא וקץ ארכב והסום כמן כאשר ימש השעה
 לשמוע פירוש ירין ויפת יוסף אה כל אשר בהם
 פירוש שם ורתם טלן פירוש נפשי ואתקן הלין
 וכן פירוש שמוע אה הלין ולא טוכנה והנה נאן
 הרקורש ונאן וכדק העשם אהו לקוש השגה
 הערה כלעטם הם אקראוי לשמש כנסת הוין

כס. והעבד רעה חייב לא רעה זה הוהם להסבס סיהו
ונון כבבוד ללא ענין ושלח לסקנה ענין כמקום מקום
סבוע הנוון נשאל תאמנו סבולה הרע כנחם ללא ענין
נהקש טלהם פניה שטעור. אצור ומהנוון נזה
שינה לך וזו העבד ניסא חוש. רעה רור
השך נאכאלם. כס. חשלב. רל ער כס אכאלם
חשלב. ונח כן עס פאע שעה והפכול היה ער
שהיה. כי ובער אע עצה ער ונכס כמרים חמר.
מתאכלה נשא טלע ער הנושא הור ער שאר עלן כס
ניסא הפעלה נהחיל יוצא ער שהחיל יוצא עב ונח
ענן לעלוש הור אכל כלן וזו העשה ונחיל כס חוש.
העבר קנור כס אכאלם. חשלב. ולא יטין הכנן ער
שעה היה כין עס פאע שעה ער היוה הפכול כי לא
קדס סמך היוה הפכול עדין. וכבר וכו' לענן טעור
מתרים שהיא מקום שין אנסן כפון ולא יעצרה
העבד שלא יעצרה. און סן יעצרה. ושהיא מקום
כי כפון והעבד ליקט ללב אל ארצו כי העבד ושהם
מקום כזה הצעורט כפון ופנחה ולא כתיורה כפון וכפורה
וכלו וענין נכבט וענין. ונחמים קלבו אל. ונחן כנן
למאמרים חלה נכשע הרבועה הבאר זה. ופנחה
הנחן שהאורה על הרבים והרעו שאינם סועער

כמעט כסגיים ועל העצמות כמעט כעצבים
 שהסוף כסגין כלו הזם פגועה את למד
 העלמות. ושלשיתן כמעט כעמודים שהסוף
 כסגיים דב כלו דר כיה נאמרה לך המצטב.
 ופמאטתין רביתוך. וכבר רבא כסע העלוג ועלם
 מועט שנית כלו כמ כעור. וחיוב ארץ. ואם ירקס
 וולבס. ואחר. הכעין. דב כלו רביאעו וטעמו
 וכחוט. כהלפג וולבס. וכאה נססר עם החץ
 ששין. לטן. אונגון. ואין מכלל זה וחסון כמון שמשם
 קטר כה חץ פשע אלה שרשיו. והחץ למשך. ונססר
 כהקנות השוטט. ונססר כחורו וסוקלוג לנסלג
 על הערף יונה. וכבר רחסר כרסר מקונעו שפוש
 יח חלק ער שלט נרומי הנה ככר הרבאנו השמושים
 הכללים והפיוותרים לאורחיו השפושיו. כפי מה שרומ
 הכרב. ואיששד שיהין להם שפושים אחוים טעמוים
 מועט לקטרט כמלוג זה לשאן. ומגשיל השפושים
 הכללים באינה למגרים וככלה לפקנכה וכבר
 ימצא לאורחיו האלה סמלוג מה לקומו מאיטה הקיאה
 יותרכון קחין וולג קטר כמון מה שיאמרו מלבד
 כפך הסמק להנא. ומהסמר והמ להנא ומה
 שיאמרו כמעה וכלב אול יכא כל זה רכר מיותר

⊙

והנה באורח השמימי הסכניו הראשונים כלם על
שטבעם טבע אחר אין הכרח כיטהם ולא חלקן כן
קצרב לקצרב כמלה זה. אבל אני אומר שיש
שמיני במותל ולזה לא במותל. וכאור זה כי
האמרו אשר הן בגיר שמיני באמור והפעלם
לבר את קורא שמיני במותל לפי שאין להם דג
שמוש סלל ונלב הגייה אבל האמרו אשר הן ט
שמיני עם זה כגלע הטעם את קורא שמיני
לא במותל לפי שכן שפוש כבוד זה כי מלאך
הטעם הן להכרח לשמש לא שהרטה על האורג
ורב נמצא מוכן לפני כגון שהרצאר ויהיו לפי זה
דין ת"ט ע"ן שמיני במותל כי לא נמצא אתה לכן
עם הלאה הטעם. וזה סוף שמיני לא במותל
כי נמצאו עם מלוי הטעם כולל אמם סן רק ואין
להקשו מר"ע למה נמצא כלפי יער וזה ולא טול
ואו נשם כי אלה מלם ירצאו עם השון הטוב שכן
שמיני לא מלאה הטעם הראיה על כלפי ונולד הקטור
עם הכתובים וזה כלפי אומרו כולל הטעם הכללי
מורו על הקטן והטעם כגון שיכא... אחר
ומלביד לא יחייב איש נהנח כמנו רצון
לפי הולכי לנסף. וכן הענין כאן ונלב לדאול נח

נהיה כאילו אנו מן אלה ואלה ישראלה הכוללת רבנית
 על שני נמצא חזק למשך ולגבי לשון אשר יצא
 שהיא וולגרי אלו והם שבעה דברים. ועל שם
 לבוא מנובל או פלג מנובל והלוקים וזה
 נגד שם למנון ולקמן. ופסוק הוא שם ג' והחיה טלח
 הרבנות והקצת עם המספר... אמר פסוקים
 שלש עם וזה בלג איסור כלילי ^{העשב}
 ואכל כעל לשון הנומי. הוא שם ג' וזה גם כן הוא
 שם לעבר מנובל והוא נכבד שם ל' כוח קצותי
 כל אלה ..

פרק ארבעה עשר ^{ברבנות האוהבה}
 והתעשר ככה ראוי

שיעור לרבו שמוש האוהבה הרבוי טעונה
 קצתן קצתן ט האמן להשמוש אם היה הענין כה
 כגון שהעמיהו המוקדקים. ואומר שהמוקדקים
 כולם הסכימו על שהאוהבה לך לקחון כטוב קטן
 הינה קצתן אם למען היון עליוצא אתו. או למען
 הרמיעין כפורה. או להקל הקצאה. ואולם הכי אם
 אל שיאצלו והלבי שמושן הגלור השמוש והגידה
 כאור אחי וכקם השמושים והאירור. וצאן אלה
 לארץ לה ^{הרוב} אחר שהטכרוב. ולפי שהן השמושים

והזכירנו רש"י ר"ס אמרי יצחק בליקס הכוזב הששי.
שהאורה הוא הצנח האורה אשר הרמיר כה הכהוב השמיני
נהגויה אכל זיין זה למשייכ שבב ואי ששז שהם
שמשים למהלטים ואיזרובתלמגז עמל שנים
אחר כמנה השפע הנקופים העדפים ואין סיהיה
הנה אלץ אתניהם כזה כדור כלל עם שבקן וזקנה
מתלקן שלהם כסכתוב כותור. אמרנו שהאלץ הבז
הצורה ההא כצמכר יהושפט האורש ארכש. אצס
ושלם: אשהגלל אכיר לב. אמאלה. ירב האעקן. ט
אוכרה און ל. ול אלה סגנהב נקריאה. וכמכב
לכר קראן ל פינא. ושעא אר קב. לרדון שטא. על
אדום כלל. ותשכ ל יתה יהונה כלל. וקעלה רשא
נעשה כהוא כהא כפי המסרה ינקריאה לא שכתב
ל נאן שטפס שהבא על כופץ. נפאו נעלאו. נרב און
על ל אנה קונה בשע נעה. נלקמרב. נוכרוב. נשחקם
עולבם. נרבא הצעה הוואו סנה השלם כלן ער כנו
וכבר משכב קנה שהיא רצונה הוואו נהינר כפעלים
תי היפן סגנטב קם רש. עהוא האלץ הסנה מכח
העשה הקיץ והיא עציג כן נקאם טאין. ורצמה
ניסכה כפעלים. וכצמנה לכיאים ראג. נאחר ראש
ראש עשה. הצעה לאניל. נכזה שון כהילץ האג הסנה
מכחורבנה הקיץ היא כלל הפעלים נמים נשלקים

ושל עינים ולא סמו כאלפים שהם מקום ואנו אנו יור
 אבל הולך הוצא הוא משפט הפעלים לא עברה מקום
 אנה אחרת וספר פאה הסבה כד נובא המורה הכפל
 כפולתן כולו מים יורה לדעתו יעב שני ובע וזו
 ענין ספר כי הוא עמאנס שאסרתי זמן לקצת לא יומן
 המלך שנת המלך המורה על לוי ואין סוף והכיר
 המורה הכא שופך ואוסף לדבר ז יונה ואיסוף שהם
 שפע לקחא אחר וכפולהו רכס והקמל המורה הכן
 לדבר ז יונה קמל יחס המורה ואין סוף ואכל החכה
 רב השקיות כהנהו עם הקמל והקמל לקצת ז יונה
 המורה הקמל כהנהו ענין לקחא שפע כי הוא שופך
 ארס והוא עב לקחא המורה הקמל כדורטס והש
 ותעל והכאה ואולו הם שמוי המולפים לקחא
 כחש וכן דבר והוא המורה אלך כונאבס הוצא
 לתעב וכיו עברי דור הושיע אב עמי הקמל לקחא
 היך יוכל כלבטיהם כי הוא המורה למע זה סגן לדבר
 ז יהורה וכבר פאה בהא המורה הכפל מוכה ותרה
 ותיה נשפן מררים ענין אחר ולא משב זה יתווכ שורה
 המורה הכפל אכלהם שע שרשים כענין אחר כענין
 איה אישור וכמעכס אכלב ופאה המורה הקמל כענין
 השמוי לקחא ז יונה ואין סוף ענין שורה וכא
 המורה הקמל כענין ובע יתן יורה לקחא ואין סוף

וכמה הגוונות הי"ך בקול ולא ככה. והגוונות הי"ך כעשה
עשה. כה פנה. והי"ך סנה הגוונות הי"ך כאל יחס
הי"ך. והגוונות הי"ך כעשה הכן הגוונות הי"ך
כדתי"ך ה"ך. והי"ך הגוונות הי"ך כה. ועוד הי"ך
ניש"ך. והי"ך הגוונות הי"ך בארכ"ך עליו"ך. ואלו עליו"ך
עש"ך כס"ך בק"ך ולכ"ך. עליו"ך עש"ך
כי הי"ך ולכ"ך עש"ך עש"ך. וחמ"ך עש"ך
הע"ך. ועש"ך ש הי"ך מהע"ך הע"ך על מ"ך
הא"ך ועש"ך עש"ך. ועש"ך עש"ך. וכמה
הי"ך הגוונות הי"ך בארכ"ך ונת"ך הש"ך. כ"ך
ק"ך אפ"ך. עש"ך י"ך אפ"ך. וכתי"ך כ"ך
ועש"ך זה ע"ך י"ך. ואל כפ"ך י"ך. ונת"ך ותי"ך עש"ך
ולו עש"ך כן עש"ך עש"ך. וכמה הגוונות הי"ך
כ"ך עש"ך. עש"ך. והי"ך כה הגוונות הי"ך
כני"ך א"ך ל"ך. למע"ך למכ"ך ו"ך. והגוונות
הי"ך אל ע"ך ע"ך. ע"ך והי"ך הגוונות הי"ך הע"ך
הי"ך. ע"ך הק"ך. והגוונות הי"ך כתי"ך. והי"ך
הגוונות הי"ך כ"ך. מ"ך מ"ך י"ך. הל"ך והע"ך
והגוונות הי"ך עש"ך עש"ך. עש"ך עש"ך
ע"ך ואלו ע"ך. והגוונות הי"ך א"ך ונה. כ"ך
א"ך ע"ך. והגוונות הי"ך כ"ך עש"ך והי"ך

אשר

והשין המורה מזה כעצמו וסגנון ממשו ממשו יחיד
 המורה האין יחמין וכן ש' המה ממשו ממשו והקנה
 המורה המלל נישקן זה אצדק ה' המה ממשו נישקן
 וכן אמר ינתן ודקדוקן נה' המה המורה ממשו כרתוס
 כעבה לבסוף יונה לפי שהם כמקום אמר נעם
 ואולי הם שט' המורה לבקרא אמר נה' המה לבסוף יונה
 המורה המלל כמלפניו כמלפניו המורה המלל
 אמר המה' ופשוטן שהיה כעני להינתן המורה נעלה
 למורה כרך ויהי חמק מער כמלמך המלל המה' כ
 למ' המה' למ' המה' למ' המה' נשין כה הקל
 הקדמה ניהר עוב ששאר למ' שישן שיחם אל
 והמנה המלפיה יניע עוב המל' זה מה שצמ' המל' כ
 ומה המה' המל' ששאר אמר המה' שנה למל'
 ושאר למ' מל' למ' למ' נשאר למל' נקראת
 מה' כ' אמר י' קטורה המה' ע' המל' נשאר
 המל' המה' המל' כמלפניו למל' המה' המה'
 המה' זה מה שיחמה למל' המה' המה' כמל' כמל'
 נשאר לבסוף יונה ומה מל' מל' המה' המה'
 וכך נשאר כמל' המה' המה' כמל' המה'
 המה' המה' המה' כמל' המה' המה' למל'
 המה' המה' המה' המה' המה' המה' המה'

נפש שמך יחוק ויבין ויעקב ויעקב מושב מושב ויעקב
דני חסדך סדר האונות בקרב חיוניך יעלה יעלה
כפי כפי אלמנה אעלה קצת קצת וכאן השנים
מושב כסד במושב כסד וכאן אלק ויהי יונה שהם שנה
מידת או שלם ולמונה שנתך ונתן הסבה כי השנים
הוא כסדן וזין בצורה אחת משה היא יונה כרוב
זולה האמה ויהי כך עמים ויעלה עומק יעלה
קצת ויעלה דרך האלי כיונה עוב שנתך כסדן מה
שאה באלה כי מה שחשב מושב על זה יעלה ויעלה
הוא חלש פשוט ויעשה קנה יעלה והוא הרגיש
והבולט קצתם בקצתם היה זה ויעלה לקום השנה
ועלה הכסף ויעלה הילך ויעלה ויעלה ליעלה
מסן הסמ יחיד כפיה כי לא ילא יעני כאלו הנוט
סעלהם וכל לקום מיוך משה אלה שנה יעלה
וכא לקום סוף ואשה כאלוך יאנס זה עדה וכא לקום
שנה על רבע שדה טעה הכנה לעה והשנה
כא לקום סוף שנה ברכה שקלה וכלה יעלה
יונה כנה אל הלק הלה כעבנה הארבע יענה ליעלה
כסוף כל הסוף הקותיקים וכא בעקום קוף
ואכסר ליה ונעלה ביה ויעקום מיוך כמשה אל
הלק שנה יענה ליענה ולא שנה כן יעלה יעלה ויעלה
מקום שנה השכאל יענה הכנה כנה אין נאנה

רואה נהגה במקום קלף בענין גורם הצליל שיש
 נוסח מלבד וזקום ולקח קורחמ כהקרה ועוד
 הנגה הכיחונים עבד מצעם חלק נחמד וזקום
 ש"ח האדם שיה והחיל כא במקום שיה סן אפ"ן
 האריך אמן הענין לשת וזקום תיקן אל כדמך
 אשהר כמן ייסעך חן וזקום הנק"ץ לכת אל
 לטולס והשוק כא זקום חלום העבנו עליה שמש
 הם וזקום ש"ח ל ששן י"מ שגון נכפיד ככבון
 וכן יגב יגב לעי כ' ינה נבאה שרמן העז הלקור
 משלח העכח פושלים נשן הוא וכא בזקום הק"ץ
 כדכ דולן גלא קמין והחלום כא בזקום קלף אנגלי
 שכל כמנאכס אמן והתיק כא בזקום ש"ח ודללן
 כששה והדלל והקורש צה חלום ער השמירן
 נזקום סג"ל נכפישכס כפישם וצאסכס להי שכל
 ורצן אגלגלן וזקום שנק' לשמה צמיש נסבתן
 שערך וישס כצ"ן כלכרס לערב ינה וזקום
 ק"ץ נכה על לל וזקום הכי נצ"ן יש סה נתן עכ"ן
 והשע זקום תיקן וירכס צה לשעם וירכסן דס המה ...
 הדרך החמשה עשר סקולג ליה שחוז
 הכבול להקרוימן לת
 לתקור כע"י המעלה כבד הבצ"ר כליה שקום ליה

שירי מנה השוקדים וההיונים כשם והוא הזר טל
לצה שאלל שירגו העכשים נה שהעכשים ירח
כשם ל ושארה הגעע פורו לזה אם טעמן אם
כאלה נשעה נשהרשם הכאורש כורס לזה אם
עשגון אם מוולת יקראו השעלע והרבה אנל
המזקדים וההיונים כשם וטלל ל זה נילול
זם לזה שורה על ההערים טלן לונבל טב או
טור אם של הטללס רגע הער הזנה כלו הזנן
אבר ודור רשש האבר טמט וילגן הן מושן ו
וולגם או על ההערים הזיותים רגע הער ט
מה כלו וטלל העמטק נאלבו רופיה אוטרה
הרשעה יענן פקנים וולגם נילול זב הסומים
כוכן לונבל טמ איש העל והשעלע אשר ירח ט
העכשים על דור הזנן הם לקנים כלל נלכאים
חונן לפש על רש הלזמורס לן הפילוסופים כלו אם
השלן נאמיטת ואם היצין נאשטאילה נאכה זם אכ
אזרל לנען קטע וטאל כלל נאלם נילול זם ט
כל הזקנים העכשים רור הלזמו הגלש העמטק
כוכן טב או טור כלו ישכ ענר טב קס וולגם
וככל ינה על ל לקרה טבם רור סונק הזקנים
הרשעה רכני על חרואן פוכן טב או טור נאם לנ

פירק טז נחלקו מנה ארבע הכרת
להקדישן כחלוקה כשיט הפעלים

לא יתקן השל והפעל אחרים והפעל השל
 והפעל שואה של בלחן העברי וכן למסר אלה
 תיקון המצאים לאלה המבואר והעוררים
 ומה שרצה את הלחן בפמזה לעצמו והפעל
 והפעל שואה לא יתקן מהפעל והוא לפי אלה
~~הפעל שואה~~ אין ספק מהם לעצמו וכן
 סגור וכן הלחן הפעלים למה שיש בפעלים
 הבלתי שואה עליו אלה הפעלים כולן גמולו
 אלה הפעלים והפעל והפעל והפעל והפעל
 על אופנים פועלים והפעל והפעל והפעל
 כי ההרכבה האפשרית קודם לעצמה ולפעל
 סודים נחלק והפעל והפעל והפעל והפעל
 התיקונים והפעלים והפעל והפעל והפעל
 שיהיו שכן הפעלים והפעלים והפעלים
 משה אנהיך לבר לא היה ההרכבה עם ההלשון
 סדרה ולפעל לפי זה והפעל והפעל והפעל
 המספר ש שני הפעלים והפעל והפעל והפעל
 דרכים עם שיקדם האתר לאתר ואם שיקדם האתר לן
 ענה היה כלל אישור ההתקן חכור שני אנהיך כי אם
 סעיף דרכים והפעל והפעל והפעל והפעל
 שיהיה הפעל והפעל והפעל והפעל והפעל

לכה להטיל בסדור יגיע העסס אל הארץ ויהי
שאר כול סודי סרה זלך עם נגלס וטלס עם זלך
כזה עם טלס וטלס עם כול המלכות כול
שנים ויזכיר לך קול אטש שיורה עלך חכור המלך
אזנים הטלס לעסס זהו חכור הזלך עם שר המלך
טלס כגון המלך העסס עם כול המלך ויהי
הכח להחליט המלך מלך המלך הסדור ולע
לעצמו כגון המלך המלך כגון שילך סוד
מגז המלך עם זלך זלך קנה המלך לכה
זה יודעים שלמה ללך המלך מלך המלך
כי לא מלך מלך המלך מלך המלך מלך המלך
לא אכן מלך לא מלך מלך המלך מלך המלך
המלך אכל עם טלס זהו המלך המלך המלך
הלך סוד המלך והמלך והמלך המלך
המלך המלך וזה סוד המלך זה עם מלך המלך
המלך עם שר המלך מלך המלך המלך לא היה
המלך כגון המלך והמלך והמלך המלך
לך כגון המלך המלך המלך המלך המלך
והמלך המלך המלך המלך המלך המלך
אזנים עם המלך המלך המלך המלך המלך
ומלך כגון המלך המלך המלך המלך המלך

סדק טו סה"ק. מה שהיה הכבוד להקדוש
במלכותו כשיהיה המעלה...

הדבור והענין בעולם הזה...
היחס יתב אל אשר והענין מה שיש/ כשל ספר יצירה *
אלא חכמה אשר שעה כפי לקח טעם הלשון מאת
ההרצון והענין המעלה והישר מה שישל כשפני
וכבר כתיב מעלה הלה למה שנקרא מה שער
ולפי שהיה זה הלשון והענין המעלה והשכל
למנוח השם כשפני לקוח לא הסכים להניח
לפיכך באו שאלו השמות וטעמים כי הם למה שיש
כי היה הענין המעלה והענין המעלה והשכל
הטעם של המעלה והענין המעלה והשכל
ההם הושיעיה חכם לו בונה הענין והענין שהם
מעלה המעלה והענין המעלה והענין המעלה והשכל
יבטלה סוף הענין אשר בנת טעם המעלה והענין
שיהיה הלשון בו ילמד בריון למה עשה הענין המעלה
במהלך המעלה כיון שאלו טעם כיון המעלה והענין
וכי המעלה כפי הענין המעלה והענין המעלה והשכל
הענין המעלה והענין המעלה והענין המעלה והשכל
כעל שהיא מופכת למה ועל. וכבר הענין המעלה והשכל
ול כדבריה האם בקשר שאלו טעם המעלה והענין
וכלפניו ואלהם. ועל כן הם ז' ויש להענין המעלה והשכל.

וסרנו כול חולתם וכן צענו / ספרנו וספרנו כפי צרכנו
כונתו אצלם שיהיה כפי צרכנו וספרנו וספרנו
כדושינו וספרנו וספרנו וספרנו וספרנו וספרנו
אין לה קצת שום האשה הנאמרת כי אם דתכי וק
אצלם כפי קצת וזאת היא צענו שיהיה אצלם
אטמא את הרקובה כלה נס רור נאלצנו נאמר הצלצם
שהתחילו כפי צרכים למה לא יתחילו כפי צרכים
אצלם עמה שאמרנו כפי צרכים ספרנו וספרנו וספרנו
הפולקא כלל קדושין וכרובה אלא שם ספרנו וספרנו
צדקה שיהיה חכמה למה למה למה למה למה למה למה
כילקא נעם זה הוא שם צרכים וספרנו וספרנו וספרנו
הדע קלפא עמוד כעל צרכים וספרנו וספרנו וספרנו
על: ואלו כן הוא כלל צרכים וספרנו וספרנו וספרנו
כלל יתעורר לך צרכים וספרנו וספרנו וספרנו
המכר והלכון ולזמן אכל השלל וספרנו וספרנו וספרנו
התעם היוקדקים וטעם שהם חסדים וספרנו וספרנו וספרנו
ההוא הוא לטען על צרכים וספרנו וספרנו וספרנו
הלשון כי להיה נאמר כרבים נאמר כרבים טעם
על כתר לך אונקיה דמלכא נאמר אצל צרכים וספרנו וספרנו
עוסק השלשה ולהיות העצם בלגו נאמר צרכים וספרנו וספרנו
נהגים היוצאים עלול העצם והלכון ית צרכים וספרנו וספרנו
כתר כלקרב השלשה וספרנו וספרנו וספרנו וספרנו וספרנו

סבך טז כהן דודי, מה שראוי להקריב
במקדש בענין השלם

הכבה בהשבתם כעל שיה ארבעה כגון אוה סד גר
יד ונולדו רסס. נאמנם לזה כמד אלה אונס היה
רסן לבד או לסכר ידועה אולם שלמה בזה
לקדושתו. וכבי היה ללשון העברי היה משלה על
שאר הלשונות אשר כמלה שמשנה שמשנה וזה שהיא
הקדו של הלשונות כמשמעותו והענין שיתכן בו
אריכות הלשון וקדושתו כי אמת הוא כבוד שהיה
קדו שיהיו המעשר הקולות למעשה המלמד
ושהוא אורח שיהיו רוב המלמד וירבצו לקוה
כשרביע חלק חלק מתקין כל לשון ואמנם הסטמו
היוקדוקים על ששני השלם כולם כעל שלם
אוריה עם שהשלם המורה טעם עבר על המלה
נמצא במעשר והוא לקוח מקום השונה הוא קשרם
כעל שיה ארבעה כגון קס שכונ עתה עז ונולדו רסס
לשן שלמה שיהיה האירה ההיא כי רעיו כהם
כמתידים מקום אצור ארון אטם אמנם וכן ככל
מה שיראה לך וכן אצור ארון קין עת ואכיל קין קין
עצמו והיה לרין ומקום העם קיים ארבעה המונים
ולא הסטמו על שהמכבים כעל שיה ארבעה האר
השלמה שיהיה קדושתו שיהיה שיהיה לאלה

הפעולה השנייה נראים . ורש"י הוסיף השופט
כלל הסתמך להטח המשל ומיון לכל האירוע
כלשון העברי מחדש פעול . ניקחנו האנו הפאשונה
בהשורה פ"ג הפועל . והשיעף ע"ן הפועל והשליש
לפך הפועל . ויה כלל מה שירמך לרוב מן האירוע
במסורה ושלם . במל פ"ג הוסיף נישקלן משקל
משקלהם . וכבר הרבצו זה כלה שקרס ונהג
הסבר ואיפשר שמשל ע"י כי הם צינים משו זה לפי
שהפעול לפי ציורה ודיו פאחור הוא כמך לכל האירוע
ע"ן לך אירע בהפעול כלם כי לא יחך עלה ונד
הפעל והטיכר מאד שהסכימן עלו ונשה בהרוך הישר
לכל הרוך לא סלולה ר' דור קצותי סלערהך המשל
היה לאורה סקר וכבר מצאנו עוריס באוכלים אכב
לדביש המלה כי אורי זה כהמשך רכבין לקח המשל
הראשונים נקראו אנהור האירה פ"ג הפועל ע"ן .
הפועל . לוד הפועל פ"ג . ואינם חשכ להרמס
משנ שהשורה היה רמס פ"ג . למאן מצאנו כסרוב
מצאנו אן מצאנו לכל מצינ הפועלם אכל שיה עלצא
באירוע המתלמד כי השורה היה . כלל שפ"ג אירוע
נה פ"ג ע"ן זכרה . אשה רעבה לאפקון ע"ן מסון
פ"ג ארכל השם ע"ן אסס . עקרה עלהם ילדון

פסק על פקדוני ינה שהיא הכרת
להתחיל בתאריך פניו הפעלים

ששן הכתר ששש. זה פקד על שבין פוני. ויפקדו
 ארמייהו שבין העה. נפוח ידווי הפקדון אשר
 הפקד אשר. ופקדוני שכי פכאור שבין פני. וור
 מתייב שלא לעצור לפיכך כן יהיה המעשה קל
 ויכא היו ^{למנוח} האידה אחי בהם עם שהיא שוויה לרחק
 הרגשונים למסאי התכנה הזאת על דרך ולדה
 ואין ראוי ללבר בה. ורע ט פנה שפיעה לאלה
 האידה ככרע אשר הגמ או התסר בהם אתה באותו
 השורש או יתר באותה הוא על רכס מהלשם
 ט הוא אם שרביה עתה און תסח הפא או עתה הפין
 או הלצר או הפא על הצר ימו או הפין על הצר ימו
 והכרל שכן העתה והתסרה כי האור העתה מסכס
 ועללה פנה אתה הרעשה אשר הם שבעה הללנים
 והתסרה למסכס ועללה פנה הדיש. ואשר סו פא
 הפעל עתה כלו ויור וישב גילע טולרם כי היות השורש
 כאלה הפעלים שרשם יכו ישב ילע פא סא רגוע
 היות אשר כיון רעבנה על הענין. ואשר כא עין
 הפעל עתה כלו אקנס אשר אגס וולרם יאשר סא
 להם ט הפא על הצר עם הער כלו הונה הנה הונה
 הונה שרשם יכה יכה יכה. והעלון בהם רגוע
 היות ולא הסכימן העקדקים על שיהיה הנאון כאלה

כִּי הַשֶּׁמֶשׁ עִם הַיָּרֵב נִצְטָר כִּלְמִיּוֹד שֶׁמֶה כְּשֶׁ
חַד לֵשׁ שֶׁלֹּא מִצָּן הַחַד שֶׁלֹּא הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁמֶה מִהַחַד
שֶׁמֶה כִּבְבֹךְ לֵאמֹר רֵאשִׁי לֵאמֹר מִצָּדָה מִשֶּׁמֶשׁ מִיּוֹתֵר
עִם מִצָּדָה מִתִּי הִפָּא רַכִּיס שֶׁמֶה הַחַד כִּי־
הַמִּוֹד הַיָּד בְּאֵן סִפֵּךְ כִּי־וְהַיָּד הַנְּשִׁיעַ הַנְּכִי־שׁ
הַלֵּךְ טוֹלֵב־אֶשׁ נֹרֵעַ מִטֵּבֶה הַחַד בְּלֹא סִפֵּךְ
מִשֶּׁמֶשׁ יִדַּע שֶׁעִי יִכְשִׁי לֵךְ וְאֶשׁ כִּי־הַחַד
כִּי־וְלֹא אִכָּה הַחַד וְהַיָּד שֶׁמֶה הַשֶּׁן וְהַחַד
וְהַיָּד כִּי־אִמְחִיךְ וְלֹא בְּקִיָּה כְּשֶׁמֶה הַחַד וְהַחַד
וְהַחַד לֹא מִצָּדָה וְהַיָּד שֶׁמֶה חֶסֶד הִפָּא כִּי־וְהַחַד אֶשׁוֹר
יִמֵּן וְהַחַד מִצָּדָה כִּי־עַד עַד יִבְרִיךְ
כִּי־וְהַחַד כִּי־וְהַחַד כִּי־וְהַחַד אֶשׁוֹר וְהַחַד כִּי־וְהַחַד
אִכָּה מִצָּדָה הַחַד וְהַחַד לֹא אֶשׁוֹר שֶׁמֶה הַחַד כִּי־
כִּי־וְהַחַד אֶשׁוֹר הַשֶּׁן הַשֶּׁמֶשׁ מִצָּדָה אֶשׁוֹר כִּי־
מִסִּי־טֵרֶף עִיר עַד עַד וְהַחַד לֵפִי שֶׁמֶה לֹא
יִקְבֹּל רֵשַׁע מִשֶּׁמֶשׁ וְהַחַד מִכֹּל הַשֶּׁמֶשׁ מִצָּדָה
וְהַחַד מִכֹּל הַחַד הַחַד לֹא הַחַד הַחַד מִצָּדָה
לֹא וְהַחַד אֶשׁוֹר אֶשׁוֹר כִּי־וְהַחַד הַחַד עַל כִּי־
לֹא הַחַד הַחַד כִּי־וְהַחַד אֶשׁוֹר אֶשׁוֹר אֶשׁוֹר הַחַד
כִּי־וְהַחַד מִצָּדָה הִפָּא אֶשׁוֹר הַחַד כִּי־וְהַחַד
לֹא וְהַחַד שֶׁמֶשׁ מִצָּדָה אֶשׁוֹר וְהַחַד אֶשׁוֹר

פרק ענין שבתות וימים טובים
במלכות בטיב המעשים

אזינו שהתסוין הסו להלבוך ושמש לקח וכבר
 נמצא חזירה אתה תסור הלבוך לרעה וינה והיא
 ושני כפרים נהגו שמשו לבג לפי רעבו וכבר
 נמצא חזירה אתה תסור השא והלבוך והיא חזרה
 עין כי נמצא אתה רב שמשו עין ומסר הקטוע וכבר
 נמצא עין אתה מהמעשים בא כנסיון פלא הפעל
 ועל הלבוך כמו הכה העה שמש נטה שיה נרעו
 וכבר נמצא עין אתה מהפעלים נהא אשור אתה
 אנהיונו כפולה ועל הנוכ כשני הפעל ניקראו
 אנה פעל הכפל כמו סכב כלל כק ווולגס רטס
 ונאלה המעשים ובא שני הפעל על הנוכ תסרה
 ונאה לטח הדגש כמו סכ סכר כק קל קלע
 ואנהם נאמר כאלג שהשן תסרה לפי שמשעלה
 הדגש לבטא האנה הכאה לכתו למען כמו זקנס
 אשור ווולגס ולמשו הנאה פלא הפעל כפולה כמו
 ושוכבין ושזועין אורה כל שעה שמש שעה
 דרה כבמלד פלא ופעל הטה עלבוך שלג שיש נכס
 הנאה כל האנה תסונו וכאע לטח הדגש כפעל
 הכפל אלה אנהן אשור הן אנהוה הנמוה כפעלים
 במלפנים וכקשה ונמצא והיו לפי רעב קצב סאו
 תי ולמשו רבא היו העה מוכלעב לטח הדגש נהג

הדגש הצורה הטבעית כי אצד מים שרשן יצק צומע
ויצקה לן דעה הצב שרשן יצב כראוי לא ימצב
איש כעס אצד שרשן יצב כראוי מוי יצב אל
ואגב קראו המוקדקים לארציה אהני ארציה הט
לש שילצאו כראוי עש וכל מוקדע כראוי
הקולצוה כקש המשלם והשארני וכלה העש
עם כשהיו כראוי כמצב והכא גאל מלהם
מער למספיו וים שבו קדם מה שיוכן מצמיה
וקראו לאורציה און אורציה הסוד והמשך לפי שראו
שוצצאנה כלם כראוי כראוי ועשאר חטא
הן מלבס נש מצאר כפעלם נתי הפא הנין והא
לפי שלא מצאנו כה אהיה סרה ועשאר סט הטע
אחר מרו כה כעמוג לבד ולא כסוד והמשך ולפי
שכב יתשכ אהיה הא הלך שרשו כנילך יתק ורש
ועשאר מוט הטע הנין לפי אמר כראוי ור
ששרשן ילך נוא מטי הפא כראוי ויולט אונ אל
חמץ וכב יתר מ האלף כשהיה לפי הטעל מוט
הא כלפי הטעל כי האלף המצא לעלם כמצב
כל שאוש הכנין מוטע כקצי השמושים ולא נמצא
זה כהא כי לא נמצא כמצב כלל השמוש ולא המצב
כאחר והשמושים מניעב נמצא לאשר האלף לפי

סידק טען כמא שהוא הנדבא שהקדוה
כמקרה כענין המעלה

לגור הסעל טעו כמא מוטא ודעו לא רבטא כמא
 מהשמועיס הסאוס כפי הקט האלק נטרבי והיא
 מעעע כבדאו מצאן יבדאו הכדאן ימצאו רבטאן
 אכל כמא לטור השעל ה"א כמא עלה כמא ודעו א
 רבטא ה"א נטרבי כמא השמועיס רבטא עלה כמא
 יעל רבטא יכמ רבטא יעמט הסעלה הוא אש
 לאל קדאן קדו המוקדקיס ה"א ימא האלה כמא
 כיונח והיא טעל האלק להכילם כמא לטור סמ
 נז יהודה לא זכר אתה מצלה כמא כמא נטרבי וד
 ל יונה לא השיא ליה ולא ה"א שלא יהיה כמא אמת
 כמא נטרבי אה"נ ופ"א הפעל לא רביה כמא טען רבייה
 לו השלם אנטוה כמא כ"ל טען כמא יקדאו ליה
 ההיא שלעב והפעלם המכניס כמא יקדאו פעלם
 שלעיס והיא כמא ודעו לפעל השלם כמא לטור לפ"א
 זאלה הפעלם ימצאן כמא אנטוה ה"א ימא לא
 ימצאן לעולם מסרם כמא ודעו כמא השלם שלא
 ימסר כמא כמא שראני לו לפי טען ולא רבטא כמא
 כל פעל שראן כמא אנטוה אה"נ אעפ"כ יהיה
 מהנמים כמא קמא לך כמא ודעו האנשים ודעו להם
 הם כמא לטור ימא ודעו אה כמא שראן כמא
 הפעלם השלמים ולא הכאנס הראשונים כמא עת

וכל

הַלְעִיר חֲלֵלָה לְרֵס וְאִין אִוְה לְעִוְשֵׁי לָן . אֲלֹמֶר עֶר
מֵטָה . הַפֶּן וְלֹא אֲחֵר מִן הַרְאֵשׁוֹס אֲחֵר כִּי וְהָקֵט מִזֶּה
לְכָל מֵה שִׁדְמָה לָן . וְעִמָּה וְהָ לֹא וְכִי יִהְיֶה עֶר
הַמִּדְקָקִים כְּעֵלֶם נְתִי הַפֶּן אֲלֵךְ וְשִׁמְרֵי וְהִשִּׁיחַ מִזֶּה
הַחֶסֶד הַיּוֹנֵה מֵשֵׁשׁ שֶׁמֶטָא וְלֹא יִשְׁרָץ וְהָן אֶרֶץ אֲלֵךְ
כִּלְאֵי אֲלֵךְ וְהָם כְּלִמְמֵי שְׂדֵה יִשְׂרָאֵל . אִם לֹא שִׁדְמָה
לְעוֹב דָּבָר לֹא אֲלֵךְ וְהָן לְשִׁמְרֵי הַמִּדְקָקִים מֵשֵׁשׁ אֲלֵךְ
כִּי תוֹץ מִהַקְשָׁה וְהָם הַיּוֹדֵה כִּיב שְׂדֵהֶן כְּאִוְשֵׁי
אֶרֶץ . נִשְׁמֵר הַשִּׁיחַ מֵשׁוֹרֵשׁ מֵאֵר . וְכִסְבוֹרֵי אֲחֵרָה קִימָה
מֵאֲרוֹרֵי מִסְעֵן מֵאֶרֶץ וְהַאֲרִכְתֶּה מֵאֲרוֹרֵי וְכִי אֵלֶי
אֲוִיבֵי שֶׁלֶךְ בְּעִוְה הַזֶּה וְכִמְאֲרוֹרֵי שֶׁהֵן כִּפֶּן הַפֶּן
עֲלֵךְ כֵּלֶךְ שֶׁלֶךְ . וְכִי קִבְּלוּ קִבְּלוּ הַמִּדְקָקִים לְאוֹרֵהָ
אֲהֵי . לְסִמְכֵי הַמִּכְוֵה אֲרִיבֵה . לְגַדֵּי הַרְסָה וְהֵם כֵּלֶךְ
מִבְּחֵלֶךְ כִּי מֵה הַלֶּךְ הֵיךְ לְעֵלֶם כְּעֵלֶם כִּפֶּן הַמֶּלֶךְ
וְלִגְדֵי הַמֶּלֶךְ לְכִי כִּפֶּן אֲחֵר אֶלֶךְ קִרְבָּה מֵמֵה וְהוֹלֵכֵה
נִמְחָה הֵיךְ יִבֵּא לְעֵלֶם כִּלְעֵי הַמֶּלֶךְ קִרְבָּה מֵמֵה וְהוֹלֵכֵה
וְהַיְיָרֵךְ יִבֵּא לְעֵלֶם כִּפֶּן וְהַפֶּן יִשְׁכֵּי יִרְעֵי יִצְחָר יִרְדֵּן
וְלִבְנֵי יִכֵּן וְהֵיךְ הַמֶּלֶךְ הַמֵּיִם כְּכִמְיֵה אֲשֶׁר עֵי
הַפֶּן אֲלֵךְ נְתִי הַמֵּא יִרְעֵי מֵה הַקֶּלֶס הַפֶּן וְאֵלֶי יִרְעֵי נְתִי
הַלְעִיר אֲלֵךְ וְהֵיךְ כִּי כְּשִׁרְשִׁין כִּפֶּן הַלְעִיר הַמֵּיִם מִסְעֵן
הַמֵּשֶׁה לְעֵלֶיֶהוּ . וְכִי מֵשֵׁשׁ לְעוֹרֵי הַמֶּלֶךְ כִּי

לְמִיֵּה

סכב ורחמי... היט כפול השן והלטר נע השא ילל
 הכ כפול הפא והשן נע הלטר ששה דרה
 הכא כפול השא והלטר ^{של שתי} נע הלטר דרה
 כרה ~~היה דומה~~ הכב כפול השא והלטר
 ומהלטר היה כרה היה נתי... הכג
 כפול השא והלטר נע השן מהיז יור בין
 ין... הכד כפול השא והלטר נע השן שהיז ואלו
 שוש... הכה כפול השא והלטר נע השן והלטר
 שכן יקר נהא חיה... הכו כפול השא והלטר
 נע השן שהס נאלו והא הנה... הכז כפול השן
 והלטר וחסר הפא עד... ולעז האעזר כ
 שורה תקק לקח יהיו עניים ושלטה והיה הסוף הדי
 חסר חסר הפא והוא לטרף עלצא מלמק טאס ואר
 האירה ואח שיט פוחס עשען לרעז ינע והנה
 למיה שטכר פשע הדי משהשום הכולל לכתור
 הלשע השבי רעל לבקרושה המלשנים והעוצמים
 עלה דכה באמרוס שאין כוכר לשרשיה ליה שרן
 האצלה רכון עבב וכי כוכ הקולמניה כוכר והרה
 מהפשיה פלג גלשכים כפי געה שיחיתן השרשים
 ההם כינה שנתן כשע הדי מהכללש הוא כלן עשן
 הברח כפי הסכנה בעל הלשע ולא יקט הכללש

ש
 היה

הצלם האלה כרם מהפסעים המנוחם לשון עבו
 וכאן תלקה אחת משורש אל סוף המעלה
 הנכרים והיא אל סוף המעלה העלמאיים טעם
 ואשר ישראלי כד הסבך להם זה שאיפשר שיצוי
 כד פנל והפעלה יצאין המעלה נבל מהמעלה
 אל המל עם שלפנים לא יוכלו כמיטאוב כען
 שדוא השפן פעלים אצבע על כשן פנל והרפוע
 כיון שהרבות יורה שאיפשר שיצוי זה כד פנל
 שהם כולם הפעלות על דרך האל אל שהם
 כעצמאית פעלים ואיפשר לבדיל כד כן פעל
 והרפוע אל הם כענין אחד לר טעם כד
 הרבה פעל או הרפוע אל הם כענין אחד עם
 טעם המעלה כד כאלו הם פעלה והשל הפין ט
 הראשון אמר כד הו נהומוס להם והשל הפין
 הינה אחת כד בר והה קואו לין המצון פעלם
 יוצאים ולין הינה בודים וכבר טעמו וה
 למעלה אבל נעה הנה להתיכונה הכואר
 אמרם שגריה התלקה האר פולל סוף המעלה
 הנכרים הוא פנאוי כישו עון הרעא מהשלימים
 יוצאים וכודים כד כן אל דב ווהו כשל דב
 דל אל ווהו ויהיה סודים יוצאים וטעם אל אמר

אמר חור ורומי אבל אבר ארס אפיץ נרומי ונחבולם
ינצאים נכודים אור סקק כרר 14 נרומי רלים רכר
גדר נרומי נעם הור שהשך היצאה וההרבורה
לשלים קלג לבל פכנ הנה שורש הלשון השבר
ורכנ השמושים כו. עפיונן שלן. והנה שלל פעול
שיקשר עם מה שורה על הפעול כאלו ראשו על
אגאו הסגין סהא נאנו נתן נרר נולדם מציה שיווד
על השגלים או עם הפעלים כמצעם הנה הפעל
הנה כל ספק מהותאים כמזאכלא אה. שקב אהר
אח יוספ. כמתן אה הורב. שקב אחי וחיו נכגין
ניחורנהו נישעמנהו. וילנהו. ויכרטה. כמחורגיה
מחורגים. והביאורם אל זה קרש. ועם השגלים
אורה קכור זאלה. יכמו לרם. נעלה עם שפם
נכמש להם יכור. כל אלה השגלים הם ינצאים וכן כל
מה שיומה לקי. ונהה הקשר כלל אישאו שיכוייר עם
הם כנודים. וכל השגלים הנודים כבטן הקל הנה
שבקו אל שיהיו ינצאים כבטן השגל זולת מה
למשפ. כגון ישיר איש. יקקין כארץ. עגורה מרשא
החפז לבטן. נישכעו ויטמאין. דבע לבי החיט וכו
מכרו. והנה כבו יצאו קצר חיונה. שראש כרם הסל
כיצאה והרבורה יחיו. אל שקי מישים. כאן

באין ובשאר חוללה כבוד. חוללה. דו"צא נשחח
 הלשון ק' עקב סוף טור. הלשון כל ידעב יוצא.
 ועליו השם חז"ל טקדים. וכן טקד. וקראתה
 עליו שר. ויקחם ששה עשר וכן לזה שידוע
 להם: ודע כי הקצת המודות כמעט קל כאשר
 ישרוש כס הכבוד כפי שיש לשל לא יבוקם לזכור
 כפי האמת ולזה הסמיכה כי אין הכלל באחד בין אלו
 ההיות וזה: וכן העייה כרב הקבו היה. וכן אין הכל
 כן רבין חטאית וכן שרשם הספ. וכן אין הכלל
 כן כשאל יקראו מלכא מסתבא סמוך חיל. וכן
 אין הכלל כן וזה היעב החומת. וכן ידעב כשאר
 וכן יזכר כל מה שידוע לזה. וכן הקורה היוצאת
 כמעט קל לא הערך לנפולטת ולשום. כפי שיש המשל
 קצת חילת כפי שיש חילת חסם. נהיטו ההרים
 ושכ ה' זכר אר שכולך. נהיטאני ארבע דבר. וכן ספר
 שיללה לזה: אבל שהשמש. נהחלקה הצור למעלה
 מהיציאה וההבטחה היא טבעה להם רצון למע
 החלק טבעה חלקים פועלים לא מהספורה
 כשל הלשון. אמנם החלקה הואשנה למנוח המשל
 היא הספורה וכוונתה להקל בהגשנה הקולית כדור
 כי לזה הכח החלוצים חש השלש פועלים שיונה

על המצוי סמעיך ועל המדבר כשרו וולתנה על כן
ראה לרוב מה שיקח אתה מן ארבעה אשר שאר
מהם אשר לעולם למהם המכה המכה למעלה המלך
יורג גדול והם והמשנה ארבעה אשר לא יתען פ
אם תגעה אתה והורה על השלשה כמות קצרים
ודעוהו בקצרים כפי מה שראה להסבולו והיה זה
ממנו המכילה נפלאה להקצב אל קצרו המטון ממנו
וכבר כתר כתר והמשך ארבעה חזן לפי שהם קטנה
כמעטם לכל ארבעה מופתיהן לקח לכל מוצא
אנה אתה היורג קלה כמעט וזה מאורעות
השנים לפיכך המעטם יולפי זה את הורג
המוטה היורג אתה המצאונם היתה על האונס
אנחנו מעשים אורה כמים ואים און כולן נישב
כי לך זה לא היתה הקלה במחולט במוצא ההוא כי
על הדרך אשר אנחנו מעשים אורה כור נים הדלע
קלה למטה וכן שם ההוא מלל ארבעה המ והסבר
לפי שהיא היורג קלה כמעט את הלק ממוצא
אשר הוא היורג קל שמוצאים ולא כפי מעט שר
ארבעה לל והסבר ואלם למה יור קצי אינה כמ
וקצרים כמכונן און הכסל וקצרים כשלענה הנה סוף
שום מאומה אם היה לך כזה מכה און אם היה הסכנה

סדר עין כח קדמוני בזה שהיא הברכה להקדיש
בתענית כשיע המעשים

הסכמה כרסן לפי מצאה סבה אחרת מכל שעל
 דרך האמה שיסמן שלמנו לא ישר כשעט שיהיה זה
 ללמד כי שמהו מוכר נלה לפני שמתן להחבר
 כשען מוכנ הכתובים עם שיה שגורע לזה העו מעש
 ימנע ^{כעוד} אלא מהשכל אורג שלמנו תכלתו
 מזה כן אומר בזה הלשון הקודש אשר העו מכלל
 כיוונן שלא על כן דבר כעקום וכלא סבה אלא שזה
 טעם נצחית לספרות כטעם האינוה העו צאור
 בזה הלשון ואלו שזה זה לפי הרחלסר העו
 כטעם הקדוים אשר רזינה שלתן האינוה הין
 וכבר כמה בזה ענין נפלא מורה על שלמנו הלשון
 העו נהחכמה שכן ככתיבה הוא והיא של המעשים
 העוים על הרענה סאה הם מהנמים על העו
 מהם אחר מהשלימים וזה למסונן מהמעו הקורה
 הוה וחולשתו וכי העו לקנה נדר כמו שגורע מדרו
 הכלל שהעו שלמנו מה שכתב מבר מה שהעו כס
 ולקו לא כתר להטת אל זה היתה שלמנו נהאינוה
 אשר העו בזה ואל ארו ארו כה הלך ועש חשיצא
 יוד עם עק עלי דין שט שחם וכלם נמים
 וכבר העו סכב מהכסלים ואלו לפי שהיה העו

הוא לא יתחבר. זה מה שמיט לך שאלתם מה
שמיט יתעב אלך. יתעב רב חסד זה הכח
אשר לא כפול כלום. זה אורח שאלתם
מה אלך לזה שמיט יתעב זה. וכן אמר חז"ל
כשיר יזקן העתה כפול להיות המשיח
שהם שהם משאר ואין לתקנות לקראת קדושת
חלקי חלקי חלקי עבר כי יונקם קדושה על
שנים אמרים ולרם כאלו האם בקפץ על אינה
המשיח כלום ותוקה. וכן כבר עם המשיח על
ההגדל מיר החורף אל געיה לקר והקיש על השאר
אמנם פתח פתחה כמה ולא כאלו סוף המשיח
כי הן האנשים בין מה שמיט ולה שאלתו הדבור
כאשר סוף המשיח על האדם כמה שאלתו הגדולה
מה שצנן פתחה כמה ולזה הכוונה היו יורה
שלמות מינה. וכן הפעל המורים על ההפסד
וההעדר לא העתם מה שמיט כי אם לא מיט
והחכמה המיט או החסדים או הכפלים אשר אל
אסף אדם כלו כקדוה המשיח יקש ידע
כלו מה מיט למה מיט לכך לקראת ידע נוקט
קלה רע רבים ונישאר עם הספרה שנתן שיש
מה המשיח לזה המשיח הלשון הזה רבו שיהיה לו

לג שיעור אכלו אין זה פניה שאני כותב . ונאמרו
 כרבה מזה רמז אל עב ההערה לטובא מן טעם
 שלא רקל כשנין זה נחשוק אורו רכז טעם כגון שו
 שיתשכן השעים הולתלס פיס הולתלס וכל
 חכמה שהיא חכמה על דתהאמיה ט טעם השפן
 זה הוא הקונטאעו שלטן יסכט היער גדולם מסונוו
 הורה נסער העטא ורעמליה שראני שיוכן כסור
 השם הולתלס ושאר העלוע הקולטים כשם כין
 שהם שארה נשם כן אורשם ושותם וולרם פי
 הם אמנם יורו למת האיה על שיעים אהים
 שיונים לא ושיא אורם המון הפילוסופים עם
 שגלך תקיהם : נכבר אמו הככ בזורה כי אלה
 השעים הם מלמדים קטר תסיה ליהי נהכיה
 בעצמנו הדאיה על זה ואין ספק כי אמר זה אחר
 האיה ט כולר זה לא יורו על רכז . נאמר כביצור .
 כשם הילפוט ואין ספק שזה השם העגום אצור
 לא ינוכר כן כפון שירע אלם בלקרט ופנה ה
 לבר המקורשים ככרוב כרעם נכבן גרל כיום כרעם
 אין השורבטה פית יד נפן וולג טעמן ההא נאישור
 שינה כש השען אצור אין לוגעה אלם רכז מושא
 נשם לזה שיקרא על שפן תיווכ הולתלס . הע

כבר אמר שזה הענין הוא מצד החיות ולא שהוא משכ
וה הענין תיכּהּ מלציאון אשר ענין לומר יצאון
עלון הפלסופים כמקיותם. ולפי מה שאחשנכּהּ הוא
הוא יבּ לענין יתר על המצודה ובעצמו כהשקפה
ישנכּהּ הילוך העולם שמימע נעבד לעמם משיח ישיח
אומר למה שירצה אם לפי מה שהוא כפי הסדר
הטבעי כהורדו המעק נכפעה חמולס והרעה
להם אנלעה שהוא נעמד כפי הטבע פאנכּהּ המטה
נמש ועפידו השלט כנכפעה ויקראו אלה אותה
ולומרם והענין זה איחשך שונכּהּ אלא מצד
הנבואה והשקפה נאנשך מצד הקש. ולפי הענין
הוא לבדו נאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב כל שרי ושרי ה לא נכפעה להם ירצה מה
אנשך מצד זה השם אשר כּ יתרש העביא אומר
ולומרם כּ האביר לא החמ לערוך וזו אלא מה
שיונה על ענין תיכּהּ הלציאון לפרצי זה כבר הושך
להם כּיון אשר ויקרא כּסם ה ל עלם כּ השיחה
מצד שהעל עלם מנהיג ונכפעה מצד תיכּהּ
מציאון. והנה מצד זה שיונה על תיכּהּ מציאון הוא
ליוה שם העצם ולפי זה שיונה על הענין אשר
כהשקפה מצד החירה ישנכּהּ הילוך העולם משונכּהּ

פיך על הקדמונה שגוא לאע להקדמונה
ברעיקי של הכשיע

משועבר לבטא משיח יקרא גואר כי הראויים כלם
הם שפיר נאמרים כלן שקרם ולא כן אע"ל ש
שפיר נהנה כסם הוה יתרוש כעולם אגור נאמרי
וכי נכב עג נאמין ספק כי האמר יכען זה השם
אהוא שם העצם נק זה השם הוא הרצון לא ירעו
ע"ל. נכב הבארו זה נהנה כהכרה השאג כח
זה השם האמר וההכרה הכרמית לבטא נאמ
שהמקום מלם אלם ולא נקחמג ולא נקחמג ינושל
ה שמה נאם מונח ה"ש. וההכרה השויה פאטע
היסרה נאמין כל אחר מוכן לה. ולפני זה נקרא שם
המשוה המלכה ה' עקמ. נורס פתיה הרואר
אשר כם יצק קרוש. של עמין ספק כסל זה לא
עלם מהרוב נכב רען אלן כמה שאר זה השם
המשוה כעצם שאמר זה השם העצם כי כו
יכא עצם השם ניטלמן וכי הוא שלט על העטע
נהנה האושר על חרונן לעלם נעל בהוטה נהרסר
מטהרה המורה ולמנה השען והכרה המקום והוט
והיחודה העטעו עפן עה שאמר אשר לא יחכר כן אלם
כמקרט נכרש ה' המקורשים ככוסר כהעם וכהן מרל
כנס הכוס כיוש העבורה ההס' להינה חקע שלמו

ההכנה אל קבלת הכת הנה אשר הוא ספר קיום האוהבה
בדרך המושג והפלא לא כפי הסדר הטבעי והטעם
והמעשה. והנה כפי ההבאר בזה שלט בהסודות
העצומים הכת המורה כפי הלשון המקורית ועל
יושא מצד המורה ענינים רבים כמנוסח הכת
המלאכה כמורה השלמה ונה כהשגת האמתים
כמצד והשעלים אשר כאן כמורה ונבר כרב
הרב לזה מה שהוא הכתו לכתם באורתי הרמה
ולתקנות כפי ענינים נלאים נסודות עלמים
כמורה הספירה והרמה לזה בזה שלט אנה.
אשר המורה אשר כאן כמורה האתים אשר
המורה מצד המורה ונס ושמע הרמה יבאנו
במקורותיה מה מצד הכת המורה כפי מה שאמר
ששטנו. ונולד זה מצד שכל כלל המורה והנה
כפי יסוד מצד שהיית מן המורה שהיא יורג עליון
להקדוק את הכת סוד העיון הביא אליו. ואמר
זה נביא לתורה כפי השעלים אשר למר לא כפי
הסוד המסודר את ההיון נביא ששה אנו ר'
דור קדמי כי הסוד הוא כלל מוסכם לזה שעל
העיון מצד השעלים ונה כי הוא העת הטבע

סדר מן סדקויו כלה שהיה ראוי לפרקו
כמלקה כשיה הפעלים

הנשאל אחר השאל קל למה שחשכ אורו כגלגל שנוג
וכי הוא לש רעבן כמלקה שלא הנוכר שם שנוג
לשאל קל. ועל דרך זה סדר שנוג שלא הנוכר שנוג
אחר שנוג הדגש והוספת אחר השנוג. וכבר הרבא
טעמו כהשגך אצרה הנשאל והשנוג עליו כנה שיקרס
ועם כל זה הוא בלע איסורו שיהיה הנשאל שנוג לשאל
לשאל קל. ושלא הנוכר שנוג לשאל קל הוא טען שנוג
כמו שהנח לפיכך הדגש. וכבר כבד זה כביאור החכם
זיננה כהשגך בארש יער וקל לשונם. וכע כלה שהיה
כמו זה הכנין לא יהיה כבוכ הלוקומוזי כי אם מונע
כמילתו שנוקץ בין מה שיהיה לן הקל בין מה שיהיה
מן הכבר אשר לן הקל כמו כי ארמון נשש. הארון שר
נבוכ. ולקח להם קלה. לן לקח הקל. וכן ונחמזין
לא וננה לן ונה הקל. ועור אשר שבר כה לן עבר
הקל. ושמו שפלוטו ולא ראו לן רנה הקל. ואם
הכבר שהוא על לשאל שנוג המנוקדש כניעם יהיה שנה
לוק הטלח לן הקל. ואם ככל נמושי כאלה שהוא לן
כאל יבאל כסאל הספר. יאושד בארץ לן ואשר לן
ארבס ענף. והרר רנה שייך החכם זינר קעתי ה
יהאמה כניעין זה על ק. רנה לפרס חכור אחר

עסכים למה שהרבאי לעכבם : וזה ס' אסדר —
פיעל הדגש אחר הקל ואסדר נפעל עם הרמטל
ופיעל עם הפעל . ויהי הדין טוחן לכתוב ראשונה
כפיין נפעל והרמטל אחיין לפי שהם פזורים על
הפעל כאלו פנה שהנאצאהם ינדא ואחר פועל
ונפעל והפעל להיות מורכב להורו על הפועל
כאחזעי כפון שהרבאי פ' זה לעולה אכל לפי
שכא כמרה השלמה השפוש כבעין פעל קל
ראשון כאחרו כראשית ככא הארץ היה נעלמן
ראיה להקדמיו . ואחריו פיעל הדגש כי מ' ככרוב
לכחשר על סג' המים . ויהי סדרו הכפויים לפי זה .
פעל קל . פיעל הדגש . הפעל . פועל . והקדמיו
הפעל לפועל כי כפון השפוש ככרוב הפועל
וזה כי סג' השפוש ככרוב אחר פיעל הדגש ס'
כאחרו ויכל להים אחר נפעל והפעל והקדמיו
נפעל לרוב שפושון וזה שרוב ככרוב אחר —
הלבוש השפוש והארץ כהכראס . וזה כסודו —
כפיין כפיין אל אסנו מרוך מדיך הראשונים רכוב
כסוד העוכרים ראשונה ואחר שיער הפועל —
והפעלם לל' כפיין ואחר הפקודו ואחר הפזויין א'
ואחרונה יסגו הפזורים וזה כפי העיין האחר

האמר לא היה חני לפעל המקורו וצדקה הפעלים
 וכפעלים עם כענין הפעלים כי חיים פעלים
 שיצוק עליהם וירד הפעל אל כל מי שצדק אורח
 היושנים לברמים לכענין הפעלים אשר יחסו
 אורח אלהם כקלנו ורצונו חסמה לה סדרו
 אורח עם הכענין ויחסו עליהם נהרן עמהם
 ולפי שהפעל מורכב מזה עבר והעבר והפעל
 פעול למען העבר לכן סדרתו בין העכרים והעני
 סמיך לערבים כי לא יכל יעל דונו יחס כי אם
 על הענין ועם הפעל שהיא היתור כחצו כאלו
 הוא היתור אשר עליו יסכים ולכן כל הפעלים והא
 שורש וההתלה להם וסוד בערבים אמעל יפעל
 הפעל לפי שהם פעל השורש עם הוספת א"ת כפי
 סודם כלפי כיהא והם פעלים לחיד ואחד פעל
 פעל הפעל שהם פעלים לרבים חזקים לשלש שוכר
 ואחר הפעל כחוסר א"ת על השורש ואחר
 הפעל כחוסר א"ת ואחר הפעל כחוסר
 שלש והסבה כסוד העכרים כבר הרבצו וסודו
 האחרים שהם קלה והוא ענין לכוננו כענין
 הפרק הנעשה ענין כענין פעל ק"ו פעל

פעלה מעלה וכו' . להיות כעור הקצור לא ארמית
 הרעו כענה הכלל להתלמד שמוש הכנייה אל
 ען דמיונים לבר עלה ליה שפלא מחלקי הפענ
 ככרב וזהו גמא כעלה הכלל הם אשר יודים
 המזקוקים הם גם נהיה הרמיונים אומי מה שיחא
 זי מהם ככרב ורצע כור לא שא ינהג מעלה הכנו
 כפי השושים המותים כמראה או לא מה שינהג מהו
 הכרוב אל שהוא איך כפי מה שיחייב איתו ההקש כפי
 שורשי החסיה האג כי הורע ככר יוסן על שני כעס
 אורז מההקטה אורז מהשמוש והמשל כי אמר וכו'
 העטר אהן שיה לישע ניהן לך הנהים אם הן עכנו
 הדין ככל אלה כסרי או למד כפי ההקש כי הוא מחייב
 הורה הדין כעבר מיל כי חסדי הסא שביא עין זה
 רכס יניא אלן . נירד ישול מאלגים . וכן קעביד מן
 אל ואתו . ניאל למס . יאתו כענכ סב . וההקש יחייב
 הורה על דרך נעה האור . ולא נאסוק . ניאסוק יוסה
 נהג נה כל אימור מהשמוש אל מההקש . ט
 אמש אחר ואתמ ען לך נעאה כסר כעבר הדין
 הוא כפי ההקש אל שהעור מהשמוש והמהג . וכבר
 כרב ליה חכס זינה נהיה הרמיונים שאהן יהיו

יהיו כאונן שהיו זהם אמנו התלכ האענש כל כח
 סננים המצרים כנה שימצא זהם ככנן כנן ואמתי
 בקל ונבר קדוה הספר כנה שנקרא הכנן הנה קל
 והוא נמצא סעמיהם וכנחם על שני פעם מיעל המצ
 קדוה והעין סעמיהם ומיעל העין כדויה תפסן כנה
 יעקב כן וקל יצחק מילא אג המצאן אמנם כדויה
 שהעין סעמיהם המ על הרוב למען הנה קדוה עה
 כהעמיה סעמיהם וספר סמך וכבר תעמיה לא עמיה
 וכמועל למס לא ישכ וכנול העמיה סמט אג ינה
 ער נחמיהם נירח עמיה קנח ודי אשר ומה ינה
 מנח כנני המ שנה ינה אונן שלש להשעמיה לענן
 זה והע לא ינה ינסה ינח סל עמיה יקושק
 ואמנם הסמיה המקקיה על שהאוננים האלה
 הם למעל קל לפי שניאמיה להם זה לנולג מהכעמיה
 כי הם להשעמיה הקל למס אג עמיה הנה הקל
 וכבר הרבנות עם שהתלך הנה בלג מנח כלמה
 שינה מנח השם וול קרע העמיה וסמיהם
 הסמיהם העמיהם שוכו מנח למנח עה שוכה
 למעל העין סעמיהם וקרה העמיהם וז אג ונולג ינה
 החמיהם ינולגו מיה כן וקרה אמך וקרה ושכנה

חפשה דרקה ומטע זה לא יש מהם כעין שייחתי
כעין מעל קל או מעל קל העץ צויה ושען מהם
סגים לעל קל דשער הסעלים או הפעלים נעט
על דרך העפפים ומארה יכל יכלס יכלה או ס
יכל ומטע זה אדול מכלה יכל כביכול ראש כמו
כנקה כי לקחו יכל שם המעלה והמעט למעלה
העץ מעלה כשיכא כהמורה יהיה על רעיון מעל
העץ צויה מה גורכ לעון יתק ולשום לתבס
רקה וציהורה ובי שתינ באריות וברו יתן מעל
העץ צויה עם שוכו לעיון מעלה כמורה לעיון
דמיה כשיכא כהמורה יתק לתוסט וכמו עלה הכה
ומהר נאמו שהרבארו הפעם לעל קל מה ארץ ו
רעיונים להכרכ לעל מה שכא שכען זה דכלה שאר
לעל על מה זה יורה כל מה שכא כשאו זה הכעין
לפי שכבר הרבארו למה שרד עם מהוא כעס
ומרש אל הכ לא אעל כמו שאתה לעינה כללס
על זה כמו שעשו כל העוקקים כי מוש הרבונתו
השנים בעור על הרעיונים והמשל כשעין הרעיון
לתי הסא מכעין הרעש והרורה עלן כהרוד יוסר
הנה כבו רעיון כי כרע להסוף הנה האוכ היור נאן כען

כסיון הוה גרם ששוקה ללן על סוג וסוג רוב
 לשם כלל להרמונים ארבעה עשר זמן זמן כראוי
 הוציאו כזה ולכן זמן הרמונים כפי מה שיהיה ..
 הרמיון לעולם להשלים . מן שנה מקרה
 האין לא קרע . שורה רחב ה' ולא משנה
 עקו וזכו כחג יורה . ולא שמשן זכר אר
 הורה זכר יושלם . כורה סוג . לאשר חזק כלה
 שאות השלש סוקר עין . השן חיש . הסעמים
 כה . שלמים זה הורה . שומע אר יושלם
 וחולסר היא . רוחמי כחב . שורה היו קליט ..
 שאות המעולם . לזעק שני . עמין כארץ .
 כחכים ארם . ויין עגשים . אלה ה' כחם
 אשה עורה . יטור כורה . תלודוק כורה . המוקר
 על פנים למחכים . של ארבע אתי ..
 לעין רמז . זכור אלה . לתן שום . עגש יעש .
 רמז יעש . ויין לריוס הרב . וכה' על כל פנים
 מרחם של ארבע וכן תעש לרעה . לזרעה
 למש . ושמה שום . לכתקל קלש קרש . החמתעפ
 למלה עלן . ועם הכיים עד מודתו . לרעה רב
 היא . לרעה אר ה' . העין שאר . משנה וערה ומחנה

ס.נא

הם מקדשה לט שכחו על הכותש. ועם המס ען
כאוכך מולרה. נאישד הועג שם על משקל מוכן.
ינס מיי כוג המגין באסכר נכנוייך. עמור מנגל
כשומעם צר הקים. לשמור כוכ. כמכס צר
למורה. כיום כתי. כישיר. נאמשוכ. כ. למי שהר
המקור למל השמה. נישך עלן מרד השם לא גור
המשל על כן כאן אמע השמש כנכל אלה השם.
כי אנשי הלשון מנדים השמש כהרבעה ולא
ישו כן סצור כמנו שכר. ח"ע כפרט נישומע יתר.
ועם שומד זה כצור כע צרפ אמל הקדוה.
כולל ולא יור כשמוק המשלם לבד. וגם שהמקור
להנוג על הרוב הרחלף שמושו כאן כוכל אלה
השם הנהחלפיה. הקצין. על מנס להחלפיה
שלם לך שמה ישל. וכאז שלמה הנער
שכר עגל וכו' ה. שפר הסיר. וכאז נכר ל ש
שמה וכו' זכור מה יום. שער צר חרל. וועלרה
יש ה שמה ה סמה. שמה למב. כמז ארז הכנה
וסמה. שמה רפילת. ה. הלום חנופה שטנו ר
חרט כחקו מעלה. כי שין המשל ונוע מירדון
הרמות. שחזו כער. וכחשך משט. מוכן מאר.

לאר יוכרעצקה שארו עלונו למן שכרו התרשים
 שבעה הרמיהו רמיהו מהל קולך כי שן הסעל
 גמטה שמש כר סרתי ל גלגל שלי שמיני ועלן
 השן תנוסה קרתי וגו' וכרעצדה על הלכמן וסעך
 קסווי מאל באוב תמרה סקיס ססורה שלעגה
 שים .. והעצירים ארתן כקיון נאצבע סגור
 וכה' אשמה רתי וכמתך אש
 משקטה נאכיתה נאשקלה להם נאשעעם אתר קרתי
 שן הסעל ככל אלה תעוסה נוסטר גושג ניוסר
 ימי נעשוכ שן הסעל סקך יככץ און יהמך
 רכי נסל חולם זה רכנו ישוכ מתך סקך אל התק
 גלגל כי הכוכ על נרברג לקס להם נטעה ר
 דור ששם ככל אלה מה רמעל כן כי האירה הוא
 כאה על רמיון אמעל נסן טעה כמה ערף לן כי העו
 סגור נסן העו כעל הגוסה ערף לן חר קאץ ותר
 סר יסקס אר ערף קחץ מה טרף לן סרף לא שרל
 אורם וכה' שמשנה לה כפס וכרעצדה סגור קהרם
 ישאנעו יסל ימי כפגע מררה ילכסו וכטן יקסרוון
 שאנעו השמשן וכטן עקב השמשן נקרוכסן אל
 וכרעצדה אל המדנאן מיעגע השלדו נכטן כבוליהו

רבושין. נאור האבן רחמו לטעה אטבין תשלמו.
הכבד העבודה. תשען ספיתיה. ושב התולס שורק
כאמר חטב השפורס. לגטן רבני. אין תשקוטו.
וכתתך והשחי. אהם. וכשורק לא העבורי מנה.
נאישאר היקר לזורי לעבור הארץ. וכרעבודה אל
הבלי. כשה שלמתי השמי. וכתן וכסה הרבקיין
לא הקסלנה. נשעט ובוהים השמלה. ככל רלורבין
השכונה. חסך טן כאה עם הרוש ושא הסועל
דוטה של פנים להמלפס. ואשען לדי. ואהודה
ארישקב האלק שמה. אל התוש. נילאמ כנה
הורה. יהנס ולא יכנס. וכן רגיו אנה האיתנה סס
סמלה אם הפא סמלה. וכפנה כשהיא שמה היענו
שוען. רענון לפני. טבור אלה. ויחלען חלם.
וכעה הפא אול יחסרון. וישקכט זה סעגיים. רש אע
וישקשיב בעדנה נא. והנה נחלקם רור ודורק עם
שפא הסעל קמוצה הוא לכנין זה פ היע סמלה
וינך האיתנה כעעל צמיה וכחאה הכני. וכסמל
האיתנה וט הפא ואהודהו כציקלה. ער אשו יאשו.
ולא לנאה ומחורהו. חת יחרו האיים. ורגיו ה
כרפא כשהען רמשה. ויחלען לענו. ויחטבו כל פנים
לכה ונעמה וכאה ינך האיתנה ככנין זה חקום האין

הה"ן נישנה הפרוץ. מאי יענונה. נישנה ככעין
 וסגל הזכרים לתקוה. רמז ק"ד. כי יצאו שילה.
 על המערכ על הבטח. וקראו עשוע. וכן כמעל
 זה ה"ן קמוצה לקום ט"ן וה"א כי טן הלבשה כע"ה
 ה"לך. הנה שבו באו הנה שבאו הדמונים לכל
 חלקי כע"י פעל קל הוא על השלמות. שורן ע"ה
 דמיונים. למה שבו מצינו כע"י ומסנון והכפל נוה
 שיצא מצינו ככוכב מהמטה ושנים סודים הנכונים
 ואיני מצינו שיצא כי כוונתו למי יוצאן כולם כסג
 כיון שגודלן שלמים ודס כי לביתו הקצור יספיק
 כהכא הקצה מהם כפי שירבץ ויסר כע"י שאינה
 מאה ביטון. נאמן המעל לכל אחר כע"י שיורג
 ח"ך ראוי שצ"י הכעין וכריך הוא חלק מיה
 שאעשה לשאר הכע"י. חרמיון לבי הסא שהי
 חלק העוכרים אלה אמר. ל. אלה ישי.
 אמון שבע. אלה שוא אם אמר. ואסרה אמר.
 ח"ך אחר. שמות המעל. אורה. אונה. אמור.
 ויכרה. אורה. שמות המעל.
 אמור כרה"י. אמורים כו"קיס. האמר
 אהוב. לא אמור. המקור. אמור אמר. אמר.

ס"ו

משה לאמר ובעד האלף לאם לאם אספק יאמר
 וכבתי ימן אמרך באמריכם שמתן כאלהם מלחם
 העיון חלוק חרב אה אשר רבצו וכהא אספק
 לו אפל רשם אמר לו העתידים
 ואותו כפולקט ואול ליל אאספק
 יעקב וכהא מוסס הצלחה ויארה כמתן ויאמר
 אה רבא האלף עה לא האכל יאכל כעך ופי
 הצמיר האשם שופרון מה הולני אול האכל האמותה
 לה האמותך לזניגה ולעשא הולנו כי יוכל
 ערקים והואק כמנוס אפין הדמיון למי הפח
 אהיא יזר העוכרים אול על שט מעס מעל
 נשמל ה כבאני יעץ ולא יכל יוסר
 הארץ יסור פי יעטי קושרה לך אשר יומו וכא
 היום רך חסר יזר וצקון לש דב ועס טן הלא יועץ
 אפ יסטא וקאולה ויקר חלביים נשמות
 בשעלם יתר אור וכתוק התי יוסיק מולך
 יועצים נהיא יושבי וישנה על לואר המקור
 על מעס לוחלפים יוע רבד ככס
 קצורה לרש כיה לשר כבער טו ינשר הים
 מדרה מצריגה הינאון על מעס לחלפים ווס
 יצק וכהא יס נרוס ינשר וכלא יזר וכר

וכבר כא כול
 סימן

דבר כרה רעה חמוה לבה ארמ . יך לעס . עלה רח
ררו שורה . טומא עבה . אה"כ יהורה שהוא פלו עבה
כח שכו רר . נשכי . . . העתידים על פנים לבחלם
לא אונל . ים כי אלק . וכהא אורה נא
אלה ל אל הקדושים נהאך ספגה נן כח עסרים
וכבגי ככנס אכר^{כטריס} לא יור ויבג ה להיס . נוקן יתן
ויצק שחן לגרע וכהא טרה נא . כי ישט וכפן
יכלן שח . לא טשכ לבח . לגמן לא רשכי וכהשח
ורבנה ששט . נהכלוה רשעה . הרמיון לתן
הטעל שהיא נאן . העכרים טא
כסודיה וכבנין^{מ"ב} קלוט כנוכ להורו
עלהת ולא חן . כי מים טרומ נאול הנא חטעל הכפל
וככה נכמה טא הטעל כח לגע טפלג קוודי
וכמה טכ ל יוש קוודי ושור מים שחא חול
חול . וכחולס כושור לעאול סרו לחר . טומא אנהל
לוח כל האטוים . קורם נכוא חאיר טא חטי טרומ
כי היא חיו קורם על דחיון טעלרם . נעבקה רחטע
הפן למא למה טלע קלה אלמה . רוכי וכצג נכאן
טלס ולעל . נקנץ ולכר הוכוים נהקטנ אצ
כמעט לכה טכרה . שחן אורו כבור ישנו הש

סימן

ולרע וקמוצים . שמות הטעם העשש
 והמגשים אכיס מוכים השעם טוכה
 חמה כרה טאכבירה . לעור כפך . שמות
 הסעולים טע לב לפיר טא כו . סל מול
 טעלה סורי הדמן כי הוא טאוכר סוריס . לענה
 טעלה היגה טולה . המקור טוכא טוכ קוס
 קומו . נטענק לא טספ קוס . תול רמול .
 העיוויין גוי טאכץ נכהא סורה טכ טה . גרו טס
 קווי טע . טוכה טעק . העתידים
 טה אקוס נכהא אקוזה . תילט יטכ
 אל . טוכ רך וטלס . דער ויטס . הקוס ריטס
 וכתולס וטאכ ורבתל . מנה טווי . נכהא וטוכ
 גיטינה . ימר כר . טלס רטוכ . נכתן אס טוכ
 רטוכן . תול . השני מנאש אטיה . רטוכה
 לקומו . וכתולס וכתסין ה'א רטוכן לקומו .

הדמיון לנחי העין
הלמד שהיא אלק

העוברים על שט טעם לטאח מלא אה
 המשן . יוס קוואר . כנארה לטחיה
 מלאה משט . טאיה . קוואר שס . קוואר רור .
 אשר מלאה . וטא מלאה הינה . נכתן מנאס ה'א קוואר

וקראו ארבע קראו לאם וכלם הולך כמכתב
 ונעדרו כאלו רבך ונשן אב סלמה נשמות השעל
 ונלוצא אתי קוראים אל ה' חומתם למול
 האלק בלא מונע כשעה נמשמש העב כאלוצא
 שלם וכנת האלק כקראה אין כשעה מונע
 נשמות השעלם את קראו יאמן הקוראים
 המקור לבה מוצא וכלא ה' ה' ה' ה' ה' ה'

וכה' וכלאור היום הצוויין
 נקראו כן קראו לך קראו לו למשמו עם
 ה' ש' הקש העתידים אחזא וכש' ה' אקרא
 והם לקום אלך אפסא משופרם וכה'
 ואקראה מששמו ואקראה לך מי ימצא ולא הטא
 קש ונחטא וימצאו קשה וכרעודה ליען ימצאו
 הקנאו ארם הוצא ירך הקראי אויש כי הקראה

הדמיון לנחי הלמד שהיא

ה' ה'

העעכרים ובה סגנו בלה למנום וכה ששירה
 משמער כטה כיה וכל ואלך מקום
 ה' ונצאו ארבע סמ אל נעם ה' מסין כן כלם
 חויהם נפמן יקום לם שאין העבר ולעמוד חיי
 וגר יהודה וכיור מסי עשי לכל אשר עשי מאר

נא יוד

ש.י.ר.ב. ה.ל.ם. ו.ק.ו.ס. ט.ן. .ש.מ.ו.ו.ת. ה.ס.ע.ל.ם. ע.ע.ה.
א.ו.ר. ע.ל.ם. ו.י.ו.ר.ם. א.ס.ר.ב. ע.ש.ה. ו.כ.י.ע.
כ.ע.ו.י.ה. ל.ל. ו.ו.ה. .ש.מ.ו.ו.ת. ה.ס.ע.ל.ם. כ.ו.י. א.ו.ב.
ל.ק.ו.נ.א. ל.ש.מ.י.ם. ס.ז.מ.י.ו. ח.י.כ. ה.כ.ו.ק.ו.ר. ע.
פ.נ.ם. מ.ר.מ.ל.פ.י.ם. ע.ל.ה. ע.ל.ה. ו.א.ה. מ.ע.ן.

ל.ר.ע.ה. כ.ל.ע.ם. ר.א.ו.ר. כ.ס.ר. ו.ו.א.ה. ט.ו.כ. ה.י.צ.ו.ו.ן.
ר.ב.ה. י.א. ה. ע.ל.ו.ה. ו.נ.ל.ע.ל. ה.כ.ל.ה. כ.ב.
א.ל.ם. ח.ל.פ. כ.ל.ע.ט. ח.ב. פ.נ.ו.י. ל.ע.ה. ו.ח.ל.ע.ל. ה.כ.ב.
ה.מ.ט.מ.ח. א.נ.י.ו.ע. ל.ק.ו.ס. ה.א. כ.ר.ו.י. ל.כ. ע.ב.י. ע.ל.
ש.א.ו.ל. כ.ב.י.ה. .ה.ע.ת.ר.י.ם. ח.ט.ה. ל. ו.ל.א. ה.א. ו.א.מ.ן.
ו.א.ר.ד. ו.א.ע.ש. ל.ע.ט.ן. ש.א.י. י.ג.ל.ה. מ.ע.ל.
א.ד.כ.ו.ה.ו. ו.ל.א.ה.א. ו.י.ס.ן. ו.י.ד. ל.א. ו.ע.ל.ה. ה.ע.ה. ו.כ.ל.
ה.א. א.ל. ה.כ.ן. ע.ה.ש. ז.ר.כ. ו.א.ל. ה.א.ח. ח.ס.ר. ו.י.ו.ר. מ.ק.ו.ס.
ה.א. א.ל. ה.א.ח. ע.ע.ה. כ.ה.ר.ה. ו.ש.ו.כ.י. ה. י.ל.א. ו.כ.ת.ן. פ.ה.
י.ש.ו.ן. ו.כ.י.ע. כ.ל.ם. י.ל.ו.ן. כ.ל.כ.נ.ע.ץ. ח.ס.י.ן. ל.א. ה.ע.ש.ו.
ו.כ.ת.ן. ל.א. ה.ע.ש.ן. ט. ו.כ.י.ע. א.ם. ה.ב.ע.ץ. כ.ב.ה. ר.ב.ה. ו.ל.א.
ה.א. ו.ה.א. כ.כ.י.ן. ש.נ.י.ט. ה.י. ה.ע.נ.י. ע.ר.י. ו.ה.ו.ע.ה. כ.א.ז.ר.ם.
ו.ר.ע. כ.י. כ.ה. ה.ס.ו.ר. י.כ.א.ן. ה.ע.נ.ר.י.ם. כ.ס. ה.י.ו.ר. ע.ה.ר.
ה.ל.ע.ו. ו.ע.ל. מ.ע.י.ה. ל.ר.מ.ל.פ.י.ם. כ.י.ל.ה.ם. ל.ה. ש.י.כ.א. ס.י.מ.ן.
ה.ט.ו.ר.י.ם. ק.ו.ו. ת.י.ו.ך. ו.כ.ה.ם. כ.י.ו.ר.י. ו.ו.ה.ם. כ.פ.ת. ו.ל.
י.כ.ל. ר.ח.ר. ע.ה. ו.ר.א.ת.ן. כ.כ.י.ן. ש.ט.ט. ו.כ.א.ש.ר. ה.י.ו.ר.

וכלא הא שארה היושאל .. המקור לעומ שפג

דור לנאה אורה יצא וצא כצאה מה

השור .. הענווין יכא צנה יכאו אצמא צא

מן הרכה .. צאו ההר ופרעציה לאסוכים

צאו .. צאו לך סבוכי .. צאית וראת .. העתידים

על שט פניס זחלת וצירא יצא טא

אכז ועמי אל הים אל הבא לכיכ נצוא טא ניצאו

שלצרים ופרעציה מכיכ שכם ניצאו אל הרצון

לא הרצא לעצוקי הצני אל הרצא רלש ורצאנ

כל השנים והרצאן המיליטי

הרמיון לעמי הנא והלמד

שהן יוד והיא

העוכרים ויעה כר אשו יריד ייס שניצ

מה יש .. שמות הפעלים ויוו

האנוסים המקור לרנו כאו אופל

הצוני ירהניע העתידים ויה כגול

היע האונה כאנא והשיטה

כחונך ניש כגאר מאר ויוו המוניס ..

הרמיון לעמי העין והלמד

שהם וא אלף

העוכרים כא שכת ונא אל הכרעס יעש טא

העוכרים ופרעציה ילך איהן למלכה כא כממש איה נאכא וקח השאגם
לרשם יקח כאו יסא .. לכל נוצה מוכר ופ כי שאלה הוב נובח לטעו
ללך הפעל לבד וכן נאכא יכא לטעו הליך זה טאו זה

ולא טאה כממש נישך
ומיט שט לבו שלא תאמא
ככל המקרא את הילך
נקודה כשעל נב כפוך
הרובה על כספו המושע
דל התיק הדאני להיות
כיע האיהן בילך נישך
עם המעשה ההא מן יתי
אנו התיק מן יסי שהיא
כאה כמן האין מן יצא
נשאו התיק הדאני להיות
כיע האיהן רבע ההיא
והלעי נכאט שהיא כאני
לחוק רמו ההא נתיק
שאו רמו הילך האיהן
וכיע האחתה ער
כממש ככל מקום ותלה
הוא כיע כסוף ותיק
האיהן כמאה כממשן
שעל לוי יתי יתי זה איה
וקחי נשלה ויהא נל
דאני להיות ויקח
וכפולס ההא לה כמ
למי ויהא נשא ויה
כאלף כמ נישך לט
שעין דכר הלך להיות
נקודה טאט כמבא כסוף
כממש כממש הילך
וכמחנך הדגול זכרם
איה איה לט כרעס
כמי שלא ירבו כמל
ויה דונבא וצוק ירה
כיס כע שש כולה יראו
צריחן שהכס האלי להסי
כיט וכן יצאו טאו
לן פאכ כמ משפט יכא
לדגור כיומן הצני יראו
כממש ופרעציה ילך איהן
לרשם יקח כאו יסא .. לכל נוצה מוכר ופ כי שאלה הוב נובח לטעו
ללך הפעל לבד וכן נאכא יכא לטעו הליך זה טאו זה

סאנז להקור לך וכאן אלך. לבלתי פאן בארם אלך ופאן
 אלך כי על יום טוב כגן .. נאמורה השעלים הנג
 כאן וללה באים ב"ה פאה לא באור
 המוקור ונא פוא .. הצווי פא אלך משך פאן פא
 כאן שכה .. העתידים אכא אלך
 ונה"א נאמרה אלה .. כא רבון וכבוע
 אלך הבא נבא הער כי פכאן כי הפאן והבא כג
 שכה ונה"א נקרב ונבאה ונעם הנגני שכה ההא
 הואר ה"ן רפה לא הבארך עוכה הבגתי האור
 נאלא כפי ההרז בלהר ונבאה ונבאה נהר טהר
 ולא נבאה מזה הסוף ככהכבי אם שנים נהם השע
 הטכר ושונש קוא כמשר קוא לשי רעה האורן דים
 אכל אולך שונשן קיא נהר שיכנו סקיאן וזאם לא
 נבאה מתי העין עלולך שרן ינר נאלך חיהר ט
 ככהכבי הנה שרן הטא אביה אורה שונשן טא ..

הדמיון לנתי העין והלמד שהם
ינר והוא

העבר נאילת חיה נתיי וככוי חין לין האנשים
 נתייה נפשי המוקור נע חיה חיה
 יחיה העתידים כי אמה נוכענע
 הרוב טא ה"א לנר השע יתי האלך וכהטענה

כמוקניתי ונתתי כונן לא גמולה. הדדוקן למסרי הסג
 שהיא טען או לקוד ויחזק ה. נורבס לקח זבלא שגל
 קח של מים רבים. קחם על זרועותיו. נאמן אשה
 היה לא נאמן. ונאנה תרכ. שך נרבות לקח
 שמות המעלים. מיני האנה. הכרס למטכיס
 נמרה אה הכמחיס. שמות המעלים

נהשאר ורנצור ונצורה לב. ונצורה
 ולא ידעב. חמקור על שם מהמלפס מנצ
 אלן. עגלש. און ז ינה ט לנא הט'יה
 דגשה. לבלה קתר מנסי. ניה כננע. ונאנא הנן
 קתר כספ. הצנויך על שם מהמלפס. צנור
 לב. ונאנא. ודגש נצרה על דל שפתי קח
 לב. ונאנא לקח מ. יב כהיס. נאן עלמ נאנה
 ונאנה נא מנע כננע. ונאנא נאנה נא. נא הלוא קחו
 לב. נגשו הלמס. נאן נא. העתידים על שם
 מהמלפס ולא אהגש. ונאנא. אשקה נא
 השן חנננה. הישנע לעלס. כיקח. לא הקוס ולא
 נאנא. נאנה נאנה נאנא. נאנא נאנא לב רע אמתו
 ונאנא כפי הקרס נאנה מנעו. ניסע ליסכנ. נא
 נאנה נאנא. נאנא וכבירב. נאנא נאנא נאנא
 הכרס. אער רננו לה לפי קנאנא כספ מרנניך

לזנייך כעצמך יתקבץ אשך וקבץ וס למה
וקבץ צמורה עזר האש שמה הצורה וכלא
הא וקבץ השפתה

הדמיון לחסרי הטע והלמד

ועקרא חסרי הקצוות

השכרים נתן אברהם אלה לזניאין וכהא
וערה לי רבה לי וכוה וכלקור
מאמר וזו המילה פסוק הקצוה נקרא לו ולא
נתן נתן יר תסך נתן ולא נתן נתן נתן
למה הם נאם הסגל נתן למה שמונה
הפעולה הכי נתן לך נתן נתן
המקור של פעם להחליט אהל זה לנתן שם
ונתן אורג אשר רבה השתדלים און
לך וכהא וארה אל כריה יון ה
נתן לי נתן להם ונאמט נתן כפיה וכהא ונהר
לך וס לא יהם רהם לך וכהעלה ענפוס
רהם נתן הוטהיה אל רהם

הדמיון לחסרי הטע ונחי
הלמד שוהיא הלא

מעובדים טעם לשכר שויהיפוינת ושויהידי

ולא יבא שם וכבוד שני קל . שמות השמים
שמה שמים . ואלך ה' אשך לו נשא ארם
שמים . שמות השמים קיה שני . כונונו
שניה שנייה . זיוון . המקור של
שנה היום . השתדלים יזה לדמה
וכחסיין ה' וין לדמה אל הט וטין
ניזכ עקום ה' לבך רשי . אם רעה משני . וכבר
יחדן אילם הש' דוניה ואורה נבר ושמה סלע
למא ט אם אנה אחר באשורט קרב השמושים
וכן נתן אמל מיעה בין לשון זה .

הדמיון לחסרי הנא ונח
הלמד שהיא אלה

העברים ולא שא אנה . ושאר המשל מהם
שאר . ושאר עליך . ולא ה' ושן
אר כלום . וכלם הסוד שאם לשון . ושארם
אר סנה . שמות הפעלים שאם שן . ושארם
שארם . שאר . שארם
הפעלים . שארם לט חם . שארם
שארם . המקור של פעם בלחלפים . וכאר
הכתובים שארם שארם שארם . הצוויין
שאם . שארם . שארם שארם שארם .

ככ · השתדלים · כי אשא · שא כנסה כי רשא ·
ישאנו · קולם · טאם רשאנו · וכה עמדה
הסנין רשאנו · לא רשא ענה · ורשא קולן · ורשא
עלמך רשא עמך · ולא אלקך · ולמסכן האיה הוא
נעמה אן לה קננה כסרוב אמל כב עמל כה
השביק · וכלל מהכוננה · לה שי עמנו · מקום
הדיכע · הלהתאמה · כי העא כב רשאנו · על הסכל
בלאיה · טאא · נעל שאר המשא · ונאליהם נשאים
ועל הלקחה · לא תמנוק אחר שאר · נעל השכנע
ישא טנס ההא לעמל · נעל הנבואה המשא אשרות
נעל הרשונה · ישא משאנו · נעל הרצויה ושא
עמך · נעל ההדברה כשאנו · נעל ההטרה
אל המעלה · וכה שאר החינה · נעל כעמנו המעלה
והשא מלכותו · נעל הוכיה · שא פנע · נעל
הדינן כי רשא · נעל השויסה וישאם רנר · נעל
לקיות אשה וישאנו להם נשים · נעל העכוו החטא
שא נא חטאה · נעל השבנים שאים וכו' אול ו'

הדמיון לכפול העין והלמד

ניכאנו סלחנו
אעניו · הכמולה כן דב · וכמסכן · האמה · והא עין השעל
השרי

כָּכֵךְ וְכֵן מֵאֵה מֵאֵה הַדָּשׁ וְסִכְכֵּ כִּוְלֵ . רַם הַסֵּפֶךְ וְוֵה
הַמִּיד שְׂרַח הַמָּא . וְכֵתִי הַתֵּן קְלוֹנֵה כְּדֹכֵכִי קְלוֹר
וְכֵהָא סִכְכֵּ כֵּעֵן הֵן קְלוֹרֵי . וְאֵדוֹרֵי אֵי כְּדֹכֵכֵי
רִימ כְּדֹשׁוֹר לֹלֵ הַדָּשׁ לֵלֵל וְחֹרֵט . לֵלֵל שְׁנֵי כִי
לֵלֵל הַמֵּט . הַתֵּן לִקּוֹס מֵלֵס אֹחַרֵם אֹנֵה . לֵלֵל
מֵאֵר . הַאֵס הַמֵּט לֵמֵט . כִּימ כְּלֵמֵט כְּדֹשׁ שֵׁשׁ
מֵכֵסֵם שֵׁט . שְׂמֹות הַמֵּשֵׁלֵס מֵרֵה הַעֵז וְכִי
לֵב . נִמְצָטִים . כֵּעֵן מֵמֵשֵׁר קֵלֵל . מֵשֵׁךְ יֵרו
זֵרֵ לֵמְצָטִים . עֵס שְׂהַמְדִּיקִים שֵׁמֵן שֹׁרֵשׁוֹ לֵעֵן
כֵּה כְּמֵה . כִּימ כְּדֹשׁוֹר לֵלֵל הַדָּשׁ . וְרַמְלֵה זֵכֵה
הַדִּקְוֵה וְהַרְשֵׁה שְׂמֹות הַמֵּשֵׁלֵס . נֵמֵה שְׂמֵר
וְשֵׁלֵל רִמְצָטִים . אֵכֵוֹה הַמֵּשֵׁלֵה וְהַיֵּעֵה

זֵרוֹה . . הַמְקֹוֹר עַל מַעִים מֵהַמְלַפִּים שְׂמֵוֹרֵ
וְשֵׁמֵק . כִּכֵּ לֵב סֹכֵ לֵבֵן לֵמֵן . חֵלֵה
לֵמֵס . וְכֵכֵי לֵמֵן . חֵה לֵמֵבֵס . עֵמֵן וְהַדִּל
הַצְוִיִּין סֹכֵ חֵה לֵכֵ רֹוִי . סֹכֵ כֵיֵן . סֹכֵ שֵׁר
הַשְּׂתִידִים . מֵה אֵקֹכֵ . יֵסֹכֵ אֹוֵה נֵל
וְשֵׁמֵרֵךְ . יֵרֵן וְשֵׁמֵה . יֵשֹׁר מֵבִידִים
אֵשֵׁר הַאֵר יֹאֵר . וְנֵסֵכֵ אֵהֵרֵ שֵׁשֵׁר . וְכֵמֵה נֵבֵוֹה
כֵהֵס . יֵסֵכֵ עֵלֵ . רֵבֵסֵן עַל הַשֵּׁה . וְרֵבֵן עֵלֵה הֹוֵה
וְהֵה רֵסֵפֵה אֵלֵמֵוֹרֵים . . הַחֵלֵן

הדמיון לכפול העין והלמד
וחסרי הפא

העובדים נקנו למעט נדום שט... שמורה
הפועלים נקנו הוא פאוסוס

נוסס... גמסה... העתידים... ידנו נגמ... ואל
הגור להם... נכחן... ידונן ידונן... והגור
שטה... ולא נמצא לבטל השקן נלמד ועל הפא
כבטן הוא כי אם הלקוד נהיה לה... רימ...
ללה... של... לחד... ולא נמצא יב לבטל השא
נהשן ועל הלמד שהוא שונה שזה דדה ולא לבטל
הפא נהלמד שהוא שונה שלש... שטל... לבטל קל
כל הכרוב... נמשע... לבטל הפא והשן
כוול... שזה דה... כל
הכרוב... שזה כי אם לשמוע על...
גמה כסוף הפועלים... הד

הדמיון לכפול הפא והלמד
ועל העין שהיא ואלו

העובדים שש ה... נשאו... לשון
שלש למוכ... וישנים לזכר וזה

והדמיון לכפול הפא והלמד
ועל העין שהיא יוד

המטה

הדמיון לכפול העץ והלמד
ונח הלמד

העובדים ידו ידה והיה כן והיה ככל פעול
הלומדים שמוות המעשים היום

שוכבים הקנייה מפניה המקור היה
על הונו הוא העתדים אכנה להם
ואהמיה יהיה המני נהנה כרוכים יהיו
ככל נכונ טן אויב המין שהיו תשש וההרץ
שהם פעולת

הדמיון לכפול חשב והלמד
ונח העין והלמד שהק
ואו הא

הנה וביי מהלכה לאדם לשם הוא האלק לזקם
הא נמשעו היוז כתיבך והא כפול והוא כתיב
לדעקצי ושהנה לכפול העם המעשה

הדמיון לכפול העץ והלמד
ונח הלמד העין והלמד שהם יז
והא

היה רכור והיה להם למשע היוז כינס נהיו לבם
היה לנהיית מעלה היה עיל שם המוש
יה היה המקור קיה רביה ללמיו לבם

לבב למשן היה לה . הענווין ופיה נבון . והיו
 נבונם . אף היי השתירים ואנבי .
 אהיה ופלא האז אהי אלכר . כי יהיה ופלא
 האז יהי סן יזכר שמה אזהיה . אלא דהיה ל . סן טהיה
 ופלא האז ונהי כעניט . יהי כחלואוהם . ופלא האז
 אס יהוא נשכ לעבים שזכר . אנה שמה יעליו
 העבים אס הם כה . כיונהו על הארץ ולא כל מקום
 בארץ כי כמקומות הצמחים והאולטיו והוא אצלו
 מקום שיכל העץ נויל שומע וישכון כגון של סג
 כל אהיו על . עמלם בעלך דיל שותם עמך .
 והוא אומרו אס יהוא ירה עבים כי הרכלי האנו
 העוה . וכמו שאמר כי אס הרה אר הארץ והולח
 והצמיחה וכן שומע השורש הוה לאחר בנבונ
 הדור וישק כשט . וארש והיו ל נרה י ל ופלא
 יזר אל יא רהי ובהעמדה כמזק אמר ורהי
 ורהשנה ל . ופלא בא כי כהיון אש וכבר היו שר
 אדם האיוונק דיל הנה עיה רמז אשה סונג
 בהולמים כבתינג בהמלמו עמין רעה אכן כל
 הכו כלק ביו ליעורה שהוכב להם השם האנו
 המסורש אשר אין רעה לקראו וכמו שאמר ואל מי
 רביוני ואשור

הפרק השבעה עשר ככתיב פייב הדגש

פייב פייב פייב

כבר העתה המאמר ככתיב פייב הדגש כשון הפול
 והרבאר שנין שמשו. ערה נהן הדגשונס עלנס
 כל סוף הספולס דגושנס משט. ולא ארתוכ
 המצמד לביטח המשל לכל חלקי הכנין כיון שש
 כפול קל בכל העצמא חמט וככל הסודס אשר
 כפרמק גמט כגביט המשל לקס חלקין וזה סכל
 סוף כפי העצמא. וכן מששה כפול הכניינס
 כגומק שלא יארכ המוצרי נשלך להשלס כל
 החלקיס כפי העצמא. הדמיון לעוכיס משל
 יכא על שני פנס אקן. מקר אכר נאכר
 נעס אההתק בניר. אשיהו. כי נעס ה. נעל פנס
 אחוים יאזן לשלח. כוכ מה אדונ. אשר רכור
 שכלת אכור: רכור רכיס. אנה שכלת. ייה
 שלח. נכרכל שלח לן. זאה לעזר. וכבר טעמ
 הילכ כלא אנו גבשור נעשי ריכא עם הדגש
 כשנין העושל לן העושור. ולהשל המש. כשון
 לעלנויך. וסלל להיס. רכור רכיס. וכרשורה אשר
 רכור. נעמות העושלס למחש ונעמק. מוכתיס
 נמקטניס. ומככלה הדקלה. לעצמט, כסמ

כסרות. שמות השנים. השלח ושאב. גפיעים
משוקרים. עיר לסקעה. כובע. לחנוכה
המקור על פנים להתלפים. ורכי און. ופלא כי
טוב ומה נכבתי וכמי שכם כפבים —

וכתירק אשר תלך. הענווין דבר ה. כוכב צהר
כלה ה סגל לשנים נקב אהם. ספנו
אז ובהעמדה לבעה ספרו. נשלגו מזו שייך
השתידים. אסמ ל שפעה ופלא ואלקעה
כשכלים. ובהעמדה נהא כפם —

וארכבה. לה ירכב. ולמשן המשי. ועמש שם
כי ירכבו. ובהעמדה ונבחרת ירכבו. השלח מיש
ותרכז אגל זכע. הלחן השקנה.

הרמיון לנחי הפא שהן אלף

העוכרים אמר נאכר. והאבות. שמות
השנים מאתן פני

כסא. מאכרס ומכסס. שם השנות מאסר.
מגש. המקור להו. ולאכר. השתידים
ואכור פנוכ. הסוכר טא אלף שרשי.
יאכר הון. אכר באכרן עם טון. נהאכר אהרל זכ.
הרמיון לנחי הפא שהיא יוד

העובדים יסור רכיס כל סקוני סל יסור יסור
אר הכיו שמוות הפשלה אהיך
מיסתך המישיים אונתהם ורקח
המפל המילח והזוזן המילדנו שם הפעל
מינשר על המתורה חמקור יסור יסור
יסרניה לסנה ארם העוויץ יסר סר
ישל' כעבה העתידים והדוניס
מיסר פאר ייסר וכלא יזך שכשי
מער טס ניכאה ורע כי הלעז הכנין הוה כנתי
המא להמשכי אחר ורן המאשונם כוה כי ראיה
גולק המורקדנים ל יהורה נז יונה הכיאו האירוח
הנוכחוי ככל כעל העו והעמור כעני שיעק
כנין להדשנו הטכני ל אל העו ולא אוראה
האירוי האלה עמו ככל הכחכ ככנין זה אכל
הייר היו ענה כן כי ניכאה זר העו לפי דערם
ולשני זה און אורם שלעזי נפן אמו כנתי העו
ווחלן לקיס סמא כבעמו ישל שהם מהשלימים
ככנין הוי ילה שירתיק שרהיה ויזה אמו שלמה
ככנין אמו נטה קולגן אמע לא שמו המאשונם כוה
ה' ואחנה דש כתי העין לפי שלא נמצאן ככנין הקל
הרמיון לנחי הלמוד שהיא ה' העובר

העוכרים כסה אור וצפה אורם לא נסיה לא
נקיה נוריה אר עצה והכס ומכיה לו
נקיה וככו אר מלג כלרם תקם והכטע
אור צור עלן צור ממונה כיה שמוד
הפעלים במה פשען לם מכס

שגם מכסע שם השניל מתקה על הקיר
המקור על פעם מהמלטים לכנה אר

הארה ללה הפשע קנה קניה
העוויין וקנה אלה וכלא ה"א גל שט חט ל

גל מלרע העתידים אמה כיה
ומה ה"א הארעג ואשה זרע דור וכלא

ה"א נאכל אורם וככע אחר איע ל צור
חסכו וכלא ה"א כנה אר הכרכה לא רלה
וכלא ה"א אר ה"א יולג שפיוס עע לא רגסו נכטן
יה רגסין האנה נשען אר ה"א

הרמיון לנחי הלמד שהיא
אלף

העוכרים ומטא אר המוכה ומטע אר המקדש
אר המולה לא וסארם וסאט ארכל
המקור ורמא ירמא העתידים ירמא ושרד
ה"א וירמא אר אכר עמי

הרמיון לנחי הפא והלמד
שהם יוד ואלק

כ יכאונ העס מיכניס אורא . שלט טנפיה
לראט

הרמיון לנחי הפא והלמד
שהם יוד ואלק והא

לא תיה התייהם כל נקטה . המקור ליוגוע
הצווי כנכשעם מיהו . השתידים
תצויה ואמיה . לא רמיה . .

הרמיון לחסדי הפא שהיא
נון

העברדים נעמן ^העללך ונפצה לך . שם
הפעל ^העללך יכה . שם

הפעולא כאכני גיר מעספז . העתידים
כל יוצר המפז . ונבלהם יעמן . הגות
סל התלוו . ואמש שיהי עמן חסדי הפא שהיא
נון ^העללך ^העללך ^העללך . שם

הרמיון לחסדי הקיענות

לא נמצא ולא לחסדי הפא נח הלצר שהיא הפא אם
לא לקנה א"ב שמשכ עבה כן בקור בנה הפען
ולחסדי הפא שהיא אלק נשא מו שלמה משאם

אם היה נכונים ..

הרמיון לפועלים כפול העין
(והלמן)

העובדים מי עול לאכזרם וברת נחש וכל
 דגש והוא קלע או חלל לא פלג
 וחלל יסעק אשר חללם שכתוב חלל
 שמות הסעלים וקלל אכזר המאכזרים
 הוא בחלל שמות המעלים והולל
 מקרא ה' נקללנו כהו .. המקור והלל
 לבר וללן ואנשי חלל היא הצווין
 אפי לקלל סמנו רמז וכל דגש הלל אה
 והוא הוא הוא כסר שגשג וכל דגש הלל נפ
 העתידים ואתלל שר קוש וכלל אהלל אה
 מי יולל נקשה בעורים וכהערה
 ענים נקשה יולל ה' וכהערה כן יסמך רמז
 כל השמה הלל ה' במללה אונ
 הרמיון לכפול הפא והעין
 העובדים ושורק מאוז ושלפך ברך הוא שם
 המעלה שמה ושולש: הצווי
 וואמר שלן .. העתידים שלן וישלן רבוא
 השוש ..

הדמיון לכפול הנא והעין
ונה הלמד

וששירבא האסה ושוכבך וששארך עי יהורה שעה
להם שני שרשים וזי יהורה שורש אתר נהוא הכתן ל
נעין שגה אלה האיותר לפי מה שכתב ל דוד ושוכבך
לל אשה אתר שבבים לל אשכך נעין כי שכתבם
יהיב ושארך אשיר נעין התלק השני לבר אואכא
עלן עש חכר וכגושא דכר ורס ונשם שונך
ואכני לביש אש ונפיק ולפי סדוק הדברים טעם
כפיתוס כי לא יששבו כאלה טוס העלגת אורח
עירובי טמן נעום הכוא אנה אל הכי שול ורס
שכתוב אש נקבנשם אש חוד ורגל האומ לא
התלק השני וכשש לכה טעם כגוסמר וחיים כי אם
חש כי אש ונפיק היא שרפה נהוכיר שם אורח
אירובי כהרן וליהר כרי שלים כי חשם שונך היח
הטביעה נהוא אירובי טמן נהיורר טוכלה צוא הרובי
שגה כי נשוכבך ונחמך נילך שוכב וששארך אהיר
אל שיא לבם נירבה כי יכאנן אל שיהיה שוכב נסור
ועורה נסברו לעלך אל ארץ יש ואשר יתא ל כשגה אל
האיותר שיהיה ושוכבך נחמך ונח יגה שכיב איון
נרבה שיתם לבן כקדמ אל שיגשור לבן לרשם כוץ
יהי נהגלמה אענם רשם כרומור הכה הכעס
ורמשי חום הטכע נהראער וליה נקרא הכעס לשון

לשון הטביו מזה. אמר פמיה צמן ל. ולס היה כולתה
 עם מורכב להלוצני והמחוקן נכחיל הארס כח מלא
 מלבן וקצתו כפועל. ולא כגין ינתן כן עמיל א
 שרבים ושעברין ואשרלטר. יצר אשה אורג רגום
 וכי יסרה איש אהי. ושל זכר. ויהיה ענין הפג. תוס
 לבן ונאקרו לאלה אל ארץ. שכל. נאמם נשארין
 יוסה קצתו אל שרבן שפגן כל זין כ ורו לרבו
 כולמה לה ויהאשים לווייטם כפי האישו וקראו
 כן הלווייטם. גשמים סגן שנקראו סקום אחר ומנושים
 על כפי יש. נאול להמורכבי יעלה עם כל זין רטם
 מרמלית. הענין לחמה אל ששה. וזה כו כבד יאמר
 נכבד ככה. אש שבע שנים. וכבר אמרו כמנושים
 שיה טשא ל אור חמה כל זין ולא יהיה סה ל אלה
 טשא ששה זין וכן אמר טלוי הסוכ וכערו והשיקו
 כשק וזמן ובה קסם וכחדים ונאקליר וכחודים
 ששה כל זין כשק הוא שם לבל כל זין ולא עם כ
 כשק יכערו אש. ורביה נאמרו כחודים וקונש נאל
 כשק רחם אל הויק וכחבים אשר יטאו לרומים לרס
 חומוד נטום כל זין שזאם האששים טלהם ורביה
 נאל לוי וזה עתה

הרמיון לכפר הפא והלמד
ונלח הלמד

הוא הם כל כח המה הסה כגון סבא כמנה ולח
שמה מזה מירי אמור ככח מזה הכפין ולח
מזה לכפר הפא והלמד ומה השין ולח והלמד מזה
לח הככב מזה השען ונסתור כי הוא כנסת
זה הכפין כשן השעל והדשע והמ כקדוק כחודי
המשה והלמנה יתר כמשה אחר כמשה השען
המ סוג ההעבר הקטן להלמד מזה הו
להמשה הקכין הדשע והמ כוכבי ולפע זה
אני חולק על הראשונים שהמם ככלל כעל המ
המירי מזה הכפין אשר עיניהם אור הלח וכבר
הרבארי זה

הפרק השמונה עשר כפין המשל השעל

השעל המשל ומ
כבר הרבארי כיה שקדם קעין זה הכפין והלמד כן
וכי הוא אצמם ירה קבחה הראשונה אל כל השעל
על פני השעל על רכך הסבה נכאפיעע יעבה אור
כי לפי שהיה הסבה למעל מזה אצמם הוא סבה על
לינים להתלפים כי הוא אצמם שיהיה סבה על ורך המו
או על ורך הסבה והחלטה למעל אור על ורך אצמם

הפקיד וכן כל החיים האלה לול הקשר ולקצרה
 בעתים והנה סגס המעלה המעלה המעלה
 הרמלהן סגס יורה פי אם הטעם המעלה הן מעלה
 השלש יתר מעלה המורה וכן המעלה לפי שהגון
 רביא הא נמר בכך כענין המעלה כפי המעלה
 כבדו נאורה כרר למוץ המורה ועבר על המעלה
 ונתר ל עליו וכוונתו וכמעלה לעצמי כמעלה
 לפי שקדו ככר ואתו שהבאר א מין המעלה
 לפי שיש על הן המעלה

הרמון לעכרס בשלמים

יקראו על שאר פעם כי שפא המעלה את המעלה
 הדיון הוא כפניו או כפנה וכאלה חרקה והדיון
 כרר המעלה לפי השלש או המעלה וכאלה
 וכאלה הן המעלה והמעלה הלכתי שנייה
 והמעלה על המעלה המעלה עליו והמעלה כרר
 המעלה ללכר הארץ המעלה פעם המעלה המעלה
 והמעלה ארר המעלה המעלה המעלה המעלה
 המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה
 המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה
 המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה
 המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה המעלה

בשנתם כאלו היו יורק כענין כבוד שמים וכוונתם אל רוע
 ו יונה ... והקדושים טעם השמים ולבנים שיוצ
 סגולה ... אל - מלך גנים פתח ופתח וכוונת
 לשמים ... וכוונתם אל רוע הקרב ועם
 הכניין כתיב הוכיח טעם ... ופירש סעוד
 חמה ... וכוונתם אל רוע השטח ...
 החיים מן אבות ... העתידים אומר חכם וכוונת
 אמתיה שלם ועל הלא ... האיהנה מה
 המלך הביטה לאדם ירע כי המלך קים לא העמו
 שוק ירע לפי איוה להפעלם עמי השן ואני שיוט
 ככל עמי השן שהיא יור ענינה להם ככל עמי השן
 שהיא יאן נאין כשהם הסגולה לזה כי יהודה הטה
 יאן הרלף עמי השן שהיא נאן נ יונה עמי השן
 שהיא יור נשעה כעמו רש חיים ארם יחשט וכל
 הזמנ עמי השן שהיא יור כעמו שלפניו והשיג לב
 חיש נ יונה העם ויקון יחזיהו קרא לבקושה וכל
 הזמנ עמי השן שהיא נאן נאן אשמה לקינה היא והעמו
 כי כעמו משער כי כעמו שלפניו יורד כירונן הלז
 כי כעמו שלפניו אחרים וכל אלה יאשר יאשר
 כען כעמונה כען אע"פ המעלם עמי השן אשר בא
 כעמו כען כעמו חקל עמי השן שהיא יאשר

כח המצוה שהם סבבן הפסל צנתי ה'ן שהיא יקד
ואת כלפי כ ה'אן ה'ה' נ'איו ב'ע'ה' ה'ה'ל א'זר
כ'ה'ל'ג ו'ה'ל'ר כ'ה'כ'ש'א'ו'ר כ'כ'ן ה'פ'ע'ל כ'כ'ו' ו'ה'ה'
ה'ד'מ'י'ן ל'ה'י ה'ה'ל'ה' כ'ה'ה'
אלה

העובדים הפלא לעצמם החסידים אל יל נחלה
כיום הוא היקר מקום אלף נחלה ה
כהא מקום אלף .. שמות הפעלים נחלה לנחלה
כ'פ'ל'ע'ר כ'ה'ט'י'א א'ר'ס
המקור ל'ה'ן ה'ה'ה' ל'ה'ל'ה' א'ר' ה'י'ם ה'ה' ה'ל'ה'
ה'ע'ב'ד'י'ם ל'א י'ח'ט'א'ן ה'ט'א'ו ל'ה'ל'ה'
א'ר' ה'ש'ב' ה'ז' ה'פ'ל'א ה'ע'ב'ד'י'ם ל'א
י'ח'ט'א'ן מ'ן י'ח'ט'א'ן ו'כ'ב'ה' כ'פ'י'א'י'ם

הדמיון לנחלי הלמד
שהיא היא

העובדים הקלף ה'פ'ל'ה' מ'ן ש'א'ו'ל ו'ה'ל'ה'ר
ה'י'ם ו'ס'פ'ר ה'ד'כ'י'ה' ה'י' א'זר ה'ל'ה'ג
כ'י'ח'ט'א'ם א'ר'ג א'ה'כ'י'ם ו'כ'י'ז'ר ה'ל'מ'י'ן א'ר' ל'ה'ר
ה'ל'מ'י'ן כ'ה'ו' ה'ל'ו' א'ר' ר'ו'ח ה'ה'ע'ר'ה'ם כ'פ'ל'ה'כ'ה'
ה'ד'כ'ה'ם ח'ל'ל'ה'ם ש'ן ה'פ'ע'ל מ'ן א'ל'ג ד'ב'ר'יה' ו'ה'ע'ל'ה'ם
ל'ו'כ' ה'ח'ט'א'ת' א'ל'ף כ'ק'ו'ם ה'א' ו'ה'ל'מ'י'ן כ'ס'פ'ר א'ה'ה'ם

ואנוס הנה כי הפעל... שפעת המעלה...
ה מעלה... המעלה...
ה מעלה... המעלה...
ה מעלה... המעלה...

כה שלע... הים בנים... אמן...
אחרי הקצור... מהרבה מאד... ולא הא לעורר פניו...

ואיפוא שיהיה לעורר... המעלה...
הרבה... ולא הא הרב...
הרבה... ולא הא הרב...

על הלכ שר... העתידים...
ולא הא... פתחים...
ולא הא... פתחים...

ספק... לכה... ויפוא...
מאס... לא הא... והוא...
מאס... לא הא... והוא...

וכה יורה... הוא...
יהורה... סוקר...
יהורה... סוקר...

כאילו הוא... נקח...
הקור... הפי...
הקור... הפי...

הקור... הפי...
הקור... הפי...
הקור... הפי...

הקור... הפי...
הקור... הפי...
הקור... הפי...

הקור... הפי...
הקור... הפי...
הקור... הפי...

היה מרוב חסדו ורחמי...
דן עמו וקדוהו כבגין חסדו והחלף עמו חסדו
והחלף חסדו טעם חסדו
והשפיד נכח חסדו כחסידי יונת אונן

הרמיון לעת הפא והליל שבת

יוד והא

והעלכרם הוה הוה כן הוקיע לך להים
שמות המשלים הלוח שמוקד
ונצטאנהו הצנים
המקור טוב לבית העוון
הנכונ לה העבדים
השם אלה
ארה נפלא
חנה אפנה יוקטלך וכהו עבדים יתרוק לה
כע נכיוך נפתן ש עה העין

הרמיון לעת בגין והליל

ואו עלדה

העבדים יבא אה אהין הכא יוס קהב ופלא
ארה לכה הכאב הכאה אה
שמות המשלים לכה שלם לכשים דאן
שמות המשלים הכה כמנא כיה
המקור בגין הכא העין הכא שלחן
שם שיה העתלים

הבבא תשע"ב כ"ט י"ח בבבא תשע"ב
למדין תשע"ב כ"ט י"ח בבבא תשע"ב
ההבבא תשע"ב כ"ט י"ח בבבא תשע"ב
י"ח בבבא תשע"ב כ"ט י"ח בבבא תשע"ב

השבעה (הקדמתו) לשם השבועה
השבעה קדמה ל...
השבעה קדמה ל...
השבעה קדמה ל...

אשר צוה צאנז התני...
אשר צוה צאנז התני...
אשר צוה צאנז התני...

העבדים מיל לגן...
העבדים מיל לגן...
העבדים מיל לגן...

העבדים מיל לגן...
העבדים מיל לגן...
העבדים מיל לגן...
העבדים מיל לגן...
העבדים מיל לגן...

אל תרם

הענין הזה... הנשתיים...
אכילת היורה...
ומה...
הצדק... הדן... הדור... הדור...

הענין לחסר... ומה...
הלמד שהוא...
העובד... ומה...
מהם... ומה...

אכן... ומה...
האם... ומה...
המקור... ומה...
זה... ומה...
הענין... ומה...
וכלל... ומה...
שרשין... ומה...

הענין לחסר... ומה...
שה... ומה...
הענין... ומה...
הענין... ומה...
הענין... ומה...

העבודים והפעולות הנקראות
~~העבודים והפעולות הנקראות~~
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות

ובהעבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות

העבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות

העבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות

העבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות
 עבודות והפעולות הנקראות

החול. שוכ אשוכ. כייטור קרה היא. נמוק ללצים
 ענה אקוס. רשן ורעם. אחס כמים. חוק טא. ווא
 נעם. זה הסכימו להטות מה שבא עלה הייחוד
 והרונות להם. נתי. השן כי בא השקש על החוכ
 כהן ולא הסכימו להדכו. מושים יכבד כטון כור
 ו יהורה כסט אונגור. הסרב אגיר טאור לן הקס
 יקס לאויב קוצים. וכן שוכ אשוכ. לאשוכ. יטקב
 עכר ולא אצרו בהם שהלזר פמלה לא שיכוונת
 כה שרהיה שפשיה. כטון פועל. הכפל ולא אעיתם
 עמטור זה שהם מרוכזים כמא שקראם ו רור קרית.
 אכלאטא זהם שר רכס זה איך השתו אם לא שנת
 נרעמה. רכס סודר ככלל פעל הכפל וכאורש. ט
 דלם נסוד. וכבר לעצמ שכנה חנה כחלה כרע
 היס נעם נסוד אם יהיה לנחה לא רמור אן פחה
 סיריס סבוכס הוא נב לעת השן לפי רכס העט
 ל יהורה וירעם וירעם כתי השן וכן ככפלים
 עם שמעאט וררן אר הללהו. והעוכ שיאמרו ככל
 אלה הפעלים והרומים שהם פעל הכפל וזהם
 צרשים צרמלים כעטין אחר וכבר נלמאן מור
 למאור ככוכ. ורהיה הוואן כהם למען וכעכב

הכנין ואלה הכפלה הווי אשר קודם כבוד האיוו
כאמנה זה הכנין להווי ורגל קיום הסעלה וחוק
רעה והרגמה הוא הכפל אשר טן אלה האיוו
כנין על חק עמי השין או על ריב סעלה הכפל
ככנין הוי ואלו סנה הוא גם הכפל אשר טן שמוש
זה הכנין ובין שמוש כנין הפעל והמשל ט יודע
יורה על חוק הצורה וכשש ככמ על אויב וכן
האיוו ונטע חכם על הסעלה הכנה וכן טע
והראשונים עם שהנחו אוהם לכלל עמי השין אול
כא הכפל לרעם לספר הנוכח ומופשו ט לך
כין ז יהודה עה שאמר יש כשיסלק העבדים לזרי
אלה הפעלים וישאירו הווי נחם כפיו שהם לפי
הכפל ירבן להיות זה לפע שעי עניים עבד ורע
ט כבר יודע זה הכנין כוד ויודע יוד כן צד האיוו
טעם חכם יודע כנין בהווי חוללה כוד ווה
כמון יסנע בודון לא בודעהו יודע ולא העיב
ז כוד קודמי שאמר כי הוא משל טכר פעל ודימ
כפלה השין ועל זה העבר מזה הכנין לזי שאימ
בליקוד על שני פעם ט טשע פשה וכך טשע
הפעל עם הווי עלושי כסר ט טס הפעל
לשחוק אמרה אהול ושונן הול

הפין

הסדרן העשרים ככנין נשל נשל נשל
נשל: וכו' ככו קדם קדם

כאשר יהי הכנין וירך שמושו ומין הושל כשע
הרכים הם עלן אכא להב הרמיונים ואוסב
הרמיוני שמושו כן מלניו הרמיון לעכרים
כאלו לא שמו... לא שמו

שכלה על וכו' כ. ששע. ששלו העבים
המבן זירי. ועבדה. וקרה. ליה נדבמ
מורה רכי. כנך ועם נשל. פהעיה וכן
רכו מורה. וים לבנה. שמות המעלים
הימיו מזה מזה לבי שאימ כלעמור

בעוכרים והכלו כנור כי העבר עין השעל
מורה שלמים. ויה עין השעל קודם פרוכ
לב שפר. ופמלם נמרוס כמעט הלל. והפס
הוא שעהם עם הפעל מזה. וטעה כי שמש
זולגה. והרציה למרוס אשר ערב כי הוא קלון
ולמפס אמרו הוא. עבר לכן הדי מעוסה.

מכרים וטשים. נח שכה. נערוה שיקור.
המקור לקהל ולעמור. כהרע. עין. וקמן שאול
שא. וכלא היא כעמק על. וכהשל
אלי. העניין הפרז בא. וס'א השכנה ל

השמו לבם ושרה הסלוי נא : השגדים ומספר
מספרם וכח אגולה נא יולט עמך
עדיך והפךל : כ מספר אל האמון הכתוב בספר
הכונה .

הדמיון לנתי הנה שיהא אלה

העובדים מאסך אהרן ומאספת אל עמך ומאספ
שליה ומאמנו כמכבדים שמור
המשלים נאמן כמכר המאמנים והמשלים
המקור כהאמסך שר האמסך וכחולם האמל אכל
הענוייץ האמסמ לסככ האמספ אל השער
העבדים ויאסך אל עמך ומאספ אליו ואמס
האמסנו . . .

הדמיון לנתי הנה שיהא

העובדים לפע לא עבר ל עקטת באמרי פיר
ומעברת לך ועקטו נלבדו ומעמם
כאיף : שמתת המשלים מלך לביב כוז העלבים
לך משכר ביגיים והעבים המעמם
המקור אחר : הודיע הענוייץ פג אל והמשפון
הוסרי המשלים העבדים אולכין
יורה כרכ כן הורא : שג עמך אל כר

כיר הלהים יולמו לו . אל כורש לויז . הדמיון לש
 העין שהיא ואו או יוד . השכרים לא
 נסו כי נכועי . שוטו מעי . נטמה
 כהם . שוטן נבוכה . שמות המעשים . ואין נכון
 והיו נכנסים . נהיץ . נכנס הם כנרץ .
 המקור אחרי העומ . נלא הא לאור כאור החיים
 וכאנה עקום חללם כהרש לרבן
 העתידים כל אלוט . לא יעוט . לא הפן . ככר
 רבץ . ולא יערו . והבוס ל השר
 הכנה ורבון .

הדמיון לנחי הלמר שהיא אלק
או הא

הענקרים נעלה יסורו . ועלמא רלו . כפיר חיס
 כרלייק . נבא אין כמיהה' שמת .
 לא נקחה . נבעו מצטטנו . נעמאנו האבונה וטע
 הלא נעמאנו חיים . ונמאנס שלה נעמאנו ונעמא
 ונקחה כס . טערה נעמא . אכר נעמא .
 שחנות המעשים נבעה כמולה שגבה ל הורכ
 נעמא . ויהין נקראים . נרופים נעמא .
 ארם . העמיה העמא . כנעמן העמאנו . לכה
 נחלה . נאג העמא . המקור על סב העמאנס

בחדר להחמס: וכהא לא יוכל להרפא. נמכה לא יוכל
כהקלו קלו שנהם מקווה העלה קלו לטו
דין להטו השתדים אורה כה אנה
ואחכה וכהא אפלה התוכה וכלא
כהא שרשיה פרתה ה ואשר כי יקרא לא ישרה
ען שדי תכה ילות מספר ולא יחמס עק
נילאו אפלין ערה אל רשלי קלה רעה וכלא
כהא קל שובכ שכרון ויגין הלא הלכן הענה
הדמיון לחסרי הפא שהם
טן יוד וארף

ענה מאר נראה ככך לטען ערא או ירה

הדמיון לחסרי הפא שהיא
נכון או למד ולחסר
הקינות

העובדים נסע נקלה נתן לו נספג לוחש
עמו כי עשה על אחורה לא
נהנה שמוות השעלס נקש והוא נשר ימו
נבס הם נקלס הנצבה לא כלכל
נדרע כיוס אמר המקור הטר כאשר שיהי העמן
העמן השתדים אנתם לזכר וכהא נא

וכה"ל ואתמה לאויכי ויגנו מקדשי ולא בגבן
 וילקח אסתר ונתן היא ונבטל עשי ..
 הדמיון לחסרי הפא שהיא
 נקן ונח הלמד שהיא אלף
 או - היא

העובדים יום ושאר ובה נפגה אש נבטל וינן
 לקום אלף מרנע נביר נבאר נאז
 כהג נבאו מן הארץ וכיור כחלום עשין
 נאמות השעלים הוא נבא נבאי יסול הנבאים
 גלים נביר גבעה נבאר הנבש נשאו
 המוקור יהי קול כהנבא מתונומ כהנבא הצונו
 הנבא כן ארס השתירים יקן ישה ..
 לא הנבא כהנבא נשאו האומניכ
 לא הנבא נשאו מלכהנ ..

הדמיון לכפול השכן והלמד

העובדים וחס השמש נעמו ובשלמה נעלה
 חלל נעמו כל לב ונקלוג עור
 ונבין כל כבא השמים ונדלג נבוינו פעמי כ
 הוא נבא נעלקתם כמטותם שרור נבוינו
 כה נבא נבא נבא אס נחם נבא נבא נבא
 נבא נבא נבא נבא נבא נבא נבא נבא נבא

תל מזה יתקן לי . אמת עוקים על נקלה המצות
וההרסות . המקור הכתוב רבוק . כים יום .
העבדים ואת כל בעיה . או אדם .

ידל כבוד ישק . ויכנס אהרן . או יתם
אל תור . יתקננו כיו . וילסו אסוריו . גדלו .
ותקן דברה . והתם השנה . וכשוקן לתקום תולס
הרב תלמה . מרדן הגומי . . .

נהרתיין לבמל הפא והלצור ולכל

הסוים הנארים לא נלמא כבוד ככנין זך
כי אם לבמל הפא והלצור ונה הפין והלצור נהיה
הרוב . הנהיה כרוב . נהייה ונתלצור ונשנה
נהייה האנה נהיה . . .

הפרק העשרים ואחד בכנין הרבעל
הרבעל הרבעל

הרבעל וול כבר הרבאר כמה שקדם הלכון
ככנין הנה כשמוס הלצון עברי נפי שמושן נשמוש
הרבעל נשנה על הרוכ ונה עמל הראשונה .
נאשר אמרן ערב הוא כי אם שנין הטוכ יראה כי לבנין
הנה סמלתי לנה לקומור בענין המקדים אשר יורה
שלהם נעטעם וסמלתי לנה לקומור בענין השמוש
אצטעם לקומור בענין המקדים נעטעם כי הוצו

אויג

הוא כבוד יאמר על המקרים הנמשכים לבני יצחק
 אשר מצאנום כעש או לאשר הם נאמרים לך
 מוולך הסקפה שיהיה השען מן תוך לבוש אמש
 ינה שלום לזכר לזה שהם מלמדים כעש או
 נאמרים והלצל נחבא הארס נאשרו וקראו בן
 ביקשנו הרמבאן לא אמר נחבא כי נחבא לא יוכל
 אדם אדם שמים אם הוא נודיע שאול הע נון
 קראו נאמן כל פרטוש ואין והן כח הרבה
 נוסר למס איש לרמלל במגד שקר ענין אלה
 כלם הוא במחשבה נרנו לזכר לזכר נבטיה שיהיה
 הענין מן תוך לבוש נאמר היין והרבות כוונת
 כען שהרבה נון סתפוף כלבנו אשר הולדו
 כארץ נון והתקדים לקחם הע שיהתקן כל
 במחשבת נשלו פתרו בלקחם משני הארץ נון
 כרב היום מן על נון אלה התהדר למע מלך נון על
 אשר נחמם בה נהיא מלקבנה נהיה זה קול לפי
 בלתי שרה נון והתאכרס אם הרמון כן בלתי שרה
 כי כען אמר ענין קונה נאית כען כי על כען אמר
 ועל כבטיה זן לשם כמעל נחמם נון לזה
 מהרמבאן מלכאן נישל שמוש כרוב על נבוא
 השקר למה ון אנו על הכלי נבאויס כמעל ולפנים

סי' ז

להבא ושוכנים בענין שלום וכן פסקו להם הפסין
 להורו על חוק והפסקה חשם פעל הפעל סעעען
 והשארות והפסן פסאעו וההפסקה וההפסקה
 ארבה ל פסררר לא אה שבר להנורה על הפסקה הא
 החסר ויהי עמך על פסונך יורה על כפי העשרה
 והרציהן זכר וזכר וההפסקה וההפסקה נהניאכל
 על סוף ולא הרבה יורה והתחלה לה אשה ללן אה
 לב ואמתק אלה והתחלה האלה וההפסקה והפסקה
 והפסקה והפסקה והפסקה והפסקה והפסקה והפסקה
 אהק נטט כי יכעב והפסקה פסונך חייך ויהעמ
 כטוכר ויסרעב שלן חיהו לא התקן וההפסקה
 על המכנה ולטהג אשהו אלה שלם ונוהגן וכו
 על חוק חשם פעל האלא והפסקה והפסקה והפסקה
 וילל וזב פסאעו הפסקה האלה כעש ונהה חכ
 שלוש הכנין הנה הוא על הפסקה אשה הפסקה
 פעלם הפסקה פעל בעצמו ונה כפסקה הפסקה
 על הדוכ וכולהם על חלעש וזם סאיאמר על
 הפסקה הפסקה כולה הפסקה הפסקה הפסקה
 ופסקה על דר הפסקה והפסקה הפסקה הפסקה
 הפסקה הפסקה הפסקה הפסקה הפסקה הפסקה
 כהרבה הפסקה כהרבה וכן פסקה הפסקה

לקי. וכפי מה שהתחילתו אלה סגולת הכסף היא ומה
 שכתבנו גם ששירתו כפי מה שכתבנו כי גם
 הטהרה שבה נכתבה והטהרה המיטת בעצמו
 סודותיה האלו וכן שיהיה גם לא יחולק
 לזה. ינה רוב ירש ירשנו ההרפת ההוראה הנקשר
 ושעננו ופי' מה שיש לנו מה שיש לנו
 וזה ילמדנו מה שכתבנו על מה שיש לנו
 הנמשל ע"כ. אלס אנניו כידוע כפי על זה מצד
 סגולתו זה שכתבנו ומה שכתבנו הזאת סגולה
 לאדם זה מה שיש לו על הצדק אז שיהי. וכן
 המיר כן כמעט כפי מה שיש לנו לכתוב. ו
 וכל מה שיש לנו שיש לנו על פני המושל
 כולו. וכדאמרו כלל להתבאר. וכאמרו על זה
 שיש לנו כפי קצת שיש לנו כפי זה הלואי
 מהם כפי שכתבנו ומה שכתבנו אמר. ויהי נח
 העם. ויהי אמר והאמורם לכם. ויהי עוה לזה
 מהאמר זה לפי שיש לנו הכסף על פני המושל
 במשפטו זה. וכפי מה שיש לנו הוא לכתוב.
 וכל מה שיש לנו קצת האמורם זה האמר כפי זה
 לזה אמר כן חר כפי שיש לנו חר זה לזה

פ יוצא

כי כעין הדבש לא הבאנו פועל ודבר זה לא היה
 רוב הסכה שנתנו נפש ודברך כזה כספנו כחשב
 השקף אשר שאר ללכת על דרך דעת ויחיד
 כספנו כהשקף. אולם הכסף הראשונים על פניה
 אנחנו מצד זה שאנו במסוקים הטובים ולזה
 יזכר על השמחה: נשנה אנו וזה נאמר
 נאנו שפגשנו בזה דם סוכה ונחמנו את
 בלוי ובעמיתו וברב על ופדיונם שהם כח
 ופדיונם ופועל הזרע. אנו כעין יצאנו
 כולם בפדיון זה שנה על כדאמר ושלמה
 כפוצה הדקדוק עם בנים כהשקפה אל שטח
 דבר קטן שני והוא שגלונו בלוי ועמיתו
 אזהר בלוי אהרן שגלונו אליו. כן הוכה על ידי
 אתי יוסף סגנלם בעצמם והזר הספק כאנו
 באנו כי הכוונה בן אלון. ונתן הסכה ככיון שפצה
 כספנו אהרן שהוא סגן שגלונו אהרן ואלו
 כן העם פדיונו כי יהיה האמונה סגן אלון. אנו
 ויהפך לעון פדיון פדיון כשפגשנו נאמר עליו
 הם למסוקים לאטתהם ליתנו מידם. אנו
 מנומי כיון כמאב את הער לך השך. אנו

הוא

אמר והתעורר אדם סגן והתעורר לבנין
החוקן בהם לתלה לתוך כעס אמריים ולא יתן
לפניו אמתים לבנין שאם היה לו לבוא העולם
אז והתעורר לען סוף זעזייה סגן הבאן וכיב על
הבאן הבכנ עלמא הנה ככב עשה אונא סדר ידנה
לפי זה לא יבוא צנין המעלה בדרך שפגשן ולפי
שפגש בהעבר סגן שפגשן וככב עלמא שפגש
אמריים לזה הכנין לתוכי בהם ההעברת ולא וכיב
החוקקים כביאר כגון אשר התעלה כגדלים
לא זמנה כה רעך והרע. זל אדם והנחם כאוסן
מפנים למה שהנחם למה זה הכנין אז אשר
התעלה שחקק כגון כי אדעלה כי נאמא לען ס
שפגש והתעלה שאם סן היה לו לבוא עללה הנה
שהנחם כאורו כאוסן מלכים למה שהנחם כן היוע
שהיורה הוא היא כורה והשמוק העא לקרה שיתר
שהנחם השמוק כעצמו אע"פ לא הבאנה לא הרוק
אף הנח לען חברה סגן נחמר למראה ולקד לז
למחוי לא אמר זה על דרך הסאור לא נחפז לא הבאנה
כי הדינה הוא היא לבואנה כעצמה שהנחמה
התורה ועבירה כפי בכבוב נפשי אנהיך יאנה

י

כעצמות

שכל ה

למנושכ. האע נהיה לא האותה וולבס זאין
 יתכאר אנה סיה שהא ינבר שלם וזע כ"ה לשון
 הארצי אבל תשש הרב שאל יתשוכ תשכ ב ט
 פירוש זונקלנס לואג הגזירק הא כאוסק חלק על
 מה שהארש לכעין ושרבדמו לא ביווהוא ושא
 תעורה על התמסו ^לתעורה לך אמר לא היום
 הוא מורה על התעורה ^לב כיו לא תבאע ולעית
 און זוף הסא לשון תעורה ונבאל דבר שאחר שקב
 לשון תעורה ופועל לעשיית שהא הרעעלון לתורה
 ויהיה לא תבאע כפי השאר. תועה לכעין הרעעל
 וכבר אישך שיעאלו לקולותי כיס כבהע שאר
 פהם כהתלב היותם הרעעלון לכעין הרעעל
 ועלך לקיט שלהם פועל שאלו ותעורה לך
 כי דער קצר המורקדים שבעין ע. ילקו כעקוס על
 גור של מעלן למעו וט לא אפסס עניהם קרה
 לסבה שפדה ואוסף עבה סבה אתחלהוא מזה
 שאזאכ כעקוב כי ירכיבו עם שלא העבר מעלן
 כשרכה ע. למען כעו אתי. הכבס אתי אשר
 כוועאח. לא הרסקנו כרוב. הנה מן כי הסא כעעו
 לא. שמש השמש הנה כבו הרבאנו סאלוק

ש ירכיבו הכעין
 עם שלא הוקר מעלן

סוף חלק הכנין הנה מצד הוראת על סנין המקרים
 אשר יאמר עלהם אמנם סוף חלקו מצד השמושים
 הם כי תמיד הבינה כן הדין והוא לבדו על
 ענין אמנם ההוא תמיד במשעל והדין בפועל
 על הרוך וככה על המשעל וזה כהיורה ככה תוקט
 סוף והתורה חלקי כס והתורה אל הטעם
 ויטהרו הלויים רחם הוכן נל פה שכא שהטעם
 והתורה כבטין זה אה מצדו אלה כלם באה כהם
 הדין המפעל מצד הדין נל סוף חלקו כי תמיד
 הדין שמונה להא ככל המידה ולה אשר פה הפועל
 כהם אחר מאתקוים שדין כי אן כשפא המפעל
 אחר חאלה פה המפעל נמשך להא והדין כאה אחר
 הפא המפעל כהן וישגור חקוק עמר ואל השתע
 נסר תרע שטרולל ניסרבל חקוב גסרולל כעני
 אהרן לנסרבר נמשפא המפעל אחר מאתקוים וי
 הנה עם זה דביה להס סוף חלקו אחר והוא שם הדין
 השוכ הדין שוק יעם הדין השוכ דלה כהן הצטורט
 מה כעצוק חמם הוכן היט הודת וכן שמשו כהן
 מרטה פלג וכן הכרוב כאתה הומרגן לבינה קומי
 ואמנם עשה כל זה כי ראה אורו יתר קלמל הממשא

כה
 שם סוף

וסבר שמה הסדר הזה כזה שסעף והרשונות
כדכונה וזו זה להקל על המצטא ולא ירכח
אוהבו פינצא וכן באצרו ורוב איותו כי היות
השונות כזה מצד המ כ"ן והוא קורא לזו המעל
וזו זה להקל מצטא וכל זה כגו אצרו אנה המדקדק
אלא שאני לא ארש הקל מצטא כמצטא ומשדק
כדיוק עם ט"ו מצאור הוא עם ה"ן נלפס שלא יוקא
הכל כינהם ככוד אין ראני שיוחס זה למעל הלשון
ואמעט עשה זה בעל הכרב ולא ארע לזה סטה
נאני שלא ראה הודו שיה אלה האומיו כל המוכ
כמו הודוים להודוין כיוס המספר כיוס הט"ו
מן האחרים הוא יחס ה"רי מן השארוב וזו סתן
לשארוב כיוס אל מוצאיהן כיוס הט"ו אל מוצאה
הוא יחס ה"רי אל מוצאה וכתו הודוים בבטין זה
לפ שאומים מהלפיס המהמעלס נהעשהם
אשר הם עמי עליס הנוני ומהספר הם המדויק
הראישו לעמים המוחשים והוא לכזה אשר המעל
וראנה ולא המסוכ כי כשה אלה הדינו לכר האוכ
ה"ן המעל ט"ו כי זם כלל הדינו שגיה ס"א הט
הפעל ע"ן המעל ה"ן המעל ט"ו כמו זה שכח

הודוין

שכל כחמישי גמיה ישמע ושלחן דלל זל משה
 למשק ויפה לו למעורר מצעע. למשק נכל
 על שיהיה לנה ואמר שהרמיהו סאלה הכטין מה
 אנריע הרמיהו אפק למ כפרה על דת הרמיהו
 וכבר כח הכטין מה על שלשה פנים הרמיהו
 כפנה השן והרמיהו כס"ו השן. והרמיהו אלא
 כי הרמיהו כח הרמיהו כמני השן וכפול הלח
 ואולי שהרמיהו כולה כמני ריה אלא הוא כטין פועל
 כי לא כלה למעט כי אם כרמיהו ההא וההין
 הפועל על כטין זה. נאמר זה ארץ הרמיהו
 להשלמה. ירע והרמיהו. והרמיהו כלבו
 והרמיהו להם הרמיהו לעת. ולא להא וכח
 שכל הרמיהו. נרמיהו והרמיהו. והרמיהו
 ולקחם. שמות השעלם. הרמיהו צמי מעאץ
 הוא כטין הרמיהו. הרמיהו על הלח
 הרמיהו על קנה. המקור צה כהרמיהו ופע
 הרמיהו. נלן הרמיהו אלן לרמיהו יונה.
 הרמיהו הרמיהו וכח הרמיהו וכח הרמיהו
 פנסה. העתידים נאמרל כעמ
 ירמיהו להם נוסרבל הרמיהו. אלן

הרשע חזק ונתון וכלא טעמיה באהוס ויהצט
כמוכר וכארגו והעמקים יתבקטן שמש כהס
הרשע והרשע אכזר קרש ..

הדמיון לנתי הפא שהיא
אלף

העוכרים ענו הרטר .. הצוני הראומ ותוהו
הראומי היטיע ..

הדמיון לנתי הפא שהיא יוד
ולנתי הפא והלמר שהם
יוד והא

העוכרים והגור שלן נהגו או שנים .. הצוני
הוצב על שלחן .. המקור
כהמדע יוסף . להוצב על ה . העוכרים
והעכט על שמשך . והבכ אחטא ..

הדמיון לנתי העין שהיא
ואו או יוד

העוכרים הרבונה ער רתי ארץ . והרשעיה
כי לצאו יע גוט הרבונטה .. שמות
הפעלים הרבונה להחזיק מצדק ומצדק
כי מצדק מצדקיה לע .. העתידים ובהקומתך

וכקומוכיך אהקונוט ובהעצה חובי סגרים
ואהקונוטה ככל שדי הלמן וירפוטטן הררי ער
ובהעמה ולא יתבששו ורבתלת הולכה...

הדמיון לכו הלמד שהיא

אלף או ה"א

העובדים אשר הרעה כי הרעה כל לא
הראויה הראון האויה והראויה

והשתויה החוק שמות הפעלים הרעה
טאורה והטא מחכא הוי הלהמויס

המקור להכין ולהעשה הצווי שכב על
עטר והתל דיט והתלה

העתידים והמכא הארס וכלא ה"א ויהל סמך
אהלה והאנס הרפלא בו ורבים כענין
והרבים דיט והרבים...

הדמיון לחסרי הפ"א שהוא

גון או למ"ד

העובדים על כל הרעב אשר הרעלה שם

הפעל צניכ ומהקס המגענים

כעס נאש מתקנה המקור להרעל עלט

העתידים נאחטל לפי ה יע"ב כ"י

יחוס . פטרס יחוס קדמך ...

הדמיון לחסרי הטא וטח

הלמד שהיא אלק

הענכרים וההגבה שבס היור מקום אלק ואל

והאגב והעבא: כאשר סוף . טאן 6

כטל הים הרעבא: הרבאן . שמות העשלים

מרעא אמר . הנה מרעבא: המקור

ניל מרעבא: וכא על דרך כעל הלא ..

העבדים יישא לענכ סל הים . טאן להעמיר

חון . ורעא מלכא . הרין סלעם

מוכלע כחין ורים וירעא ירעא והרעא

מירר הרעאן ..

הדמיון לכפול העין והלמד

הענכרים וט והרמל . הרמל אלק . הרמל

בלימים . ולא רגא והרמל אלך . והרמל

אל המקום . וכרעמיה רמו שגא הרמל . וכאלך

מקום לא אשאלא מפי לבי . שמות העשלים

טור כפול . אים מרמל . קיוע . טרים

ולחודדים . מרעבא: על ארמל . המקור לקול

עלם . מלל עם מלח . הצוין . והרמל

והפועל לו . הקושעו קושעו .. העתידים סגור ממתן
 ואמתן אל ה זלעות אשתמן
 צמחם . הוא רבול . וישקמים לבו . יהלל הנהגתו
 ויהצנע אלן . מה רבול . יהברנו ויהלל . יהלל
 ויהדרו כששמש . ונלן ושרקשקן כמותה . לא
 קבדו . רבדו . מה ודור ...

הדמיון לכפל הפז והעין
ועל הלמד

ארה כל שעה ארה ער כיה האים הרין גולעל
 כרשין הנה שבר שלמן הדמיונם אל אשה כטינה
 שהטח המאשוש וזה כל הסודים הטכנים להוציא
 להם כפול וכאני אחר ט שטח הדמיונם של
 הווכח פועלהם . לפי שהם להכטינם הנחמדים
 ולא הטחם הדאשנים כטינים כפי עמלן להעז
 להם שני הפועלים והמניין מה שבר
 הרבא —

הדרך העשירים זמנים כלא הווכח

פועלהם כב

הרבאר הסכה אשר כעבדה נקדאן פועל והפועל

ורו/ שלא הווכח פועלהם ועשה האחרות חשט כ

פועל הוא שלא נטר שם פועל לבנין פסל הרגש צדה
אברהם החכם ר' יונה כי הוא שלא הוזכר פועלן לפסלן
והסבילו הפאזנט כלם כי הפועל הוא שלא נטר פועל
לפועל. והטאס אל זה כגא האג עלון פנו אבא. על
כנין הפועל והבנין לפי זה איך צאנהן שלא הטכו עם
פועלן אחר שהוא לבנין הפועל. נחפז זה קראוהו
קרי האחרונים הפועל סהם אע"פ אין בקפנה
פצמה אחר שיוכט הענינים. והטל לפי מה שאני נואה
דנאה הפועל הוא שלא הוזכר פועלן לבנין פועל כי אשר
הורס הוא שלא הוזכר פועלן אל זה הריס אהין. וכן אלה
נדעלה אחר ששמוש שטהם שווה פנו שהרבאל
וכן כדוכן סוסר כסא. לטקן לעשפט. להכין לפי. וכן
אשר הוציא אל יטמך ירו. ואל העץ אהין. וכן והנוה
ורליה. אל הצורה רשע יעה. ואל נסמה רציה קטא.
וכן וינשכ לטמ. יוכב. ולספ יסיר יאמי שהשמש
כל אלה שנה כפי מה שהבאר. וכן פתרה שיהיה לון.
והט לפי מה שהורה מיענין הפועל וההרפועל עם
היורה כניט הפועלים אין כאני לטוג שלהם אל
הנוכח פועלהם כהם הפועלים כעצים. ואם קהם
הפועלים יב והפועלים ימו נבלים כבתינו נחפז זה
סהכח יוכה עלון בנין יורח על הפועל הוא כעצמן

יין

כעצמן יורה על המעל ואי אפשר שלא יוכר מעל
 אמר החכם ל יונה כרב כספר השרשים כי הוטל
 והוסב והתפררו הם שלא הוכחו מעלהם לבטן
 המעל. ואם כרב כי נדאלו להרפה הם שלא הוכחו
 מעלם לבטן נפעל. אבל זה שם ל יונה שוק ל
 יהיה ט אמר מההרמל המרעב וזה אמר לפי חכם
 שחשב אמרנו ההרעב לשם אלה ועד יסא הדבר
 עלהם כפי הצורך בעצמן. ואין רמזינים לאלה ש
 העומד כבוכ כהם לעט. ולא ימצאו כהם כל הסודים
 העט. אבל אסבוכ העומד כפי סדורם וכאשונה לפעל.
 העובדים עולת כדלנן. מונק ושונק ה'ז'ט לא הקל
 הקלון. סנה. הר שטח שער. גלע שכו ל
 מוכס. עונה שר. סתמ אור החיך מקום שזך
 וסתר על כים מעשה. והוא מוכנה לאבב.
 שם הסעול וקל מועה. עלן עלמה כה'צ נוסכ
 ה'קור וצב וצב. העובדים. רוחם יתם
 ושונק ארונן. כגכ. נארם הלמן
 הרמון כלם. לן אשר כתר החולק.
 הרמון לנח. הפא שהיא אלה
 ואוסף עלם. יאלמוקס. שם המעל אינן אונל
 העתידים מוכראונל. הרמון לנח. הפא שהיא יור

העוכרים אשר יולד לו . יולדו על כנפי יוסף . שמות
המשלש לפני הילד הם יקשים

הדמיון לנתי הלמד שהוא אלק

או הא

העוכרים לא ונה לא קורא . מולד פחות . כסו הכיס

ולגו העלגה . המקור אגל עגהו ..

העכירים ומנה עמנו . יצקה . ניכר ה

הצמים . ניכסו ההרים ..

הדמיון לחסר . הפא שהוא למד

או נון

העוכרים נלקח מהם קלה . ארמון בעש . לקחה

ואג לא חזק והקוע . תענה .. שם הפעול

לקח מאבן ..

הדמיון לחסרי הפא ועל הלמד

שהם נון והיא

והשעה קבוב לא עב ..

הדמיון לכפול העין והלמד

שורר עי מאב . שוררה ענה . חנה קשה עם מלך

מקום שזון סמו לא פמה . נכרה מי לעי . העכירים

לא יחשק ולא יושע . הקולל מלך ..

הדמיון לכפול הפא והלמד ועל

הנה

הלמד

הוזה דבר .. הרמיון להופעל מהשלימים
העברים

הכח גוטה . השכחה . קרחה . טאנו ונהלמן לא הכלמה .
לא המלחה . המקור המלה לא המלחה . והמלה .
וכה' ארה . והשכחה .. העתידים כלל
הקטר . עגלה של פה ..

הרמיון לנמי הפא שהיא יור

העברים , והוכח המאט . והושמש לכרס . המקור
ינס הולדו .. העתידים נהר יוצק
אל שאנל וגח ליושלה תושב

הרמיון לנמי העין שהיא יור או ואו

העברים הנקם על . גרוע הנעלן .. העתידים
אל גראין ינעל כירה רופ

שמן רגוק ..

הרמיון לנמי הלמר שהוא הא

העברים . הילה גיחוש . הנעלה של המוכח . כי החלטה
חט ההא טטפ או ש'וק . וה'ת' פגמה
נוסו הוכח . אשר הילה וכלא הא הילה יהודה פולה
וכה עמודה מילה מעלטה . המקור והפרה לא עברה ..

הרמיון לנמי הפא והלמר שהם יור וא'וק

משגיים הוצאה ..

הרמיון לנמי העין והלמר שהן ואו א'וק

העובדים והמשא אל הכסף. הנאיהנה כהא כ
הנאוי הנאיה לך

הרמיון לחסרי הפא שהיא כן
ולחסרי הקצוות

העובדים והוטט ככל אם שרשו נגזר המקור
הגד הוגר העתידים לא יקם

כיוסף מים כן הורגו. והנה כמלה

הרמיון לחסרי הפא ונת הלמד
שהן כן והא

העובדים אשר הכה אשר הפא העתידים ויט
שנתי כני ישר של מה רגט

הרמיון לכפול העין והלמד
וחסרי הפא

נידו כמיון ללה

הפרק העשירים ושלשה כהרבה והוכשו
כפעלים ולפי שאנ

מושכ הוכשו כפעלים מן מה מההרבה נעשה
משניהם סבך אתר והנה ההרבה כפעלים הסכיה
מהראשונים וכלן שהרבה ועם שקט האחרונים
תלקו שלה נסבו כלה שהוא מונכ סכרוג אחיור

אחרי כן ירד הכאשנים כהן ונאמר כי הורב
כפולס אם שהיא לכשינים מהמלכים או מחלקי
הפסח האור פאגאון והרמיון כהרבה אצד מחלק
הכנין הן הכה ויולדה מן שהיא מוכב מן ילדה
למזגת כמעור וכן יולדה אם המעלה וכן
יושר כלבון מן ישר וישר וכן משרותים נולד
מוכב מהעבור למצאים כמעור ושם המעלה
וכן כישעיהו במהרה אהא מוכב מן פהרה
אהא כהן במהרה אור וכן במהרה אהא פהרה
אור וכן מלוקה על ימן שהיא מוכב מן מלוקה וכן
מלוקה וקרבן הים מחזיק אור או מחזיק על ימן
וכן ושת כפדים נאמן למה אור מוכב מן נאמן
מעור כהן נאמן אלן וכן ילדה נאמן כהן ילדה ספסר
חיים וכבר תשכ לך המשכנה וישנה הפנה ס
ויחזקה ככמן למה ורקרסן עשלוה שהם מוכב
ממעלה הוכר ופעל הנקה לכעין אור וההרבה
ככשינים המהמלכים כהן מלוקה פארויס מן קעב
העב אלא הוכר וכן מלוקה אם המעלה לכנין סיל
החמש וכן לפי דעה אור לל סמאטס כמעור הוכיס נאמן
כרס מוכב ממעלה ופעל אלא הוכר מעלה וכן נוסרו

כל גשם נמשך והמשך וההמשך וההמשך וההמשך
שבוה והטהרה משפחה בין המשך והמשך והמשך
שם בין המשך והמשך וכן נלקח להמשך והמשך
ולא הטורגום משפחה עם זה הרבא שמשך להעור
למשך והמשך משפחה שלא פוקדו משפחה כהיום
להטורים כח שהטור ל יונה עבר על המשך והמשך
משפחה והמשך כח שהמשך הוא לזכך בין
המשפחה כח שהמשך והמשך כח שהמשך
המשך כח שהמשך והמשך הם אומנם להמשך
למשך המשך ולפי זה נמשך הרוב ער ולא
המשך אל המשך להמשך ולפי זה המשך להם
איש לזכך המשך והמשך כח שהמשך אל
המשך והמשך בהמשך הוא להמשך המשך האחר
על כל זה שיות על המשך משך המשך והמשך
או המשך המשך אשר המשך המשך המשך
לא שיות על המשך או המשך המשך המשך
להמשך המשך כל אור המשך המשך המשך
המשך המשך המשך המשך המשך המשך המשך
המשך המשך המשך המשך המשך המשך המשך
שהמשך המשך המשך המשך המשך המשך המשך
המשך המשך המשך המשך המשך המשך המשך
ולפי זה המשך המשך המשך המשך המשך המשך המשך

מבין כל כהרוב והרעיון

זה וזה. והמש. הטוב. חלבו כדרך א. ואמר שהגבאר
 זה להרבה הכעיים יבא הדבר כרכשוני העלוא
 כהטוב כפעלים לפי שהיא מן מה להרבה זה
 היות הכלה בורה על ענינים להתלפס כגון שאנו
 הלקוחים ברישטא פשוט לעשר. שהיא מוכב
 מרוב ופשוט. ופרשן עליו שגג. פרש ארי. זין. ופשוט וכבר
 כהרבה כי ירממה שהיא מוכב וכן אמרו ככלם
 והוא קצור לטוב הלשון או מאשי הלשון שתרשום
 אמר כי והוא הנצח יתר כי המעלה האלה לעשים
 הם ולא יוצא להמרוכשים כמנוחם כל הטוב
 כי אם ארטה. והם רכרי. הנביאים והמרכבים כרוח
 הקדש אתר הנורה השלמה ולא יוצא אתר להם
 כהרוב כי ולא מהמרוכשים לא כמנוחם כי אם ל
 והם כמנוחיו קשר. ויכלכלי יוסף. כענין כמנוחם
 וירגמה ויחוקן. והם המרוכשים כמנוחם הם
 וכוד מוכר ככלשון. יכלפמה תור מיעד רעש
 כצרו. פרשן עליו שגג. אמנם נקראו אלה מוככיים
 כמנוחם לפי שהאנוניק השרשיוה כל אתר מהם
 נבולג לא רמזה האתר לאתרה. ולקוחים כור
 תלקה אתרוה שהם אמרו כי הם מרוכשים פשוט
 ומהם משיך המוכשים. והמנוח כמנוחם וזו כי הם

הפעלים אשר הארץ האנוחה הנבועה מהכר
הדירה נשרינה אלה יקראו רכשים כגון חכמה
וחכיון או שהיא נהפך כאן כן נבועה והם להפח
הקורה נשרינה אלה דב כען ויכלב ינע ויכר
כל ען מקקד קיר . נהפך הרשיע העו והשלי
צורה נפשו אנהיה הדירה נשרינה אלה לבר
וה על שטפים כי העו אם שיהיה עו הפך והלך
כן כפולה כגון ען . יגן . חולל אלה . יטען ירו . נעו
ישוכב . או שיהיה עו הפך נהפך והלך כפולה כגון
עטלול שלמה . כי . כלב אנהים כגון . נאפע
השם הנה מכלל עו הפך לפי שנהפך ולא יכלו אים
ועלו . נהיה אלה כלהמה כאן שהיא דב משך
הרשע והיא נמשך . נכסן עין אחר מהלשיח
לפי דרכם לא צורה ונחא שרביה הלך כן עתה והוא
כפל הפך נהפך כגון כיום שער השמש ט שורש
שך מהסכורה וכן נעצמה כפאטאטי השלך .
אם שורש שאה . נהיה כענין נהפך . נכא כפל הפך
לחוריקט שורש מרד לפי רביהם נאול שורש תיה
נכא על רון השמש . נאשר חנו שרשהו שהפעלים
הרשעים הם כולם על פניו הדגש או שלא הוכר
פעלו . הכא על פעל . נכן הנהיג של זולה הכא על
הפך על רח פעל כגון . יגן . חולל . יטען . נחא . והחיון

והרמיון לרבעי . כחל סוס סרסן כי הָפְתָה לָקוּם
 חִיָּךְ וְכֵן לַהֲמַשִּׁיחַ לֵב רַב וְעֵי יִכְלָל
 שְׂעִים שְׂמֵרָה רַבְמָרָה אֶרֶץ הַסּוּסִים כְּעֵטֶן בְּאַרְבַּע
 וְהָאֵל עַל דָּרַךְ אֵלֶּה הוֹוֹכֵן מִבְּלֵל בְּאֵן רֵעַשׁ כְּזֶרֶן
 יִשְׁפִּיחַ לִכְנֵב אֶרֶץ . וְכִכֵּר עֲמָא מִמֵּת הַהֲרַבְעָל
 וְהַגְּהֵלָה וְהֵם הַעֲמֵהֵן לִכְלָל הַמְּשִׁיחַס בְּעַל הָפָא
 וְהִשָּׁן אֲמִירוֹ כְּאֵב תְּחַלְּצוּן שֶׁהָא שְׁלֵשׁ . כְּפִל הָעֵץ
 וְהַלְּבָר וְהַעִיבֵן אֵלֶּה עֲמַת מִשְׁעַל מַלְאִי . וְהֵב לֵב מֵה
 שֶׁהַבְּאִר לֹא יִמָּצֵא הַרְכִּישׁ הַמְּשִׁיחַ בְּלֵ הַסּוּסִים
 הַמְּכִימִים כִּי אִם כְּצִלְמִים וְעַי הָעֵץ וְעַי הַלְּבָר
 וְהַכְּשֵׁלִים וְהַ מְסַפֵּךְ כְּמֵה שֶׁהַעֲמוֹן לַהֲכַבֵּן הַרְכִּישׁ ...

**הַפִּרְקַת הַעֲשָׂרִים וְהָאַרְבָּעָה כְּמִלְקַת הַשְּׁמֵי
 דְּנִמָּה לְמִלְקַת**

הַמַּעֲלָם שְׂמִיכָה רַבֵּעַ הַלְּקוּתָה מִזֶּרֶ הַשְּׂמֵשׁ . כְּכִר
 הַרְבָּאִי כִי שׁוֹנֵשׁ . הַמַּעֲלָם לֹא יִמָּצֵא בְּאֵן אֲוֵרוֹ וְלֹא
 יוֹסִיפוּן עַלֵּי אֲמֵנִים לֹא הֵיז כְּפִתוֹךְ בְּאֵן לִמְסֵה אֲטָכָה
 וְלֹא הוֹסִיפוּן עַלֵּי לֵקֵב כְּרַבֵּוֹ כִּי הִיז לַהֲכִרֵה הַשְּׂמֵשׁ
 כְּמַעֲלָם לְהוֹסִיף כִּהֵם אֲוֵרוֹ וְלֵה שְׂרִישֵׁיָהּ בְּאֵן שֶׁ
 שֶׁהַבְּאִר יֵשׁ עֲבָר יֵשׁ לְהַרְסֵהּ אֵל שֶׁהַיִּיחָה
 הַאֲוֵרוֹ הַכְּאוֹר מִזֶּר הַשְּׂמֵשׁ וְעַסְמֵה עַל הַשְּׂמֵשׁ
 כְּלִמְסֵה אֲוֵרוֹ הַמִּיחָה וְיִתְרֵה מֵהוֹ שֶׁהוֹא הַעֵץ בְּכַבֵּן

הרבעל ואין העטין כן כשזי. השפוע בלא נמצאן כ'
סס סכוג המכנה. וישנה שם כעל לשון העש
שבשורש. השפוע שרז אהויה והקל אתה והרכ על
שכשנשיהם ל' אהינת וך הגעו קוליה ואתר
שורשן י' אהויה כצו ען שה סר ה ה סס סס ורוע.
וכעל ה' אהויה כצו אכטו כרולו כולל חכר דרס
כרול סלעס ורוע. ומה שיטעבז מהס וה כעלז.
והעש. הם טלם עלוע פסיים שהין כארבע ההס
וכפולן הויה ושל כולס והס כצו אהרעל אורכין ט
אחשרבן. אחשורסן. סרשא. רכבין. שרמן וכב
מזא להס כרזה השלמה זמברע איהגן ששטן
ואחשוכ וך שהס שפוע כצוים ואס הם לשן שפ
אול: הם מורכבס וכב אה' זה כששטן וכ האלק
נהגן כצוהגן אינם שרשיע. ונפירו כצוהגן שהא
רבע כפול הלגור. ואכענע שורשן כעל כחור ט
הכע אש. והרכ עלוע שפוע מה שכא על שלש אהויה
שרשיע ויכאו הרמיונים טלום כעל שיכא ורעכ.
כצו ששורש. כאורוע. האלית להכאן אל העלס
להכח השמות כן השורש כהן להכאן על שורש.
השפוע נראשעג אפוד השס ולהרות כעל מה שור
מהסכורג ולמע בסוף השפוע וך וולג הוואן שלא

אנו מצויים והוא
שלא נמצאן כי אס
כססוים שהין כ'
כאורג

שלא לקחה לפי ששמונה הרכי הוא הענין כהנה
 הלא ויבא לענין כה אם יטה על השלח
 אמנם המסר ההוא כיוון והפלה והנהגה לבד
 הכה משהם הצעיר אונס והאלה וחבריהם
 וכאזכור שניה אכזב לזכור והוא כהן
 בזה ולזהם מקשר קטורי מכל מצד והוא
 משהם אלהים ויגברו וכן שמה לעד האנשים
 לזאת שמים כי הרכי והאלה מלמעלה והוא
 לרצוה היה הבנה לבם הקולה והשוכה
 החנה והוא הנוש ויטה יטע יערכו וילקחו
 ספר והלום וכבר עמדו בארבעה זול
 הלא ההוא כהנה והנה שטרו והוא המלך
 שלש חמי עשרה מעדקס הן אבן זכרון
 גשה שבין דם לשבון אי כפרון והוא ספר
 הברכה ספר כהנה ופליחה נעם חב המלך
 היוך קרען והמס והכנס כהיתור נעם לשם נב
 וכבר באו מאלה שנים או שלש להם יתר מספר על
 שור האמה אם שנים וכיון לזכור למעשה לאור
 ואם נחש נקלמן והוא עמדו בארבעה זול
 שני המה נקם הלבוש המלך השואר הבית

שאה החוקן כרמיו. אצטע נורע פארה הארונ
כאלה הצמיו וחוה מספק על הארונה השויות
מזר הויהם שכבר טאז הוון האירה בפעלה
וכמוה אחוים וולעס מוולר שיטאן כהם הארונ
העכתי וכבר קכט חלקוקים אעג התלמוד
השמע מזר השמוט ועג לבול רמיון בעגל פון
שען כמעלס אלא שהם תכנו אל ון שמע העמלים
הראשעס והכיאן החמיון מהם ולא אראט כבון כאל
כחונן לפי שמוע העצמים הראשונעס אין ראע שט
שונעו מכלל העשן כחכמה הקדוק כ אינע מהסע
כעל העשן אל ינעו כרען אינע נאיש ומה למחונ
הקדוק לעכנכי ששיזר ולערכי כן נפסי ולעמרים
נאיאן נאעמו והרכיו וקשיון נאכץ נאץ ספק שהולד
מורב נרכי שאין לך שער ווע כעמוה הנארויס
כראון נעמען נולעב נחוצע נולעס נרוה אין למ
עסק כהם כ לא ישמנו שרשי החכמה הוא כצו לה
נרע כ הכללס האלה לעקוקים אינע הכרותים נכר
אישר שעה הלפז דכ מספך כצונשי העמוה אחר
שמצאט ולאנס מלאנס נשמענה כל האנושים וכן כ
מחלעך כפרים נשני כפרים כעג וכן לפי נאס
כפרו וכן כלי שהטוהו להרוסמה הנכח לא נעג

התורה והמצוות

עליו אנוג מיותר ירע רצוננו הרגוע פתח השבת כאלו
 ומצב האנושיה הלבוש ששינה כקדש שאלה ואול
 ואול הן נספשי וכבר ספקו כהרשיש אם שורש
 הרש אנוש להחלם מהם היתה ואול רב
 והלשע רגור והרש לפעם שצטו הרוץ ששינה הן
 נוספשי ונקרא רבא להיערן הרבא העצם כמון
 שטב האנש והלשע למולשע מצאנו מזהה על
 כן דכר לענן והרגור להיות משכן לאש והלשע חזקה
 סגוריה ואשר להיות משרב ומשך לכ האשש
 אליו לגור בשלבן ושלמד מצאנו לפעם נטן כלפי
 כאן וארץ נאמז שהעמו שרשינו אול הם עספשי
 ונקראו אכן להטבה על הכען ומאן שאר אכן
 מאן הכונס וארץ מזהה רץ לקראת רץ כי עב
 שהיא לעלם שגורו הנה משכן ואמרו להנים
 הנספשי אשר הם כבגעה ולוונה לבאר כי עב
 הם נאל עמי ישונן ואמז מזהה ויהש משך ועלך
 לקויש ואלה על כל מה שיכא רונה להם ככרב
 ולספק על קדש מה שהעמו מזה כי טבעי היתה
 טעמן מהם כהעלם חזקת היום כבוסה להעלם
 והשינה נרע כי אטע הרמלך השלש וכמאר ולע

הייתו אותם המזקקנים על כלים מוקבלים מוקבלים
כיון שעשו מהפעלים וכאשר שיהי איתו אכל
טוב להם רמיונים למאד פעל כיון שעשו בפעלים
וכתבו כל מה שילמד ככתוב במעשה ההתחלפות
וכאשר יבאן אורחיהם בשם השמו אורח כפי שרין
והטחון בן האתונה השנייה על רמיון מעל. והמשל
פירוש לה רמיון לאתונה פירוש איתו על רמיון
מעליונה ומרדכי על משערי וכן כל הדולה לה...
וכל זה מורה אין רשעו כן. והם שמו זה להשגיחה
על שני השליח כדרכה. אבל שיהי איתו להם כולל
סבא כקדם להם כל ראה כיון שהיה נאוי הוריש
ששנה הניח ירש לוי שירמא לתיקן ששפשו כן
החכם ולא יהיה שרשו רשע על רמיון קיימו שהיה
לשון הכתוב. איתם עם כל זה לא איתו רחם זה
ואכא אפי' השליח כפי ליה שהם נמצאים ככתוב
על רמיון מעל כיון שעשו. ויום בשליח כפי שיהי איתו
ית על רמיון ויהיה האנה העה שן הסעל או לית
הסעל כפי השנה אשכ לן נאכא לכל פין כפי ליה שאנא
נאנה בכונה ששם או שלשה לכל פין או יורג ואם לא
אכא מהם כפי הנמצא. איתם אכא הרמיון כמשקל
ולא אכא כמשקל הנמצא כן אכל המשוררים והנה

סדר כד כמילין האגונה

והוא ההשואה סוף סוף אהיו יחד בתה סוף אור
 מהסוף הקבצים כי לשם ישראל כמענה ולקח
 יאנו סוף כי העבה והכחה משהנים כמשקל
 הרבוע והעבה בתה סוף השלמים מארה והעב
 הרבוע והכחה בתה סוף עמי הפע אהיא ינו
 מארה והכחה אבהם אור עמא ענה כי לשם
 האור והתל המשקל לש המקום אהא כו ניהא
 מסוףם מהתלפים כי עקור כהוסף שרעו עור על
 משקל ארה כהים ואב הטל ואה הערו שרעו ט
 ערה כי הוא מארה ערי זה על משקל אהא וכן לכל
 אנה עם והוטה רחבן ואין הרעיונים משמנה
 העצמים והעפוני המקרים ומהעם הטור המנה
 על העבם והמקרה יור אצ יקראו אור המקרים
 הוא כיו אהרפאר אהים למה שחא מהם אלא
 על דרך השעלם והמעלם אכבו עללן אלה
 כבעים אכל למה שחא עליולה הרוח הא נהם
 הארים על העפון העון העכ עם הטכ וכבר יחס
 קר המקרים שפנה המקרים והארים דכ לפעיל
 הנוכח ונאמת השם הוא לשעל קל ויה לפעיל הקום
 ולהפטר ונולגם נסמה שיפצאו ענקל וכלא דש יאמון
 שהנא להקל נהשם או התאר העורשים ינחמן לפעיל

הדודש ואשר עם רמסר הא לבני העמל וכן שה
שנפלה ליה. והיום הוה הוא שהכנין נחבב להגם
הדוא כלטוע המקור כגון שטוב. והואיה טה
לחס כל עם לבנין ולמך העבה על הירוח. וה
נהג על כה העלה והמה נחם לבנין העעע
לפי שלא ימצא מעל להם כולתן מהכנינים.
נהשנה והקונה לקל ונבור ושכור לפי שהם דמיים
לביב הדודש כיגם שפצאם ובר באמין ושכרו
ולא יין הנה טן מצאם ונכונים כה נחילים ובר
ואצבם כמלה. משביר ל הארץ. אכל המקייה
הוצא אין כה עושל ולכן אטח העפך כה ואין ה
הכניונים לאר הם כעישע אורגין למול כה
העין. פח סד דד. לעשר יונה. והרצא דשעש
אכ חמישים. דאה נים. למול העין סל פה עם
נכול מהכאשונם כצאה פרומים והראשונם
קמונים כוכ. והרצא לאלה מלך רכ מלך מן.
למול כחולם ומה העין מול סנה חונ קול שט שור חוה
והרצא עוכה. חוכי יהודה ונדה יאצ שוע. למול
כמול הלגו מנו שור נוק. והרצא לתם חוס. מען
לגום. טוכה לכל. נקן כלל. למול כשוק סג טור
שור איר. והרצא סוד לב שטו ולמה. שה חם

אל הדגדגה והם זמל שסניקטן הרבני גאלס שטעס
קטעס וספליסוק ונעלטהם פאריש ויהיכ פלהעל
והי/ פין השנה קלונטה זמורה צדקת פרי 6
מטעם מאשק ונענה באשר תקוקים פאשר
לפני כרב יקר עני ענק מצר נאמה אצד אסר
אין אדם שרר סגן רב' והראר כי עשו גבר גאים
ושן השנה קלונטה ונעלטהם פאריש ויהיכ פלהעל
נהקטן יקדים טבבים ונענה ויין גלים וכן רבין
עשים מטעם נאגוים לילך כאכ אמר זאב
כאך שאך סאך והראר עני אס יי גאלס ונעלטהם
פאריש ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
ויהי שטעם ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
מקל לים שטעם ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
והראר שטעם ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
לע אגוס והרוב שטעם ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
אנעלן גוא ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
ויהי שטעם ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
ירך הילוכה ויד אבנן ונענה ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש
למען כיש קווק אפן ארץ עני כדק סגן אמן
יקל קלאו ונענה כסבך האנה ונענה ונעלטהם פאריש ונעלטהם פאריש

גא טעקל

וכן כמתי כתיב מרוב ופחד ופחד ופחד ופחד
 אונן עלת חלום. וכן ופחד ופחד ופחד ופחד
 כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן
 כהן כהן. למען ולמען ולמען ולמען ולמען
 וכן וכן וכן וכן וכן וכן וכן וכן וכן וכן
 הכתוב ואלה השמות אשר יקראו עליהם
 שיהיה של סימן הקבוצה ואלה הם השמות
 הקבוצה כלה והיו שמה ואלה השמות אשר
 חרשים שרשים. ואי אפשר שיכלו זה אכל ורעבון
 הסוף ולזה שיכבדו עם רבות על מעש
 פאזיר פאזיר עלה הארץ והארץ וכן ארץ
 ופועל לא יתן לו. פועל כדכתיב וכן ככל מה
 עובד שיעל כולו. וכדכתיב ארץ ופועל
 הסנה איננו אכל ופועל ולזה ידוע. ופועל
 חורב. והוא כן אם הפועל יתן לזה רוב
 המעוררים. ופועל ופועל ופועל ופועל
 כולו. והוא כן אם הפועל. ופועל ופועל
 לכן יכלו ופועל ופועל. והוא כן אם
 ארץ. ופועל ופועל ופועל ופועל ופועל
 כמתי יתן לו אם לא יתן הרבה כן פועל והוא
 עלה כהן כהן כן ופועל ופועל. ופועל

כלב כרוב וכול וכו' . נפשו השן וכו' . לפעול
 אזור מלוח סגור יקור יאור . והואו סגור . לפעול
 מנקל השן הלמד בך וכרס : עליו משתח הלהר
 לפעול אמון אבון דבן . והואו גדול קטן . ארון
 אשון חמוק קרוב . אלו . וישמע כמיטי גדול
 העסה . קטן כגון ארון כל הארץ . לפעול אזור
 חלסו : אזור פרוס . והואו כי יברס אבי . וכאזק
 אכס אמור אמון אטן . לפעול כולו פולעו האר
 מבור טבא וכחולם עשה הרחוק כגון והואו מ
 הלמד קטא ומקס . ופאזק אר רחוס הימ כולאזון
 כראוי כעט זמן למצאן חוול . כראוי הנבון ועם
 אינאה היורגעס אול . ימרי הלאו וכו' השן חמן
 לפעול נקס ואלס את הקור והיכר אן כרס . והואו
 עיר . סין אינו ילא יקט והכרס לא רגש העורים
 והפמנים . לפעול אמר כפר והואו העי : סר אמר
 אביהם . לפעול קטס מלל כל ישרי חלק מן כחלק .
 חל . והואו לזן אזה . מהו לאו ואם אנו וקקס
 והקל אר החקלור . לפעול ומו אכר סגור והואו
 סל מלח ולב וכו' חרש . ונה הלמד קטא דכא ולקנה
 קטב . זכר ואזנו סרש חכס שרימ סודאע אעם
 לאן הינה הליב כחזאים חעמס סחפנים נז ינה

סוכר שהיא על רציון חכם וקצין חתי קרצין של שיהם
פלט שריר שרמם כאזא כנכונ סוים פשה ארירי
חרכ וצמאנו למריסים אשר ישערו. לפעול פשין א
שפיר סרין אחיב וקיר וכפול העין ליל והרואר פול
חפיון שכר שאיר פלט שריר וכפול העין פול קטור
לפעול קולסל קיר שיש שיה חפין שיש פש. לפעול
דכיר כפיר שחין חטה שכיר וכפול העין שכי
אשן פול חפיון והרואר כסיל דכיר דרילס והשג
לכ פול רבל. לפעול רמם העין כפול פשוט
לפיר ספיר ארמק והרואר ככיר ארירי ארמק. חרין
סריס וט הלגזי שיש כח לפעול קישור ארמק
דירוש וכרמס סלון חגור פטור והרואר שטר ובר
וכפול שרין חרין חרין פשוט. והרואר פול ארמק פול
וכפול העין ה טווי. לפעול ארמק חרין. והכ אנשר
כוכיר ארם שורשן כח. וכבר משמ כי שורשן כח
לפעול שפיר כוים סדיר. והרואר חרין שנים
כי היר משמ ארמק וט הלגזי כח החד
לפעול חתח כפין. לפעול קכא פאמיר נאשפיר
לכין שריר. וכרמס כפין ארמק. לפעול כי ארמק
והא רואר. לפעול יקרן או ארמק פקלק
הפכר חלקק והם רוארים. לפעול סרמק
קווי. לפעול חרמק. לפעול קלל ארמק

אזאל. לפעול כלום הקליק. לפעול לפעול
חזרה כרה. לפעול והאסמון. וכל
שמור והם האזים. והשם סוף קוח. והיא
אח. כלכונה ואם נפדה כמסב. ופונה יפה
לוא ינעם. .. הדמעות לעספים כאוניו האחת
לפעול הכה. פעה. ריוח והצל
והם מס. הפג שהיא נח ונח השן. להנה מים
והנה לוח. לפעול תנה ענה ענה
נח הלוח אנה כנה לפעול קנה כנה ונה
כנה. וכנה הלוח קנה. וכנה פנה הפנה כנה
האניו כדונה ענה אנה אחנה ענה ענה
והואר ענה ענה. לפעול ונה ונה כנה
כנה והואר שנה. וכנה השן ונה כנה
נח הלוח ענה. ונה אנה כנה ונה כנה
תנה. והואר ענה ענה. לפעול ענה
מנה אנה חנה ענה. לפעול כנה כנה
ענה ואר ענה. לפעול אנה ונה כנה
כנה. והואר כנה. לפעול קנה ונה כנה
והואר ונה שנה סנה ענה ענה. לפעול
אנה ענה ענה ונה ענה ענה ענה
ענה ענה כנה. לפעול ענה ענה

לפניו ליל לכה . לפניה הועבה שזקה סומרה
וסלע הועבה . והואו כפל הלגו שומרה
שומרה רוע ורוע . לפניה כשזקנו כפוע . ולא
עלה . לפניה למה שעה ובה והואו קלה
לפניה ארובה שועה למה חולה ובה חלשה
לא , שהם כמינה . לפניה רועיה . לפניה סוף
אגורה מלה אלה חולה . והואו עטה כורה
ולא , שהם כמינה . לפניה כפיה כקרה
והואו לכעל חטא ויעני הפא ימה . לפניה
חכיה כעמה מן כעומה למודין ל חוקה והואו
שכלה אין כהם . כמינה הכערה , אונך קשוכה
לפניה כפל הישן סוכה חופה לפניה עולה
יפה . לפניה מוכנה אמנה . אמנה וכאור
ואמנה עמי . וכקא וכתיק יורעו מאמנה . לפניה
אמנה . והואו מוכנה דאן . אמנה לאכור
לפניה מוכנה . והואו אמנה . לפניה אמנה
וכהווע אמנה . לפניה אמנה לפניה
אמנה . לפניה אמנה . לפניה אמנה
לפניה משטם הולך לרוי משטם . אמנה למכור
עלן למשור . לפניה מלך מכרה . אמנה מול
מכרה . והואו מוכה . לפניה משעה לכמה

מכלה זרקה משעה . לעיניה מרמזי מאת
זמרה בתורה זמרה . לעיניה בלתי זוכר
מזכר ממש ומשק . והוא מלך . לעיניה
מולך מעינה זמרה . לעיניה כתיב מאת
משקרה מערה . לעיניה מאת מוסר
מרב זכר מאת זקנה . לעיניה מלחמה
משנה ומציה . והוא העובד האלוה .
לעיניה משנה זמרה ממנה . לעיניה
מזכה מעולה . לעיניה מלחמה מאבול .
לעיניה זוכה . והוא מוסר לעיניה
משנה . והוא מלך . לעיניה
משנה . לעיניה ומלך זקנה כיר
המשנה זל קרנה למנה יונה . לעיניה משנה
מכל היין ממנו . זמנו . לעיניה ממנו היין
מילה זמרה זנה מלה . זונה מאת זנה
זרים כתיב . לעיניה אע מעינה . והוא זר
המשנה . לעיניה ממנה . לעיניה ממנה
מבנה מצקנה . לעיניה מוסר . לעיניה כ
מותר כהי הנסד מאת . לעיניה
המסירה והקרוב שהם שני מלך כי אין הא
מאונה הוא . לעיניה ממנה . והוא זמרה

לעיניה

לפניהם שלמים יאמרו. להעלות נפרול נפרול להם
למען כבוד הקדש ולהצב הדרכים אם שרשו דרכ
למען כבודו ופניו אלמון. והוארי מזה אמרו וכתב
קדשון אלמון קדשון. יען מאוכ גירעני. אם איים
מרכובים. והוארי נח הלבד שלען מכין ונח הלבן
ראשון כפרה אלמון אמון. והוארי אמון אמון ו
אמון. למען לבן פניו רעבן. וכמייטרי רעבן
כריס ומוזי הכון להאי יוניס. לפעלען ופון כדען
קדשון אמון. וכיכרי ירחאן יכין. ונח הלבד הדין
וכאו כפיר למען הדין. למען קדשון קדשון. וכמלוג והפ
המכונה למען קדשן שלמן ולקדשן העדים. לפעלען
אמון עני. למען אפסון שימון. לפעלען חרין
אכרן והוארי רען שאן אלמן. וכמלוג פאון ככרן
למען רמזי רמזי. וכמלוג רמזי. לפעלען
למזי. למען עקלמן והוא רמזי. לפעלען
האשור. וכפול הדין רמזי. לפעלען רמזי
והוארי מכין עם רמזי. לפעלען רמזי רמזי
למען רמזי. לפעלען רמזי. וכפול רמזי
למען רמזי. לפעלען רמזי. וכפול רמזי
למען רמזי. לפעלען רמזי. וכפול רמזי
למען רמזי. לפעלען רמזי. וכפול רמזי

למעלה וכלה רבקה שפלה עברה שורה פורה
 והרצון ובה ממש וכן כל צדק כהן לומר רכיש
 סלואים. אנה יפיתך. אנה מאטבה והיא מתחנן
 נאני המברו לוי המלך הם כהן יסודי שנה
 חסד ואלה הן הארים וכן שר ונחזק המברו וברו
 למעלה ארצה ללך בלוי ואלה יכלה. והרצון
 סגור אליה. למעלה קחתי קחתי ובתך ספרה.
 למעלה שנה. והרצון קומו יהיה ופסוק כהן
 למעלה כפוח פרוט. למעלה קומו כהן ס
 כהן שטב לוי שכתב. ופסוק מרה משרה
 למעלה כסמיה קוטב והוא פרוט ליש המלך ל
 למעלה שחונה וברו. ולבנה מרחוק. למעלה
 אילוי סבינה. למעלה כסילוי דבויבויב לניח
 הרסוה פלוטו. וכרז כליוה. למעלה אפלוטו
 עקשוי. אכלוה. למעלה לטענה. למעלה הכלל
 למעלה כרוה. למעלה אמוט קרונה. למ
 למעלה קומוני. למעלה ופרי רבנו נאני כהן
 אם שורשן כרו וריט פוריה. למעלה אמוט רחיה
 למעלה ארזי. וכסרי ראשי. למעלה דבית
 וכל קדש משה והוא רחוק. למעלה אלו כהן. ס
 למעלה מוחי. למעלה ככסני. וכסבו קשקש

לפני ארס אורי ועוק ביל גטהס גאריס . לפני יוד
לפני גורי עברי . לפני חמישי נבי . לפני יקונו
ישע . וכחולם וישעך יתלום . לפני יציר . וכבר
נמצאנו שה אורי גמסו יתר נחמן עומדורי . הפ
בגלאה . ולכך ונגיש . הדמיונים למסרים והתים
לפני חסר הפא שהוא עץ אילני
בדע קטע גמס . נחמאן לכך לקח ציר .
לפני גמסו גמסו שציר גמסו . ועוק חסר
הפא שהוא יזר גמסו וכלל זה נפי שידל . אם
ישל לשמים שיאן . נח הפא שהוא יזר גמל גושכ
גורש . והגור גורש לאישה ולזה גורש גורש
וכחולם גורשה . ועוק גורש גורש גורש גורש
גורש . ה . והגור כנור כגורש לפי שהעץ קמוצה
הוא גורש על גמסו גורש לאישה ולזה גורש
גורשה . ועוק גורש גורש . וכחולם גמסו גמסו
ועוק גמסו לפי זה גמסו גורש גורש גורש גורש
ועוק גורש גורש גורש . ועוק גורש גורש
גורש גורש גורש . כסף גורש גורש גורש גורש
גורש גורש גורש . גורש גורש . ועוק גורש
ועוק גורש גורש גורש גורש גורש גורש גורש
גורש גורש גורש . גורש גורש גורש גורש .

וימסו כיום צרה יאור הוא על משקל הענה וימור
 צדק ומצדקי ארץ וצוה לוועה מונק וצוה שאלן
 רוק וצוה רחמן חסן קיסון והס האנים וכפול
 ירון הליס הודנעס וצוה ורון ששון לטן והרואר
 הנט אלכ ורן וכפול אלן למילתו מצוה וצוה צרה
 חפיה טשה והרואר היה שוניה וכפולס רלבן
 חויה וצוה צרה שיה וצוה נתק שחג חתי וצוה
 קנה כמה צרה ענה עלה מעלה יעל כי מצאנו
 ענל ימים והכנים כצוה וצוה טעש וכפולע עב
 מצוה ארץ כסילן הוכנוג והקטנג יתו וצוה חירר
 שיה כינה ראשה כין והטיבור מראשוהיכס וצוה ערו
 צוה וכחולס וערע וצוה עולה וצוה כושר
 נעסר טופס וצוה רקס וצוה כפעה אמגיס וצוה
 הבונה הבונה האויה רצונה העצה והרכני והפול
 והפוטנטיסס ומלרס הקא חלמה והטן חנוקה וצוה
 מהויה ומכוסה ומכוסה חלמה וההטור משוכה יאל
 פכחולס כמכורה רעה וצוה מצוה נהרסן מצוה
 וצוה המורה מצין הפוע וצוה נהמה למריעה וצוה
 הלגו ארבה הנה ל וצוה כאוטכס סגל האלק כסמ
 החיר וכפול אפעה ושנפ וצוה ארבה וצוה ארץ ונה

הַתֵּן נַפְסֵךָ וְשׁוֹרְשׁוֹ רַגְלֵךָ כְּנֶאֱמַר וְעָלָה הַלֵּל וְעָלָה
עַבְדֶּךָ וְנִשְׁבַּח וְנִמְלֵךְ מִדָּאֵתָּה אֵם מִדָּאֵתָּה כְּסָדָל וְעָלָה
לְעִבְדֶּךָ עֵינַי יִמְצָא הַפְּקָדֹת וְעָלָה כְּעִבְדֶּךָ אֵיךְ כְּעִבְדֶּךָ
מִיְהוָה וְכִבְּרָא מִיְהוָה מִיְהוָה וְעָלָה מִיְהוָה וְעָלָה מִיְהוָה
לְמַחְסֵה לְעִבְדֶּךָ וְעָלָה הַרְבֵּה וְעָלָה לְעִבְדֶּךָ לְקַטֵּן
מִיְהוָה מִיְהוָה מִיְהוָה וְכִלְכַּל מִיְהוָה כְּעִבְדֶּךָ וְכִלְכַּל מִיְהוָה
לְעִבְדֶּךָ לְעִבְדֶּךָ וְעָלָה לְעִבְדֶּךָ לְקַטֵּן וְהַרְבֵּה מִיְהוָה
לְעִבְדֶּךָ וְעָלָה מִיְהוָה מִיְהוָה מִיְהוָה מִיְהוָה וְעָלָה
בְּרִכְוֵה הַיָּם וְכִתְּוֹלֵם אֲלֵהֶנּוּ רַחֲמֹנֵה וְעָלָה הַבְּלֵה
הַבְּטֵה בְּרִיחֵי וְעָלָה הַטֵּה מִיְהוָה וְעָלָה הַבְּלֵה לְעִבְדֶּךָ
וְעָלָה הַאֲנִי הַבְּטֵה הַאֲלֵה הַאֲלֵה לְעִבְדֶּךָ לְעִבְדֶּךָ
יִקַּח וְעָלָה הַאֲנִי רִיחֵי שֶׁנֶּה וְעָלָה יִשְׁאָל אֲחֵי מִי שֶׁנֶּה
וְעָלָה לְעִבְדֶּךָ קֵל עֵינַי כִּי וְעָלָה הַאֲנִי מִי שֶׁנֶּה
עִי מִי שֶׁנֶּה גֵר חֵדֵי וְהַאֲנִי הַאֲנִי וְעָלָה קֵל עֵינַי מִי שֶׁנֶּה
וְהַרְבֵּה מִי שֶׁנֶּה יִסְנֵה הַטֵּה וְעָלָה אֵת חֵדֵי רִיחֵי מִי שֶׁנֶּה
כְּעִבְדֶּךָ וְעָלָה כְּעִבְדֶּךָ מִי שֶׁנֶּה לְעִבְדֶּךָ לְעִבְדֶּךָ וְעָלָה
זִמְרָה וְעָלָה חֲרִיטֵי מִי שֶׁנֶּה לְעִבְדֶּךָ לְעִבְדֶּךָ וְעָלָה מִי שֶׁנֶּה
כְּעִבְדֶּךָ מִי שֶׁנֶּה עֵינַי מִי שֶׁנֶּה כְּעִבְדֶּךָ מִי שֶׁנֶּה וְעָלָה
קֵל עֵינַי מִי שֶׁנֶּה וְעָלָה לְעִבְדֶּךָ מִי שֶׁנֶּה מִי שֶׁנֶּה וְעָלָה
וְעָלָה מִי שֶׁנֶּה וְעָלָה מִי שֶׁנֶּה מִי שֶׁנֶּה מִי שֶׁנֶּה מִי שֶׁנֶּה
וְעָלָה מִי שֶׁנֶּה וְעָלָה מִי שֶׁנֶּה מִי שֶׁנֶּה מִי שֶׁנֶּה מִי שֶׁנֶּה

שזאה נעשי לשונאים. ופוק געב שזאה. ופוק
 הרב ככה עה הדי לפון. ופוק אפוק אכה. ופוק
 ופוקאר כלה חנה רוק. ופוק שנה אלה שנה והפוק
 קרה חוק קשה ופוק פאה זה והפוק לזאה שנה
 ופוק אל השוקק. קכה פוקבה ופוק והפוק אשר
 על ראשון. ושקו לשקוקה פנים. ופוק חתוק חפון
 עהם האריי. והשם חכין עוון ופוק מעש חפלה.
 שרשן עיה ופוק עבא עפא. ופוק נכא רזא שטא
 חכיה כלא ופוק כל יא יטא. ופוק היגה חפא
 סכאך עהול. לכן עפאים. ופוק סא ככר ופוק
 קטא טטא. וכחולם ל קטא. ופוק האריס ופוק
 נפיק וקריאי חושב. והם האריס ופוק לקראת היל:
 ופוק חטאי ופוק יושטן על חפא. נשאי שזא ען
 וחסר קפא ונה הלבר חכה חסה חכה ויה אישאר
 שיהיה השאר לקכה והוכר. ואם לך הוא כדון פוק
 וכה ופוק רכז ה חפא. כל יי ופוק חפה חכה ופוק
 החטים והפוק חכה חפא ופוק אנשי חפון ונה
 הקפוק חרה חוק ופוק חפא חפא. ופוק חפא ופוק
 חוסן חן חפון חפון חפון. ופוק חפא חפא חפון
 חפון חפון חפון חפון חפון חפון חפון חפון
 חפון חפון חפון חפון חפון חפון חפון חפון

כרז. וזוה כחשל יריהם. נצוה לעשה מורד וכשנכד
לזוסן השם. וזוה לשון זבים. נצוה לזלה לזנה יחזק
וזוה לשון הזקרה. נצוה לכסב נפשו. נצוה רמל
החנה. נצוה ישש רהל. נצוה רמס הלעך. נצוה
הזם אש הזיסים. נצוה הזלה הזלה. נצוה זזה דנה
זמה דנה זלה זזה נהז נהז נהז. נצוה שזר
זשבורה זזין כסו כרה נצוה כזנס זלה. נצוה
חזן זזין. נצוה הזיס זבזעס נצוה חזר זלה
זלה לזשר יזע שחשכס כזלס. נצוה סוכה חזפה
חזקה זעה קזסה נכבז נכזו נכזעף לזעזים לזר
זזה שזון נצוה חס נזכזס. נצוה שזרז. כזלעך
זיסזים כזלס הם הזרים וכן הזזמן קזנס כזזיוז
זהזזזו אזלס זה כזוני שזונן כזוסזר הזזזז. וכן
כל הזיסזים שהזזמן כזכז לפי כזולקזמן על זה
הזוסן יזרו על הזקרה נעשזן. כזי הזוסזר הזז לזקה
לזשר אזל הזזזזז נהז הזקזד אזל הזקקזס
וזס אזל הזזזזז כזכר אזר לזשר על הזשזר
נזלזס כזולקז הזוסזר הזזזז הזז הזז זזס
לזקרה לז זס הזזזר אזל שזי הזוסזס כזל
הזיסזים זזל הזזז הזזז שזלזן זלזן זזל הזזז
זס לזי שזורה זלזן זזזזזז הזז לזקה זנו כזזשן

סדר כ"ו במילוק האמוג

שני חטאין והבס מילוק כרב כן כמורה שהוא פקדון
 וכשיחזיק עליו יהא נאמר שהוא אתו לא כמורה להחן
 הלקחה לעצמו ונראה כן שלש הדרכי הלכה כפי
 צמי קדוץ על שלש החנושי: ויחאה כי א"ת להרע
 הוא ולקח כרב בפירוט הגורה ה' אחר וצאם לברו
 להוכיח שפאשר יאמר עליו לא יורה על המקרה
 ולקח אתו שהכוונה כן לבנו שיהיה שלש הרצון אל
 כל זה יורה עליו להרדוף והאריבוג כן כלום הוא
 מורה ומניח למשא החכמה ומשנה לבן שהיה כן
 הדמויקן למען ארבע אונות למען ספר סגור
 וכמילוי ה"ט העלן שלש. והוא ספרו
 שלש ספר מאר למען שנה עקור אוראל אור
 עבר קצין תאור גור כרם והואו עפסון
 כמילוי. למען כמילוי וזוין שריט. והוא
 זכור לזרע. למען אכש. כמילוי פול. למען
 סגור ספר. למען נחל. וכקד עולה. למען
 שבעור חשב שרען שקע. למען פנין. למען
 סגור וכפח עבביש חלויש. למען כפבור רפס
 תואל. פבעש. כרכוב פרכוס. וכמילוי קרסול
 קרסוס. עבוב. חרוב. גלוע. ככנין. למען
 והפורה ופול. למען קקני. למען ררן ריר

אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּדָוָה אֱלֹהֵינוּ
 כְּמִלְכָּה אֱלֹהֵינוּ כְּמִלְכָּה אֱלֹהֵינוּ וְלִפְנֵי יְהוָה
 מִסְפִּיק כִּי יוֹשֵׁי רְחוֹמֵי הַשָּׁמַיִם עִם מִי שֶׁקִּיָּם כְּהַקְדָּמָה
 זֶה וְהַיְקָרָה כִּבְרָה אֲחֵיבָה כִּלְכֵּל וְהַשְׂפָּרָה לְהוֹרִיב
 אֲפֹרֶת חֲלוֹר אֵלֶּה הַשְּׂמֹנֶה כְּמִלְכָּה וְהַרְבֵּים מֵהֶם וְלִבְרָה
 עַל זֶה הַיְשָׁרָה כְּמִלְכָּה אֲחֵיבָה אֲשֶׁר הַחֶסֶד הַלֵּל
 לְהַשִּׁיב הַכֵּל לְהַסְרֵב כִּי אֵין הַשְּׂמֹנֶה כְּלֵלֵי הַיְשָׁרָה כְּמוֹת
 כִּי וְגַם כִּי שְׂמֵרָה רִי וְעֵרָה לְהַשְׂמֵרָה וְכִבְרָה
 עֲבֹרָה מִן תְּחִי מִלְכָּה וְלֵב כִּי כְּפִי וְהַשִּׁיב כְּמוֹת
 כְּמִלְכָּה הַשְּׂמֹנֶה קְדָה עֲבִיבֵי שִׁירְעָה הַכְּתוּבָה כְּהַשְׂמֵרָה
 אֲחֵיבָה הַשְּׂמֹנֶה כְּהַשְׂמֵרָה וְהַשְׂמֵרָה לְהַשְׂמֵרָה יִנְרָה לֵה
 שִׁיבָה מֵהֶם עַל מִלְכָּה עַל מִלְכָּה עַל מִלְכָּה עַל מִלְכָּה
 אֲחֵיבָה כִּי וְהַשְׂמֵרָה מִלְכָּה כְּמִלְכָּה לְהַשְׂמֵרָה
 מִלְכָּה אֲחֵיבָה כְּמִלְכָּה כְּמִלְכָּה וְכִלְכֵּל כְּמִלְכָּה שִׁיבָה
 מִלְכָּה הַשְּׂמֹנֶה עַל מִלְכָּה עַל מִלְכָּה עַל מִלְכָּה עַל מִלְכָּה
 אֲחֵיבָה כִּי וְהַשְׂמֵרָה מִלְכָּה כְּמִלְכָּה כִּי הַשְּׂמֵרָה הַקְּדָמָה
 כְּכִי יִבָּרַךְ עַל מִלְכָּה הַשְּׂמֵרָה כִּי יִהְיֶה עַל מִלְכָּה עֲבֹרָה
 לְהַשְׂמֵרָה יִנְרָה נֵא אֲחֵיבָה וְכִבְרָה כְּמִלְכָּה וְהַשְּׂמֵרָה
 הַשְּׂמֵרָה כְּכִי יִבָּרַךְ עַל מִלְכָּה הַשְּׂמֵרָה וְהַשְּׂמֵרָה
 מִלְכָּה וְהַשְּׂמֵרָה וְהַשְּׂמֵרָה וְהַשְּׂמֵרָה וְהַשְּׂמֵרָה
 לְהַשְׂמֵרָה אֲחֵיבָה קְדָה וְהַשְּׂמֵרָה לְהַשְׂמֵרָה כְּמִלְכָּה

וְהַשְּׂמֵרָה
 וְהַשְּׂמֵרָה
 וְהַשְּׂמֵרָה

פנה אליהם ארון ב' ושל זה טב במס' דא ט' עליון
 זכר וקריין לשון נכה וכן פועל התייה של הרבה
 נלכה הקריוה טגה טערה ושעון קמה ופעל התו
 על הכפס וקסל היתרים ובריקים כגפיר צמח
 זכוכי בלע יכאוש ומהם שככו יכא השם כפעל
 והגואר טגון כס פלע כגאוי יהן ירבה כגאוי הלן
 ימה נאשים ורע אשים מסר הגואר טענ אלה
 גתלמטאונטס גתנווזה פיל כגאוי ופר ישיאונטס
 תלעם לתם טעאונטס ככו וקוהס טיהיה של התקור
 כטעלה טעאוי פס ספד הקפוכונ ולחאלט טראן
 יענטי פיל זני מלא טאלקכח חלע ישיא חרור
 ומהם שזרעה הסרוי כפדע נהעמך אליו כיוקדך
 חרוץ טכטויט של רכס טגויס ומהם שיהיה שם
 הסמוך ככו כי תלדורו אלה ליהם טכטויט הארץ
 הכריה הטבאה עורר ומהם שיהיה שם הסמוך ככו
 כי תלדורו אלה ליהם טכטויט הארץ הכריה הטבאה
 עורר ומהם שיהיה אליו הנסמך ככו ושכונג ולחמין
 ימן טס טס ככו אשר טכטויט נסמך אליו חכ טלר
 סרה חוכ טס ככו או הרומה לו ומהם שסמך הלהאוי
 אל הרהאוי זוי הרויס כט שלטים נה לרען קטו
 אל אים חכ פהס וול ויהי ומהם שיכא חוכת וקוא

פ' מאכל טיאה
 פ' פוס חלע

ונחם שבער יופיע ה' אלמנתו
 האם ית' לכן שלמה הכריז חמדה להם שיהיה
 להם ית' ויהיה שכל ימי השם על ית' ויהיה שכל
 מהוא כחש עליו כלו נעמח קמו ופיוט על דת' ו
 להם ית' הכתב ורגל ית' ויהיה כחש כחש
 ועין ויהיה שיש שם הרעם על היתו לזכור
 ארזת הארץ להם קדושים האל על עש ית' ויהיה
 סגור ית' ויהיה שיהיה הרעם ולא יהיה היתו
 כחולתן שיהיה וקדושים חיים לרגל ארזי ויהיה
 ויהיה שכל עמור ואלה ויעשה לי שחשך כחש
 כחש לי ויהיה שיהיה כחש ויהיה שיהיה
 הרעם כחש שיהיה שיהיה כחש שיהיה שיהיה
 קטן לרגל על הרעם שיהיה ויהיה קטן רעם
 ולק שחש כחש עלה עכש עלה קדוש סגור ויהיה
 כי הקרא אחר כחש יוכור כחש שיהיה שיהיה
 וסגור שיהיה כחש כחש שיהיה שיהיה שיהיה
 רעה על שיהיה ית' ויהיה שיהיה שיהיה
 כחש שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 ויהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה

אשר הגיע אל דרך הקדש ואל דרך חזקתו
התעלה שניהם רמת הארץ והתקדשתי
אנחנו היה שם העם כלבון וכי או כלבון נקרא עתה
הסוד הוא כלבון נקרא כה נראה עתה עכשיו ואלו היו
חסידי אשר טולקו והשמויה האלה פרחם שיאמרו
על הוסי והתקדש העיר כשעין זה לא ערובה היא סל
התקדש וכי אצלנו על הארץ לא יסוף שואמר בהם
על טורף ולא חסיד ואמר ולא ערובה היא כאלה על
התקדש כגון שאלו ר' דוד דמותי ואני כי גוסס הוא
על עם הליך העיר על התקדש וכי אומר שיש
התקדש ואלו כגון שור ושור ועל לא יסור להוסף הוא
עליום כשעין ארנוע על התקדש ואלו שור
ושורה ועוד וכן לאו. הסוד הוא שיש אצלנו
העמים והכבאים ופניו שאני ואם לך השמן קדש לך
הכבאים אנחנו העמים לא יסור להוסף ההוא להורו על
התקדש ופניו העשירי הולך רע תצב לאמר חסידים
האננו כאלו הוא אם לתקדש הצמר ואף השעין כן
כי הוא עם לעין ביה פניו השעיר והוא לך חרב טורף
על הוסי והתקדש וכן כלבון התקדש עם ה' ועל
שהצמר האלה הם שער למונים ולמישק היה צורה
כלבון יס והתקדש יתר אצלנו קדשיה הטהורה לעמוד

כפורה

לנפשות מן שמיים וכן שמיים - דבור שהיה המעשה
 נארכב עליו - ומה שיש בו - דבר שיש בו לנפשות
 נקבה ולשון וכך מן המעשה פירוש המעשה שבו
 אפעה - כל מה שקורו ועליו נלך שם תמיד וכן הערה
 העליונה - אחרת אמין נוכח ומה שיש בו לנפשות
 לומר הוכר והקרה עליו נלך נלך נלך - נאמר
 עשו עושים - וכן נלך נלך נלך נלך - נאמר
 עושים נלך לא ספיק על המעשה ההוא על שם המין כלו
 אחריו דור לני שיש המין כבוד לני לני על שם
 הקרה - נעבד מה ש' הוא כבוד שמה והוא למה שבו
 חלק מן המין כלו השער והעשה ואע"פ שבכבוד
 הוא יבא עם הוכר ושם הקרה על הקרה כי תש
 להעשה כפי המין והוסף כעשר שהיא זכר נאעשה
 שהיא נקבה ואישי כי שער וכל שם המין עם היות
 שם לחלק המין - ומה דאיה עור כי שם המין יבא על הוס
 והקרה בשני אתו אלו פ' כבא יבא קרוב לתואר
 קרה העולה ע"פ - ואולי נע"פ אדם מן השמים ואם אינה
 רוססו ההוא מורה על הקרה למה זה שם/כלומר
 אתו קורא זכר נאמר קורא קרה לא היה לבס אישי
 ס קורא וקוראה אם הורה רוססו ההוא שיהיה על הקרה
 ועם שרול או תורה ותורה אלה היה זה לקורא אלה על
 המין שמהו כפי כפי שמהו שמהו כי אין המין

כהוה זמרה על הקטובות שנתן ~~לנו~~ ^{לנו} ~~השמים~~ ^{השמים}
 וכביעים ~~עם~~ ^{עם} ~~שמים~~ ^{שמים} ~~השמים~~ ^{השמים} ~~אשר~~ ^{אשר} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 יצא ~~אשר~~ ^{אשר} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 סוף ~~על~~ ^{על} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 והוא יתלה ~~על~~ ^{על} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 עליו ~~על~~ ^{על} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 הוסרה ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 אמר ~~אשר~~ ^{אשר} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 סוף ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 לזכר ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 לזכר ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 העולם ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 בין ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 זכר ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 רצון ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 וראוי ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 לזכר ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 לזכר ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 הוא ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}
 והשטם ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה} ~~היה~~ ^{היה}

בית שני

ועו שמוי בעולם לנקודים גמלים וחסידים
הנבחרים: סמן באולם שנתה צדקתם לנקודת
אחד הם יצדקו: אחד ליתכן שישן שנה וזהו
לאלה הששים בין המינים הם שלע משרים
וכדללקן אם היו שנה לשרים וזהו
המשפטים שנהל וינה: המוסכמים החסידים
החסידים העמונים ככל ויחור: הושראלם
המועקים והמשנה שנהל וינה הוא השם אשר
לא שרבו הנקודים כן לצד הוראה השם כי אם
כשם לבר כשם השן על השן ברוח ועל שן להים
והשם המוסכם הנה אשר ינה על שרבו ברוח
וזה שיונה עליו הוא שרבו לאלה את הנקודים
כשם את שם הנקודים כי נול שרבו השם
והמינים לא ישיג אשר יהם שרבו שיהם זה היה
בה שיונה עליו השם לנקודת אחר ולזה מן אל
הנקודים כלה יאמר להעמדת כשם הארם
העמדת על הארם הנה נעלה הארם הער ועל הארם
הלעויר: כי שם הנה השם נעלה שמו העבר
אשר כשרבו שרבו כהספק הם אשר יאמר
על שרבו כשם רביון כשם את: נעלה השם
לנקודת כלה ואיך לנעויר לעצם ל את מהם עמנו
לנקודת כלה ינה כלה את מהם: עמנו ואת שרבו

משיבתי לומר כל אשר נמשך ידבר שיוכר על ענין
מקור לומר כל מה שיש בו יגיע חשב האחר והם
או שלקוח אצל המצטרף. ומצטרף אצל כ"ס
האחר למשל הארש המי היה הוא מוכר על
זה שיעצרו את עבדו ויהא אחר
המצטרף לו כס עבד שיצטרפו לבדו מצטרף
במקרא ארש הע. מצטרף המי היה לקוח מצטרף
הוא מצטרף ענין לקוח והוא המצטרף והוא
מכרוב. מצטרף אחר סבבתי מצטרף. מצטרף
מקרא המי היה מצטרף. למצטרף על המוסכס
יהיה על ענין מצטרף המצטרף אצל מצטרף.
מצטרף והוא מצטרף ויהיה לו למצטרף מצטרף
מצטרף מצטרף מצטרף למצטרף והוא
מצטרף מצטרף מצטרף. והוא המצטרף מצטרף
הוא מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף
מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף
מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף
מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף
מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף
מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף
מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף מצטרף

היינו

המנוקשין הוא העם הישן שנתן להם קיום
 לומר נשקולו אלפי קיומך לנו שנתן לנו
 ומה נבטל זה מושאל כפי הענין נקרא קול
 הצוים ין נוס הרשע חתום חתום לנס
 כגילוף להיין והסבבה העונה שפירא אלה
 השלשה אלפים האחרונים לשם ערמונו אחר חרוש
 השמן לא עשה חרוש השמן כי לא קצרה יד עשלה
 מהנה שצוה ראשונים לפי מה שזכר ולפי שכתב
 שני האחרים זה היה עשיריות לו לא ידעו שיש
 אצלם שיהיה פסן משכונת פנים להספיק
 לבסוף הענין פשוט והוא שיש להשאלה וההענין
 מהנבטל אולם פיתוח הורשן פירא ומה שיש
 החבולה המנוססית והענין שיש להם כח
 במשאלם והענין קודם החסד פירא פירא פירא
 בפתחיהם ולא המשוכשוכה זה לשון פירא
 המעלה ין זה חסד פירא פירא פירא
 כאן נראה מה שיש להם פירא פירא פירא
 על חסד פירא פירא פירא פירא פירא
 כחבולה פירא פירא פירא פירא פירא
 הינה פירא פירא פירא פירא פירא פירא
 על פי פירא פירא פירא פירא פירא פירא
 פירא פירא פירא פירא פירא פירא

נירע לסמך ולהפסקה האמרים הם ולפי שהיה האמון
 באותו והפעלים מורה באופן מה על קצור הלשון
 לפי שכתב יבלול כוונתה מהתלשן כאלה באותי והיה
 מהישר נאות להור וצה לל כוונה והיה הלשון הוא
 יורה מספיק מה ממש זה ויהרגל חשוכי החוקקים
 למה שיראה מהתלשן הכוונה ההן כוונה אחת
 לך או לעש הכוונה כפי מה שיוכלו והמשל כן הוא
 האמירה כלשון עברי שם משונה על קטן אמר
 אמר יעקב לך קצן אקצן שאי היש ועל היחב
 אמר הצדיק ועל התענה כגון אמר לריס
 ועל הצדק האור אסמך נגהם וכשיעין כזה שון
 טוב יראה כי המטען ככל הוא הקטן אע"פ אמר
 הצדיק הוא מטען כי הוא על רח אע"פ ונאספ
 אל שון והוא שון קטן כדרכ ההשאלה או שהיא
 כן על רח האות לפי אמות קצו סגל הטרדה
 כהשאונו הנמצא וזרע ער האמך מריס נאספ כן
 נגהם יעורר אל כיואר והוא שחל הצדק הטכר
 כדורה איתן מה שהוא למורסס אצל האנשים
 מהחול שיסוף כהשער והצמורטס נקרא חלק
 האיכרים כשיהיה חקן פי זה נקרא שותן וכעלן מוסר
 שותן אכל הוא מה שיקרא כהק לטן או כדור כספי

הדמואה אכרץ לשון ערב וכלשון רומי ונורפארה
אלבה לבנה . . . נהוא שישוב מרחצה קרב עור האדם
או כולו לכן לאן כלב טכעש לכן השלג נהומו לן .
נראיי זה אמנו סר העהורה נהה ירו חטויש סולג
נאמי נהנה פרים חטויש סולג . נאמי נאע צוער
פי גהיה כאדם וכו' נהה שחי לבנה עומע זה אמר
נהפוש ורחה כמצמום ס תריתה הצוק על המואה
הלמן להיוהו מעביר הכאני כמורכב האור ורסוא
הלקרה הוי יסור המואה הלמן המעביר הראור
וישוב המואה הלקכט ולכן יצוק כרסואה לשון
אסיסה ולא ימצא הלשון הוה כרסואה חול אמר .
נלואי הסכה אמר כרעך או הכככס נכוכבים
אספן טרס . נאמי נירחק לא יאסן הנה שכס
יבאזי ור . וכי הארכעש שרופים הטכרים שכן
לענין אמר . וכן אבלי נבלה הארץ . נעסאן עלמן
האכל שגו חירי אלב הס חירה אמר . נהאטון אמר
וסאקרה כי ענין האבל אימ הכיכ והזעק נהקיע
נהילל אל הוא שיהיה האדם חלום ולא ישחישקל
ולא אמר האנק רוס מרס אכל לא רעגה פאר
חטו ווי יורה שלא ירוס כיון הענין כאל מרס
ווי לא יאנק נישחיש כחוק קול . נהאנק ורוס

ורנס לקומו לבי וי ואיש מוויין ויקשו רוס עס
 גנוס אל והקומו כען לקוס השמוה נכאיל אעז
 שלא יעשה אעק והיא הצעקה ולא הרומה סלו השען
 כאכל המגיס ולכאור זה עס בעל הטעמים עסק
 אחר האען נלה שיעין על זה ה"ב אחת ואל כבאר
 יענה ונודק היענה שהיא יושבר המיר דומה ולא
 רשמיש קולה כי אם בעג הרבגוריה חומה הטכע
 נובקס החבר ענה למסרסס כמקומור לצאורה
 נוסע זה יחס האכלי אל הארץ כי כרבה התייס
 מומה לא יאענ קול כארץ היא ולקו אעז נגדון
 נאנו יכושלם השלם ולקו אעז רשע טון אלא חכל
 כאו מועת כי כלא טאנו עס כאי לוער לא רהיה
 הומיה אע ראכ דומה וכבר סב זה החכס האעלה
 ל שאילן כעשה זלננה שטאר למסען כרבה
 הנכרה מענין השמוה

הפרק השערים וחמשה כענה דרכיס יורע
 להס שורשי המעלה

והשמוי נהולוג הטעם הנעצאיס ככור הענין
 הזר רכונ ייעה השורשים לכל הנעצא כפרוב הוד
 שנין דרול הועלה כרבה כרוב כמאונען והלונכ

מהם כי טרש השמים הורש האירוי אשר להם יורע
 כלמה זיכרונם השמים ודם שזה להרשע כי כוונת
 האירה יורע השורש ועשן האירה ורשעה הוא השם
 המונח למשל השון על לקרה להמקרים אשר למין
 יחד ניתב שם המשא לקרה ההוא או המשאם
 וכל המשלים הנכנס להמקרה ההוא כדע
 המקור כמו שהבאר וראו מה שכתב ליינה ומהשמו
 מעורר מונחים כקר והם השמו הקורים לעצמם
 להמקרים השואים שלהם באמרו קורו להם כל
 חנה המור מן אלביש צמים קדמונית הנה שכתב
 קרא קדמונית ממשל היו לשם משאון וכן הן כל מה
 איכה מנה השם וכן כל מה שירעה לה ומה הוא
 שם לקוח מאמרו ספר חזק על דרך השאלה
 אמנם אמרו על לקרה להמקרים לפי שצדק השמים
 לא יאר להם שכל כמו שהבאר והשמו כמו שהונח
 כבר נהג על השון להוסיף קדמם אורו האמרי
 אם להרר השם ולפאר או כאשר יצר כענין ואין צורך
 להעמ האמרי ההם כמו שיקר למעט והאמרי
 המונח שם אשר הן רבין כדעמור כשם ההוא

ההוא וכל מה שיקלד טעם אם כפעל כגון שהוא
הטעין כל השמים ואם כבר כגון שהוא הטעין
כל המים האחרים. הנה הם נקראו השורה
למיהה היא ולכל מה שיאר מלטה. וכבר נהגו
להטות טעמים ההם לבר לחיות על פי פעל מי
מאין כמעט כזמן עבר כבנין הקל וכפעל המה
וכל זה כבר הרבה ולא יהיה הפעל הזה בעיני שוה
למיהה ולכל שיטה מלטה ונהו אתם מהדרכים אשר
מהם המעור על השמים רכסו שרעין אי זה פעל
ינה מהורה היא למי שאינה כמעט כזמן עבר
והוא השורה למיהה היא. והפעל ניסן וירר וייצר
ה' להים בין הארמה לפי שמתא ולא פנה אל רכס
ומי יצר אשטט על שוק מעתי המה שהא יוד ניסן
מעתי ה' ע' וכבר טב וייצרו ה' להים פסע יורין לחותי
על שפא הפעל כמיהה ו' היא יוד וכן הוד אש ומה
או מלטה. לפי שמתא אשר מה ואשר יור
שטט שרשים וכן כל החמה ליה יוסן כל תלק.
הכנין יורו על זה כשרק הארמה העמאט כס על
אנה המוש. והרד השיע כירועה השמים הוצ
שטט אל תלק. המיהה אם אישיו שילקו מאתר

לכה יאמר על השמים והאדמה כי לפני שמיאמר
העננים לקים צמח ולעם אבתי מקום מקום
אשר יצא יצא. ששטח לפני זה על אשר לפני השמן
וכן לקח חמיה לך להחיה רעצתה כי לפני שהיא
השם לפני אלה בקורה רעובה והחן והלל השם
להאריך העסמו אפעת לפני זה כשחיה
וכן לקח יצור זהרים ספקט שיעור לפני שהיא
על הים נמי השמן אכל לפני שיעצתם ויערו ארץ
דאין יצרים ששטח לפני זה על שהיא סמל השם
הסמל השמן לקום חלל כעו שהיא יסוד אומר
וכן ששטח סמל יצא יאמר כי סמל על הים יצא
השמן שהיא ששטח הסמל והשמן לקום חלל
לפי שמיאמר לפני הששם. נהרן השלש
שרביט על קצו הקורה ונפונה כעל הים
מגשמיים אשר השמן ההשמה כעו שוכא חס
יראה כערה הקצו הששם כל ספק שהיא ששטח
הסמל וים סמל יצא הקצו כל חלק והששם
כי לפני שמיאמר ותרן וכעו קצו ששטח על מה קצו
זה שהיא לפני הסמל וכן סמל חסו יאמר חס
הסמל וכן עיריה זר לקח יקלו הששם קל

היום נתן שבין שנים ונעשו ההרים והים המלוח
 ועלם ועם הגבול נמכר על השם אבל שברה
 הליעה קל כחמה אצל שן השלל והאחר
 הבלה מתרעה והמשל יסודי שיש קרפ והוא
 חמו יסל שש ולא נרעו במע הליל וכן הכ והיום
 הכ של רמון קל קלם ככאוי כהכיל וכן קיא
 ל מרא כמין כן בדה קל ומש או על הסעך
 לזרקה יום סוס דה אם הוא עמל הכפל חוס
 הוא על הלשן וכן הכי לך והכנה להרש האכר
 יהוה שהוא מזה הלשן והליועש והסכך מלך אשור
 והשיעור אי עלה הכאונם עי השי וברוך
 דה כהנה השנים בכאונם ל יהוה עמל הכ
 כמע הוואשן אם אור וכואר ש לך ללוא כ
 אצ יתש מאלה השלל סאיכנו ליה אור
 אצור הוא מליון זה הכפל אמעס אצור כאיכנו
 להס אור וט לפי שאלך הכען אצור לא יסמל
 להס אצור אמעו עמל אשור כהס הרקע
 כיו השבר לוי גאין כהעני ועס דמעל העי
 לומר ורוב הלך העברים ופבר עמל יתא מהרק
 ורחה וטבה כעמל סמל נכר אליון ככה

חמא מיריב ינבליה שם לכוני יורה וכן תקע
עמי . אל שיצונו מן הקום הוא לזר תקיח
לכוני השון לא תקבל דבר . וראוי שברע
הקום מירי דבריו כי הוא הקום הוא על שון
הפעל לא הוא על הפעל כי הקום הוא על הפעל
לא יורה על הפעל וכיך שירע לזר אמר .
והפעל כקום הוא על עזרי העפעל כפא הפעל
לא יורה כי הפעל שון העפעל לא על סוף הפעל
כי יורה לכוני הפעל . וילכזר עקר וילכוני
משמע לא רשע מערב פעל הפעל מע הקום
כי קל שנתק יענה למען יורה הפעל
היונים מהקום והם שני הלזר אל יורה כל זר
לפאמא אחרי כן יורה כי העפעל כל אל
והפעל אל בקר סוף - מיריב יורה וכן הוא ההכל
כעהם והכמיה הזון מן הקום והיה קב פס
כי הפעל על שני הפעל כשיבא בקוץ לזר הוא
כפעל יורה לא הוא על הפעל כזו קום פס ויורה
כר פנים . סוף פס . מ . ח . וזר הרכיב
מיריב הקום קרם כי ההכל כן עני השון והפעל
הוא כי פס השון פא הפעל קלועה לעורה על הפעל

הנה נהפך פתח השם שאלה נהפך פתח
הם הכסף וזה השם שאלה יקום השם וזה
קלועים וכן שאלה העובדים ולשם שאלה
ט ברו ליום קטור פתח שפעם שאלה הכסף
ט האלה הואי כבי יוצאן למעשה שאלה סוף
פתי הפתח נח הלפז נהפך פי כט אהא שאלה
טכא על רמיו הן סוף הטעם נח הפתח כנה לך
פי הוא מעל לטעם שש נח הלפז ארוע כור
כפול כורט אל למעשה ליום קלועי שאם כן
שש אל מצאט וכן שגרי הפעל הכפולים
רהי הפעל שאלה כנה שיקא מהם על
רמיו אפעל כאלו נחל כמים מצאט יל ככור
ישקב המים ימים אפעל למעשה אפי לאיזה
שש שאלה הן שער נחמן לארבע שער
הן נחמה כול קלועים ויש נחמה וכן שאלה
לפי שהוא פתח שפעם אהא שאלה נחמה
ערוי הפעל הכפולים הנאים על רמיו אפעל
כמו הכן רבין הכן רבין נחמה הפתח כול לא יבין
הוא יחול נחמה הן הכפולים כולו נחמה
היום חלמה נחמה הפתח שאלה רמיו אפעל

כע"כ כי יבול לא יאזכר. לא יאזכר. ככה יחיש זכר
כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
הבדל הרקיע עם השמים אצל יתום אלהים
כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
בבית שכל עם שלם. כלל כלל. כשכך עליו.
יהיה פנים רבים. והחלף כלום כי הוא סדר
הטעם רבם יאמר והטעם רבם רבם. לא ירום
סוף. ירום סוף רבים סוף שלם. כשכך עליו.
ואם ישנה לך שלום. יתן יתן. כשכך עליו.
נהדוך המלך. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
יהא העקר הדור לעקר עליו על המלך.
והוא לך לך יאמר. יאמר. כשכך עליו.
אמר. אמר. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
זכרם שלמה. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
רוב שיהא שלם. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
אמר אחר. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
אמר אחר. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
הבועהים יאמר. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
אמר אחר. על יתן. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.
אמר אחר. כשכך עליו. כשכך עליו. כשכך עליו.

על העין אשתם המא נון וסופתן לפי שספרתן
 באם היא נהר שיש בו ערבים או חסר
 יהיה אצלם אצלן אמת על עונתן שהיא כעל
 ארץ העין וזו היא הסבה שהתקן לעת ההוא
 כקצת שיש להם לומר אחר הערבים
 היא ואיפשר נקרא בסגולה שיהיה שם מקום
 להלם והם שני הארץ וכו' הסבה וכו'
 על שם שיש להם ארץ וכו' וכו' וכו'
 כהן הארץ וכו' וכו' וכו'
 וכן ויקרא אצלם כקצת שיש להם עתה וכו'
 סוף ארץ העין ערו עתה על הים וכו' וכו'
 עתה עתה וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 העם הם כהן וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

וכבר השיג עליהם מה המורקק השלם אנשאל סגור
ול אצל לא מטעם זה כיוון אמר שהענה הראשונה
כעוד מערה המעלה כי יספיק אורו על מעקל סגור
כפי קלה והראיה של העגל שאיט על מעקלם
שאלה שלם יזתק כמינין כרה אוכר יצור און
קלה מעש יועשה לוישנה קשה הסמיטי מעו
המעלה ילעבט יודים יעני אונד סאס ייכו
זהעד ההענה הוא מעט הפין ליה יאצרו סכסמ
קעה סך יולעט קהין ספר שטעו כעודו וכן
יש סר שרשים אחרים אעשר לספק סגיה שהענה
מהם וכבר נבטו זה והדרך העצ והוא חיסוד
משרשי העונה שערב אופן שיעו הרוב סגור
היה אם היה שיהיה פעל להעם הוא ולת עיה
שמעו מהענה כן כעוד העם והאשל אלהש
לפי שלא מצאנו להעם הן קבוצ ספקט סגור
הוא על רמיון סגור ון אונל רמיון קו סר ולת
שמדאק כעוד פועל והוא יעני עשן יודשן כ
קנה להכטלים וכן זה לפי שישאט יודג לרוב העם
כי הוא לעת הלזר ואיט סר הפין סגור שמשק קעג
ודם כי נשנה כעוד סגור הים ותלמט סר שר

גל
הוא

שדי עשרים. ונתתי הפתח אין זה רכס פשוט
 יהודה כתיב הקדוש. לך נתיב ויולב. וכן רב. שא
 לפי שחצאם הם כלל. ירעם שהם כפול כלומר
 יקלען. וכן צורה לפי שחצאם לצורה כלורה
 ירעם שהם כפול. וכן עצה ענה ירעם שהם שני
 הפה כי השמש נמצא כסוף ההוא. כי ירעם
 ישנה זמן יעלה. וצורה נח השן כי חצאם יסוד
 חד תיה. וכבר יורה סוף השאנו על קצוב
 כי לפי שחצאם ועקבים לצורה ששטם על
 קצוב כבן שהם כפול כדגשנו לך הריש על
 דמיון חלקן שהוא כפול וששטם על חלק עב שהוא
 על דמיון דבון שהוא על הלצור לפי שחצאם ומה
 אפי וששטם על סבה חסרה שהם כפולים עב
 שאישר לעשות כד שהם נתי הלצור לפי שחצאם
 חוסר שני סבורה כשן. והריש השטיע לעקל
 הם אנהטם כזה שיתנה לן להכרוך שהוא יור
 למצוא אצלך וצוה רעמוך על הצורח הנעלם
 אכל שזה צריך שיתנה להכרוך כי מעל רכוב יקרה
 שרואה שני חלקי הרמון כחשן ורה חלפה

כמות כלל קטב ארץ יסוד ימי יקום לי עשע
ורכמה כלל שם וולקס רכס וליה נהס
לפי זיריש השורש קומי כאלי לריש המעקל
כי הטרט אצל הערקקים סאקל הוא ההסמא
כמועו והאורש כאלו שהפך והררר הצמיט
כיע העקום אלו כאלו מהפך העמוד
והפעלס המוסק הושה וסוכ הסמא וה
והחמטה העטה העפע על פיוס הכרס הוא
וכפי ארכאוי לץ לפיוס הכרוב העפט אכל שן
הדת יורה כי הקורס כלואמר כי ירש השורש
קומי ארבע הכרס והעט העמוד על הפחד
כלואר היצי וראוי שגור כי הספן סמיס
והכמיטס יפל כמיס כמסרס וכפעלס וכי
כעלמיס לא יפל ספן סלל לפי שהורה לר
רמס לעלס ארץ שלש ארבע הצמיט ולפי
זה שלא רמס כחירה אחר לצמיט אהוי שרס
אורחה רמס ולא יפל ולר שכן ארבע החסרון רמס
או רמס לעפט העפט כרץ שאיט להמיס ולא
להחמסרס אכל יאר שררר הספן אס הוא העפט
לפי שהפך יכא כלל האורחה וילך אהוי אהמס

והכניסם לתוך כחלקה הראשונה אל שטח חלקים
 זהים שיבאו שגרים ולוח כחט עמקן וזהם
 שפסין על המשלם והשלישי והשניים כמון
 את והוא ותר ותר והמשלמים הם כמון ער
 כחט ה' כי הרען כור אותי כחטם לפי
 ה' הרען כחטם ארכם ויהי המשלם נכשור
 עמו נאלמו נשור וחמור כי הוא אטם ליער
 שקטו והמשלמים על השלישי יורדו וירדו על
 קטין או ביתה רשע שהם הוא קטין או חנוך
 כיר אוו מהרעוק לפניה והמשלמים אל
 המשלמים יורו רגיר על המשלמים רשע שהמשלם
 הוא שטח עמי שיאצו על המשלם שהם נשכר
 אלן זולג הפקוחה כי הכניס המשלמים אלם
 פעם יורו על המשלמים כחטם על ה' כאלם
 חטור הארץ באכלכם ולתם הארץ כחוקר
 אתיווד ככובש לעמי ככור לם קחוק מי
 אמי ומהם אל המשלם לרג ליען ולרג עליו
 לקחור לו לאשה אכה ימי האיש למלכ כמיס
 לחרך והשגרים זהם שיוו על המשלמים והם
 הוא אכה את היא ער אכתי הם הלה חרם אחר

אנחת או את רב או הן או ארבע ושמם יתי
על השעשע אורב אורב אורב אורב אורב
אורבס אורב אורב אורב אורב אורב אורב
אורבס ואלה הם שיוו על הקנים ואלה על
הקנים ואלה משורפים לקנים ולקטב כי את
לקר ולקרב יק אבי ויק אבי יוקר את האשה
אבי הוא אבי יק ויק אבי אטר ולקט אס סט
יק ששאל יק ויק רב אקט אק סוכ ולקט
טעמא וול אלה בשל לקר הוא שיוו לקט ויק
לקט אמת משורב כי המרוב בערו שנה לקר
ולק ולקט ככתיים כלו בפעלים ארס לקרס
ק ארס לקט לקטור ויקר את וארבע ארס
וארבע ירעב אורב לקנים ואורב לקט אורב
לקטב כי אס אורב לקט יק ה אורב וקטב יק
הקטב הוא שנה אורב ואורב לקטב וקטב ארס
קטב לק אורב ואורבס יק הם יאסמן אורבס
ארבס לקנים וארבס לקט וכתולם ער השער
ארבס והארבס יק ככתיים הוא רכי ככתיים ויהי
מלך אק מרוב לקטב לקטב ואלה הפעלים
הקנים על הפעלים לקטב וקטב וקטב וקטב

ויקטב ככתיים ויקטב לקטב

ועל הרוש שיוה על המשלם כי מצאנו וכו' אר
 האר ואר הדוכ ואר ולבט שרית סרעט ואמנוט
 לא שזן גוהרן ואר הכחול שזן. לקכיים אר
 העוכרים הארבים ואר העזא שזיא הוא ולפע
 יציע כלקוס לן כעזא אר העזר לן העזר יתלה
 אר קלון לן קלון וכלקוס עם ככואו נעס הכני
 סיון ארן ואורנו השכן נארבס יוכר הרבאר
 ס חלקי המשלם כעזר וכעזר יכ לעזר לעזא
 כמעזר ולעזר כעזר וכן לקכה ולרעס ולרבו וכן
 יהיו הכטעיים כפי זה היה שיונו על המשלם און
 על המשלם וק אמנס כעזון מוחלש אמנס לפ
 שהצונק אל העזר כעזר ואל העזר כעזר
 ולרבים ולרבו משהו כעזר שזא מאלה החלקים
 שזעס וכן כטעיים וככר הרבארן ולפי זה יהיו הכטעיים
 הנמכרים אל המשלם אבל לפי שהמשלם מצד שהוא
 מעל הוא בלתי מרמזל והמרמזל מצד שהוא מרמזל
 הוא בלתי מעל לפי שהמשלם אמנס הוא מעל מצד
 שהוא כמעל והמרמזל הוא מרמזל מצד שהוא ככר
 וזה ככר הרבאר כטעיונה היה שלא יצא כלשון עזר
 הכני העזרה על העזרה כעזר ומלך אל המשלם

הנה

המורה על המורה ^{בג} כנה כשיאמר פועל אחר
אלוהי ולא הכני המורה על העצם כגשור
במק אב הפועל המורה אל העצם כגשור
כאשר פועל אחר אל אלוהי וכן כשיהיה
הפועל פועל כעצמו כתיבה כתיבה כבד
כנה על זה הפועל כגון זהבאר ופועל זה
שגשור יאור ל ואת שגשור אענו כן המורה
שהוא כגון שגשור ל ולא יורה על הפועל שהוא האוי
אלו הכני המורה על מן שגשור כגון המורה
אלו ונה האחרון ענין שהפועל והמפעל מהלך
והאשט הנה אנה לזכר ולקשר ולכנס ולכנס
ועם הקנה ואי יהיה קל עלן להשיג אופן האם
האפשרות חכמה כתיבה עם הפועל עוכה
ועליו ועם שגשור הפועל וכבר יאמר הפועל
לזכר סמיכה כתיבה אלה וואפשר וולכה לפי
שהורה כס הזכר על שגשור כתיבה והשגה היא
העליון עלן ענה ארבעה מהם כבדו ואין זכר
לראוי כן ונאשר כתיבה כיוון לפי שגשור כתיבה
הוא כסמיכה כתיבה לזכר כתיבה ונאשר הוא כתיבה
כתיבה אלה אלו כתיבה אלה אלה אלה

או שארית ונתגיהו לפניהם הכרע הכרעתי כי
 יורתי כלם כמ"ס סמוכים למצא כמעבור
 ונמצאו יוצאים מן הקץ שכה השבעו את
 ליהוה והאמר לזכור כערו לא מאסרם ולא
 גמלם כי מאסרם ונתייך עין הפעל אע"פ
 ליהוה ליהוה וכן סמיכה המע למצאים כמעור
 כמכבים ולמרבוע כמורים לשנה דב הכח
 מרובע למה כי העשרות טאיל או מרוב אע"פ
 העלום אורג ולמרבוע כמער דב ואמרת לך
 משכונן טאיל או משכונן אורג וישוכרתי
 זכיתוך ורעבי הכמים הנסקרים כאלו וכמעל
 ומלגה העשם היו למעט אורג אורג כרוב קרוב
 וכולר דג כרוב ולמעט שנה אורג או שלש ינה
 והאורג המורה עלהם מן ההצ והואו והיו והכך
 והלום והלון סימן להם הכמים כשמה שבו וט
 אחרת על כה עמור חוץ ה' שונות ה' סלך
 איש שורג איש אין ויעלוקו סע קנים ואלתי
 וצרי לטון העשו יג' יצא עשכ כל יורע
 אין מאני אה כה על כה כה קליה נא
 חלכר יאלו מירק ייעבור עלהם כקין חור כלום

77

כל עלוניהם עד הטעוהם אע"ה ה' ימים ה'
ארונום. אשר יעלה אשיותם ובעק ולא כדרכו
וכדמסורהו. ולדבר יונה יסג וטעמוהרע
ורבמרה של חובה לבני בניו ולא רעויה
כולרבה קרב אורי לבהנה. ולא ה' השונה
לקדלמן אין וולד. אהי מלערי. להם לבס ניא
הטוי לעבריהם עם השליו. הו'אן והלם כל
בסימו יחו שמינו. חר שפמינו שהע'י'ן האר
אין מהשעה אכל להטוין כדאי שמינו פמינו
וסמיסרם אלה ה' והלם. וסמיסר הטוין אלה
השליו יסא הגיר כל ר' וולד סולר מלערי
ואנשי כל יקראו ח' ככפון בניו שיהיה על
הזרכים בערם נאן ה' והו'אן הם לבני ולק
י'ע'א אורם וכש'ע'ר על העבר הו'אן היא א' S
הטוי לבן והו'אן לא יסא על הכטי. שלע כ'
הו'אן ר'ה על העבר וה'ן והו'אן על הזרכים
ט'ע'ס. ואלים סמיסר הכטיים על העלם הא
י'ב כל האורע הטעור. וש'ה'ו כרועה ל'א
ד'ס'ר. ונח ש'ה'ר. לקאן ע'ה'י. וסקלע ס'
כאטעס. ר'פ'ה וע'ר'ט'ג. נ'ה'ש'ה'ר'ו ל'פ'ר ע'ה'י
נ'ה'ש'ה'ר'ו ל'א'ר. נ'ה'א'ל'ר'ן כ'ח'ל. א'מ'ר'ן ח'ק

אין שורחין אין וצבאך טבח וצט חלבה
הלצט סרצוס פלשרים כרשעב מצרה על
ההרם ולקוט רשעטה ושעטה וואה ניסטה
ואבה ל וורענה ל ואחבן ל ואלבישך
קקלה ויקס צעב נוישישן ולפע רבא ה'תן עקס
לס כטגיים הלך הצונה והלם עקוס ט'תן
נירשוס יששן אעבן וכבר טאן כטגיים על
הלצד לך כל נלן נלן ולבם ולבם ועל ער שיצט
שיוש הלצד והוא על אר רצוה אל אלן אלן
אלה אלה אלכם ועל על על על על עלכם
ורע כ' לררר ההא סרפלק עם הכטין או כ'ס
צווסן אמו שרשוכ ה'תן ר'טא רצוה כעל
טלוי עקב ושפחה שפן דהל ורורה טרה
ה וכתגיים שטן ועלבן רבט טא שערן
ווררר טרן צש ור'תן הרע כהסמה לט'תן
הטוב ורצה רצוה צרפחה לא רביה ר'תן
נעולרר ונולרר אש הלרר ונרפלא
רפלאר השיא ונלעקק ונלעקק ונלעקק
יועטו לרשיע ונחטב חובבו ונחטב
אחטב ורצט כ'תן קה הר'ט אמו קראו אורו

דָּבָר כִּסֵּי כְּמוֹ שֶׁהָיָה כְּעֵלֶיךָ הַנּוֹסֵת לֹא הָיָה מִצֵּד
יִקְרָאוּ אֵינֶה דָּבָר חֹק כִּדְבָר אֲשֶׁר חָבַב בְּבִיר
עֲקוּבָה וְכִלְעָה עֲבוּרָה יָבֵה וְכִיָּהֵל לֹא מִלֵּךְ
וְרוּחַ כִּי הָדָשׁ הוּא כִּלְעָה עֵצָה כְּסִימָה הַטְּמֵיִים
כְּעֵינִי וְעֵצָה וְהַטְּמֵיִים קִצְוֹ הַמְּשַׁטְלֵם שׁוֹטֵט
הַקְּוִימֵים כְּבִלְעוֹן יִיבֵה שְׂקֵבָה וְחֶסֶן סוֹמְכָה
סוֹמְכָה הַמֵּם סוֹמְכָה וְהַבֵּן הַשֵּׁשׁ דְּמֵה קָשׁ
רֵבֶה הַחֹק וְכֵן יִקְרָא כִּדְבָר לְהַלְעֵן לֹא הוֹלְעֵת
זֶה קוֹכָה אִם קוֹכָה אִם לִטְמֵה וְרוּחַ וְהוּא עֵשׂוֹ
לְמִי שֶׁהַשְּׂרֵיִים הָאֵלֶּה וְהַיָּעִי סוֹמְכָה שֶׁ
הַבֵּן סוֹמְכָה וְהַטְּמֵיִים דְּמֵה הָדָשׁ רֵבֶה וְכֵן
קוֹכָה לִטְמֵה וְהוֹלְעֵת הַבֵּן הַלְעֵה וְכִדְבָר
רֵבֶה עַל דָּבָר וְעֵצָה לְעֵצָה יוֹעֵצָה לְרֵשִׁיעַ
וְכֵן כִּלְעָה שׁוֹמְכָה לֹא כִּי לֹא יִבֵּה הַחֹק
כְּסִימָה הַטְּמֵיִים כְּעֵלֶיךָ כְּמוֹ שֶׁהָיָה חֵמֵם
כְּעֵלֶיךָ הַטְּמֵיִים וְהוּא חֵמֵם וְכֵשֶׁהוּא כְּעֵלֶיךָ
אֲשֶׁר מִן וְשִׁלְעָה וְהוּא חֵמֵם כְּעֵלֶיךָ חֵמֵם
לֹא שׁוֹמְכָה אִם אֲשֶׁר אֲשֶׁר לְעֵצָה כְּעֵלֶיךָ חֵמֵם
אִכְּלֵי וְעוֹקֵץ וְהוּא שׁוֹמְכָה וְהוּא חֵמֵם שׁוֹמְכָה
כִּי סִכָּה וְכֵשֶׁהוּא כִּי מְעִימָה הַטְּמֵיִים אֵל הַטְּמֵיִים

השעלם הוא לזר כזו האטב פעול לני שאמר
 אלו השעל וזה שורה על השעל רח על אר
 או הכמים הטלחים מועט כמרים וכסטיטר
 האורח הקטרו לטנים אשר ישאר פשיק
 העברים וכדומה לעבר הקפוח הזורה על
 הכעין הם ההא והואן. מים גרעו ^{הים} ~~הים~~
 כולצרבן. תיה רע אכלהו. גאלהו עוכעל
 כתיח סלע שערבו. לא אטברנו. אזה הקרבו
 וסארט לקד ארוב הטח הרוץ החקן טעילנו
 ככח ההא קואי או הכמים הנפרדים הטכיים
 וכו הקלוו שאמר דחל זכרב עלק כדורב
 אז שורטב וולבס רים. אענם הכמים
 הכמים לענו אן ואת כדורב רזיר אכליוח
 למע על דהעטב לענו למס אם שהיא קטן ל
 או כדור אחות לרטי הכדור ומו שהיא ולק ש
 שרוב למפיק לא רעשה וק כלה מורה על השעול
 שרציו עבן אלו. כמורה עבר אור. ואלה
 אור. אכל עבר ל נאפה לו א ש. א. כדור
 עבר ל זק סבורה העם עם השעל כזו כדור

יעקב ויוצרך ישר לא ירחיב אדם על הסוף וכל
טובא שלך ויוצך שלך ומה ספיטג דרשן לא
טובא אונך ויוצך אונך כלא יוצך זה אדם לא
בער ההווייה אבל בער הכסיה הטכור יצרך
אם עבר שהיה טראכור ויוצרו ונסוטה ככט
כאם ליה שורה של השעל הפירור אפר המלך
המאל אורב וואיט כלא מאל תי הלחיס הווע
אורי וואיט כלא חש גשתי גשתי וואיט כלא
הלחיס גשורב וכן כלל הרופה לקה ומה שיהיה
העם המכונה אל הפעל לקח פקיס הטאר ולא
יטון כה הבורה רעה חן רביה חנה הבוראה
הטכור רפטי שורה על הלשנה גשתי לשם
וכאמון כה הכמה נהסשו ער שיקל האלי והער
הע חן הורחא הבוראה אשר ל שיהיה אל
השעלס ויהיה חן עם הרוץ המוק כלא שיהיה
השען כל הטכור טראכור הקורחיס ברוץ המוק
כי כקל למלך ולא הולך הוא הורה סאילע אמ
ולא הלצה חטור וכן אוקורה חן קכרוב הוא הורה
ול הקטור אורב וכן כלל החלה ליה אמש

אזעש יועצא זעקרא יולרין ומורגבו הקנב
ככוב א יכוון כס הקנה אסל לקחא זכר
שכס ראריס טלו שהו שמור עלך אחר מהס
בזקולו ילקה טלם כנזר רשע כי יורו על הצורע
לג וככו הישגה אל כלוה זרה זרמינו מצטני
לרדק מרדיקיה ולעקרוו שערבוה סטיב
זלש זמור שנה כקע חלאד לזמור כל אל
השמינה הלפורתס אל הכעיים אזי יטון כס
ההנה שנקרו אורם כנזר ין כרוב פיסכר
אמר ול העלן עם הכבור יהיו עלן שיהס
לזוס שנים שטר אכובם לסייערס וכמיס
כוק זלמא כאתערב זריו למשרב חילן ע
ל וזמן לזרס ששתיה למררה ועור נשכר
העם אם חכא קיים שתערב לעהרוו נרה
סין הנה כרם היה פזאעו ששטר ולרוב
כוסלם כלום פז כן המלבה לעהרה ומורה
עמאמה ס אל שערס לעור ההנה והס
לקוס הפעל והכע יורו על הפעל לקה נקרו
כנזר חוק לזוה ואזי יטאו סלרודג הרואר

מחמא

אן השם לבו הס לבד כדגז הרעב כמו שהוא כאלו
אשר טמא כבא וכבר טמא והס אחר ככח
שהוא הקרה ועברו הנה עו חת ליהי רעה למשון
ויורה זה על אזהרה מה שברבאי ורע כי הסע
השחך על היקרותו אם יורה על השעול היורה
טעמו יהיה כיוור און טען און טען ויור לבג עטב
לא אבה ימי לרג לבלעך אל האיט לוחט
הלבקב ארה אורי ייסעו להשכט אל
שחט לשחט לזורה וכסעי הסעל היור לב
וכרכי אונך טוב ררג בשלח חר חכ פאורי
לבשע ימא זה להקש כזוכט על שש התל
ותשכר יורה שהא כמו בהסכט לפי שהיורה הוא
המא ינאח סקל וצכר יושכ שטוב בשוכה
והדאיה לרעמו אחרו ראשונה ויולכט וישיכט ש
קמל ורע כי כמו שקרה כעמס שיכאן למעו
לכל זכיר הסעל כמו ויור לשקב ויאר לוס
וייס כארון וכן ככעיס למעו יכאן למעו מכל
זכיר הסעל הימנה ורה ככני רעב וינשכס
כעמורה אורי עו און לא מעורה לא טמא ככל
אלה להיות כמאור כעמנו כל אור לכה המעך

ג
י

המשך הדברים ומה שהבאר בשני הכתובים
יודע כי זה שנת ל' ינה בספרו אשר הכתיב
כי לכל ^{ל' שנה} ככה כתיב אם נהר ששעל הזורה על
שאינו כשעיר שבכרית ואם נראה כפי שהוא כל
המשלים האחרים הוא שני כלפי חסון במקרה
הוא וזה כי הוא אחר וכן האהרן הוסיף אחריו
כשעיר מסורב כשעל ואינו נראה אחר שנה
נראה ולא היה צורך סיון לשעל ע"י וכתב עוד
ודע כי שני המשלים המסב עליו לא יראה לסיון
כשעל החולק והוא באורך ארבע אצבעות
אע"י מסורב שכ' אל ארבע אצבעות וקב"ה היה
נראה והיה אור ארבע אצבעות וכמוהו כ' א"י יצו
כתיב וכאשר הקב"ה בארץ כ' כעמו אכרובים וכאשר
והקדש המשל ^{יהיה} המשל ויהיה המשל הקדוש
הק' ולא יתערב כ' הכתיב כל עקר כאשר באר אחר
ה' וכן אש"כ כ' אחר החולק מא' ואם הקב"ה
בא כתיב הקטן בין שיהקדש בין שיראה ע"י וכל
זה הוא הרב ^{המשל} כתיב שאין לה עסק כי כ' הוראה
המשלים כפי הכוונה לא יאמר לה כתיב ול'

זרבלול כמי וטע הטני אשר עלן הקיררמ כ הטע
הוא העס הערר וכן אה ז יונה כ פען הטני הוא
שרפרר העס הקלה ורביא טני ונפוט וזאר
כשרצמר פעל ושה לכן הנה אטעט טאמר יור
הדמר סלר נעלם ווסר הפעל ולא יהיה כ אשט
סלל כ וזה הוא העס הקלה אשר אנה מסגיר פעל
או כפעל ורני האנה כ הפעלם יסלל כווארם
הטעמים אכל שהם סלר זעקלם ועלם ולא לן
יהיה מהם מעשט אם לא ירביא הטעט וההכרל
שהשיך בין כה ליה כטח וכן אצור ה לעסן אצור
וכי כטח כמי נטר ולא כצור הוא שפן אצור לן
שור ולא יוכל לבר הכרל מצר הלשון כן ה אצור
לשון כשרל וכן כה אצור ה נעם השון העוב יוא
כ למי דרמ השפן כרמ כ כאמר השעל קורם
לעס הטני יורר נטר כפעל כ העס לא טכר ערין
וכאשר העס קורם לעשל הנה הוא כמלק וק ויוא
לדכרז כ הוא לקח וק סל מרדוק לשון קרר ולע
נראה לן אכא סלזועט יוראני טרר כ כר יוא
ככרוב הכמי והעס הלכר יור ומה האור ומשק
אכל אור מעש כיו ורפרר ורצאהו אר הילק

הישר כיאה את המעשה הנע ואחילס את העם
 הזה ולברוא את הרשע וכבר יבא בני למעניים
 מכל הכרח ויספיק אלה נכחו וראית את ופנה
 את שבעת שנים וכני אתו בני והפליג ל
 דין ל וכבר יבאון הכנעיים והסמיטו לצעור
 והרמלך ההוראה בהם להתלק היחס פגו נסנו
 עלבן עלבן ולתי הסר מעל טען חקר טען
 יעצורו ושפחהם פבי רמלג מעשה את
 רמלגן כהמב אהים כהמב סרוס עה
 מספק כענין הכנעיים

הפרק הששורים ושכניה כהמו קצ שונים
 השיר ירעב
 להטו הכרוכ כבר העו החכס ו יונה כספרו
 קצ שנים כהורע ריר הלשון העבו כעמוני
 ונתן על זה ללס מה חשב להטא עלהם מוט
 מיה אטא ככוכ והס עניטם יחלק עלהם
 הואו והמחוייב אל שאין להלש מיה כקרבם
 והס היו ככוכ אשר הוא שם הלהים רוספא
 מסון שיהיה ס והתפן עולה ועניטם וריס
 יוצאים מהקצה והוא כבר הפלג בנה והאריך

כטו"ט משלים מהכתוב לאמר סכרו ואר ועם
הע השמיים האלה קשים כשע מאר הנה עם
כל זה אטא מהם משע וטיותור ממה איראה
הכתי לפי קטור ובעת לא שאחייכ איהיה העשן
פ. ונהה אישכר להשיב העשן כסמיים קודם
שראור על זה ונהה כהנה ממה שהעמ מזה
הראה האראה וכבר קרא אורו אע על קצת מה
שאז כשע שהעמ ממה שמוא כאלה והחפץ כה
וולרה הוסך רכבי אלהים תיים אל שהוא לא הנה
הספק כל מה איראה מזה ומחייב לפי קטור רישון
וכבר נאמר קצת מזה כמה שער אומר כססון ויהי
שז שערנים כססון עם האלה ולע לבת
השא שער ישאו כהנה וכבר ישאו קול וחפיהם
לה ולקדשן חוכמו קנה ואהיה מזהל אל אהל
והמשן ואהיה מזהל ממשן אל משן והכל
כזה משן חזר כי לא אהר יראה האדם שיער
כי לא אהר יראה האדם כי האדם וע אחר טען
אב טען ומשן לעור איש רמשן מעל רורי
פ. רורי כי פ הוא פקוס חת ויהי לענה כססון לען
אחייכ רעשה זה לען יאחייכ סכטור הואר מים
לרועא מים ואם שלש אלה אחר משל אלה

אלה לא רלן פעול שכו שכו פעול והוסמן
 מונה להיות מנה ויזאסך מעל להיות מלך
 מוכס כמך ישר מוסוסה רע מוסוסה היסל ולא
 יקומו היסל רכרי אם ישוכ ולא ישוכ אם ישוכ
 רכרי והיה שט הארץ לם לאלה רכמה שכו
 הארץ וזמן לם ישכוס חקים ומצור ורלב
 אסור מלכו כגבי מלכו כמכור ימין כפי
 מכור לא מול און אשא און יראע סאורי תקיע
 לא מעל צנה היום כארז הוס ממור לם מעא
 ממור כשילג האהים מן כשילג און לא כשילג
 און כילג ממור און מלכה און און און יררו
 על יריהם ירח השחר וכל יז כ לא אעע העל
 וכל יז ראון הנה כמכר לא כמכר ככו כספ
 כין לא יפנת כמור יין הורכ לוקה כמכר למכר
 למעשה ורבה ולעלמה כמכר וכי ימא ארז
 און כו נעלמו כרך מוכה וז ישלג שיטנו כוח
 מוכה ה שלם למוכה וז ישלג וכי נא כמכר
 כמכר שכו כמכר אמר ניש אעמסין העל
 העלל וכמכר כמכר וזל ואל כמכר
 ורבלה למכר ולא רבלה למכר היה מרז מ

מספר יואל יהי עבדו מספר יואל וכוונתו להם
אין סלא כי כבר קדמה הילה השולל ומה שהכתיב
ולמה הדומים להם כמו כי אין להטקד עליה
לא שיהא לא עובד שיהא רבא לא רשעו של
תעארי ואשר יואל לא יואל הוויור ליהר להקד
שרשע כחיוג כעקום השלטה אצו עיניו
כס שיכרנו יתר ולכן אין ראוי להפצן אחר
רעון סאל וכבר סארו אורה כלל מלה שולל
וכבר נאמר ^{לה} שולל וכבר נאמר שולל אחר שהיא
בחווייך עבד והוא שלא ישאירו שללתי ויורה
עלן סוף סוף אכל יודע חיוג לחיטוי הרס
וכעל העשית הודע סוף אצור ומחסום
מלה אלא השולל כמו לכן כסר
יסב אף ושוור סוף חילה כל יסב חילה
ניסר אצור אהרור ילבו אצור ילבו אצור
עלה אצור עלה וכל ילבו אצור וכל אצור
לו נחסרו היור נעלה כאור סאור והאור
לכרו והאוריעס ואכיל ואכיל ואחור
הגולו ואחור חרס כן אחים חרש רה
נעלה רה העשן ללית העשן ולת

עלמנ ככס כמים . וחמו הלל . ורכות אל
 אחר . כחוצה כן אן . כר שון . שער השער . הא
 האשתי . גלגל . אלהל . הא לני . אהה . וחמו
 הכי . יכתמ לים . כמים . ושלש שורה שנה ירוק .
 וכאלש שורה שנה . וואה אשה נדה . ובא שלם .
 כא סלום . וחמו ההא כשנה עולל . כרשען .
 וכבול אל . יל לכן . וכמסלן . כשלען לבאות .
 כרשעון . כיטרי כסמים . וכבא הא הוורעה .
 עם כן . וכמו או הלל . וחמו אורה כוכ כיום
 כיום וזולתם . ועם הואן וחמור נהאריה . ואתעה
 אה על ורשען . וכבר עזאן כמשע עם ההלל
 להתי אהו כא . לם ולתרים . מי כרמס . ה
 כרמלים . כרמלועה האה . וחמו יוז כיום אן
 סלמרים . עכרים . הורים וולק פרוס . וחמו הלל
 מוכי עני . הרוק עני . לכן עני . רינס עמים
 ראש השלש . השלשים . עמים ויוני . רמנים
 לביא . מלם . לביאים . וחמו הלל . ושלש
 על ראש . מן על . למס יאכרן מן מים . שער
 ספרים . משעו סמים . וחמו הלל עם והכנס
 אלה שלוח . טאל . חמור גרם . כמחיר ורמקן .

ליקם

ותסרו הכור דעב והשכל כבשה ירחמנו מוס כמים
אין כסף אין ככסף יק הכסא ככסא ישור
צהרים כצהרים ואם כו אשה כבור ונאלה רכס
ותסרו הלגור היו כן שאול לבן שאול ושרי מעול
ולשרי חסד ה' נעלם אשירה לעולם וכבר טהה ההא
כסוף העלה כעקס לגור כעצביעה ופרטה נעמטה
וינושלמה ודומיהן ותסרו הכטיים אריוה הריחון
הריתוהו ולקחהו לקח אשה ולקחה הכטו אל טור
חוצכרב ואלץ מוקט טור טקורם מעטה היוס
אשר יצאם מעצרים יצאם כן אל הארץ אשר
שארם אליה ותסרו טכלל מה חלקים מה להסמס
אל מה שטכר מעם שינה על השאר ושלמה אר
הכרעה נט ולאוכר להן טעמים כ' אם ל' והין שיה
ככלם ונקב שם ה' ירצה טקטעקל ווס וכתן
ישפך יירצה והחלב הקטיד ותסרו מוישנאוס מרצה
ישנאן מהם הדרו ונדמ יקר עליו כט יצאנו יצאנו
מעט ארץ הקב טרבע טהל סלם הכשר
סל להם רבנ' להים קן ל' כ' קרשורץ קרשורץ מעט
לא יצור רע לא יצור חכך טעמונה חונך חונב עלן
אויכיון כלרנו יכלב לן הולאמן נפשי הולאן מהם

מהם על שלמע סוס נרכב. עטוס. וחסרו הדשן מ
 בקר עלה היו באוונה להקש כפי ההקש. עליון זור
 התבור. וקשן כחונכרה. טקטאו מה קטת. ויקטאו
 ויאלאנס עט. מידי הפקשט. עלה והמללה
 והמללה. המבן. ויהבקרן. ויהלרן. לבקש. הול
 כ. כקן מוד. כקן לוסר איץ. נעשה נלבה. כ
 למ. קן לרן. והבט הכביס. עלה ל. שלמו כאג.
 יד. לקר. המכשס. הללקים. העששקה. העננה
 לעטתס. כחונכרה. וכסיוואן. לוגרהם תשים. לכסר
 אטטור. ועקרה אטיו. ולאוס עלאוס. ולעזר ולספטר.
 יתק כנ. טולבס רכס. וככר משכנ עללל זה החסרון
 הנראה כקס פוד המעלס. וככר הרפאון. ותסרו
 בקר העשה. כקרה מלע. אל רוסק אל רכיון. קושט
 רכי מלע. מעס מוכתי. לכל חלע. אה בקרשן. שהס
 כהמה. שהט עלל. השעין האגה ריט לבויה פרתים
 או כקנס פרי כקרה. ופוק לא רתן שכבר לונע ריט
 שכבר על משקל ובגורב. כהמה לא הרבוע. ריט
 כהמה על משקל ובגורב. וכן אשה מאכברה
 ריט מאכברה הון כקלץ. וכן והיא מכבר. אה ריט
 ריט ריטו כקלץ הילע. וי של ריט כקלץ של הירי.

וְיָזַק אֶת אֵת כְּאֵת כְּאֵת יָבֵא לְוֹאֵי יָקוּא דִּינֵס כְּקִינָא
כִּינֵו כְּוֹאֵי יַעֲסֵי . נִתְעַט טַא כְּוֹאֵי . וְיָזַק הִיחֲכִיב
סַא הַוֵּר דִּינֵי הִיחֲכִיב טַא הַוֵּר לְכַבְּיָן טַעֲלָא
אָמֵר כִּינֵי טַא כְּכֵיב לְרַעֲבֵו טַסֵּךְ כִּינֵי טַעֲלָא
אֵלֵן . אֵמֵר אֵל הַכְּרֵינֵס כֵּי אֵהֵן נִאמְרֵי
אֵלֵהֵס . וְיָעֵן הַרְעָה טַוֵּכְ נִרְעַ לֹא הַאֵל טַעֲמֵי יָהִי
הַ כְּבִאנֵר אֵוֵר הַקְּדִישֵׁו . וְכִאֲחִיכֵס כֵּי יֵשׁ אִישׁ כִּאֲחֵן
אִישׁ כִּאֲחֵן טַסֵּךְ . כִּי אֵלֵךְ אֵת יַעֲקֹב . וְאֵסְלַעֲבֵו . הֵן
דִּוְעַם אֲכִרֵם לַעֲמֵ אֲכִרֵם . נִילֵבֵן כֵּי יֵשׁ הַדְּוֹלֵס
הַלֵּבֵן . וְיֵאמֵר הַלֵּלֵךְ אֲחִישֹׁרוּשׁ נִיאֵר . וְיֵאמֵר טַעֲלָא
טַעֲלָא כֵּי . וְיָזַק לְרַעֲבֵו טַעֲלָא . אֲכִרֵהֵס אֲכִרֵהֵס .
וְיֵוֵא מֵהַשְּׁמַר הַלֵּלֵךְ . נִתְעַט כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכִסִּי לֵהֵס מִוֵּר כִּי אֵין שֵׁס כִּי אֵס כִּסִּי לֵ אֵתֵר כִּינֵי טַעֲלָא
כִּסִּי לֵ וְכִינֵי . וְאֲבֵרוּ כִּי הַשֵּׁן כִּי אֵין אֵס כִּי אֵס
אֵתֵר . כִּאֲוֵלֵרוּ וְכִן הַשֵּׁן אֵשֵׁר כֵּינֵי . וְאֵמֵר כִּינֵי כִּינֵי
עַל כִּסִּי לֵ כֹכְבֵי אֵתֵרֵס אֵשֵׁר סִטְכֵרֵוֵן . נַעֲס כִּינֵי
הַשֵּׁן כִּרֵּס אֵתֵרֵס יָקִיֵס . אֵמֵר וְיֵעֲלֵךְ עַל מִוֵּר . יֵוֵא
יִרְבֵּה הַזֹּאֵר וְאֵשֵׁר סִכִּינֵן וְכִינֵי הַכֵּל טַעֲלָא הַזֹּאֵר .
וְיָזַק הַיֵּין נִשְׁלָן מֵלֵאִיֵס . וְחִמְשִׁירֵן יִנְסֵךְ טַעֲלָן . וְאֵס
כִּינֵינֵן . וְכִינֵי טַעֲלָן כִּי הַוֵּר כִּינֵו נִשְׁלָן מִיֵּאִיכֵס . נִכֵּן

זהרובי

וכן תהיו ותרצו ותרצו ותרצו ותרצו וכן
 הרצו אשר ככלוואי חלה ככלוואי שור ככלוואי
 חלה כשכב דוריס נעננים נוקושים וככלוואי
 נועטס יוכא הרצו להגלה ארוטס קסה ישיב
 לבעלן כקר רצוויים לנה עשי ישרל כעשין כ
 כושלך עשין אם שוכר שוכן ארס כי עם האור
 ירכר ונהנספ אלחרט אט רצויה אט וסעיה אט
 מן יהן מנה אט וכא ההשנה חדר הרצו הלפסן
 והיו המים אשר הקוין היוצר והיו לרס ככסור ונעמי
 אל האיש לגט הכרס נעמי כיומים הרס אשר יתון
 ונל שר והתיקו ככר ואט וכן אט נאח ונעמי וכ
 נר אין אעמט והיה עברך הוצר נט נה נהה עברך
 וחמ נההנספ היור כקסר העתנים יורע יישיב
 יילל ייח קולן וכאה מלה או נספר כעצמו אנליה
 יענה אכוכ ונס מלה אל נספר כעצמו יהן כערה
 אל כין העבדים לחס מול אל התריד וכא לו ול
 ולק ולבם נספס אלה ל אעטס לר לר לק קחו
 לרס טולרס וכן הנספ כעצמו ונעמי נעמי רינס
 מר מר מר וכן הנספ כעצמו נלמנ מנה אל
 ישיב וננה לרנה מילי מרביס כי הקבץ הנא מילי

וכמו כבוד מתי הירדן. וכבר משכ כענין שיורו על רצו
לא על השטות. וכן אמר ששאלים ימך המקרה...
לקחת על קרעם. צה לגמלים. וכן שמים כל אלה
אלה גמלים על הרבו. לא על השטות. ידים קלם
ענינם אונם שנים להינם זה שורה. גמלים
עצמם להינם שני עקרים כיצד השמש וטאר
אורו. וכן דרסם. והער פון שאור אע"פ כאלה
טהים לתוך האור כונן הוא להיות השמש כבול
צברו סטוב והאור אן כאילו הוא כפול. וכן פאני שטאר
כאילו שהטא שהם טלם ירח על השטת. אמנם
מים כבד צה פן אע"פ להיות המים טלם מורכב...
להתבוננס שהם מים. הברור וההעלונט שהם
מי אשר. ושאלים אע"פ אורו על השטות לזכר
כי התנוטטע והשטל התקרה והאור יסב אם
לתורה כעצמה אן לתולשה הכתובם אשר היר
שמים עליהם. ואם ק העצלה לתוך התקרה והעלה
מתוך הכתובים שהיא אלה סבה אל בעלה. אמנם
הטה ילקח והוא משעק המעה לזה. מצד העלה
כהקון הך ושמן כבאני לבר. וזאת העלה קוד
שאלה. וים לעה אהך כחלק העלן מצד העלה

והעלה עוקמן העא שאלוה ידים באור וכל שהדים
 כאלו יסגן ולקחמ למ קנעם להינה שנים ככל
 כעל קנעם אם לא ינה שספר לאור כח אע"כ
 לתורה להינה האונייה בעל שני דרדים וככל
 דר מונכב ונעמוכר עלתורה רכר ענב קידא הרבני
 הוא כמס השטוב ולקח אמי לתורה שאלה על
 הכני והשטנה יתר כי לתורה רכני אתר והיור והלם
 על השטנה לנה הכני שהא סעט הדרדים נעמם
 יונה על השטנה ונב כח על שם הורה על המקום
 הקים האור כמי ונמי שהא שם סהוא סיקום
 מעוב וקיים וסלמי שהוא הרעע לא יאמר
 שהא שם אתר שהמקום בלג חנון אלן וקיים ולס
 שאין כלל חלק יתק כהוא שם להינה כהגעה
 באיירה ואת קעכ הרעעה היופיה לבר קיימים
 ואישיזר שונרמן אליהם שהם אס הנה לפעו וקרא
 אמרם המורה על השטנה להינה רועהו על שני
 אילן הנטכס הקיימים והחכס הגלם כ לני ס געום
 לכעיון על אמי כ נקרא שמים לרני המצבים אשר
 לו ויה דחוק לשה סבע כי המצבים הם עם ככויים
 הם כולם כמי וזין אתר ליהם נמיא מנאור אלם ער

שיצרך כגזס וגם כמחצא המלה משמע השטור נכלל
מכונה והעב חי כ ינה זכנים השטור אשור כגימי
אינה חלום השיעב אשר כלים ט הלום הלורה
על הרמי כלב שאר כסמיטג צמי נהרס ירי
שאן וכל הרעמים טר ומהעסק ללור למעט שר
למן היום הוסרה למן שלם ואלה לנדק לעד
הטעם לעיני סר והלור והלום למכראשונה לא
אדם ומהעסק וכימי השלם כמקום הדוע לור
כהכתי כי אם כמורה חמבג וכה המטייר על
סרס וכך נראים אה כמג ה נראה הכהן אה
הנע והכני אה העלג יתק הכהן על טפ הכהן
ינה הכהן ושא אי הכי טרס יטא ז טמסוק ההא
נהקריכ הכהן אתמר התעאר אשור טר ועבב חי ה נוח
משכ וט אומר ויש ששועם הלגה קרה לקחונ
טגבור העונ ירבה אם לחורה על המידע
אנשל הללע אנולאקה יום יום כבקר כקרי שנה
כנה כיום השכר טום השכר תמשה תמשה אום
איש אף לעטה אף לעטה וכבר הבאה ההעאורה
האלה כולג ההשער כיע לבקר משמע עילק
לכך נלעבב אף לעטה אום שר לבד אכר איש

איש כי יקבל לבין ידו כל איש אמר יש שם
 אנטאין מלה בן הלטה והחפץ בה וולבר
 ולישיכון זה כעבד הקבץ הצד הלטה בסוף אום
 כהין אום כאיטבה אום קולה יום בן הרוב יש שיפול
 הרוב כלקום הרוב ואעפ שאיך לרקבן עפע
 כהאומה נע וכבר הארך לצד לבר עליו זה
 משלים ורצוננו להכריז ויבא הרוב כרס
 וכבר נמצא אחר דברו ופיס מהקנותים והלואות
 מולב הכול שיהא לאלום האלה והחפץ לל סתרה
 מברשפים נמצא אחר זה וכבר היינו לזה ער
 אהם הרוב הלשונות שהיא שם קן ארבע אורו
 לקח ככרוב כלקום עין והיא שם מונח על לקים
 אתבים כמאכס אן הותל לקרא כסס ה ורצוננו
 הים כן זל כתרשי שטענה והוא לקום מלא ורוב
 ואשר ראני שרע כ הביאים והלרכבים כבוד
 הקורש ירבו ויבאן כמשלים וחיועע מונש' הלא
 ממשל ממשל משלים הוא ואל וכיר הטבאים אדמה
 וכמו שטוב הרוב ילקן בן הכרוב ללצור ה' ה' לרע
 כמאזיהם נמצא מנשאים ומשלים ינו כרמס
 הראשונה על וולבר צד אינו אלן אולם ויקחו השאר

המצורפים כמאמרים אלה זה צדד שיכנס להעלה
להדגה הענין כהתורם העליון העונשאלה והשופק
במצוה והמשלים מין שהוא הענין כרוכ צה שהקר
השל מהענינה וקצר כדרכי זולתו וכן כזה שירש
להטח ולבטח מסונווה החכמה האלה והעכשית הקוד
אתל החם מעשה פורכה ועשה כראשית יחזיקם
כמצוה פנשאלים יקחו אורם של זולת העולם הראשון
לענין הענין ההם וכי יקצרו כה העליון העונשאלה
וכן כזה שיזה כפיוסר והעליון יחזיקו לעש כמצולם
והעיונות כמכואר כדרכי שלמה או כזה שהוא כמא
מעטב הדבר שהא עליו כעין ופלאם או העליון
לכבוד השני האשנים ההם הקר וכל הנזלה לה
או כזה שיזה של כה הנושא מין ענין גדול וכסוד
כשמים והיה מספר כה יצ כחול אשר על שפתים
ועל הענינים האלה וולגם ודני כקון הכלים ההם
ויונתו הלאה והחפץ כה זולתו אלהם שינתו הכלים
האלה כמין של כה שעה העו הוא ורצאר וענין של
שהקט כלל השל יחייב חלופו כעין כמכוב שר
כזוה אין חולה יאם כמכור ההשעה כסוד או כעין
לקה הדבר האחר העיון זולתו והמספר האחר העיון
זולתו כמכלל הכת הכרוב וכעש שהמול הבוד

הנה נלתי שנקס מה שהכח מן יראה כמלה
 הדש שסכרו מתוויכר אפרה לך ישע הבנע כ
 לריש הדש וכי סכרו טוילה כרכו הנה אשר
 אין לך שתי אצור כי לעם נבני יורה לעניש
 נבני ומשט הנה כ הנה כ האב אשר
 לכה הכר רעה שלן והוא מושל על זה וסנו שמו
 וכי יכבוד לא הרמשט הממשלה הנה שיוכל
 לעזורה לעם נבני זל לאומה אחת אלה לבב
 יאז ונאמר לא ימשול ידעו לעני שיש לך ממשלה
 כמכירה לעם והוא האב כי לך יאמר מה ארזן לך
 ימשול וכן הכין זה אעפ אעלם החם ככר מלכו
 שהארזן אעפ רשעי לעזורה לארס אחר נהיה זה
 קבלה אמלס ומכורה לזה הכרוב שלא ירע שיהיה
 זה פשוטו אצור הבריקים מעלהם קובל
 כמראה הנבואה שהיו מכינים מעלהם קובל
 והיה משל וקציון לשמן אצור יקח את העל אשר
 עמו וישתק באש יורה ויהי כי הנה לא
 ישרק וציל השין כמנה הלך מראה ירעב שריסר
 קובל וכל הדבר מכה הלה אמשי אצור טכה
 מסה לך איך עמן וכך קרא העין והקר ששמש
 כמסה מסה והעוב שיצו כי מן הסוכ ונכתר מסה

זה לא

יורה השלן ואין
 השעין ק אצל כזה
 כמראה

להיך ויחן וכתיב אמר עוזכור עב. עבוער רצה
כו דמשך כי כעבוער דמשך הוא וקרא אורה
עבוער להוריע כי שנייה יגיע אל אהוב דער
ער שגיה כעבוער הלהב ודרה לן הישנכ פלוצה
וכי ותל הביע לילוע גרוער לילוע אמון עמור
כדמשך ויכין כעבוער אלא שהא כדמשך וכי
וכרב על כיוור סכרה כי עבוער איה לעק
דמשך אך לשגי. לעבוער פלוצה על דרך עמור
וכי ינאכר עבוער. נאע און כי לעבוער עבוער
לכך עמון פלוצה סכרה ייכס לעבוער וער כואך
מיטת וכי נאע ותי ארץ כג עמון ער עבוער איר
על פג רבה. נאע עבוער לכי דר כגו סכרה
ויכר כג דר אר ריכון נאע עמון נאע עבוער
נאע עבוער על סכרה עמון ודס כדמשך
הכדמשך ונאע סכרה אלה עבוער איר הוא לא יוסר
להכניס אלא היה לכי דר נאע עמון יש ולפי שגיה
עבוער על סכרה עמון כבוער נאע ופלוצה עמון
כין לעבוער נאע עמון על כן עמון לעבוער עמון
וכי וכי נאע לנאע עבוער הדרעה לעבוער עבוער
על דרך נאע נאע עמון עמון נאע עמון

הם והגולה על ררך שתוק והלעד האם גולעה
 מואכ ליר אנורדיה והא אצרו נגולעה והאמר
 אלן לנה הורה למואכ כעטלה הוא אמר גם
 ורבי יעקב ורור עברי אמרם ידבר אהרן
 ורור ואין עורכ אכל יאמר כי יעקב כמר לו יהי
 ויעבדו מלכם למגדה ואמר יאה אחר ט ולכה
 הלנים לא יכבר איש העא עור אחר או להיות הכנה
 דין ורע יעקב אמר ואת תעשה כני לילך ידבר
 מוכ אחורה ואין עורכ כי העא על ררך
 יולדו על ככני יוסף וכן יאה בערש לפי שגולעה
 נקראו על שמה אה והיה ירה ככני ונאכוכים
 ידבר מלכם ואין עורכ אכל יאה שרהיה לכה ה
 על מלם אכור וכנס יתכין אמר נאם אתוהו ועם
 ירה אהרן ואין עורכ כי יאה שמה לקח
 אה לפנים ומשכס שמה האשים והיה שם
 אתור האר מאלה עשה והא לקחה ושם אתור האר
 למתו ולקחה דין אמר עבדים למגדה סוקס
 דין ואין עורכ העברים דין הם
 אמר ירה כיום האטיש ויאצרו לאה אהרן כהן
 הלשי והעורכ למגדה לפי זה והבר עלן שמה

הימים לאו ער הוא שבע הימים וכן פי' אורח ל
 דור קבלי וכו' ומוק ואפלא עלן לפי דרכו איך לא
 או שיהיה שבע בקום ארבעה ועשרה שיהיה ל
 ארבעין כן הוא כי שארן הקדים לבא המעשה לפני
 הולך אשר יער לקחי אשור שבע ימים ושאר
 הם כמעט המעשה העבור לעצמו לקחו האש
 עכפ לאו סמך אג החורה לעצמו הנה שש ומה
 להם שאם הן אשכנז ימים המעשה אשר ישנה
 יצו החורה יתן להם שלשים סה"פ וכו' והם כאלה
 הן יום הקדומים השורגל והתנבין שלשה ימים—
 מהם ולא יוכל להיחיד ובהאשן להשעה אם לא
 כארבעה המעשה אכל לפי שערין לא לקחה לא היה
 לה סבה כנה ויהי היום ון לבאו אשר הוא האשן ון
 ימי המעשה ולקחו האגה או הכפ הלבן אלה ואלו
 לה סבה אה אישן ויהי ורבע עלן שבע ימים אשר
 היה להם המעשה וכו' והסבא הנבנה השטט כ
 אצלנו אם הן הדרו אורב ל שבעה ימי המעשה
 יורה שלא היה שרין כיומי המעשה ואישור שם
 שלשה ימים לבד לפני ימי המעשה סה"פ יום—
 אשכנזי כה יום ל ויהי ש כיום השטט יום שבע
 סוואשאי ל דור אכל שהיא חוק איקרא יום אכר

זקני

מצד כגם אלפי שנים המיוחדת אמר ונאמר
 האשה הרקושה בלוקס והבא יאין סוף
 אכל הכובל קרע בהסאה וירצה ט המלך הראשון
 שאמר לה מה שראוני והוא או שיאמרו אנה הלשונות
 למע המלך כאילו גאה יתי הילך והרולה לון כ
 גאו השיט לה שטרך והוא הושיעה הלץ אמר
 והקח הכסף ובלש בלוקס הקמה יאין סוף
 כ על שם סוסג יקראנו נן ושתי קמה יורבוצט
 הפסד ייטאו יגריה או אולי הלשה לבען הוא לה
 שיקראנו קול קטוק וכבר צא בלוקס אחר והשנים
 לאור כעך הנה וקרה שראינו להעביר עלו למה
 שהטאו התם ליינה כשער ההוא והעו יהיה לך
 סוף לל לה שופר לזה המין ...

הפרק העשרים ושמונה בתורה שישים
 אהלים יב השיד

ידעם להטב הכובל לא רחשוכי השרשים
 האלה אשר נבין אלהם יהיו מספיקן בהודע השטח
 הורה והאך הפועים כס אשר הם כשאו לבג טעם
 רבלי וסגו שאר לל רבלה חיה קץ וט כי השרשים
 ההם אין להם עסק כס כלאחר הוק וכבר עלסרו ככל
 מלשה רחמי לטת נהם היון מרוע שהורה נדע

כהם אכל עגון כזה למה שהושל להם הכתוב
 כפי ששעו והוא רסלר המצאמר היה נאמר זה ראוי
 שרובו כן לאור הכתוב להחליף ללפניו כעל חפצי
 ההיפך כעשין זה והוא כי כעל ההיפך יאצונו כ
 התורה הטלל שפירשע עם נשאל הקיות
 המתייכר המייכר הכללע ועם השולל לא המתייכרו
 אכל היא חלקיה כי אצורכ כל ארס מי טלל ואצורכ
 כל ארס איתן מי חלקי ועם יאצונו שהסבוייה חלקה
 חלקיה ואין העשין כבדו כי אצונו כל אלמנה ויהא
 לא העשין הרי היא שולל או עושע כולל כאילן
 אה ולא אתר לן האלמנה והיתום העשין וכן לא העשין
 כל מלאכה וכל ארס לא יהיה כאהל עושע כל
 טלל נעדרה כל חלכ וכל דם ולפני חלקה חלקיה
 כי אצונו כל אתי דם שאהנו ירבה החלק הרבצאחיו
 כל ארס כגון כל אונל העשע בשאם לא ילד
 לך והמתייכר לא המייכר הכללע רציו כי וכל הארץ
 כאומצויה ירבה החלק צהארץ הרה אם כל ח
 מי ירבה לעיני המרדכי ולפני העשין סאומצויה אה
 חכמי אין לעירין דין הכללע ועם שהמתייכר הכללע
 לא חלקה כבדו אומצויה כי אצונו כל עסרסר מסר

הדיקה

פוסק נאספג עסע פוסק געלג דוד כהנא אנה
 ראלט. דוד הוא כהנא. אלא היה נבילת אוטרסה
 וולגה וכן הסביון. לקחו כללע ט אציו ופקל
 אכין ולכה אכין ורוח ירטה כס כללע וכן פייטה
 איש. כי יקב איש כי יתן איש ורוח ילקחו כללע.
 כל אנה. אנה לא בשונה שיהיה זה המידה שבו
 יהיה הענין וכן כהנא על הדוד אנה ההיוונים
 כי אנה כללע ה' למענהו. כל אנה ה' חסר
 ומה. כל אנה אנה דודס הס כללע ומה
 וברך שיהיה והשפט כללע פלה אנה הקשר
 ענה החובה לא עם וולגה. כי אנה וידל סלע
 על כל מלך הארץ לענה ומה לא יחייב כללע
 הארץ אכל. תייב כללע המלכות למלך מה הארץ
 והוא מסכיח ארץ יש והשכנה אנה. ואולי בני שמש
 שאלך כמה משב זה אנה אנה וידל סלע על מלך
 הארץ וכן. ואין הענין פן. והור מעט אנהו כל הא
 עין כי הוא ככל על עין הא. וכבר דקדקו תמוז
 הדקדוק הזה כשהכיל בין האור חב קרנה נור
 על אנה קרנה נור על. וכן להחלף העלה אשר
 נקטה המוביה ענה. ולדרך הכנן דב שיקת הסוד

לקום המין והמין לקום סוף. כל השם הכלל לקום
השם והשם המרש לקום הכלל אם לקום
השם לקום הכלל אמרו אמה אי הארס ירצה
בו כלל התי הארצו. והעוף כיון שאי לארס ער
כהגיה וער חוש וער מער השמים אשר ירין ירמ
למולק ירצה גם כן לכל עין אחרו. אשרי איש
ירא אלה וכן האשה וכן יענה לך הבהגיה וכן ה
העוף. אשר יענה הנה השמש ירצה השמים
לקח התלק בהם אצל הכל. אישר כרך וכן כרך
וכן לכל גרה ישוער. על שבע יוסף ירצה כלל
יש. וירא אמרים ירצה יש. כהגיה לא הרטע
וכן העוף. לא רבול גדי וכן לכל הבהגיה. לקיותו
הכלל לקום התלק אמרו אלהים לא הקלל ירצה לה
ש כעבור אמן מלך. ש רצה חלק למעט והוא
הורה. ורצה העונה כקרב הארץ ירצה חלק למעט.
והוא ארץ יש וזו יונה מאכ כלל זה הנה חוש למור
לא חוש ולא שבע ויאמר כי קרא היום ראשון ה
בהתוש בשם הכל אשר הנה ש השמים יום הקוא
חוש כהמה הראשון להבהגיה הלכה כו וקרא אחר
כן בשם התלק חוש. נעדרת הכוב לקור העשיו

השנינים כבר אשר הם כן רוכים ויכלל כס אה
שהוא מעשי. כל אלונה ויהם לא העשן וכן לכל
שאוק: אשר יהיה עהור בקרה ללה וכן לעקרה
יוס אל הוא מעשי. נעשו מעקה לודך וכן לכל
הראני לו. לא רחוש כשור וממנו יודו וכן לכל
שני מינים אל זכר כל אלה מה שהוא רכי. וכן
כל הדומה לזה. וידרך הסגל שיוכור המסמ
ולא יבין כן הקרוק אל המלכה זה שור פעלים
הקלמות. אם יולד איש מצא. כי ענה כיוון
שאר לפים. יסל בדרך זה ורכב מיועץ אבד
על העאניהם. הן חלק לשבעה נוס לשבעה: כי אט
יסל בדין וקס וכבר תאכ עם זה ליונה החיים
שנים שלשים ואין צורך. אף שיתלק ^{כזה} עם החנה
זל. וידרך הסוכותם השגה החוש האור אל
ולא נכרה כמו שאמ אף זל להיות בקור החוש
כלם כמוש המאנה וכו' האלם השגה כלם אפר
ראה חת כב וכל העם רואים את הקולג האשגם
אח רחוק מעט משה. טעמן וראו כי ענכ. כי ה
מאשר את כל לו. נהיהו ביונה. וידרך הכתוב

לבעט בלקור עם הפעל שאיט על חיותו ויורה
אל גשה לומר ויהי דבר ה' אל לאו כח אלהים
לעבור ועם הפעל שאיט לבטיט קער יקטידן
זרע יזכרן והפורה לא עברה עווס יעריס
שחט ישדען שקל שקל יפא הפעל החולף לקום
בלקור טאן טאני אלג אכנ ולגלג יאן הארץ
אפן השעירו איהם יגן והצל פסוח והפלעט
וכפעל העמיד דב לקום בלקור פער יפא הארון
והראו לקום בלקור הלען וקעה והוא כלו הולע
וקעה וזרוע הנהיג להפא עם הלקה בלקום
הוארי שוכה גאוכה יזר אשרי ויאפיה השוכה
כי לרי המה יוכא בלקום הפעל כהוד הוד יוכא
עם הפעל בלקום עם הפעל הצבע כאהלם
היה לבוט כך כעוה כול שני וכבר טרבר כנה
פעם אחריס והכך זה היא לעעיו כלרבה הפלס
לכבו הכבו עמדה לזשען יוכא העפר בלקום
הכוו עשו ופואו כל האים גסטכ ונקכט טסן
טרו מאר העב יקו לשכר והכך זה קול ליהם
והאין קול או הוא לקור יוכא הואר לקום הפעל
ל הרכבים יזשעם לל מיזשעם וחדכ כערו לקום
העבא כלעמד ה' איהם קרנזי לא עוה לא רבו

ובעת ושאין ביטא כעשיר מןם העלמא אמ
 האל האל ואם לא יאל זיל ואם לא האל ופאטר
 שמתיך לא יבדור כמון לא רבדע ים אהם כנצוס
 חלל חרבי הליה כמון ארם יב פנשו מאלים אשר
 חדרהם כולם השוכן ופנאן נא ורמך וי ורשלתך
 כמטלעים כל תאורם כמון וישלעך ופנור רכז
 אשכיעך זיל אשכיעך ושאית ביטא סמיעך
 כמקום המזכר טעח כמטלעים כל תאורם זיל
 תאורעמך היה וועם לבקום לא משלרם לא
 נקרא שער עליהם לעבר יוע נאין טורט שכ
 לאזר ירשן עם קרשך ופמטורך יתוסך כמון אהוסך
 קחם על ווענעו כמון ורוענור ורמך וי כמון לענן
 העיר כמון כמון וואו ישימן טעך טהור כמון ויאזר
 שאים מואים כעשיר מןם שאים מואים
 אהרור זיל לבת כם כמקום כה ורמך וי כמון כה
 ויטכר ורמך אה אה ורמך הכמון לספר הרמך
 כמון החמכר האשים ואעפ שאין העשן כן פואר
 והאשים רמך אהרמך והכמון אהרמך כמון
 כמון ורשע כה הוא כמון לשל מואים מוקער
 מונש לשאי וועתה טהורה פלמאכר לקרמך ויח

טתוח לכל ילוליהם ייבטוח בפניהם ועל רכך זה
 תקראו עבאי השקר עבאים זה העצמים אלה
 וילדך הכבוב להעמ הזני והמונה טו הצטעה
 כאו כהא נשענו הקלול הכבו למשוע איש קלול
 למ עברו שבו חתור וילדך הכבוב להעמ היתר
 בקום רכס כי הקדמה עלמה הולמה אשר
 סבוהו להעמ רעיו לבהים תקדש והעל
 הצמוד ניכנס על החמור ופעלם ובריקים
 ככפיר יטעו ויפגעו חבון ויחמו שלם כעך
 הלא רכס לא יתן וקל היתורים וכבו טכי זה
 וככניים על סנה כי אישם וברקו צדיקים יסורו
 עמיא האשמים והצפם למינה הרה דהב
 והכך זה איה אלה עש והמשן ארוטו ושיכ למעין
 כטכס וכיטן יש לא ירי לעצוק עורס רש וזה אכיס
 וכפעלם וכצאם יצאו טובה עילה ונשפחה כך
 טכירה וילדך הכבוב להשגשג שזס האור לחור
 ולרכס והרוב אשר טאנו מצב לכנס הצטעה הרה
 לחור אורב אחר אכב כבולץ וירץ איש כעמין לחור
 ואיש יש העך לרכס וכן יוכה לאיש כעמין וכן ארס
 נאמש לרעך זה ארס כי יקריב לחור ועם ארס לא
 יקוצץ לרכס נאבה אטעי סערכ לחור אטש כחצר

ידין לרכס

היין

העל

הפרק העשרים ותשעה טיה שטא מבתלך

הסדר כבוד לזקנים

הלאותה נאמר המוקדם והוא מצד אהת מי שיר
 להבדל הטוב ונמשך הפרקים הקוראים להלכות
 בעצמן ולשם כל התקנים שהסדר כוכבים
 הוא מהיר גדולג שכסכו להצע אל הרב
 הערה כי העד הסדר יתייב הטיע השגה המשי
 על הרת הערה וככו משכ נצ הקוראים מתמי
 יון שחמש השלם היה כשש מהעד הסדר אל
 הסדר והוא מסאר משעלה השם יה שהם טבלג
 המצד והסדר וכלן אהער שלן הטוב צדיק ויער
 הוא נכל מה שהיה להשעלה יורג שלם היה הסדר
 והיער כשעלה יורג וככו או כשעלה העס
 אכן כלן בעוקנה ומסורה טבלג הסדר והתקן
 והשנים לפי משלה משאון היה הסדר טאה
 טרונטה יורג וככו היה ראוי לפי העעין הנה לתם
 הכלי הסדר כוכבי האלים יה רעט כספר הנה
 אשר רכי הורה והביאים והלרטים כוח הקורט
 אכל מה אעשה וככו הסביול חול וכן הוא פסן הלכה
 שאין לוקים ולאומר טורה ולטון הוא העד הסדר

כַּלְמֵהּ וְזֶה לַחַיִּים לְקַדְשׁ פְּתִיחוֹת אֲשֶׁר כָּלוּ בְּהַר
כָּלוּ הַעֲטֹף כְּפִשׁ וְשִׁלְעֵי יִרְבֵּן עִם שְׁקֻמָּה לַעֲלֵה
הַגִּזְרֵה הַנֶּה חֵן סֶמֶךְ שֶׁהִיָּה הַעֲטֹף אֲחֵר עֲלֵה הַהוֹרֵה
כָּלוּ שֶׁאֵי וְהוֹרֵעֵה אֶת חוֹקֵי הָאֱלֹהִים וְאֵי גִדְוָהוּ
וְכִבְרֹה לַעֲבֹדֵי הַהַר וְכַפְרֵי שִׁוּוֹת אֲחֵרוֹת וְלֵבָה
וְהַאֲרִיזוֹת בְּזֶה יוֹצֵא לַכּוֹנֵן הַמַּאֲלֵר הוּא וְאֵין זֶה
לְכַן כְּהַגִּזְרֵה הַשְּׁלֵמָה כִּי דָם כַּעֲבֹאִים וְהַמְרַכְכֵּם
כְּבוֹת הַקּוֹדֶשׁ נִרְאֶה הַעֲרֵךְ הַסֵּדֵר הוּא הַגִּזְרֵה כִּיחֻן
קִדְשׁ סֶמֶךְ הַנְּבֹאָה שֶׁהִיָּה בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִיָּה לַהֲנוּךְ
לְסִמּוֹ כְּנִבְאָה שֶׁהִיָּה כְּרֹאשִׁי לַעֲלֵה הַיּוֹקִים
וְכִן סֶמֶךְ הַנְּבֹאָה שֶׁהִיָּה כְּרֹאשִׁי לַעֲלֵה יְדֻקָּה
לְסִמּוֹ הַנְּבֹאָה שֶׁהִיָּה בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִיָּה לַהֲנוּךְ
וְכַבְּהוֹכִים כְּרַב עַל הַדָּוָה כִּלְכָּה שֶׁהִיָּה לְדוֹר
וְהַשָּׁלֵחַ לַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַמְּוֹרִים שֶׁהִיָּה לְקוֹרֶה
לְקוֹלָבוֹ וְהִיָּה הַדִּין עִתָּן שֶׁהִיָּה קוֹדֶשׁ לְעַלְמֵי כְּתוּבָה
וְכִן בְּלִקְוֹתֵי דְבַר אֱלֹהֵי וְהַדָּאֵן שִׁוּוֹת
כּוֹה ט לַעֲשֶׂה שֶׁהִיָּה סֶמֶךְ הַהַר לְיוֹחֵס לַעֲשֶׂה
אֲבִעֲבֵהוּ וְהַנְּבֹאֵן אֲחֵר כְּעֵשֶׂר הַבְּכֹרִים כְּרֹכֵס
כִּי אֲבִעֲבֵהוּ וְהִיָּה הַעֲטֹף מִסְּמֵי כָּלוּ שֶׁאֵי
כִּי אֲרָאָה שֶׁלֵּיךְ לַעֲשֶׂה אֲבִעֲבֵהוּ הַנֶּה כִּכֹּר הִיָּה

קודם

היה ראוי שיהיה הענין בהם להרעה וכמו שראו
 בהמשך השמים והוא ספרו של אדם הואשן ט
 הערך הסדר למען וזה כנוונות הקורה להם
 והקדמה להראות לקורס כן הענין בספר
 הלהים והוא הספר הזה הלקורש אשר הוא רכונ
 זכרו להים תיים וכמו שהערה הסדר הראה
 בהמשך השמים אולם הוא לפי מה שראו
 לבלתי שיהיה הענין כן כעצמו כן הענין בהערה
 הסדר הראה כפרוכ כי אולם לפי הראה כחמה
 הולמשה לבלתי שיהיה הענין כן אבל אם סדור
 וכונה שיתורה עליה או שלמה וכיאוור זה כי הן
 הקדמה והאיתור יוכח עכשיו להחלום וכבר אמר
 זה כעל ההנין כי שם קדמה ואיתור כולן ומעלה
 ומעלה והערך הסדר הראה ככה כזה הוא הקדמה
 והאיתור הומטים וכבר ראה הכואב קפיר לקדמה
 המעלה העיר יוכח למה קורס אחרן למעלה וולג
 ו לקדמה כעל שמה כבסרה ואח הכרז אעבי
 עשה את הארץ את הארס וזה הנהגה הקדים
 הארץ למעלה עם שהם הכלה כרי אעתי ית וכן
 הביא הרורה והכרז כולו לקדמה המעלה ולקדמה

זהו קדונו או ענין הסודו לתוס' זה כן שני השנים
או לכב' אחת והמשל כי אצנים נמלכה פו"ש יהוה
לפניו עולק להוריש הכבוד כמותרם וכי זה סיון
לאבר וכי יש ונעשה כמורה בלמה ארבע עולק
נה סיון להוריש ארבע ולהישירם כמורה העונה
גור שכלל ארבע עשה ע"ה והיה למ' לבינים
ולפני זה כאני ל"ה סימננו לפתור ארבע עולק
אינכאל העונה עשה יהוה ענין לורעאם ושכונ
כן עם עולק וכן את אול' לבי קיט חופן עשה
ערה עשה חסד עם ל' כ"ט יש וע' וכן ספיטרה
פ"ש נכד יהודה לפני וינסף הורר עם ששן יהודה
עם חני' היה קורם לטירה יוסף שנים למורה
הכבוד אשר כן כבישר יוסף יתנו על רב אשר
אדוננו עם היות ארבע כביר רבי' והיא הוכשר אונ
ושני' יצ' יהודה עם חני' שלמה ארבע כלקרה
יושבה כפרח שנים יוצאין הסכנה האלה עולק
אישר שיבטם כלה שרואה הערך הסוד כביר
והגיד יאמר ח"ל למה נמלכה פו"ש ו' לפרט אורעב
קדם ארורשין סלובין יטה יורה כי העת קשה כששן
יתם הערך הסוד לפני הארבע ארבע לכב' לסוד
הוא אשר כן פ"ש למורה יאמר לבי ארבע יורה עליון

נלען כמדיק להלוקק ולען העסק סען הוי
 להעקר הסוד סען ושען סען מיט הקדמה
 והאיתור אשר נמצאו כספר האלים לזה שימור
 לזקוק העסק בהם ונמנו סכור העבא הקדמה
 והאיתור סוף על ק' פעם עם הוא עם איה זיה
 כמצוים או מצורכ עה על שט פעם אם כלשט
 האתר או באששים להמליים והעל לען האשט
 סענו כס וכסב. אלה נשן נעלה. לען ועל
 חרס סוף. איה ואנען ונע ונע הלען
 להלען חלש חשן להחל למס. שז' רכ' יעלה
 עלה. אקראסו נאקרב י' ונע כס. דוונ
 כס. חרל. חל. נאלו חלעב. אלהים אלהים
 וכעלם ויחרו לעסדוהם ויחרו לעסדוהם
 ניסור כס ויסדו כס. חרע על חרע חרל לען
 הלין כוק ואם הוא סעילע. עק' לען מי לואג אסלח
 לען עלה שש. עלה עלה אישיו לען ונע לען
 נע. לען עלה וכן כעס מעשה אישיו כעס
 מעשה כעס ענה. נאעיו כקוש כעס. ולען חוק
 זה אבא להפעלם להמליק הסוקים מער הקדמה
 והאיתור. איה לא רחוק ירר והיום כר רעו ועשו מויע

ויעשיר וכן כנה וכן לדבר הקיץ וייקץ עולם שבו
כא הקצין כלה שער ועין המין מה כלה שהוד
מיתתו בסדר כמו הכתוב לבר לא כש הקר כמו
ומהראל עורע האונה הללוהים ורעה
מנוקס ואלה דכיס וברכטת הבורה אהם סכ
כל הכתוב והחזיון לעין השיב על היום שמו
מים ושיערו על מים יעמדו היום כאמרו לדוק
הארץ על המים סורא ען שיערו לען המא
רמא נגד הצרע מן הכווע שיערו רמא הצוע
מקד הצרע כי החול עם השן העובלת מקבל
רמא אכל טאוו וקליו קאעו עליו כיו ורמ
רמאן שלש רמאן כי השלש אם היה כאמרו
ול שלש וע כמור זה עשה ה זל זה כמור שעה
ה עינ וברור ארס זל וברור שכת ארס ולסמ
אל יורי יגי על לסמ יורש נה רמא כמארה
זל שש כרמיו הוא וער קימה כסמן זל וער סמן
קייכר כי שרשע מן הקדקד וער קרר קיימה
אכשע תקי קפיר זל תקור שפענ קפיר על אר
אויכו זל אר על אויכו וברו להאוג ולס כסס ערס
כמורי זל ערס כמורי ולס כסס כאמרו אר ש
ערס אר אש ערין וזלם זל אר ערין אש וזלם

ואלם ארם כייקריב חכם כל ארם חכם כי יקריב
 ויהי לרע ל ינה עשה ושעשע כל נעמע ועשה
 כי איך ישון מה שלא שפעע ווחה וכל זכור שקר
 אשים האשים כרמר זה אערו עמא שיקא וקדמי
 שומייט לארטייט ואן סות לב א נהם השיט כפי
 הסדור הראוי כי לפי שעת הפרעה ואל מה אעיר
 היה אחר זמן כזה כי אם כרוב ויסמ לעם ארבל
 רכוי ה ונה ל המצפנים וינה כל רכוי ה המצו
 מעשה הרבוי כי אנו ולא יהיה לן עש קבונה
 שפעעם יעל זה אערו לא אעו רכוי ה עשה כי כל
 מה אערו להם היו מצווע מעשוע לבך נהם המענה
 הרבוי והמצפנים נהם כלם מעשה כי לא נעלל כנה
 רכוי המענה המעשוע כככאוי כל ואחרונה ונה
 אערו עשה לבך ונאם אמ ויסמ אמ כל רכוי ה וכל
 כליכרב א זה המענה המעשוע אערו כן אנו ולא
 יהיה לן והמצפנים וכל הרבוי ער לא יהיה לן לעוקט
 נהא סמ הרבוי ונה אמ רעם על סמ הרבוי כזה
 כל אערו רכוי ה עשה ושעשע והקדמי עשה לעשע
 כי האעו השפעע גם התלך הינב ארל עסמ
 רכוי והמעשועים לבך או עשה עם השפעע
 למדוע השלם אערו הוא עמך לעור השכר ונאך

כלים סגורין

הוא מביא ואם שלש אלה לא יבא לה רוב מוסר
 בלב נמשך למנוח שארה ^{כסופה} כנסתה נעמה אשר הוא
 נמשך אליו כאלו למה שהזכיר לפני זה מיעודה לו או
 לגנות סביבה או לרעה לבטח וכן כענין זה שיהיה
 בלב נמשך למנוח סביב ה' כענין רש' אכל לעיני ה' אל
 סביבים הקורס ונכסות אורג סלה שכ' לנישאל
 שהזכיר למעלה או לכל אשר הוא נמשך לו הוא
 חמש השנים למנוח שלמה של י' למנוח שלמה של
 למנוח למעלה כענין הכישרי כ' סנה הכישרי
 למנוח שלמה החיל לבטח וכמו שכתב בס' —
 השביעי יסר כח ה' כחש וין ויחד או הקלע וכז'
 אמר לבטח המן שכ' למנוח ויחד ויל' שהס' אר
 הקלע לבטח המן כ' לא אלמן כ' שלל נהורה ונ"ל
 כ' אר' ה' אר' אר' לכל שאר' לבטח זה אר'
 יר' וי' הורש ורעם הכני שכ' לאכזרית החוק
 שהזכיר החוק בלמעלה אל הער והרסה ותקרה ו
 הכני שכ' אל וזכ' שהזכיר למעלה אר' שיש ונח' לר'
 אשר עבד' אורג כהן שכ' אל שיש כ' אורג אר'ם
 חקשים שכ' למה שהזכיר השני למנוח ושמע כולן
 וכן כ' לא ישא למשעבד שכ' לאל הגור כ' שני כ'

למען

כדרכו שכל לאות השני משני משני כולו וכל
 כמים ספסוף וכבר האריך לומר בהכרח המשל
 עלהם ויאלו סללכס צאיע לן העץ הנה נארה
 השאר על זה שבחר על סגן הכסף וכבר קרא ל
 ינה העץ הנה האתונן עלה שהוכח על החוק ועל
 עלה שש ציורר ועם העץ העל יואה כ הוצ
 לן עין הסדר כהקולה וכאיתור ינה אלה הן איש
 לא יתוה העור הסדר כי העין היאן נאור שהס
 וצור מרמלש ומשעס האתנים שהא אופן אחר
 להדמר להטח חוסן איתור וקדויה כוונתם ולח
 יהיה זה העור הסדר וכן ינה ינה סגור הלשונ
 כדרכו וכו' הוכח להקדים ולומר עלה שהענין הוא
 לשם ולחך האתנים

הפרק השלישי מלעו העם נהם החל
 השלש יתלך העין כח
 הרבא האטון מלעו העם וכי הם שנים שלש
 אין להם מצאנו חן לעש כי כל הענין חן לעש
 הוא עש או צורה סגור ינה שיה על שטח
 הוא העם כגו שהבאר אל עלו העם הם קשר
 למצוירים וחכמים כן השגים והפיקים וצדדים

וזכרים ואופנים לקשרים והחפזים ההם וכדל
 הם הנבונים האשרים אשר יחברו כחם
 ויחברו של רשעים והעוקקים אלה השמים כשנתהם
 הדיבורים שש קצת כזה שיש להם בכל שלש
 השנים כל יום ויום ויום ויום ויום ויום ויום ויום
 זה וזה שלש השנים יתקן לשם חלקים כי זה
 זה שישם אל הכתובים ויולדה ויהם זה שלש
 ויולד ויעשה שישם אל שלש שנים אחר
 ויולד את שלש שנים אחר וכן כשתי השנים
 והשנים והנבונים והנבונים כענין השם
 זה שלש שנים כי אין רק זה אף אולם והנבונים
 להם ואשר ראוי שיהיה כי יתם העשמים והעוקקים
 קצתם אל קצתם אם שיהיה שלש שנים
 זאת או סבה לו או קצתן לו או קצתן לו או
 לשארם ויבטו אלו חוץ ויבטו ויהיה זה השם
 או יבטו כמון את האופנים והעוקקים והנבונים
 השמים האלה ויהיו השם לו אחר השם השם
 כשל השם אלו זה וכן יהיה הכרחים והשמים
 האלה כי אלו יהיה שלש השנים ואל שלש קצתן וכן

אל הטיט או אל התיקוס ועם על חסד קרבם אל
קרבם וטעיה החסד מה כאין שהאר כסר
הזכרן והאר כסר התיקוס יאמר על רבו ופסיה
כה כתיב קרובה ואומר יאמר קורס אל עם
ואמר ויטע שהיה הנדור האלו האלה והקדושים
לם הנראה הוא הין נסלטר אל הכתובים מה שאין
ק סאו הכלים אענה אליו בקורס נסור
ולמעם שהם שלם הטעם הוא לש דוד המדקדקים
כי על דוד המלך אע תושב אורם לכל השמים
ויטע שאמר שהם נסלטר וכבר היה קרב
אלה הנוראע עם אע אשר לב כל האלו על
הקדש והלוי על התיקוס והטל כעו שהרבו נענו
אלה האומר וקראו אע על השמים וכן נהס
נקשר ונמלט אל הכתובים כלם לם לם
כ כי כן כהם כסם ויטע זה היה לב אי הרעול
האלה הנראה נקרא כ הטר הנדור על הכסף
והכסף על העשאים והלם על הכסף וכן נסור
וכבר נסלטר זה אעם ל מה שאמר האלו הטעם
כבר אשר לם הנדור אומר ואלה לא יוכלו

יסכל המפיוט אל הכתיים כי לא תרונה על יחסי
העבדים והלקחים קצתם אל קצתם עד יסכל
המפיוט ולפי זהו המצויים אם מתלשים
אמריים או מסופקים או רבדים לך הטח עלך
יורו על סוף כי הוא הטח זה שורה על חזקת
קיום הדין אמנם אולם אמן אל אענה אמן
והלא נאלץ טלם יורו על קיום וימנה המצוי
אמנם כי ארם עם אולי אפי ארמץ אמן טרם
הרוב אכל אשמים אמת ודם אענה דמתי אמן
כ יעשה הלא הוא אפי אל הלא הוא כוס כט
עמון ינה שורה על הספק אולי כן אולי יעשה
ה אולי אולי כה כן יולי יולי יולי יולי
אמנם אחר כמן שיש ונה שורה על המצוי אם
אלו אם כש טא אם לא יחסי קוב ותיק סיה
לך שם יולי לעבדים ולשפתי ולמאמרים
הכרם חלקה אחר כי אם ^{היה} אולם ונה חקויים
וזהם מעשים וכבר הטח לעולם ולעושים
ואל ולמתי ורמקיים לא הטח על זה עלה רור
על זה והתוכ והקיום כב טמתי והמש
לעולם יולי ופי שר המאקים לא יענה כסו

משחקים והאקיים דין ידיו שמו. זה דורו יצאו.
והנתיב של תענו. הכה הכה. ועשיר השקה.
העק השקן נכל' לומר עשה לזה המין. והמועטם
לא יבא לך. לא רבא. לא רבא לא תאמר. נכל'
מזר לא מנא לזה המין. ולפי שרמזה והמועטם
מאמם רבא על השקר היו המעשים האלה בני
קצרים עם המעשים העצרים ולא רבא אלא
קצרים עם הצוויים נכב ירמא כי מלב אלא לך
הנה המזר כי אם על המעשה אלא רבא רבא דין.
אל המזר זה היה. אלא כבד המזר אל. ומעט
רובה שיער המעשה. למה יווצם ולא תמצא וזה
והאמר כי שאלה פנה לעשו. מלאך וצפיה
הציונה העו המעשה. נאול אלה הם מעשה לוי
אויט כמעט כפון גל. שיאן לבם בימים. אלוסא
אויט מעקמן. אל יורב מעט. אלא כבד יצא אליו
לבוש דין. נאל יום שיצא מהם כרחה שללה
ולפי שאלה כל רב. שאלה כ המעשה רבא
רבי עם מלב אל. נשאלה עם מלב לא לך אמר
כי כרחה הדאשנה מלב אל מנחה אל המעשה
המעשה. נאל לא אל השללה. מלאך הוא הסבר

הסכה כגאא הוצא כל הכתוב בלא אל נקשרה
 עם העכרים כי לא רמז לטעה ששניים כי
 לא רמז לטעה כעכרים ונאמנם היו הלעש
 הלהייר כגאא עם הלה הזולל כי לא יכל עם
 זה הנהגה והספור נכאילא הנה ליער על הנהגה
 כגאא שנהג לטעה כגאא לא רמז ונאמר ו
 לא רמז לא רמז הנה הוא עם האטעה ספור
 הנהגה צורה לא רמז זה וכן כל הנהגה לזה
 מוצא לא רמז והעכר שלהם וכן כרמז סגול
 ליער טרע שקר כעכר וטעה הנהגה הן האטעה
 הכתוב רביר סגול טרע עליו כטע על העכר
 וזה מוצא שתיים הכטע רמז ונהכברו לטע
 כרמז לטע העכר הלטה והטע הנהגה
 הנהגה זה הוא לזה שהטע האנער העכר עין לא
 טעח אכרע על חר סיט כי טעח לא יהא לך זהים
 אחים על טע ועם היו לטעה הנה הוא כגאא
 הנהגה והספור הנה אם כן כבר הנהגה לא יהיה
 לאשי הנהגה הנהג העכר ולטעה אחריהם
 זהים אחים כגאא ונאכ יתוויכ שהטע עין לא
 היו אכרע כטעח הנהג ונאמנם הנהג לטעה

לכמה

אל העבר על שאר האצות כי רצה כי הוא ספק
בסמכותו וכן ויהי למען שהקדים אל האצות
ולא רצה אנו ה' אתך הנה בין ספק שהיו א
אשר ה' אלהי אבותינו לא יעברו מיד על אהרן
ולא כאן שאר ולא רצה כלל מורה על ההנהגה
ולא כאן כלשון מנוי וכבר כאן להחשיב הלהיות
משונה המסמך עם מלה אל וכן וכן אל רצואו
כאן אל אל הנה דם נקי אל רצואו אל האללים
אל האבות ואלהם עשו והשמים הראשונים לא
למשלם כלל המצב כי אל רצואו כלל אלל
הקבר כפניה עבירה והרומה לקה לא יחשב אצור
אל הנה דם נקי כלל לא רצואו ואל רצואו עם
אחשבו אופן מצוי מיוחדו כבר אישאר שיצאה
כס שנבלל לא יהיה לך אלהים אחרים ולמען זה
לא חשב כהם מלה שאלה ולפי שהשולל והחושבו
בהנה השלמה כאן רצואו עם מלה לא והיך
משעבד לכן היה זה האצור ואל לקר האששים
ועם כלומר האצור ומשנה מה שהוא לעשה
וההסך וכלן שאר הים כעון כסר האצור אל
וכמו שלא נמצא הכול כבודו כן השולל והחושב

והמטעה גבר הלשון מן לא ימצא הכל כן המתווכ
 והמקיים כן צין הכל כן ושלום שלום ארשן
 שהע מתווכ נכין אמרו ואמרו למען לשוכע
 שהע מקיים. ואמרו ואלה העקם מן השק שהע
 מתווכ וכעכ מעכ הכככ כקס חקוליו כהעכ
 מן. השמר לך מן יהיה דבר השמר לך מן המוכ
 ולא אמרו כל השמר מן ואלו אינו אלא לא העה.
 ושמע מן סלה הע מקום שלא. וככין מלה
 אחת לשלה ככככ אכל שהיא תקשה רביר
 עם השמר והראים והיא מלה אין. אי אין כרין
 כרין כרין. אין ארס שלט. ואיש אין כרין. ואין
 אעכ השכ. אין אמר ואין דכים. אין שטס ואין
 האיעס. והע סקוליו. הרוחוק לאלה רכונ
 שמשאם אם או רואי באה לשמ/ מלה רוח על
 הקיום והע מלה יש. יש ארס יש אתר יש רפ. אם
 נלמט סמיטה רביר אל השם היה שסמך אל
 המגיים וצך נא. ישכס ששים. ישמ עם אתר.

וכן מלה אין אי אישק גדול והוא כמי לשור ולמרכס
 כמים אישק שמישם אלק. ולמרכס כמרו אישק
 שומע. ולמרכס וששים איש. ישק אלה לא יקשו

עם המעל ואל ולא יקשרו עם השם ואשר הוציא
עלה לא סאק עם השם האם לא רבס ארץ ליה
משנהרה הנה אין זה מצר שהוא שולל אבל מצר
שהוא עם סלב טאלס וכמו כה השם השלב כי לא
יקבל הארץ והשקר מצדה ו. וראוי זה כי המשפט
אשר ימצאנו כס הם עקימיים אם לא היה עם
מלה אחת הורה על השלילה ובלבד ש לפעם יהיה
שם פשוט להתחיל אנה כי יש וכבר הטח מלה שוללת
אלא אלה והן כל נכל כל יקומון וכל יוצער כל
סגנו עם כל יעשה קצת כל השך רבא היום על
כל מכלל משים לבנו יאכרו הכלל אין קחים ואין
ישוכ לאין כקס מקומיון ואדם אין הנה אלה יורו
לבין העבר על העשע והשולל ואיסאר שהיו
לבעד השון כוונתו ביותו וכלל כס כן קח אלה
המלה לקצר והן סלב יושעו למ לק מונק או אול
שהיו אטל ויב נאמורה כדחפה ולש שהיו חלק המצו
הצחייכ הצוני והרפלה והרפעה והכסיה ולא ימצא
כל אלה הפול מצר המצו כ כולם יבואו כלשון מוני
לקה הטח קצר מלוג וכלל כסד הצוני טולב כקס
לקומיע והן אנה ונא ואכל אלה השבוקו הצוני אל

אל הרפלה והרתה אל וולדוה . ולא תשש להוכיח
 זה בכל מה שבא מהרפלה והרתה ואלדוה להיות
 השעין בכל אמו ובהן ירוע כעצמו לזכר מי שהצמיד
 אליו רטוב הרפלה והרתה וולדוה וכן האכאוי כעצמו
 כעצמו כי השאלה רטוב האצוהי הנסך מטעמו
 והשיב אחר כלב זקל האמה והשקר . והמשל כי
 אחר יאכל רפל מכל עלה כרוכ כמו יריב עמי
 הינה ואר כימינס הם כלם מששים זקלים
 האמה והשקר וסאתוכו אלהם ה'ג' השאלה ונצו
 האכל רפל הינה העוקס משיקלם האמה והשקר
 אל שלם יקלעו ושאן האצוהי שאל מהאמה אן
 השקר מהם ואנ תושכך ה'ג' הרביה והא השאלה
 על השענים והמקדים והיו המקדים רשעה ואסוקם
 שכבר ירבה זה הטח כעל השען לבל אלה מלמד
 נבולען להורוה על מין מין מהשאלה כי על שאלה
 ומקרה השעין והמהוב והעצם הטח מה נמי . אצו
 מה זה סדך . מה ארר רעה . מה רבן ל . מי האענים
 מי שכל ונשה . מי זקן ל . וכבר תשכך ט . המקדוקים
 כי מלה מה מונחה על שאלה מי שאיט כעל עט
 נמי על כעל עט . נטעו כי מצאק מה הארס . מה

אע"פ כי משעתי יעקב ויהי כבודו ולשאלת רבו
הדבר נאיטג מיך היך הו"ב איכבה יחיד רמזי
איך אשויבך ויהיך יוסל שכר ארבע היך חטא אל איס
יכבה כוד איס הי"ב איכבה אול איכבה אל
כשה יעם הי"ן הע"ב יראה כי אל יכואו על
הרביה על הדבר אשר יאמרו עליו ולשאלת המוסר
כיה כיה ימי שער חייך ולא הטח מלה רוח כמע
על הכבה הלאה לך שהשאלה כמע רשוכ אל
שאלת המוסר שאלת פני המוסר החלקים
המשימים אורגן על צדדים כי וכבר יטאו לה ובי
על המלך הדבר אינו היה או כלי זה כלה שם
לה רח על שייך מה יקר תסוך יוכה י"ב להחיות
על המסוך והמשיעט פני ל עונתה לה אע"פ וכו'
אט מה חלך וכבר הבא מלה קשה עם הלך
נהנה על תקינת הספר למה החזיר למה העשה
למה אצו"ק וכבר הבא ה"ס סגולה ורפה ורפה
למה הבכך ולמה לא רחמך וכלא לך כוח ועס
על שאלת הספר ומה לא ראא משעש והבא קשה
עם מלה על ומה י"ב על תקינת הספר על מלה
שמה ה' כבה על מה זה ועל מה זה ולשאלת הו"ב

האין ער מרג' ה' ער מרג' לעדה ופבר משכן שלח
יבא מרג' כ' אס' של האין העברו לפ' שלא מצאוהו
כברכ' טק' עס' ונלגו ט' אס' פלקוס' אחר והוא
ער מרג' עש'ר' נעש' כ' עש' עבר פלקוס' עש'ר'
נהכאיה לרעם אצלו ער ומיה דאיה' כ' ככ'
כאה מלג' ער עם העבר ער שש'ט' החופ' פ'ס'
אעם העמ' הוא כ' עש' עבר פלקוס' עטר'
ועס' כל' ה' הוא הראיה כ' מל' מרג' רב' ע'ל'
העבר' כ' ל'ל' או'ש'ר' הקערה עש'ט' לא' ה'
לקח ענה העבר וזק' כ' יהיה לקוס' עש'ר'
השמש מלג'ה אע'ט' ל'ט' ער ל'ה' ה' אק' ל'
ואול' ער לקוס' ע'ל' פ'גו' אע'ר ע'ר ע'רה ו'ש'א'
הלקוס' או'ס'ר' אנה ען אין אי' איה' או'ן איה' פ'נ'ס'
או'ס'ר' ה'ס' פ'נ'ס' או'ס'ר' ה'ר' אנה אע'ט' כ' אנה
הל' דורך' ו'מל'ע' א'ע'ק' אנה ע'ל'ס' אנה הל'
ע'ה'ס' מל'ג' ו'פ'ק'ל' ה'ש'ן לא' ה'ע'א' ע'ש'ס' אנה ו'אנה
ען הל'ב'ר' ע'א'ין א'ר'ס' ע'א'ין ל' וכבר י'נ'ע'ו ען ו'אנה
מקוס' מרג' ע'ר אנה א'ש'ר' ע'ע'ר כ'ע'ש' ע'ר אנה
הס'ר' ע'ר ען ה'ל'ל' איה' האע'ש'ים איה' סופ'
איה' עוק'ל' איה' ה'ל' א'ח'ר' איה' ק'ה' ה'ר'נ'ה ו'י'כ'א' ע'י

כצקוס אי אאר לב נכאן מוכה הוא. ושאלה הקצן
הטו הליב סגו שהיא מרחה להנחיו על הקצן עם
מלא מי לצי צרה ולצי חנה למו צני לצי חכני ודמ
ולצי חסודי סט הכבן מלא הערה על שאה נחקירה
לקרה הלצב נהאששים ושחמשו על זה כאלה איך
אנו צינה סיושאל מלצב האוש יאצרו איך הוא
סל ורביה השובה עמור או יושב או עמור סקצן
וולבוקה והלשונה דב האומי אצו שיעבו שיען
לצאוי חסרו הליב אצו כה יחקר לצקורה כלי
וישמשו על זה סתור מלא אמה כחיל האצו
איכדי הסוד מלצב הלצן יאצרו סצאה כלי זה
מצב הוא חרבו אי האוש נהשאלה על לקרה הצעק
הביה עם מלא מי לצי צה שצדה להכנס לאל
מי האוש הלך השיב העבר הע ארש יקן לשאל
יש על צפדים ומשה מי אלה השיב יוסה סט הס
נכב יכזה ט החקירה ושאלה הקורסה רביה כאל
ליה אצרו כ הקרה אסור ליה הוא לה יראה שהצו
ל מרדק הקורסה אצו היב ל עם מרדק וכב
ראה דככי מלא מאעש לכל הלקיס לצי שהצו
שאלה לן החרה והעכאע ורביה השאלה על

על מציאות הרבה והיא תקינה האמור או השקר דל
 מהמציאות או לא מציאות חוץ לשם ויהיה לתקונה
 הוציא את ההוא לבד וקראת את המורדני הדי
 השאלה והיא היתה משנה והיה ספר הדור
 היתה ואם כפיכס היש זה לבב ישי ואלה אם
 השמש השמש הקה סאקוס אלן הדי הוא לא
 אלה זה כמן הכמתים אם כפיכס. המש
 הע אם כן הולך האלן שלט אם עולה
 הסן וקר ישמש להם ולזה נכונה קרינה
 לא ימצא לה השמש הקה או כמתם אלן הדי
 כמן האם האם לזה נבא השאלה מהמציאות
 כולל זה הדי את ארזי אתי הדור ונתנו שלם
 כשר כי הודשאלה שבי אם ויתרו וקט השו לקראת
 ארה זה כן שש. האשך לעין כפי. הוטשו כן
 הוטבו ששן כן את זה אם שש לאטשו ואם
 כן הוא שאלה. אמר זה יונה כי מה שאלה הדי כה
 על דין הוטבו וההלכה הדין הען אשר עתה
 הולך האלן. הכן שבא ההלך מי אים והאמ
 כי אין זה מבי הדי את מרש מנו השען אשר

העסק כן. ועלמלתי ההא הוצי כן סאבא על אור
בלב גרוש ובלב נקרה סאבא רביה ההא נקרה סאבא
וסתה הצופט סל הארץ. הלכל אין להים השלום
לעבר. קנה ארבע. הרצו הששים. ואם הארץ טל
דוש נקרה סאבא רביה ההא סבחה ונה על שנה
טעם אם סאבא ההא סאבא דוש רדשה או
בלב דמה והרדשה בלו סבחה כנר. הכרח כן
הצטנה הא סבחה בל. הלמן טאה שנה יולר
הפחותם אם סאבחים הרדח לא יבא. הכסון
אז כן סאבא סשים הא קיש ואם הם בלא דגש
בכרה ארזי. הכנע ערסל. העשט לומר השעי
סויטס. העשול ככס שטעם איש. וכבר הבד
על העשט ההא סבחה על אור בל. גרוש טל
נקרה סאבא דמה או בלב דמה. והרדשה כנן
כייטב טביט ה. ההא סבחה והיזר דמה. ולב
דגש הלכל אין קבצים ההא סבחה והלום סתה יוש
הא שאלה על אי דוש רביה רציר סבחה גריל
קטן. הארז וי. ההשט ה. התוהם כל קטנה היתה
אזי. האנטי הרדש. העד לטן חלק. התוך הוא הסה
וכבר שמשו טל. הן כמקום הא שאלה. הן הורה

היה כואב בן נכח בן יושלח איש וכבר רביה
כאלו מרוע נהיה כיום על שאלה הסבה הרבנות
מרוע בשירן מרוע לא סתם ולפי שהיה הס
הרבנות רחוקה המעשה באה הזאה עלה מלה
מורכב עלילתה וכן רעב וכן אהר רש וכן
שהנה מלה אהר הוראין נמטה הסבה וכן סעור
כדלל לענין יתן עקב סעור ואר המהרץ סעור
הראורף אהר כתי סעור רור סעור זה סעור סעור
כדלל הכר סעור משה כדלל רש ולענין הס
לענין רכבי לענין אנס יתן אהר יתן אהר לא
יתן אהר שיהי נהיה עקב המהרץ עקב אהר שיע
והוא האלה בפסוק אהר הכהנים אלהים ועקב
והיה הלכה הוא הסבה לענין יתן יתן סעור
והיה נמשך כדלל לענין לענין אשה וזה אל
איש שיהי מלוך בלעז אהר כעל הלשון והכר
כלי יתע למ או נאמר כהרחה וכבר שישו סעור
ס על מהם הסבה במקומי רש כסוב הוחל
כי טוב אין קדוש כי אין לבן כי לא אהר למשעם
נמשעו שיהי מקום אהר כי אהר שחורן כי

לפניה מן בעטן. או לקום כאשר או שקום אם
כי יקרא. כי הטר. כי רפג. כי יקום ל אל פי
כאשר או אם קעל. אלה רמס. והאומר כי ישמש
כארכע לשוער. לא וכר השמוע המען שהוא
החכ. והארכע לשוער. אי רמא. אלא מהו.
וסחש אי אכ. והוא קור תיך כמו מי היי הן
כגלמוד ופרושן אם קן. ושמוש רמא אמרוט
שהוא סיון כי האיר כמבך ופחשן או אלא האיר
כמבך ואין סיון כי איסעך שהוא מהשמש היי.
ושמוש אלא כמו לא כי סקר. ושמוש רמא
שהה אמית שהוא כמו כי גע אהרן. שהה לר
אמר וכן אמר הרבאם והא מיי. וכן לא סקר כי
יאה לך שהה יאה. ואולי השמש הוא הוא הקטן
ראשון. וכבר משכ ל ינה כי משמש ואר הליה
שהיא זקום אעפ שיאה היל והמא לזה רמא
נפשי כי מעלה לך. ילך טא ה כרמט כי עם קט
עורף הוא. כי הוחט אר השמש. כי רכב כרול
ל. שלשה אלה פירש אעפ ואין טרר. וכבר כתב
האחרונעס פיושם להשמש הראשון שהוא עיט
הספר נאגה רע לך. ורע כי כמו שהעם שמוע אורם
על הרבדים הרמון אלהם פיוש כמוה וואר נאל

א

ואל נאלץ ונולבם כן הטח מלגה הטעם מונח על
הרמיקה השכלית וההערה וההנחה כמו העם נקי כי
אלה הללו מונחה על מה שיומנו אלו כדמיון לכו
ולא שיהיה זה כולו הטעם לפי שהוא ענין לחשב
לכו ואין לה שיקרה עליו כדמיון חזק לבטל ואמע
שעל זה הנה הורה על הרמיקה השכלית וכאילו הוסיף
מאחר על זה בה שיהיה השכלית הוא מונח להסגן
הנה מעט שלם לבס אי לה העביר כאילו הכוונה
טובה זה כי אע"פ שיהיה לבס ות' וכן הנה יוס כד
הנה אע"פ כד אלץ הנה כל הארץ הנה לה טוב
כנה עבד אלץ כסך וכן כל הנה שהוא החלף רכז
וזאמנם ליה איכא ללמד כדלשון הרמיקים כי הנה
יש לה עם זה טוטה אחת והוא שהוא קושר כל
העצמים נפאול הכוונה כן שיהיה זה היה זה
כמו ואכקסה כנה הנה אן שער לגדי נתן ניה
העמש לבא נעדרה עולה על אכרס והנה אינה
נר' כל העמש הזה לבא נכשהיה זה אן הרומה ונ
ניה העמש כאר ושלמה היה והנה רגור ענין נער
מלבד שרם ענין לגדי ששנים עמר יוס ניה
מיכל ונאמת שלם נהנה חל כנה כנה הנה אע"פ

נבד על שן המים ונהה נקרה ונבד היה כסא האלה
הוא מצד החמיה וקרא לטור הדבור המיוסר ט
אם הוא מונכב הרמב"ט סימור נבדאי. אן הרמב"ט
הגבה ולסיר הסטק בטיט. והמזל ט אלקר ונתן
הולך הנה הסטק ט אם הרמב"ט כההגה נהודית
שואוקן הסט הולך או הרמב"ט הכעני והוא טאיל ט
יאצור ראוקן הולך ללא היה שם גיפט וכזהחט
אל וק מלה הנה נחמד הנה האוקן הולך הנה וק
מבואר שהיא הגדה וכבר צעוק הנה גילוח זהס
עולם ניקודים כההה נכבד הלשון הוא טגז מכוור
אם הוא הגדה טו נבאי ונעילת ינבד גילוח להיס
העולם ניקודים ט. וסיהחבר אל וק הנה מילוח
להיס עצה מורה הגדה. אגום פבר מיפאר
סיקאר הנה עם האוקן הולך כעששן ניהיה מונכב
הכטב סימור והבאי אגל עבד מלה הנה טטי
שיהיה שם מששן אגטי וק שיהיה נחשמש הוק
לגלה הנה הנה שיקבר עם הדבור המיוסר
מהשמש לבר. אגל מיהיה שם עבד הנה אן
אין לך השמש הוק פגז הנה טגז האולט. הנה טג
דעה ולא אע השמש הטבר ואשונה נאפטי מיה
שמש הולך הוצר השמש הוק. נחשמש הוק

הנה כפי שיהיה לנו הכרח כלואה רים קחו
 למה חנה עיקרונה רכס שהמשכ בלוי כלואה
 יעין סוכן עליה וכו' הנה המלה הנה מוכר
 השמות הנה על השמות לקוחים וההקמה לקוח
 ויה מייחוב עם כעני הלוואה על שנתן כחיד
 וכרבים מהנה העני וכו' יטא השנה ע"ן
 דמשור העני כעני העני מוי אלה אלה השנה
 ע"ן העני ושהתן רפועי העני שבו כי השמות
 זה מהמין המושג לבנים העני סידר וכו' וכו' שנת
 העני כן לקוחי כפי המסדה העני עלע העני
 עבדים לעני העני לק לעבדים והשמות לעלה
 כן הוא השמות הנה כשם עלן שנתן חיד כי הוא
 סוקים לא השאלה און ההנה כן הינה טעם הן
 טכס אר העני והשמות המלה הנה לטעם העני
 העני כפי העני לעבדים העני אכרן לבן וכן הן
 העני הן לטעם וההקדקים לא כעני שמוט המלה
 האלה מלה שנתן לעני כפי העני כוונת הן
 העני והעני העני קרוב אם חזק העני מלה העני
 עם הפעלים על הריחוק אשר הוא כפי מהם עני

און עתיד נהא מלך כבד ^{עם} כעובדים כבד היה
לעלמים אשר היה על פניו אצל לפי שהיה
הדין וקדוה עליו מלך המצוקה היה הדין
אשר הוא כבד מלך הוא מצוקה וכן להיות
על המלך זמיר לעלמים אשר היה על פניו
וכעבד עור לה שהיה כבד הוא נאמר להיות
כבד היה לה שהיה עבד עור עליו וכעבד
כאבד הימים הכנים הכל עליו יאמר כי עש
אשרין החכם עם הכפיל אשר צוה יאמר וכן
לה הע לוי היה זה המלך אצל כל שיהיה
למלך העור הכל שבו והוא מצדו כעבד
ויחזה שהוראה מקלם להוראה עובד כי הוא
יורה על הקדוה עליו עבד און עור ויעבד
אדום המלך לא ידע עבד עור אקום עבד
וכבד השמו מעבד החכמה מלך הוא על
הכל הדין עבד עבד למלך ולמלך ולמלך
למלך למלך הקדוה לן הקדוה וזו הקדוה
כבדו ורע כי עם שהם כעל השמן הכך
להורו על החיין וכיון שהם משה
העם וכן על זה מלך מלך ישראל השמן הוא

הנה ר"ל לנג דיון כן שם הרבים והם כה ככה
 כלום כה ששן אכורסס כה האוסף לארבע ינה
 כדמיה ליל הרבים כי לא יקבר על הרבים
 אך שושלת הטובה וכן אמר שיהיה לכה אור
 ה המנו כרבי העבדים כי יטע אל המסוף
 מדבר ה להם והעלה קורבן ולא יקטרו כי אם
 יהיה כגשמי עלה מהארץ עמיה הטובה שלא
 לענה בענה רב ולקח יהיה פניש כה ופיה
 ה כדמיה לאלה הרבים אמר ה ולקח את חול
 כל העבדים טבאון טבה אמר ה מוסף עלהם
 משה שטובה סה הדבר ידע כי כה שידר משה
 מדבר ה והוא הדבר ששמו ה טבאון מולך
 שני כמלך מה ולא היה מספק לו כהגדוה
 עמיה הטובה והענין כהן טאור העבדים טה
 אישגד למש מזה כה הללוג אכל הינה שטעה
 מזה הענין טעמיו כ לפי שהיו שמו העבדים
 ליהר הערמה לכו ולא שלחו מטה אכל מוסרם
 ומנכותם על עמיה הטובה וטעה טה הוא לכו
 היה שלח הענה והורה לקח אמר של העבדים
 טבאון ככה אמר ידעה כה הגד העמך

והרובות אבל משה עה עם שהיו העבודות וכן
היה מוסף עליהם כשהיה עמך התורה והמצוה
והוא אמרו זה הדבר אשר ענה ה' ואתו זה היה
המושל לשאר מלוא הדמיון ככה יאכל כע' ישאל
ועציה לאהרן ולכנען ככה כמותי כמותי
כמותי כמותי וצמחה כן וס' את כן צמחה כן יחס
יחס וכן יסבוצ' וכן ישמש כה מקום זה כה צמחה
לך ישו' וכה צמחה להם לעולם ואישור כי מלך
כה מוכרח מלך כה אשר שמושה מקום זה
וכן הדמיון ויהיה פירוש וכה האכל אורג' אם
כה אר' שגשה ל' אם כה ורומ' וכן ישמש לעצ
הוא אמר כן כה מלומד' רובנו כן עשה כה
משה יוסף והוסים עליהם הלך והכ' שיהיה
לך השמוש הוא כעצמו לך אמר ה' וכך כאורג
ששם קטנים או יהיה לך כלן מקום כעבור
כמו שהבאר לשמושה נישמש כה להוביל המקום
שים כה מלך כה לוקן עך כה כרע ה'
שמש עך כה היה זה מה שראוי לעשות
עלן משני מלך הטעם כי מה שצמח להם
ולא אלה ככר' ככר' את כהם הלוקקים זה
אמר ר' וראוי שפרע' שכבר יצאו כהן קולג'

קולנו מיה אין להם הנחמה כלל מצד הלשון ואינם
 שונים ולא פעלים ולא מלות השעם ולא יצדק
 עלהם ודכי אלה אצטם הם קולנו לבד יחישו
 אורה אשיו האכל והפגור של אכלם וטעם —
 או כעל קם המלאמה או היה מעטתים או לא
 לתרשם מולך שיהיה להם כונה כלל והונחון
 ככונת של הרוח שהיו אכלם כגון אני אנה אלה
 אנה הנה הירד כל אלה הם לפעם האכל והשע
 אלה הירד שהנא קול לבנותים אמר הירד כרותים
 יעב נאול אלה הנה נאור מילתה הונשם ...

הפרק השליש (ואחד בזה שיחורו כן
 אנוני כגד

כפד מלון שאר האנוניע מנת מה שהרבאר
 יורשם לקים האנוניע ימורים נסמלתי יחוד ימות
 כהם מקדום כגון כעשין כלה שימרו כו אנוניע
 יהע כה נהמשן נחיתן כעבידים ויהאמנתה ט
 כגסס השמור והטנייס ווס אצצא כהמטע
 נאח הנה כהחמה אכל שכל ויהע מנה השמור
 נכטאן יחור לבד פקד לקח מצד הקול והקדמה
 ויה ט לבד אחר מאלה האנוניע שע קולנוהן הדשון

והרפון ולכן קרא חרם ככל ספר יצחק כפולת אכל
ששם ככללם ה'יש והמקדקים ואשי המשנה לא
זכרו ה'יש ולא שיהיו תולקים בזה על סכח כעל
ספר יצחק כי האחד הוא כפולתו כי ל'יש
שט קולתו ה' כדגשוק והרפון אכל כי הם ירצו
להטו בזה כללם יורש מהם מזה והיה האור
דגשה ומת והיה תפיה ומשמה ה'יש בלג עלל
ככללם האלה והגשה כדגשוק ורפון יורש עלל
אחר ואין רשם כלל בזה למיטרה שה'יש או לא
סמיכרה יורה כי ה'יש תפיה סגרה יה ראשונה
כאלה הוא קראת דגשה וכן כפיכא עלה אחר
באורהיה ו'יש ו'לב ו'קולת זה הוא תפיה
ולגה ל'י: עספר סגור לא כד שחך שגה ה'ישין
דגשוק והקש כאלה אינו גשוק דגשוק ככאן כי
רפונם כן הדגש הלבג תוקיט הדגש המוק אינו
מיוותר ל'י: נ'ב' בי סל האעצוק מ'שוקרמ
ולא יורש כהגשוק אור אחר לכך יוכר משם
ק'י: שהיא רביר יורה על תסכון אור ולפי שה'יש
והשקר הוא עשן והעשן סל הקוראים כדגשוק ככא
ה'יש רפניה כ'יש ברב וק'י: ארן הלחניוכר כ'יש
קול העם כדעה שהיא קול מורקש ולפי שדמיר

שראוי ללך האנשים קוראים כל בראשית ומוחשיה
 שבכבוד ה'יש רחם כגון בראשית מלכות ברכיהו
 מנאשיו השנה שלהם ונה לבנו יקראו ה'יש כפיה
 אמהו שאין זה במקרה אלא נעשה אצל העם לקנות
 להקדמותם ומלשה ככח שהיה הקדושה כאילו
 הכה מעקר הגלה ככח כוחה כאופן שלא יתשב
 בה יצביה כח הכחל או הופך על שיהיה עם
 רב קרובים היה לו למכור או שהיה עם זמן שאנו
 וכל יסא לקדמותי אכל הסאנו כאילו אנו ראשונה
 כרא ליהם וכל זה להנחה על סוד התנוט שהיה
 מזה הערך המוחלט אכל עם כל זה לא נעשה חס
 זל מלקדוץ כה כאילו היא משמשה אמת כראשית
 באכיל ישל שנקראו ראשית וא' ונה ראוי ומחוייב
 שלא ניותם לכלל יש עשה בקדושה ואז ככל
 הראשונה ככבוד ואחר זה אוח כח ככח פי אשי
 המסדה עמו כללם יורעו מהם מה יהיו אילת ה'י
 האורות ראשונה ומב' רעיונה והיטע עוב מכל
 מה שנאמר כזה העם שכל כח כח הסמך
 ועשן להנח לעולם הוא רמז ונה מחוייב סמך
 העם אשר יתיכרו מוהיור יהא כגון שהבאר

והוא בארץ הספיקה הנה את כל כבוד ספר הסוף
להוא לעולם ומה כי המפיק והשפיק ודחיק
ואהז בחתיק והשפין כאלה טעם אשר יקייב
דאשר הכר כפר לפי שבהם יהיה נד כפר
כאילו הוא עמו וכלי נספך להוא ולקו לה
יהתייב להטמו כשפן הקריאה והשפין סיפך
ארהיה אתה לאורתי יהל מונקשי בקריאה
כמו צי כ צי רי נע סוף כל האורתי וכן צי
כיו צי רי צי צי כיו צי צי צי צי צי צי
ובבית של קדמי העץ ויבא אלל זה ה כס
סנ אהכיה רמה ונכחו אלל פי סקרה טען פבוק
רעין כן ירין רביאנה ויבא אלל זה על פי א
הלסרה קו רהו שאלו כה שעה רעניים וכמו
הנו ל עבא ות הני טעם וסמו טעם הא ש
כמה השיש כאלה רביכה ילה ופן והשפין
כאשפין הוא באיהיה כאלה אשר כסוטה את
לאורתי יהוא טעם אשר יתן המסך כינה וכן
הכלה הסמוכה לה אשר כראשונה את להאמה
הכר כפר והעש האלה הם נקראים ולעם
והם אמה וסוף פסוק תיע וקד כביע רבי

רבך אלמא שכי דישון ורשא זרלה רבט
 שאשיפין כראש תלה קדש פרה זרקא סמלה
 זקף זרול כל אלה יהי רבך כן שר הגולה ולא
 ירד הכהן כפר והטעמים הקדושים מאורם
 הם שיש ישר שופר להם רחא דחזיק זקף
 קלמא רבמא כל אלה לא יפיקו חן ימשיט
 הגולה אשר כה היהוא לאשר אלה ויהיה הכהן
 כפר רמא והשופר והמאור כהיה עולם פסח
 ימשיך גלגלים וירדשו הכהן כפר כלו עשן
 סלה ואשרק אורובאצ לא יהיבאנוה ורשא
 הקטנה רבט אורה השמח כסוף הגולה והרין
 תושבין חס כמשרי כלו ניקחו אלן פרה יהי
 שמיש אחטן יהי כרובאס אמנם העמוד
 האמתה כספר רבילת ורשא נאיוכ ריע פאשו
 וכן האמה נאן ירמו הכהן כפר כבלתי יסבנו
 פראים כמאס אשירה לה כן גול על כמיוכ
 אכחה שמיש נשט פפרים עבון ויר ששעור
 כן הלוקה לשר ומחייב הרפין הוא כלב כולל
 סל הלוקה כן כשהלוקה הן מולב קטנה והרד

ל ס

ל ס רמ גים

ל ס

ל

אשר המערה אשר לבד והקור אשר לפני היה סגור
או קצין או סגור העב על הכר סגור דגש כ' ט
חשב השב מלני באמה ופילע אין שם יהוד
וע נגל כדתיך כגון סורה שבה פה פלע ווא
האשה עה פנה ונה פניה וכן שלח רבה
האוי סגור קנה חגור סגור רגל כחלה לם
ע ל שנים שנה גאה טא ואלישך גאה ל נא
נאשכה ונאם לא יהיה שם לקר לא ירגש כגון ויש
ניע ככ וה פנעיים ונאנעס כפולת גה סלונ
לגור סגור העב או תמיד הם כרגש כגון גה
כעב גה הבקש ורה יה פולת גה נקודה כפול
נהסכה כ יחשב כולק אשר כגון גלעס פנעאן
גיה פורק וכן כשאז האוהוה גה ל גלעס ונה
שיחוד כפול וכקצין וכסגור לפע אצתי החוק
והשזק והחולס והציר כשה לעלם נלה אצ
כעל הוסרה כל וע לעלם הסמוך רגש ככין
ארכע גלביס אן אן אן אן אן אן אן אן
גה אן ט יגה ונלעכך ששפן כ נשגון אהט
כן ונשה כן לצרכי ונהה כן לצרכי ויהי כן
על סג גרל ונאן חכלל גה כ' פוע השנה

השיט . ידעו כספן . עם וזאל . כי וזה וזה .
וסקלם כאכנה . על שני טבע האפר . וזה
אמנם ראוי שיון ככדך כעב כי כולש אשור
התענו כולו השכרה שאור . קולו מאו . והחסמה
לש . נאמת קמט . אשר תסרת יה . והשני
כתיק סבר הרבא שהיא סליטו עלה ועל
לכדך כעב כלקר כולו לה עבט . זה כי כיון
זה החספן . ולתעני וד אלא הנה הולג אלא
היה הולג קענה תקנה כאתי לה ארכה
תקונה הטכונה כי אם הנה אתי להם העומס .
אורה הכדך כעב כעין כי רבא כי רבא ואמנם
תקרא זה השני דתיק לדותק הולג אשר לשב
הכדך כעב כי יתוייב שרביה קענה . וקדמ הילוקין
כרבי ט שנין הדתיק הוא שרביה האור להיהוא
הא לבג ולמנה סגול . והולג אשר כי נדך כעב
יהיה השעם בולך הואשן כיון העזה כבד
כבה ס . הוזה ל לבי יתוה דרצו דש . לכן
לך והואשן נבא יתו . והשנין כעב . והחוק
הוא כשרביה הולג אשר כעושה הא סלג שרשיה

כפי שיש
כמו על אנשים הם בלעם והתקור אשר אמר ההוא
קנין הם הנה הנה סדר הסמך לה נמש ולבס
כאשר היה העם נאלץ הרושע וזהו סמוך
זה הנה סדר וזה תקרא זה הנה הנה זה הנה
אורך העש הלעל סמוך ונשתישתי אל פי
ולפיכך כשה התקור כן והתורה רבו ושמוץ סמוך
וכאלה ההוא סמוך בזמן וישאר כשעל סמוך
ואשרה כס ונעבה פי שכלה סמוך לזאת
וזהו פירוש סמוך וישאר לכלל זה כן ולזה כן
מזאת סמוך וכאן סמוך סדר ידע זה ולזה
לזה ונשיה שם סמוך לזה סמוך ונשתישתי
זרה ונשקה לו והוא מזה לו השקעה לו
הסב לו וישאר לכלל זה ולזה לו כפיס ורושע
מושל לך אולם אם היה שמימי או העשר
באלו השינוי הם מן אמן לו כן אזה ממך ונכח
מזה ונשה לו כפיס כפיס זה שנה כן סמוך
שנה כן לזה מזה לך ישאר העשר סמוך השינוי
כמו מבטן כפיס ונשתישתי כפיס יתיו כפיס
נהל כפיס וקראו כפיס לזה כפיס וישאר
מכלל זה ואלו כפיס עביו כפיס ונשתישתי קערה

קטנתן ונשא סתמן מי כיתה טאלס
 הנסה רכז אלך הלאה ולא הרניש הרון טע
 טעריך הארה ואלו הרנישן הלאה הרניש הן ג' הן
 הארה מישי שיסכר לעזר בכא עריך ורלא
 ומשכנה סתילק הוא עזר ההא נהטעם כהן
 ולא יסכר לג' עריך הארה לעב' האלק וום כ
 יסכר ויאר כהן שיסכר וירא ולא יסכר וירא
 ונמצא אהרנישן הן והלך וום שהטעם
 אינו כולן הראשון שמעיה שער הכניעה
 לכה והאלק אין לה רין אה מרתיק כ נכא
 : רנח לא יוסיק יטא כן למשן יחן קורא כן
 הנב מיטא לך יטא טא לב ככרה נטב וה
 התכס כ' האיר כ' דור נב וכבר יתרו הרתיק
 ואה מרתיק שהם ירנישן ל' אה הרנישה לקט
 ד' וום כ' לא רביה כ' כ' וכבר הרנישו וה
 ורע כ' הללס הקטים למשקים סגרהיה האו
 מ' כ' הסמונה להוא אמה לב' אכל
 סגרהיה ס' שג' אנהיו ל' או אחר ון סמוכור
 ל' כ' רנה לקה ריטס אחרים נוה מיטער
 של אלה טעם כ' הוא אם שהיה ש' אנהיו

אחריו או מלפניו אחר או לפני מוצאו ואם בין
אמר והראשונה שלפניו הנה היא הרגש כלומר
כבר נבדל כלל וישב הדן קשה כפי נפש וכן
כשהוא ממוצא אחר וצבירה כפשוטו ירד
כפיך ולא פשוט ויהיה זה כן לפי שיכבד לרוב
זה אנונימוס אחריו או ממוצא אחר יותר ופשוט
ואם לא יהיו ממוצא אחר הנה אורה ינה רשונה
ואם הראשונה באה קריתו כפועם ין אה
כפיך לא תורה וצורה וצורה וצורה כי קולה
השאה והשם הכלל היא ספר קרית הסופרים
הלא כמעט כה אור טא כבד תלמוד דוגים כי
השם אנונימוס הם ממוצא אחר ולפי שהם
הרבה הרבה קולה לפי עלן כא ותורה כפי
לפן השם כי יכבד אם יישר וכן למה ון לפי השם
קדש בא כפועם ססביץ דגוש ויחלל קרבן
דגוש כעבור שהן שאה אנונימוס יהי אהב כפי
וכן ושמה כפועם דגוש למה הויא נעם שאין
הכפ כפועם אהים הורב שבה הראשונה כפועם
כפועם כי כולה אה ירש סופר והוא אשר
כפועם ית שיה כפועם אם לא ככר ויהי כפועם

וְהָיָה כִּכְיֹכַב וְהָיָה כֶּסֶל
 כִּי כִבְרָה וְנֶעַם שִׁכְרָה לְעֵלָה אֵינְפֵשֶׁךְ שֶׁהִסְכָּה
 הַתְּקוּוֹר אֲשֶׁר לְעַיִן יִהְיֶה כִּדְרֵי נְחֹלֶם וְהַחֲזִיק הַעַ
 וְהַיְהוּדָאִי שִׁאֲמֹר כִּלְהַ שִׁינְחָרְנָה כִּי כִּי כִּי כִּי
 וְכִבְרָה בְּבִלְבַל וְדָוִד קָדְשִׁי כִּלְלֵם הָאֵל וְנֶעַם
 כִּסְמוֹן עַל אֵל מִה שִׁינְחָרְנָה שֶׁנֶּעַם לְעֵלָה הָאֲמִיר
 מִיָּה וְכִבְרָה הַשִּׁיחַ הַיְהוּדָאִי הַלְעֵלָה וְשִׁינְחָרְנָה
 כִּסְמוֹן עַל אֵל כִּי הוּא אֲמִיר כִּי הֵעַם אֲחֵרֵי הַקְּדוֹץ
 הַיְהוּדָאִי אֵל הַקְּדוֹן כִּכְבֹּד לֹא הָרַעַשׁ הַלְעֵלָה אֲשֶׁר לְעֵינֵי
 מִיָּה וְיִלְהֶה לֵךְ יִשָּׂה אִם יִשָּׂה לֵךְ לְעֵינֵי
 נִמְצָאוּ כִרְעֵשׁ עֵבֶר וְאֵין מִכָּאֵל לִנְעֵר הַקְּדוֹץ קָטָן
 כִּי אֵין אֲחֵרֵי רַעַשׁ לְעֵלָה מִיָּה שֶׁכֹּכֵר וְיִהְיֶה שֶׁאֵין
 כִּי לְעֵינֵי מִיָּה כִּי כִּי אֵין אֲחֵרֵי הַקְּדוֹץ הֵעַם שֶׁקָּ
 כִּי הֵעַם לְעֵלָה כִּכְבֹּד וְכִכְבֹּד וְעֵלָה אֲמִיר עַד
 כִּי אֲחֵרֵי שֶׁהֵעַם אֲחֵרֵי מִיָּה כִּי כִּי לְעֵלָה
 וְהֵעַם כִּסְמוֹן הַרְעֵשׁ הַרְעֵשׁ וְאֵעִם שֶׁמִּזְכֹּר
 לְעֵינֵי וְהוּא שֶׁרְבִיבָה מִזְכֹּר עֵבֶר וְהַרְעֵשׁ שֶׁרְבִיבָה
 הֵעַם כִּסְמוֹן מִזְכֹּר אֵין מִזְכֹּר לֹא אֲחֵרֵי שֶׁהֵעַם
 מִזְכֹּר הוּא הַכְרֵתִי שֶׁרְבִיבָה הֵעַם וְעַד אֵין אֲחֵרֵי

שׁוֹרֵי דָגִים בְּכָל הַיָּם כִּי אִם כִּי אֵלֶּיךָ שׁוֹרֵי דָגִים
אִם שׁוֹרֵי דָגִים רַבִּים לִי שֶׁחֵן הָאֵל הַיָּם הַיָּמִינִי
אֵת שׁוֹרֵי דָגִים שֶׁבְּיָמָיו הַיָּם הַיָּמִינִי לֹא הִכְרִיתָ
כִּן אֵת שׁוֹרֵי דָגִים לְיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו אִם חֵן
הַיָּם וְעַתָּה אֵת שׁוֹרֵי דָגִים הַיָּמִינִי כִּי
לִמְנוּחָיִךָ לִי כִּי כִּי אֵת שׁוֹרֵי דָגִים שֶׁבְּיָמָיו
שׁוֹרֵי דָגִים לִי שֶׁבְּיָמָיו וְכִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו
וְכִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו וְכִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו
הַיָּם לִי שֶׁבְּיָמָיו אֵת שֶׁבְּיָמָיו אִם לֹא כִּי
כִּי הַיָּם וְכִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו וְכִי
שֶׁבְּיָמָיו לִי שֶׁבְּיָמָיו הַיָּם שֶׁבְּיָמָיו וְכִי
חֵן לִי וְכִי שֶׁבְּיָמָיו הַיָּם וְכִי שֶׁבְּיָמָיו
לִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו
לִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו
לִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו
לִי שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו שֶׁבְּיָמָיו

קטנותו וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח הָעָם אֶת
 סִדְרֵי הַתּוֹרָה הַשְּׂמֵימָה וְנָס כִּן הָיָה כִּשְׁכֹּחַ
 הַבַּיִת לְשֵׁן כְּדָשׁ וְרָעָה אֲנִי הָאֵל הַזֶּה הוֹדֵה
 אֶת־עַיִן הוּא הָעֵץ שֶׁקָּרָא רִמָּה לְשֵׁן הָעֵץ
 וְהַמִּיָּדָה לְכֹחַ לְחַיִּיכָהּ וְכֵן אֶת־הַמִּשְׁעָה
 הַיּוֹנְכָבֵר הַפֶּסֶד מֵחֵדָה כְּחֵלֶשׁ כִּי שְׂנוּטֵיהּ
 הַתּוֹקִים כָּצִי וְהָיָה כִּי אֵינוֹ אֵינוֹ וְכֵן הַחֲלָשִׁים
 וְהַרְסָם כִּן הָעַיִן כִּי הַלֵּשֶׁן הַקּוֹרֵשׁ כִּי יִסְמָרוּ
 סִדְרֵיהֶם וְהַסְּמָרוֹ מֵעַתָּה אִם לֹא יִשְׁכַּח עַיִן הַחֲלָשִׁים
 הָאֵל כְּדָשׁ וְהַרְסָוֹן וְעֵין זֶה לְבַר כִּי הַלֵּשֶׁן כִּי
 אִם כִּי הַלֵּשֶׁן אִם הַתּוֹק הַרְסָה אֵת בְּרֵית
 הַתּוֹק הַפֶּסֶד מֵחֵדָה לְשֵׁן וְאִם הָיָה לָהּ
 שִׁמְרוֹ אֵת קֶרֶב חֲמֵי זֶלֶב לְהַלְשֵׁן הוּא הַקּוֹרֵשׁ
 שְׁמֵר הַקּוֹרֵשׁ לֵאמֹר מֵחֵדָה סָמָלָהּ שְׁמֵרָהּ לֵאמֹר
 הַחֲלָשִׁים כֵּן הִיא שִׁמְרוֹ לְהַשְׁמִינָה הַקּוֹרֵשִׁים
 וְזֶלֶב הָיָה אֵין סֶפֶק שֶׁהָיָה הוּא הַכִּבְרִית לֵאמֹר
 וְכִי אֵינוֹ כְּסֶם רְבִילֵת כִּי לְסוֹרֹר מֵחֵדָה
 הַיּוֹנְכָבֵר וְהַמִּשְׁעָה כֵּס כְּמֵשׁ וְכֵן סָמָלָהּ כְּסֶם
 שְׁמֵרָהּ וְהַמִּשְׁעָה כֵּס לֹא הָיָה רִיקִים וְכִי קָמוּ

כירישה הוא, אפוא, דהא דהא וכו' שכתבתי וזו
טובה השלימה חמא שהיא לה עלולה שלומן
עלה קצרה וזו נחשב אף אם שפירו הרשעה
והרפון מחוייב גם לא ולא לתם הקפידו
טבעל הגמור והסופים הקודמים שהו ק'
קדושים לבואים ולאשי הקלה "

הכרך השליש ושנים כטאנו קצנו
אשכ למ קראק
הכרך וכמעט הקול לאורו לא תשוככ
אמת היום בקמים בקראי הכרך וכמעט
האורו על הדרך זה אכל הקודמים
לאש. לשון הענין אכל כיון שתיב גלוי האוה
שלשול והעצם סוף קטנה טרופ ארשי ה'
הלשון הוה וסדרו ואשכנו כפי אש נהלים הכה
עליוה הצמיח והעולם וכיון שהרבה ק הענין
הוה בענין חייב קדורט כיריש אשכ הקראי
והוצאה קולו האורו וכבו כרב עליוה החכ
ז יונה להשע שעיטם באימרים פקיעה אשיו ט
טופיא כי הם הכתים בלשון הקדש יורה לאל

מכל העבדים נחשבת אנט כי על דרך זה היה
אצל הכאשנים הכל מה בין קול הסלע והכר
והסין והיה אצלם הכל בקול בין ורוב סוד
לכל איש שורר כביר ונערך היהודים וכן בין
קוץ והכר דגש וכן הואין הכר ופס ופסון
אמכר לם כי טעם השמשלם היום אצל שור

אם הוא צמי אין למ דרך אל הגזר והוא לשונ
ולא יוכל לקון עד יא ויורה כך למ וכבר יש
זה באמתו לשון שלום וציה לרוב שורה
ולכן אמת העסק כזה נרוב קטר אשר למ
כקריאה מטר השלם אמנו שלום הקור ויואה
כי קריא השוא אינה היום על דרך שהיה אצל
הכאשנים אמר עליו יהודה כרתל ספר
באנהיות הסוד והמשך שכל שוא שורה לחל
כה כראש הלה ארבע מעט ארבע ורפן העשרה
על פנים נתלקים ורכים שונים כי מהם אשר
רבע כראש האור אמתיה כארביה אחר בלא
הע כי אלה הארבע אנהיה העשר השוא כ
כרמטו האור האה העל סלון האנה יאכל קתי

הוא אמת העסק
אמנו שלום הקור
ויואה כי קריא
השוא אינה היום
על דרך שהיה
אצל הכאשנים
אמר עליו יהודה
כרתל ספר באנהיות
הסוד והמשך שכל
שוא שורה לחל
כה כראש הלה
ארבע מעט ארבע
ורפן העשרה על
פנים נתלקים
ורכים שונים
כי מהם אשר רבע
כראש האור
אמתיה כארביה
אחר בלא הע כי
אלה הארבע
אנהיה העשר
השוא כ כרמטו
האור האה העל
סלון האנה יאכל
קתי

היה יש כמות כעבור היום האלף אחריו
וכן כהיה קתי קוץ כהיה סכנו ההיך ש
כמו שאתה בין דגה רמטו השא ש
אחריו כל השוע חזן קוץ הדול כי כבו על השון כל רביהם להעש השוא אגוא לעמו
קדמנו על יעש השוא כפרו כמון דענה קעור שעהם נעניה ירמס לרמס נהיה ראוי
כאכה שחקים כהיה לא יעש השוא קוץ שוא אחריו אמן כפרו בני שין על האון עגל

דמים קחו לכם יקחו להם כסף ויגזרו
צוים סגור הארץ מאחורי הים וכן כל הים
מלכודת אור הקלף כי תעבדו את הים
הפרה כאלו יעבדו קצתה יעבדו ימים
והארץ עור כעבד כלם על זה ואין עור
אלהם כי קדוהו היום אינה על הדרך החוץ
והנה כציהיו שני שואין כסוף הללה בלוי ויש
מן הים אל יושב אל דרכה אג שואין קוש
דבר אמה חלקו הקדושים עליו אג קט כי
הואשן נה ושיט נה כי כן הין כל שני שואין
אגו כאלהם בלוי יעבדו יעבדו ימים ואלהם
ורג אחרים כי שניהם נה ונה אגו האג
כא על כן סוף הדמים אוי יושב חקונה
כאונים מה נהט כבא ולשם לא יכא אחר
אגו נה וסוף חלקה כי הכל הוא אגו
נאור כלה את אכל הסבה לבנות קדוהו
אגו הדוקה המשלה ו אונלף נשיתל כי
אגו מן האגנים שקראים אה ושנים כאלף
סבא נקנין האלף היא ומה כאלף אגו

שפציון על נתי העטף הכאה כסוק . וראיה
 לרכב זה כי כל אור שגרה אתר מלה טה נולב
 ינה מנשה כסוד רהיה דמשה ולב שר פ מ
 מנאט מלה שר שכל זרם השין סאה נשר
 נזם ס . ראה שחין הרמשה אלמ כאלק נמכה
 נגם ט כרכ כמ חטה סרמ אתר המאריך נחממ
 מאתם שגרה הלם כמאריך נהשין סמט וואי
 ראיה לפי דעת שחין שין שר שר . וראיה
 הווא האחרונה תלשה כי מנאט נקם כסכב
 הישר הסלור כמאריך נהכיר השיטי סלוא . וזם
 כי לתולק שימור כי לז היה כשרה אלק נמכה
 היה ראיה הלם כמשהים שגרה להנקר כמדי
 לבא אמריה אלק . ומה שהנא יער נעלם הנז
 קריאר הקלץ כי אין למ כר רח יורע מנכה
 מנה יקרא חטוק נורה לא כי נקור וכה . משלם
 נקור וכה ל להי שנה . נקן נקור שמה זאה
 לכה . נקור נשן טאק שמה טאק שנים נקור
 נבאלה רכס אשר החטוק נהסלג חטוק שנים
 כקור . ועל כוחם כויטס אממ טמ לנולק

וממ

כי אילן

ולקוח שבעיות כעלי המסחה לזה יולסני זה חרב
ל יונה במרצון אנשים ככנים ענין זה החוצץ
אם הוא תנוק והיה לקוחו בלתי תנוק והוא
עבר והטא דאזיה לקדוהו בין המסחה שברוב
בה עזרה שנים עזרה יולסני ועזרה זה הארץ
וכבר משכיל הארץ דור קדמי לבר כהם ללילה
אזע כי כל אור קדושה כאמורה בעלה וכברה אור
מה נראית ובלקף היא תנופה לעולם וכבר הם
שאר הם לזה ערוך לו לזה המעלה בן חוץ מזה
מלוג יעל ים עש כגונים עבר עם אן שהם
קדושים ואינם תנופים עבר ושכונן כלא
לכאור לאר כי נמצאן רבים קדושים ובלקף והם
כלת תנופים אשר הן נאם אברהם זה סגב הוא
קדוץ סגור המסחה משאב למן בן לעהו בן
אור כל אלה קדושים ובלתי תנופים וזה שבר
ט לזה ערוך לו קדוץ הוא עשירי הוא סגור כערוך
המסחה אשר עליו תר סגור ערוך קדוץ יקש אור
ירדף קדוץ ורין סגור וכן לזה המעלה בן הוא כלת
תנוף וכמו שברר וזה שיבאה להכריח הער
במקום שיבא אחריו רגש הוא תנוף וכן כל

ס סטיון

כי יקח עניי עמלק ~~ועמלק~~ כעמלק ישוב ~~החולס~~
 קריץ מעין ~~כעמלק~~ כהמסדה השוכ תעופה
 והטוי והערך בהקל הכא מ'ולס יאונ תנופים
 כמיוטס סנו וכו רב שזכ רב יעבר נא יזכר
 טא וזה טאה מאר כטוב וישט זה סב הדיקוק
 ה'שעה ז' שאול כי ראני שיקרא מ'קה רב רב
 דרך כלל מעט רבות ולגרם לפ שהא תואר
 וה'כוננו רב חט לא ארע וז'ין הכרח כי מטעם
 יטעו לגם דרך ה' שהא תואר וכמ'ולס טמו לוס
 מוס וכן כמכר עץ קדו'וע ראני להקרא ס'ר'
 מעוף לסה ון כי הא כ'כוננו ואתו כמכר וז'אהיה
 קפ'ה סוכאני שיקרא מה רמ'על ט כלל תנוך
 כי ~~אין~~ לא תואר העור כי אם כמ'ר מה
 אטעל לק והעל לפ זה מטעם המסו'ח אין טב
 כי ורכ כמ'ר אל יער ככ אכל טר ראש'ם ורכ
 רבואו כמ'ר טור אעל'רם קמוס'ם וכלל תנופי'ם
 לפ דכ'ין שהכא'ם ככלל לק קמ'ים ויעה ט היה
 רט'ם רכ ומקום הגמ'ה הוא כי השל'עה המכ'ים
 שאו'ר לא רא'ים והעס מ'נבר ורכ טמו כמ'ולס
 נהיה ראני לפ שאנוכר שיהי

והוא לא נשם לתענוף וכל שכן קצת
והוא החטוף והבלי תענה יתר סוף זה דרכו ונחיש
זה ט הוא כרב על אלה כשילה ליה דכונה וחייל
היה תושב החטוף והבלי תענה יתר לא היה רסנו
מך כי סבר מצאם אלה וזוהרה פיה נכרב על
חרכ המים שהם שנים עם הארצה ורין עייל היה
חושב החטוף והבלי תענה יתר הנה נמצא חרכ
מחר הנה נבצע לך כי קריאה הקלץ הישור
עכב לקבל בעל המסורה וצאי אמשו שיען כזה
אלו מספיק לירי ערה יחמש שזמן הזה לא ירע
האשים אג לבם לקבל בעל המסורה ונמשע אבו
וכה הנה גמט זה יענה כקריאת הכרוב בעקוניה
כיס ולא יחשו וישאר משוללם מתמודדיה
וכבר קרה לך הסבלה בקריאה כי ער עלן סכל
מה שהרבאר והוא הסבלה סוף הקרול המפוש
וכרפלוט וכבר כרצת לא ישמע על פוע נמי
יורע אם וזה היא הסבה שסך כענן מעבור
הפלה כי שקרא אלן סמנה משורפים לך ולוולרן
על אפנים צעירי נאמן צע צמי על פני יש ואכ
הוא המפוש אשר אכר אנכיו אר שני אכא

והוא יתקן לנו את המעשה
 ההוא הגדול אשר הכריח על וכו' כנסת
 עבודה והוא הסכה כדוכך הקלוג וכו' וכו' וכו'
 ששון ושטן כסון ויעבדוך כעך כדשלה זה אלך
 וכו' שנה וכי נדכה המלה צייטן שונת. אמנם
 אמנם כהרבה מהו אם יפצהה כבר יעך
 כגדלותו והוריענו אנחנו שמינו וכמו שצדק ולא ילמדו
 עור איש צד רעהו נחיש את חתין לאפוד רעו את
 ה כי כלם ידעו אנה לפקטם נער גדולם נאם
 ה יי

הפרק השלישים ושלושה כסס קראת
 הלשון הזה
 פעם לשון הקדש כבר הרבאה לכל מה
 שקדם ^{והנה} הלשון הזה מצד שמושו ואין שישן
 ועקרין מסמכים לעכצ העוצאות עממים ומקרים
 נסל זה מצד שיהן לו מעלה נור שאת על יתר
 הלשונות הם מה שהרבאר משלמה בותרשו עמו
 נחמזאן אכל שכל זה יתיכרצמו כקדושה ושיקרא
 ימצי זה לשון הקדש כי הסמית לעכצ העוצאות יתיכ
 לו תאזר מעלה ותשיכרצמו

השלימות ולא הקדושה כאלו נעשה שוללם יחד
כל קדושה. והרב צדיק סעודה שיהיה נקרא
לשון הקדש למען שלא חנה בו לשון כלל אבל
המשאל לזמן האנשים ולא זמן השמים ולא לתוך
המעשה הזכיר לתורה ולא לתורה ולא לשון ולא
למראה וכו'. וכמו שכתב ספרו כי ראוי אשר כי יורה
שיכח ואלה יאמנה יורה כי המשאל אם שם
לכמה וכן מה שיכח לאטל זה חזויהם יורה כי
הוא שם חנה ואם כי העת הרב בלב יגדוק
שכבר חנה שם כלשון הוא לקרא עשיתם שוב
וזה כי סגור העשין כמו שהעם הרב אין כאן ש
שוקרא למען זה לשון הקדש אל לשון תקייה נבד.
המכונן ככרין כשגורן ולכן זה כי אמר נבד
לשון הקדש למען שרבי הרבה עשה וכו'
רבי הקדושה כלם כלשון ההוא נאמרו והוא הלשון
שהקנה יב שמו לרוב מן עם נביאין ועם ערוב
אדם ולא יהיה לך ושאר רבני תורה והתבואה
וכן נקרא כשגורן הקדושים לאלהים כבאר ואם
יבד נבד והעם הקדוש המיוחד וכן נבד עגלון וכן
השלימות ולא הקדושה כאלו נעשה שוללם יחד

כל אכן עדין

ותלמידי וכל אדם יקרא מיכל ויבנה
 בלשון ההצט נכד קרה שמה לקרואים אשר כותב
 אברהם יצחק ויעקב טולבס והמתווכים מסכת
 ה"ט סע"ג שיהיה צמונת לשון קרה מאמר
 מורכב הרבה הרומז והמבאר על שיהיה
 המצוות הזה כי הלשון כעצמו קורש ותיך העשן
 כי אצל העם מורכב הרבה הסמוך והשם מן אלן
 ניהיה צמונת לשון הקורש באומרת הרעה הקורש
 ועכנה הקורש שהם מורכבים הרבה הסמוך
 אלן וכן הכין מפיט ה"ט סע"ג ולוה אמר שקרא
 לשון קרה לפי שהיא לשון הרעה והטובה
 שהיא לשון הרעה ולפי שכן רוח האנשים להטו
 אם לשון הרעה מוזכר מחטו שיתוכר כי אצל
 מנהגם כי הם כי לא מצאו כל הטוב שקראו
 הרעה והטובה קורש עם העם קורש קרשים
 והלשון המור הוחס לשם שיתוכר כי אולתוך שיתוכר
 כן אמנם יחס לשם אמרת וללמדים ספר ולשון
 ספרים ועל היהודים כמנהגם וכלאננה ולשון עם
 ועם ויחסן לארץ צמרת

לפי שבט לשון אשר נקרא חושב
אצותם נקרא הלשון העברי לשון הקורט לפי
שהוא לשון העם הנקרא קרט אמר קרט ושכל
לה ונקרא ויב אע הקרט והוא אשר יורט כה
כאות הנקרא קרט כ כהו קרט להו כט קרט
עבי קרט ולא נקראה הלשון הוה לשון הקרט
והוא מאמר מורכב מהסמון והסמון אלן כפון
שהובאר נטון הוא לקראו לשון יש או לשון חרץ
ישכל ולפי שכל קרט כלל שטהם ליה נקרא
סם לשון הקורט הנה זה מה שחזק להשו
עלן משרשי החכמה הוא נשקריה ואיט עמרי
אכל הלשון הואמר הקמן כל מה שחזק להשו
החכמה מסמי הקורטנים אמר לה
ש ונח הכותי כהכבם להרים לשון חזק
הלשון הוה הנכתי ונח שורטה יורג לזה ישון
כסמי החבל הלמשכנים כחכמה הוא שכתב
כה כפי הכאני והנמן כחכבם ל ינה כסמי ין
המשכנים אמר כסמי הקנה והשרשים
ישון מסמי ל חורה ונחכב אמר כי חרי סם
לשון חכמה ונח שכתב כה הישו

הישר אשר יקראו עליו ויקראו עליו ויקראו עליו
 אור ה' אשר יעשה ימים בהם ספר הקודש וה'
 והסודות הקדושים והתעלולים כאוצרותיהם והרמז
 אל זה הוא בהם שנותי השון ושקרו ופשוט של
 שיער וז' אור זה אגור ולשון עליוס רעהו לרצה
 עמו וכוונן שהבאר וזעזעל הכנה ספר הקודש
 פשוט וזעזעל כונס ההוא התעלולים וכוונ'
 ספר וזעזעל יורעו רגע כוח כונה ומזעזעל יצדו וזעזעל
 קח רגע רגע הזעזעל והסכלים בהנה ספר
 הנבואה והתעלולים פלא כרונת הקודש כי הנבואה
 הקדוה כוח פיון שאם ואצל זה מן הרמז ויהי כנה
 וזעזעל וזעזעל וזעזעל אשר יזעזעל וזעזעל
 על הרצה רעה לקודש בהנה
 הכרזה וזעזעל זה אלהים חיים וזעזעל שהיה
 הוא שני ימים זעזעל כי הוא אם שיהיה כחלק
 העונות מהרצה נספרי הנבואה או סיה שנה מן
 הזעזעל הנה לרפון אל החלק הראשון אשר יורעו
 רגע רגע כונה קדוה כונה הכנה הסודות העלולים
 בין אוצרות הרצה וספר הנבואה ולבנות אל
 החלק הזעזעל ומזעזעל יצדו לרצה

כפי אשר באתה אל ה' אלהיך
הגלה לבך את מוסר תורת ה' ואת
על פי קרובי שונתה לא ופקודי אלהיך ואם
יהיה לך לא יאמר על כן ה' אלהי העשן נא
כבוד מלכותו ופאר על גלגליו למען ירחיק קורא
כפי אשר מלך מלכות לא יאמר שפאר ירבו
המון ויהי שבו על גלגליו אהא הרבה הם זה
הוא אור גוסיין להקרב אל האלה והוא אהיו
כפי אשר מלך מלכות לא יאמר שפאר ירבו
אם יהיה זה תורת ה' כפי אשר

לא יאמר

אמן ...

יהיה זה תורת ה' כפי אשר
הוא אור גוסיין להקרב אל האלה והוא אהיו
כפי אשר מלך מלכות לא יאמר שפאר ירבו
אם יהיה זה תורת ה' כפי אשר

29214